

ב"ה
**אין ליכט
פון תורה**

ספר
מקור הברכה
חלק ב'
אידיש

77

הוצאת אמונה
ברוקלין נוא יארק,
שנת תשל"ח לפ"ק

בעזרת השם יתברך

ספר מקור הברכה

דאס איז איבערגעזעצט די דינים פון ספר ברכת הבית, אלע דיני ברכות אויף עברי טייטש, אויף איין גרינג לשון, אין די טייטש פון אלע ברכות, אין צו געזעצט הלכות נדה אין טבילת כלים אין הנהגות ישרות פון א גאנץ יאר, אין פון שבת אין יום וטוב.

די דינים זענען זייער נייטיג ציוויסען פאר יעדען מענטש, סיי פאר מאנסבילין סיי פאר ווייבער.

דאס איז איבערגעזעצט געווארען פון מיר הקטן אברהם חיים ב"ר יחיאל צבי ז"ל מאויבער ווישע בעל המחבר ברכת הבית.

הוצאת אמונה,
ברוקלין נוא יארק

ספר

מקור הברכה

חלק שני

דינים פין דיא ברכות וואס מען מאכט
 ווען מען מיט אמצוה ווען מען זאל מאכן
 דיא ברכה אין ווען ניט. אין דיא מאמש פין
 אללע ברכות, אין ווייל אוף אללע ברכת
 המצות אין דער נוסח גלייך ביז וצונג וועל
 איך דא מפורש זיין דיא מיימש פדי מען
 זאל וויסן אויף תמיד (ברוך אתה ד')
 גילובט ביסמי גאט (אלהינו) אינזער גאט
 (מלך העולם) דער מלך פין דער וועלט
 (אשר קדשנו) וואס ער האט אינז גיהייליגט
 (במצותיו) מיט זיינע מצות (וצונג) אין האט
 אינז גיבאטין .

יצא לאור מחדש ע"י נכד המחבר זצ"ל
 אברהם חיים הלוי ווערצבערנער שו"ב
 שו"ב פה ברקלין

(א) ווען מען שטייט אויף פין דעם שלאף פין באנאכט זאל מען זיך אפ גיסען דיא הענד תיבף דרייא מאהל יעדירע האנד ניט פסדר נאר ער זאלל געמין דיא פלי אין דער רעכטער האנד אין דיא פלי געפען אין דער לינקער האנד אין זאלל אויף גיסען איין מאהל אויף דער רעכטער אין איין מאהל אויף דער לינקער אזוי דרייא מאהל אין אז ער האט ווייניג וואסער זאל ער זיך נאר אפ גיסען דיא גאנצע פינגער נאר אז ער האט געניג וואסיר זאל ער זיך אפ גיסען דיא גאנצן האנד אפער ער זאל אכטינג געבין דאס דיא גאנצן פינגער זאלין קומען אפ גינאסין מען טאר ניט גיין קיין דרייא וויינער אילין מיט ניט אפ גינאסיע הענד אין מען זאל זיך ניט אן רירען פא דיא אויגען אין פא דעם מוידל אין פא דיא אווערין פאר דעם אפ גיסען דיא הענד אין מען ברזיק נוהר צו ויין אז דיא משרתים אין קלוינע קינדער זאלין זיך אפ גיסען דיא הענד ווייל ויין רירען אן דיא מאכלים אין אז מען רירט אן אמאכל איידער מען גיסט זיך אפ דיא הענד אז אהיש סבנה.

(ב) נאך דעם זאל ער האבן גקות קמנים אדיר גדולים אין זאל זיך תיבף וואשן דיא הענד אין דאס פנים אין דאס מוידל אין זאל מאבין דיא ברכה ברוך אתה ד' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטיבת ידים דאס אז מייטש (אשר קדשנו במצותיו) וואס ער האט אינג גיהוילינגט מיט זייני מצות (וצונו על נטילת ידים) אין האט אינג גיבאטן צו וואשן דיא הענד מיט אפלי אין תיבף נאך דער ברכה זאל ער מאבין דיא ברכה אשר יצר ויין עם שטייט אין שער לג.

(ג) מען טאר זיך ניט אפ גיסען דיא הענד מיט אזוי וואסיר וואס דיא מראה אזי פארענדרט גיווארין פין אנדירע זאכן אדיר פין דעם ארט ניט פין ליים אדיר וואס עם האט פין דעם וואסיר גמרינקען אפלב אדיר אחויר אדיר וואס מען האט מיט דעם וואסיר גיטאן אמלאכה אין אז ער האט זיך מיט דעם וואסיר אפ גינאסין

מכּוּר שְׁעֵר־לֵב דִּינִים פִּין דִּיא הָעֵנַד אָבְנִיסִין וְהַבְּרָכָה

גִּנְאָסִין דִּיא הָעֵנַד אִין עַר אִזוּ נִישׁ מְסִיחַ דַּעַת פִּין דַּעַם וּוְשִׁין דִּי
הָעֵנַד בִּיז צוּם דְּאוּוֹינְעֵן זָאל עַר אַבְרָכָה מַאכִּין אִין אַז עַם דְּאַרְט
לֵאנָג בִּיז צוּם דְּאוּוֹינְעֵן דָּאָם עַר אִזוּ מְסִיחַ דַּעַת זָאלֵל עַר נִישׁ
אַבְרָכָה מַאכֵּן.

(ד) אַז עַר הָאָט קִיין וואַסִיר גִּידֵאָט אָפּ צוּ גִיסְעֵן דִּיא הָעֵנַד
זָאל עַר זִיךְ אָפּ רִיבְעֵן דִּיא הָעֵנַד מִיט עַרְדּ אָדִיר מִיט אִיין אַנְדִירֵעַ
זָאךְ וואַס מַאכְט רִיין אִין אַז עַר ווִיל זִיךְ תִּיבְּפָ שְׁטַעלִין דְּאוּוֹינְעֵן
זָאל עַר מַאכִּין אַבְרָכָה עַל נְקוּזַת יָדִים אִין אַז עַר ווִיל נִישׁ תִּיבְּפָ
דְּאוּוֹינְעֵן זָאל עַר קִיין בְּרָכָה מַאכִּין ווִיא עַם שְׁטִיט אֹת ג' בִּיז
עַר וועט הָאָפִין וואַסִער אָפּ צִי גִיסְעֵן דִּיא הָעֵנַד.

(ה) אַז עַר הָאָט נִישׁ קִיין וואַסִיר זָאלֵל עַר זִיךְ אִינְטִינִקְעֵן
דִּיא הָעֵנַד דְּרִיִּיא מְאָהֵל אִין גִּיעֵנְדִיק וואַסִער אָדִיר אִין אַמְקוּהַ
אָדִיר אִין שְׁנִי נָאָר עַר זָאל קִיין בְּרָכָה מַאכִּין צַאדִין עַר ווִיל זִיךְ
תִּיבְּפָ שְׁטַעלִין דְּאוּוֹינְעֵן זָאל עַר מַאכִּין אַבְרָכָה עַל נְטִילַת יָדִים
וּוִיא עַם שְׁטִיט אֹת ג'.

(ו) ווער עַם אִזוּ אויף אַנְאָנְצִי נַאכְט זָאל זִיךְ אָפּ גִיסְעֵן דִּי
הָעֵנַד ווען עַם ווערט מָאָג אִין זָאל נִישׁ מַאכִּין קִיין בְּרָכָה עַל
נְטִילַת יָדִים.

(ז) ווער עַם אִזוּ אויף גִ'עֵטֵאָנִין פֵּאָר מָאָג זָאל עַר זִיךְ אָפּ
גִיסְעֵן דִּיא הָעֵנַד אִין מַאכִּין דִּיא בְּרָכָה עַל נְטִילַת יָדִים אִין ווען
עַם ווערט מָאָג זָאל עַר זִיךְ נָאָךְ אַמְאָהֵל אָפּ גִיסְעֵן דִּיא הָעֵנַד
אִין זָאל נִישׁ מַאכִּין קִיין בְּרָכָה אִזוּ אַפִּילוּ עַר דָּאָט זִיךְ נָאָךְ אַמְאָל
גִילִיִּיט ע' לָאָפִין פֵּאָר מָאָג ווען עַר שְׁטִיט אויף זָאל עַר זִיךְ נָאָךְ
זַמְאָהֵל אָפּ גִיסְעֵן דִּיא הָעֵנַד אִין זָאל נִישׁ מַאכִּין קִיין בְּרָכָה.

(ח) ווער עַם דָּאָט גִ'עֵלָאָפִין פֵּאָטֵאָג זָאל עַר זִיךְ אָפּ גִיסְעֵן
דִּיא הָעֵנַד אִין זָאל נִישׁ מַאכִּין קִיין בְּרָכָה.

שְׁעַר לֵג דִּינִיכּ פִּין אֲשֶׁר יֵצֵר

(א) אַז מען דָּאָט גִּידֵאָט נְקוּזַת גְּדוּלִים אָדִיר קַמְנִים אַפִּילוּ

אִיין

אִיין מְרַאפִּין מֵאַכְט מְעַן אַבְרָכָה בְּרוּךְ אַתָּה ד' אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יֵצֵר אֶת הָאָדָם בְּהַכְמָה, וְבָרָא בּוֹ נְקֻבִים נְקֻבִים, חֲלוּלִים חֲלוּלִים גְּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כְּסֵא כְבוֹדְךָ שְׂאֵם יִפְתַּח אַחַד מֵהֶם, אוֹ יִסְתֵּם אַחַד מֵהֶם אוֹ אֲפֹשֶׁר לְהַתְקִיִּים וְלַעֲמֹד לִפְנֵיךְ אֲפִילוּ שְׁעָה אַחַת בְּרוּךְ אַתָּה ד' רִוּפֵא כָּל בִּשְׂר וּמְפִלִיא לַעֲשׂוֹת, דִּיא מִיִּיטֵשׁ אִיז אַזוּי (אֲשֶׁר יֵצֵר) וּוֹאס עַר הָאָט בְּאַשְׂאפִין, (אֶת הָאָדָם) דְּעַם מְעַנְטֵשׁ (בְּהַכְמָה) מִיט קְלִיגְשְׂאֲפֵט (וְבָרָא בּוֹ) אִין הָאָט אִין עֵהם בְּאַשְׂאפִין (נְקֻבִים נְקֻבִים) אַסְאךְ אַבְרִים וּוֹאס וּוֹאס זַענֵן הוּיל דְּהֵיינו דָּאס הָאַרְץ אִין דְּעַר בּוּיךְ אִין דִּיא קִישְׁקִים (גְּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כְּסֵא כְבוֹדְךָ) עַם אִיז אַנְפִּלְעִגֵט אִין וּוִיסִיג פֶּאַר דִּיין כְּסֵא כְבוֹד (שְׂאֵם יִפְתַּח אַחַד מֵהֶם) וּוּעַן עַם זְאָלֵל גִּיעֲפִיגֵט וּוּעַרִין אִיינֵם פִּין דִּיא אַבְרִים וּוֹאס זַענֵן הוּיל (אוֹ יִסְתֵּם אַחַד מֵהֶם) אֲדִיר וּוּעַן עַם זְאָלֵל פֶּאַרשְׂטֵאֲפֵט וּוּעַרִין אִיינֵם פִּין דִּיא אַבְרִים וּוֹאס זַענֵן לַעֲבִירִיג וּוּעַן דִּיא צִיט קִימֵט וּוִיא זְאָלִין אֲפִין זִיין (אִי אֲפֹשֶׁר לְהַתְקִיִּים) וּוֹאֵלֵט מְעַן נִיט גִּיקֶאָנֵט לַעֲבִין (לַעֲמֹד לִפְנֵיךְ) אִין צִי שְׂמִייעֵן פֶּאַר דִּיר (אֲפִילוּ שְׁעָה אַחַת) אֲפִילוּ אִיין שְׁעָה (בְּרוּךְ אַתָּה ד') גִּילויבֵט בִּיסֵט דִּיא נָאט (רִוּפֵא כָּל בִּשְׂר) וּוֹאס עַר הֵיילֵט אַלְלַע מְעַנְטֵשִׁין (וּמְפִלִיא לַעֲשׂוֹת) אִין מִיט וּוִינֵד דְּעַרְלִיבַע זַאכִין.

(ב) אִין דְּעַר פֶּרִיא וּוּעַן עַר שְׂמִיט אוּיף פִּין דְּעַם שְׂלֶאָה דְאַרְף עַר זְאָגִין אֲשֶׁר יֵצֵר וּוִייל עַר אִיז אַזוּי וּוִיא נִי בְּאַשְׂאפִין נֶאָר עַר זְאָלֵל קוֹדֵם הָאָפִין נְקִיּוֹת אֲפִילוּ עַר דְאַרְף נִיט זְאָל עַר גִּיין מִשְׁתִּין זִיין אֲפִילוּ אִיין מְרַאפִּין אִין זְאָל זִיךְ וּוֹאשִׁין אִין זְאָגִין עַל נְסִילֵת יָדִים אִין אֲשֶׁר יֵצֵר אִין אַז עַר הָאָט גִּיזְאָגֵט אֲשֶׁר יֵצֵר הַיִּפְּהָ נֶאָךְ דְּעַם וּוִיא עַר הָאָט גִּיהָאָט נְקִיּוֹת מֶאָר עַר נִיט זְאָגִין אֲשֶׁר יֵצֵר וּוּעַן עַר זְאָגֵט בְּרָכָה.

(ג) אַז עַר הָאָט מִשְׁתִּין גִּיוּעֵהֶן אִין הָאָט נִיט קִיין וּוֹאסִיר צִי וּוֹאשִׁין דִּיא הַעֲנֵד אַז עַר הָאָט זִיךְ נִיט אַהֵן גִּירִדֵט בִּיִיא דְּעַם לֶאֱב אִין נִיט בִּיִיא דְּעַר הַשְׁתַּנְּהָ מְעַן עַר מֵאַכְט אֲשֶׁר יֵצֵר אִין לַעֲרֵטִין

לְעֵרְנִין אֲדִיר דְּאוּיָנִין נָאר אַז עַד הָאֵם וְאִסִּיר בְּרוּיָךְ עַד זִיף וְוֹאשִׁין
דִּיא הָעֵנֵד .

(ד) מְעַן דְּאַרְףּ מֵאַבִּין אֲשֶׁר יֵצֵר תִּיבָּה נָאָךְ דְּעַם וּוִיא עַד
הָאֵם גִּיהָאֵם נְקוּזָת אִין אַז עַד הָאֵם נִיט גִּימֵאַכְט תִּיבָּה מְעַג עַד
מֵאַבִּין אִפִּילוּ אִין אֲצִיט אָרִים נָאר אַז עַד דְּאַרְףּ וְוֹאסִיר הָאַבִּין
נְקוּזָת זָאל עַד נִיט מֵאַבִּין בִּין נָאָךְ דִּיא נְקוּזָת אִין אֲשֶׁר יֵצֵר אוּיָה
בִּיזִי מֵאַהֲל .

(ה) וְוַעַד עַם אִיז מְסוּפֵק צִי עַד הָאֵם גִּימֵאַכְט אֲשֶׁר יֵצֵר
זָאל עַד נִיט מֵאַבִּין נָאר גִּיין מִשְׁתָּן וּוִיין אִפִּילוּ אִין טְרָאפִין אִין
מֵאַבִּין אֲשֶׁר יֵצֵר .

(ו) אַז עַם אִיז פִּין עַהֲם אַרְוִים גִּינֵאַנְגִּין רִיין בְּלִיט אֲדִיר
אִיטִיר נָאר נִישְׁט גִּימִישְׁט מִיט צוֹאָה דְּאַרְףּ עַד נִישְׁט צִי מֵאַבִּין
אֲשֶׁר יֵצֵר .

(ז) אַז עַד הָאֵם גִּינֵאַרְפֵּט מֵאַבִּין אֲשֶׁר יֵצֵר אִין הָאֵם זִיף
דִּימֵאַנְט דָּאָס עַד הָאֵם נִיט גִּימֵאַכְט קִיין נָאָךְ בְּרָבָה אוּיָה אִמֵּאַקֵּל
זָאלל עַד קוֹדֵם מֵאַבִּין אֲשֶׁר יֵצֵר אָבְעַר אַז עַד הָאֵם גִּינֵאַרְפֵּט
אִינְעַר זָאלל עַד קוֹדֵם מֵאַבִּין דִּיא בְּרָבָה אוּיָה דְּעַם דִּינְעַר אִין
נָאָךְ דְּעַם אֲשֶׁר יֵצֵר .

(ח) אַז עַד אִיז אַרְוִים גִּינֵאַנְגִּין אִין מִיטְעַן דְּאוּעֵנְעַן צִי
עַד זָאלל מֵאַבִּין אֲשֶׁר יֵצֵר אִין מִיטְעַן דְּאוּעֵנְעַן וְוַעַט שְׁטִיין אִין
שְׁעַר לֵמ .

שֶׁעַר לֵד דִּינִים פִּין בְּרִכַּת הַתּוֹרָה

(א) מְעַן דְּאַרְףּ נִזְקֵר וּוִיין צִי זָאגִין בְּרִכַּת הַתּוֹרָה אֲלֵלְע
זָאג אִין דְּעַר פִּרִיא אִפִּילוּ נְשִׁים זְעִינן אוּיָה מְחֻיב צִי זָאגִין בְּרִכַּת
הַתּוֹרָה אִין מְעַן זָאלל אִין זִין הָאַבִּין וְוֹאָס מְעַן זָאגְט דָּאָס אִיז
בְּרִכַּת הַתּוֹרָה מִיט דְּעַר טִיטְש (בְּרוּךְ אַתָּה ד' אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנוּ (לְעִסוּק בְּדִבְרֵי תוֹרָה) עוֹסֵק
זִין אִין דְּעַר תּוֹרָה (וְהִעֲרַב נָא) מֵאַךְ זִים אִיךְ בְּעַט דִּיךְ (ד' אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהִים) גַּאט אַינזער גאט (את דְּבַרֵי תוֹרַתְךָ) דיא רייד פֿון דיין
 תּוֹרָה (דִּינִים) אִין אַינזער מוֹיֵהל (ובפִּי־וַתֵּמַךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל) אִין
 אִין דִּיא מֵאֵהֲלֵעַר פֿון דיין פֿאַלק יִשְׂרָאֵל, (וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ) אִין
 מִיר זָאלן זײן (וְצִאצְאָנוּ) אִין אַינזערע קינדער (וְצִאצְאָ צִאצְאָנוּ)
 אִין אַינזערי קינדס קינדיר (וְצִאצְאָי) אִין דִּיא קינדיר (עמך בית
 יִשְׂרָאֵל) פֿון דיין פֿאַלק יִשְׂרָאֵל (כִּלְנֵי יוֹדְעֵי שְׂמֵךְ) אַללע זָאלן
 זײסען דיין גאט (ולומדי תּוֹרַתְךָ לְשִׁמְחָה) אִין זָאלן לערנען דיין
 תּוֹרָה לְשִׂמְחָה (בִּפְּנֵי הַמְּלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל) וואס ער לערנט
 תּוֹרָה צי זײן פֿאַלק יִשְׂרָאֵל (בְּרוּךְ אַתָּה ד' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ) וואס ער האט אויס דירוווילט אִין אִינוּ (מִכָּל
 הָעַמִּים) פֿון אַללע פֿעלקיר (וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה) אִין האט אִינוּ
 גיגעפֿן זײן תּוֹרָה (בְּרוּךְ אַתָּה ד' נותן התורה) וואס ער גיט דִּיא
 תּוֹרָה (וַיְדַבֵּר ד' אֶל מֹשֶׁה לְאֹמֹר) האט גאט גירעט צי משה ער
 האט עהם אזוי גיזאגט (דַּבֵּר אֶל אֱהֲרֹן וְאֶל בְּנֵי לְאֹמֶר) רעד צי
 דעם אֱהֲרֹן אִין צי זײני קינדיר אִין זָאלסט זײא אזוי זאגן (כֹּה
 תְּדַבְּרוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל) אזוי זאלט איהר בענטשן דִּיא יודישע
 קינדיר (אֹמֹר לָהֶם) איהר זאלט זײא אזוי זאגן (בְּרַכֵּךְ ד'
 וַיִּשְׁמְרֵךְ) גאט זאלל דיר בענטשן אִין זאלל דיר אָפֹהִיטִין (יֵאָר
 ד' פֿגוּ אֱלֹהִים) גאט זאלל דירלאכטן זײן פֿנים צי דיר (וַיַּחַדְךָ)
 אִין ער זאלל דיר געפֿן חן (יִשָּׂא ד' פֿגוּ אֱלֹהִים) גאט זאל צי
 דיר נושא פֿנים זײן (וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלֹמֹם) ער זאלל טאהן צי דיר
 שְׁלֹמֹם, (וַשְּׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל) אִין דִּיא פֿוהנים זָאלן
 טיען מײן גאט אויף יודן (וְאֲנִי אֲבָרְכֶם) אִין אײך וועל זײא
 בענטשן (אלו דְּבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁיעוֹר) דִּיא זאכן האפֿן גיט
 קײן שיעור מען מעג וויא פֿיל (הַפֶּאֶה) צי געפֿן פֿאה פֿון זײן
 פֿעלד (וְהַכְּפוּרִים אִין צי פֿרענגן כְּפוּרִים (וְהָרְאוּיוֹן) אִין גיזעהן
 צי ווערן אִין בית המקדש דאס הייסט אַרײן צי גײן אִין בית
 המקדש (וְגִמְלַת חֲסִדִים) אִין צי טיען גמילת חסדים (אלו דְּבָרִים)
 דאס זענן דִּיא זאכן (שֶׁאֵדָם אוֹכֵל פִּירוֹתֶיהֶן בְּעוֹלָם הַזֶּה) וואס

דער מענטש עסט זייערע פירות אויף דער וועלט (והקרוך קיימת לעולם הבא) אין דאס קרוך שטייט אויף יענער וועלט (ואדו הן) דא זענען זיין (כבוד אב ואם) וואס מען איז מבדד פאטיר אין מיטער (וגמילות הסדים) (והשכמת בית המדרש שחרית וערבית) אין וואס מען קומט פרא אין בית המדרש צו פרו אין פאר נאכט והכנסת אורחים וביקור הוללים והכנסת בלה (ולוית המת) אין צו פארווישן אמת (ועיון תפלה) אין אז ער גיט אכטינג צוויי דעם דאווינען ער זאלל וויסן וואס ער זאגט (והבאת שלום בין אדם לחבירו) אין צו פרענגן שלום צווישן איין מענטש אין צווישן זיין חבר (ובין איש לאשתו) אין צווישן מאן אין ווייב (ותלמיד תורה כנגד בלם) אין אז מען לערנט תורה ווענט אקעגן דיא אללע זאכן דיא טייטש פון דער משנה איז אחיוב צו קענען אין מען זאלל אין זיין האפן בשעת זאגן כדי עס זאלל זיין וויא גילערנט כדי דיא ברבת התורה זאלל נישט זיין לבטלה.

(ב) מען טאר נישט לערען אפילו איין פסוק זאגן פאר ברבת התורה אין אז מען וויל זאגן סליחות אדיר תהלים דארף מען אויך קודם זאגן ברבת התורה אין אז מען וויל שרייבען דברי תורה אדיר הערן לערנען מוז מען אויך קודם זאגן ברבת התורה אין דיא פסוקים פון ברבת מהניס אפער משהו זיין דברי תורה קען מען פאר ברבת התורה.

(ג) דער עס איז אויף פאנאכט דארף נישט זאגן ברבת התורה פון ער לייגט זיך שלאפן אין אז ער האט זיך גילוינט זלאפן אין איז אויף נישטאנען אפילו פאר דער האלבער נאכט דארף ער זאגן ברבת התורה אין אז ער איז אויף גייען אנאנצי נאכט זען עס ווערט טאג זאל ער הערן ברבת התורה פון איין אנדערען וואס ער מאכט ברבת התורה אין זאל אין זיין האפן זאג צו זיין אין יענער זאל אין זיין האפן מוציא צו זיין אין אז עס איז נישט דא איין אנדערע זאל ער אליין זאגן ברבת התורה.

(ד) אז ער איז אויף גישטאנען הצות אין האט גיזאגט ברכת התורה אין האט זיך נאך אמאהל גילויגט שלאפין דארף ער ניט נאך אמאהל זאגן ברכת התורה ווען ער שטייט אויף אין אז ער האט אין זון גיהאט דאס ער זאלל ניט פטרין נאר דאס לערנין ביז ער לייגט זיך צוריק ברויף ער נאך אמאהל צו זאגן ברכת התורה.

(ה) אז ער האט גישלאפן באטאג אין אז אויף גישטאנען באטאג דארף ער ניט זאגן ברכת התורה אבער אז ער האט גישלאפן באטאג אין אז אויף גישטאנען באטאג דארף ער זאגן ברכת התורה אין נאך דעם דארף ער שוין ניט זאגן דעם אנדערע טאג.

(ו) ווער עס איז מסופק צו ער האט גיזאגט ברכת התורה זאל ער ניט זאגן נאר אז עס מעגליך זאל ער הערין פון איין אנדערען וויא עס שטייט אין את ג'.

(ז) קינדער וואס זיין פאדשטייען צו מאען ברכת התורה אפילו זענן ניט אלט דרייצען יאהר אין ווייבער זענן מחויב צו זאגן ברכת התורה אבער וויא קענען ניט מוציא זיין מיט ווער זאגן איין מאנוביל טאגס איז אלט דרייצען יאהר.

(ח) אמיל זענן זיך נוהג צו זאגן ברכת התורה תיבה נאך אישר גבר אין אמיל זענן זיך נוהג צו זאגן נאך אישר גבר אלהי נשמה אין נאך דעם ברכת התורה.

(ט) אז ער האט ניט גיזאגט ברכת התורה ביז נאך דעם דאווענען זאל ער שוין ניט זאגן קיארין עס איז אספק צו מען דארף זאגען נאך דעם דאווענען נאר אז עס איז מעגליך זאל ער זיך לאזן מוציא זיין דארף איין אנדערען וויא עס שטייט אין את ג' איבער דעם זאלל מען ניט פאר זעסן צו זאגן ברכת התורה פאר דעם דאווענען.

(י) אז מען האט עס אויף געדין עולה לתורה זיין איידעל ער האט גיזאגט ברכת התורה זאל ער שוין נאך דעם ניט זאגן

דיא ברכה אַלער פּהר פּנו נאָר דיא ברכה לעסוק בדברי תורה
 ביו המלמד תורה לעמו ישראל אין נאך דעם זאלל ער זאגן
 וידבר ביו צום סוף.

שער לה דינים פין ברכת אלהי נשמה

(א) נאך ברכת התורה זאגט מען דיא ברכה אלהי נשמה
 אין אטייל זאגן פאר ברכת התורה תיכף נאך אשר יצה דיא
 ברכה מיט דער טייטש איז אזוי (אלהי) מין גאט (נשמה שנתת
 בי) דיא נשמה וואס האסט גיגעפן אין מיר (מהורה) איז ריין
 (אתה פראת) דיא האסט זיא באשאפן (אתה יצרת דיא האסט
 זיא גפארמט (אתה נפחת בי) דיא האסט זיא ארוין גבלאזן
 אין מיר (ואתה משמרה בקרבי) אין דיא היסטט זיא אין מיר
 (ואתה גתיד) אין דיא ביסט אנגיברייט (לטה ממני) אוועק
 נעמן זיא פין מיר (להחזירה בי לעתיד לבא) אין אימזנקערין
 זיא אין מיר ווען עס וועט זיין תחיית המתים (כל זמן) דיא גאנצי
 צייט (שהנשמה בקרבי) וואס דיא נשמה איז אין מיר (מודה אני
 לפניך) טיא איך לובן פאר דיר (ר' אלהי ואלהי אבותי) גאט
 מיין גאט אין דער גאט פין מיין עלטרין (רבוין כל המעשים) דער
 האר פין אללע ווערק (ארוין כל הנשמות) דער האר פין אללע
 נשמות) וואס ער קערט איהם דיא נשמות (לפגרים מתים) צו
 דיא גישטארפני קערפירס דאס הייסט צו דיא וואס וויא שלאפן
 וואס בשעת שלאפן איז דער קערפיר אזוי וויא גישטארפן.

(ב) אז מען איז אויף אנאנצי גאט זאלל מען ניט זאגען
 דיא ברכה אלהי נשמה נאר מען זאל הערין פין איין אנדערין
 אין מען זאל מבין זיין יוצא זיין אין דער אנדערער זאלל מבין
 זיין מוציא צו זיין אדיר ער זאל זאגן ביו ברוך אתה אין זאל
 זאגן ברוך המחזיר נשמות לפגרים מתים אין עס איז גלייך ער
 זאל אין זין האבען בייא דער ברכה מחי המתים פין דער שמונה
 עשרה

מקור שער לה דינים פון ברכת פון אלהי נשמה הברכה

עשרה צו פאטערין דיא ברכה פון אלהי נשמה אויף אין אפילו
ער האט גישלאפן פאנאגט ווייניגער פון אהאלפע שעה איז
איז אויף אזוי דער דין.

(ג) ווער עס שטייט אויף העזות אין ווין דעה איז ער זאל
זיך נאך אמאהל לויגן שלאפן פאר טאג זאל ער זאגן דיא ברכה
נאר פון ברך איז פון דעם אנדערן מאל אויף שטיין זאל ער זאגן די
פאנאגט ברכה אין אז ער האט דאס ערשטי מאהל גזאגט דיא
פאנאגט ברכה זאל ער דאס אנדערע מאהל גיט זאגן נאר פון ברך
אין זאל אויס לאזן ברך המחזיר נשמות לפגרים מתים.

(ד) אז ער האט גישלאפן פאטאג אפילו מעהר וויא אהאלפי
שעה נאך ער גיט זאגן דיא ברכה.

(ה) אז ער האט גישלאפן פאטאג אין איז אויף גישטאגן
פאנאגט אין ווין דעה איז נאך צו שלאפן דיא נאגט זאל ער
גיט זאגן דיא ברכה אין אז ווין דעה איז גיט צו שלאפן מער
דיא נאגט זאל ער זאגן דיא ברכה.

(ו) אז ער האט גיט גזאגט דיא ברכה פון נאך דעם
דאזיגען אז ווין דעה איז גיווען פון זאגן דיא ברכה נאך דעם
דאזיגען זאל ער זאגן אין אז גיט זאל ער גיט זאגן נאר פון
ברך אפה ווייל ער האט יוצא גיווען מיט דער ברכה מחוץ
המתים פון דער שמונה עשרה נאר אז עס איז מעגליך זאל ער
זיך לאזן מוציא ווין מיט איין אנדערין וויא עס שטייט שער לה
אות ג

ישער לו ברכת השחר מיט דער שויטש

(א) דיא ערשטי ברכה איז (הנותן) וואס ער גיט
(לשכרו) צו דעם האן (פינה) פארשטאנד (להבחין בין יום ובין
לילה) צו פארשטיין ווען עס איז טאג אין ווען עס איז נאכט
ווען עס קומט פאר טאג קרייט ער דארף דעם וועקט זיך אויף
דער מענטש אין ווייסט ווען אויף צו שטיין אין נאך איין פירוש
איז לייגן צו דעם בארין דיא ברכה מאכט מען אפילו ער האט

גיט

מקור שְׁעַר לוֹ בְּרַכַּת הַשַּׁחַר מִיַּם דַּעַר מִיִּשְׁט הַבְּרַכָּה ג

נִיט גִּיהֶעֱרַט דַּעַם הָאֵן נָאָר עִם אִיז רַעֲכַט עַד זָאל הַעֲרִין דַּעַם
הָאֵן אָז עַר הָאָט נִיט גִּיהֶעֱרַט דַּעַם הָאֵן טָאָהַר מִעַן נִיט מַאָכִין
דִּיא בְּרַכָּה בִּיז עִם ווערַט טָאָג אִין אָז עַר הָאָט גִּיהֶעֱרַט דַּעַם
הָאֵן מִעַן עַד מַאָכִין דִּיא בְּרַכָּה אַפִּילוּ פֶּאָר טָאָג נָאָר עִם אִיז
רַעֲכַט אָז עַד זָאלל נִישְׁט מַאָכִין בִּיז טָאָג אִין ווערַט עִם אִיז מוֹיֵב
מִעַן אויף מַאָכִין דִּיא בְּרַכָּה נָאָר עַר טָאָהַר נִיט מַאָכִין דִּיא בְּרַכָּה
בִּיז טָאָג .

(ב) דִּיא אַנְדֵירִי בְּרַכָּה אִיז (שְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי) וואָס עַד הָאָט
מִיף נִיט פֶּאַשְׁאפִין אִיין גוֹי אִין ווייל עַר אִיז אַלְלַע טָאָג וויא נִיט
גִּיבֹזֶרֶן מַאָכַט מִעַן דִּיא בְּרַכָּה אַלְלַע טָאָג אִין אַנְדֵירִי מַאָכַט אויף
דִּיא בְּרַכָּה .

(ג) דִּיא דְרִימַע בְּרַכָּה אִיז (שְׁלֹא עֲשֵׂנִי עֶבֶד) וואָס עַד
הָאָט מִיף נִישְׁט פֶּאַשְׁאפִין פֶּאָר קיין קִנְעֲכַט דָאָס מִינְט מִעַן
אִיין עֶבֶד פִּנְעֵנִי וואָס אִיז פֶּמֹר פִּין מְצוֹת אָבֵעַר אִיין יוֹדִישְׁעַר
קִנְעֲכַט מַאָכַט אויף דִּיא בְּרַכָּה עַר הֵיסַט נִיט קיין עֶבֶד .

(ד) דִּיא פֶּעֲרֵדִי בְּרַכָּה אִיז (שְׁלֹא עֲשֵׂנִי אִשָּׁה) וואָס עַד
הָאָט מִיף נִיט פֶּאַשְׁאפִין קיין אִשָּׁה אִין אִיין אִשָּׁה מַאָכַט (שְׁעֲשֵׂנִי
בְּרַצוֹנֹת) וואָס עַד הָאָט מִיף פֶּאַשְׁאפִין אַזוי וויא זיין ווילען אִיז
גִּינְוֵעֵהן אִין אַז אִיין אִשָּׁה הָאָט זיך מְנַעַה גִּינְוֵעֵהן אִין הָאָט גִּינְאָגַט
שְׁלֹא עֲשֵׂנִי אִשָּׁה אָז זיא הָאָט זיך תִּיבָּה דִירמאַנט אִין הָאָט נִיט
מִפֶּסִיק גִּינְוֵעֵהן מִיט אַדִּיבֹר זָאלל זיא זאָגן שְׁעֲשֵׂנִי בְּרַצוֹנֹת
אַטוּמִים אִין אִיין אַנְדֵירִיגִינִים מַאָכַט אויף שְׁעֲשֵׂנִי בְּרַצוֹנֹת .

(ה) דִּיא פִּיפֶּמַע בְּרַכָּה אִיז (פּוֹקֵחַ עוֹרִים) עַד מַאָכַט
זַעֲהֶענְדִיג בְּלִינְדַע ווייל בְּשַׁעַת מִעַן שְׁלֹאפֶט אִיז מִעַן וויא בְּלִינְדַע
אִין אִיין בְּלִינְדַעֶר זָאל נִיט מַאָכִין דִּיא בְּרַכָּה נָאָר אָז עַל הָאָפֶט
גִּיהֵילַט צִי ווערִין אָדִיד אָז עַר זַעֲהַט אָבִיסַל זָאלל עַר מַאָכִין
דִּיא בְּרַכָּה .

(ו) דִּיא זַעֲקֶסֶטִי בְּרַכָּה אִיז (מְלַבִּישׁ עֲרוּמִים) עַר מִיט
אַנְקֵלִידין נַאֲקִיטַע אִין אַפִּילוּ עַר הָאָט זיך נִישְׁט וואָס אָהן
צִיטאַהן

מקור יִשְׁעַר לוֹ בְּרַכַּת הַשְּׁחַר מִיַּט דְּעַר מִיִּישׁ הַבְּרַכָּה

צִיטָאָהֵן מֵאַבְט אוֹיף דִּיא בְּרַכָּה נָאָר אָז עַר דָּאָט זָאל עַר זיך פֿאַר דְּעַר בְּרַכָּה אָהן טִיעֵן אִין אָז עַר דָּאָט זיך פֿרִיעַר אָנְטוֹן אָנִי פֿונֵד אִין דָּאָט גִּמְאַבְט מִלְּבִישׁ עַרוּמִים זָאל עַר שׁוֹן נִישַׁם זָאָנן דִּיא בְּרַכָּה דְּעַם טָאָג .

(ג) דִּיא זִבִּיטֶע בְּרַכָּה אִיז (מִתִּיר אַסְרוּס) זָאָט עַר טִיט אוֹיף בִּיגְנֵדן דִּיא גִּבִּיגְנֵדנֶע וואָרן ווען מען שְׂלֶאפֶט אִין מען וואָ גִּבִּיגְנֵדן .

(ד) דִּיא אַבְטִי בְּרַכָּה אִיז (זִקְרָה כְּפוּסִים) זָאָט עַר טִיט אוֹיף שְׂטַעלִין דִּיא אִינגִיבִיגְנֵדנֶע אִין אַפִּילוֹ אַקְבֵּאָנְקֵר זָאָט עַר קָאן זיך נִישַׁט אוֹיף שְׂטַעלִין מֵאַבְט אוֹיף דִּיא בְּרַכָּה נָאָר אָז עַם אִיז מֵעַגְלִיךְ זָאל עַר זיך שְׂטַעלִין .

(ה) דִּיא גֵאָהֵנְטֶע בְּרַכָּה אִיז (רִזְקַע דְּאָרְיֵן) זָאָט עַר דָּאָט גִּוועבֶט דִּיא עַרדֵּ (עַל הַמַּיִם) אוֹיף דְּעַם וואָסִיר אִין אַקְבֵּאָנְקֵר מֵאַבְט אוֹיף דִּיא בְּרַכָּה נָאָר אָז עַם אִיז מֵעַגְלִיךְ זָאל עַר זיך קִרַּם שְׂטַעלִין אוֹיף דְּעַר עַרדֵּ .

(ו) דִּיא צֶעהֵנְטֶע בְּרַכָּה אִיז (אֶשֶׁר הִבִּין) זָאָט עַר דָּאָט אָנְטֵנְדִיט (מֵצַעֲדֵי גֵבֵר) דִּיא טִרִיט פֿיין דְּעַם מֵעַנְטִשׁ אִין אִין קִרַּמֶּער וואָט עַר קָאן נָאָר נִישַׁט גִּיעֵן אַפִּילוֹ מִיט אַשְׁמַאָלִיךְ זָאל זָאל נִישַׁט מֵאַבִּין דִּיא בְּרַכָּה .

(ז) דִּיא עֵלִיפֶטֶע בְּרַכָּה אִיז (שְׁעֵשֶׂה לִּי) זָאָט עַר דָּאָט מִיר גִּמְאַבְט (כָּל צָרָכִי) אַלְלֶעס מִיין פֿאַדֶּערֶשְׁנִישׁ אִין תְּשַׁעֲה פֿאַב אִין יוֹם פִּיפּוֹר אָז עַר גִּיט אַפִּיסל אִין שִׁיך אָדיר אִין שְׂטִיוויל פֿרוּיך עַר דִּיא בְּרַכָּה צִי מֵאַבִּין אִין אָז עַר גִּיט נָאָר נִישַׁט אִין שִׁיך אָדיר אִין שְׂטִיוויל אָנְאַנְצֵן טָאָג אִיז אַסְחֵלִיקֶת הַפּוֹסְקִים אִיפֶער דְּעַם זָאל מֵעַן זיך נִהַג זײן וואָ דְּעַר מִגְבֵּה אִיז דָּארַט .

(ח) דִּיא צוועלִיפֶטֶע בְּרַכָּה אִיז (אוֹרֵךְ יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה) וואָט עַר טִיט אָנְאַרְטִין דִּיא יִשְׂרָאֵל מִיט שְׂטַאַרְקֵהִיטִיט דִּיא בְּרַכָּה אִיז אוֹיף דְּעַם גֵּאַרְטִיל וואָט מֵעַן דָּאַרְף זיך אָהן טָאָהן

מקור שְׁעַר לוֹ בְּרַכַּת הַשְּׁחַר מִיַּת דְּעַר טַיִיטֵשׁ הַבְּרַכָּה ד

צִי דְעַם דְּאוֹוִינֵין אִין דְּאַרְבֵּי דְעַם אִין עַר שְׂמַאֲרָקִיר נָאֵר אִפִּילוּ
וְעַר עִם הָאֵם נִיט קִוִּין גְּאֲרִטִיל מַאכְט אוּיָךְ דִּיא בְּרַכָּה .

(יג) דִּיא דְרִיִּיצִינְטֵעַ בְּרַכָּה אִין (עֹזֶרֶת יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרְהָ)
עַר טַיִט אֶהֱנַקְרִיבִין דִּיא יִשְׂרָאֵל מִיט שׁוֹינְקִיטִי. דִּיא בְּרַכָּה אִין
אוּיָךְ דְעַם וּואַס מְעַן טַיִט אֶהֱן דְעַם הוּא אֲדִיר דָּאָס טַיִכְל וּואַרְיִן
אִין יִשְׂרָאֵל טָאֵר נִיט גִּיעֵן מִיט דְעַם הוֹלֵין קַאפּ אִין מְמִילָא אִין
עַר שׁוֹיִן מִיט דְעַם .

(יד) דִּיא פֿעֶרְצִינְטֵעַ בְּרַכָּה אִין (הַנּוֹתֵן לַיעָקֹב כֶּהָ) וּואַס עַר
נִיט דְעַם שְׂלֵאפִין כֶּהָ וּואַרְיִן וּועַן מְעַן לִיגִט זִיךְ שְׂלֵאפִין אִין
מְעַן שְׂלֵאפִי אִין מִידָה, אִין וּועַן מְעַן שְׂטַיִט אוּיָךְ אִין מְעַן פְּרִישׁ
אִין גִּזְיִנְד .

(טו) דִּיא פֿיפְצִינְטֵעַ בְּרַכָּה אִין (הַמַּעֲבִיר שִׁנָּה מַעֲיָנִי)
וּואַס עַר טַיִט אַרְאָפֿנְעֵמִין דְעַם שְׂלֵאפִי פִין מִינְעֵעַ אוּיָגִין (וַתְּנַמְכֶּה
מִעַפְעָפִי) אִין דָּאָס דְרִימְלִינְג פִין מִינְי שׁוּואַרְץ אִפִּילוּ אִין נָאָךְ
דְעַר בְּרַכָּה זָאלֵל מְעַן נִיט מַעֲסִיק זִיין בִּזוּ מְעַן זָאגְט יְהִי רְצוֹן
בִּזוּ (הַגּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים) וּואַס עַר פֿאַרְגַּעֲלִיגְט נִיטְעַ חֲסָדִים
(לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל) צִי זִיין פֿאַלֵק יִשְׂרָאֵל, אִין וְעַר עִם אִין אוּיָךְ אַנְאָנְצִי
נַאכְט מַאכְט נִיט דִּיא בְּרַכָּה הַמַּעֲבִיר שִׁנָּה .

(יו) אַז מְעַן הָאֵם זִיךְ טוֹעָה גִיוּעָה אִין מְעַן הָאֵם גִּימַאכְט
שְׂלֵא עֲשֵׂנִי אִשָּׁה תִיבָּה נָאָךְ הַנּוֹתֵן לְשִׁכּוֹי בִּינָה זָאלֵל עַר שׁוֹיִן
נָאָךְ דְעַם נִיט זָאגִין שְׂלֵא עֲשֵׂנִי גּוֹי אִין נִיט שְׂלֵא עֲשֵׂנִי עֶבֶד, אִין
אַז עַר הָאֵם גִּיזָאגְט זִיכָּה כְּפּוֹפִים פֿאַר מַתִּיר אֲסוּרִים זָאלֵל עַר
שׁוֹיִן נִיט זָאגִין מַתִּיר אֲסוּרִים אִין אַז מְעַן הָאֵם זִיךְ טוֹעָה גִיוּעָה
אִין דִּיא אַנְדִירֵעַ בְּרַכּוֹת אַז מְעַן הָאֵם גִּיזָאגְט דִּיא שְׂפִטִירֵעַ
בְּרַכָּה פְּרִיעַר אִין דְעַר דִּין וּוִיא עִם שְׂטַיִט אִין שְׁעַר יֵט .

(יז) דִּיא אַלְלֵעַ בְּרַכּוֹת מְעַן מְעַן זָאגִין פֿאַרְטָאג חוּץ פִין
דְעַר בְּרַכָּה הַנּוֹתֵן לְשִׁכּוֹי בִּינָה וּוִיא עִם שְׂטַיִט אִין אוֹת א' .

(א) או ער מיט אן אמלית קטן וואס ער האט דרייא פערטל ווינער אייל דיא לענג אין דרייא פערטל ווינער אייל די ברייט דארף ער מאכן אברכה ברוך אתה ד' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות ציצית אין או דער טלית קטן האט ניט דעם שיעור זאל ער ניט קיין ברכה מאכן נאר ער זאל אין זין האבען צו פטרין מיט דער ברכה פון דעם טלית גדול אין פאר דער ברכה זאל ער באקוקען דיא ציצית צו וויא זענן פֿשר אין וויא זענן אן געקניפט צום טלית קטן ברויף מען אויף צו באקוקען .

(ב) איין לאביל (לאבסירדעקיל) וואס עס איז צו געניט אין איין זייט אין עס איז ניט אפען ארום פאר מען קיין ברכה מאכען אין מען ברויף גוהר צו זיין עס זאל זיך אן זען דאס דעם רוב איז אפען אין או דיא פלויצים זענן זייער שפאהל וויא זענן נאר אזוי וויא דיא בעגדור, פאר מען קיין ברכה מאכן אויף עס .

(ג) או ער מיט זיך אן דעם טלית קטן בשעת ער האט ניט קיין זינע הענד אדיר ער דארף האבן נקיות זאלל ער קיין ברכה מאכן נאר נאך דעם וויא ער וואשט זיך דיא הענד זאל ער נעמן דיא ציצית אין דיא הענד אין זאל מאכן דיא ברכה .

(ד) או ער מיט זיך אן דעם טלית קטן פאר טאג זאל ער קיין ברכה מאכן נאר ווען עס ווערט טאג זאל ער נעמן דיא ציצית אין דיא הענד אין אברכה מאכן .

(ה) אזער שלאפט אין טלית קטן זאל ער קיין ברכה מאכן צו פרוי נאר ווען ער מיט אן דעם טלית אין מאכט להתעטף בציצית זאל ער מבזין זיין צו פטרין דעם טלית קטן אויף .

(ו) אזער וויל תיבה אנטייען דעם טלית זאל ער קיין ברכה מאכן אויף דעם טלית קטן נאר ווען ער מאכט דיא ברכה להתעטף אויף דעם טלית זאל ער מבזין זיין אויף דעם טלית קטן אויף .

(ז) או ער האט גימאכט אפרקה אויף אמלית קטן אין ער האט אין זין גיהאט בשעת פרקה אויף איין אנדערן מלית קטן אויף אין האט גיט מסיח בעת גיוועהן אין איז גיט ארויס גיגאנגן נאך דער פרקה אפילו ער האט אויס גיטאן דעם ערשטן מלית קטן איידר ער האט אן גיטאן דעם אנדערן ברויך ער אויף דעם אנדערן גיט אפרקה צומאכען אין אז עס פעלד איינס פין דיא פינקטען ברויך ער אפרקה צו מאכען.

(ח) איידר ער טיט אן דעם מלית זאל ער באקוקען דיא ציצית צו זיין זענין פשר אין זאל צו שידדן דיא פעדים בייא דיא ציצית אין זאל זאגן פרקי נפשי אין זאלל גיט מאכן דיא פרקה על מצות ציצית עס איז אפרקה לבטלה אין זאל נעמן דעם מלית אין דיא הענה אין צושפרייטן אין מאכן דיא פרקה ברויך אפיק די אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו (יהתעטף בציצית) מען זאלל זיך איין הילען מיט אמלית מיט ציצית אין נאך דעם זאל ער זיך איינהילען מיט דעם מלית דעם קאפ מיט דעם גוף ביו צו דער ברוסט אין זאלל שטייען אויף איינהילט וויפיל צייט מען קאן זיין דרויף ווינער איילן אין נאך דעם זאל ער עס אנטוען ער זאל גיט זאגן מה יקר ביני ער הילט זיך אייך אין אז מען לייגט דעם ציטק גיליגטין מלית ארום דעם האלו איז עס אפרקה לבטלה אין בשעת פרקה זאל ער מבין זיין אז ער טיט זיך אן דעם מלית מיט ציצית פרי ער זאל געדענקן דיא תרומה מצות אין אז ער האט גיט גימאכט אפרקה אויף דעם מלית קטן זאל ער מבין זיין וצא זיין מיט דער פרקה אויף דעם מלית קטן.

(ט) או ער האט אויס גיטען דעם מלית אדור דעם מלית קטן אין זיין דעה איז גיווען ער זאל עס תיבה ציריק אן טוען אפילו ער איז גיגאנגן אין אנדירע שטיב אדור אין בית הפסא בארף ער קיין פרקה מאכן זוען ער טיט עס אן אבער אז ער האט פדעה גיהאט גיט אנטוען ביו אין אלאנגיר

ציט האמשי ער האט זיך מילשב גיווען אין האט עם ציריק
אנגיטען תיבה דארף ער נאך אמאהל אברכה מאבין אין אז
ער האט סתם אויס גיטאן אין וויל עם תיבה ציריק אנטיען אז
עס איז גיווען אויף עם אטלית קטן דארף ער קיין ברכה מאבין
אין אז עם איז ניט גיבלויבן אויף עם אטלית קטן דארף ער
אברכה מאבין אז אז ער האט אויס גיטאן דעם טלית אויף דער
דעה ער זאלל עם אנטיען אין איין אנדערע שטיב אין אז גינאנגן
מיט דעם טלית אין דא הענד אז דא אנדערע שטיב איז נישט
זייער ווייט אין ער האט ניט מסיים בעת גיווען דארף ער קיין
ברכה מאבין.

(י) אז דער טלית איז פין עם אראם גיפאלן אין ער האט
ניט גיוויסט אז ער פאלט אראם דארף ער נאך אמאהל אברכה
מאבין נאר אז עם אין גיבלויבן אשטיקל טלית אויף זיין טיף דארף
ער קיין ברכה מאבין אפער אז עם איז ניט גיבלויבן נאר אויף
דא הענד דארף ער אברכה מאבין אז ער וויל עם אנטיען.

(יא) אז ער לייגט דעם טלית פין איין אנדערן צו דאווענען
דארף ער אברכה מאבין אפער אז ער לייגט נאר אויף צו זאגן
סליחות אדיר עולה צו זיין אדיר צו דיכען דארף ער קיין ברכה
מאבין אין זאל אין זיין האפען אז ער וויל דעם טלית ניט קעגן
זיין אין אז ער נעמט קהלם טלית בריוף ער אברכה צו מאבין
באטאג.

(יב) אז ער האט גינימען איין אנדערעם טלית אן זיין דוועה
מעג ער אברכה מאבין נאר ער זאל עם ציטוף לייגן אין ציריק
לייגן אויף זיין ארט אין שבת דארף ער עם ניט ציטוף לייגן אין
ארום טראגן אין איין אנדערע שטיב אדיר אין שיל טאר ער
ניט אפן ער לייגט אידם ציריק אויף זיין ארט אין אז ער ווייסט
דאס דער בעל הבית איז מקפיד מען זאל ניט נעמן זיין טלית
טאר ער אויף ניט נעמן אין ניט קיין ברכה מאבין נאר עם איז
אדעה אז מען נעמט אין אנדערנס טלית אהן זיין דוועה זאלל
ער

ער אין זין האבין אז ער וויל דעם מלית גיט קונה זיין אין זאל גיט מאכען אברכה אין אז עס איז גישריבן אויף דער וואנט דאס ווער עס געמט זיין מלית זאל געבין אצל אין דער פישקע טאר ער קיין ברכה מאכן צאדין ער גיט אצל.

(יג) ווער עס האט אמשפון אמאלית מעג ער לייגן אמהל אין אברכה מאכן אבער ער טאר עס גיט געמין כסדר ומפל שפן דאס ער טאר קיין ברכה מאכן אין אז ער האט עס גינימין אמשפון אן דעם תבירם ווילעדין טאהר ער קיין ברכה מאכען אויף עס.

(יד) אז צוויי האבין זיך פארביטען דא מליתם אימגען אין ווער דעה איז דאס ווען זיין וועלין זיך טרעפן וועלין זיין זיך ציריק באטין מעגן זיין לייגן אין אברכה מאכן אבער אז גיט טארן זיין גיט לייגן אין גיט אברכה מאכן.

(טו) דא ציצית דארפן זיין לאנג פין דעם ערשטן קנה אן צוועליף היקע (דוימען) פינגער דאס איז לערך צוועלעף צאהל נאך דעם אנקניפן קומט אויס אז אפאדים פין דא פיר פעדים איידער מען טוט אנקניפען ברויך לאנג צו זיין לערך דרייסיג צאהל אין אז זיין וענין קערציר טאר מען גיט אנטוען דעם מלית אדער דעם מלית קמן.

(טז) דאס לעכיל וואס דא ציצית וענין אין עס דארף זיין ווייניגער פין דריי פינגער ביז צו דעם עק פין בידי זאטין אין ווייניגער פין צוויי פינגער טאהר עס גיט זיין אין דא פעדים פין דעם שלאניגן אדיר פין דער סנאוואניע וואס וענין ארויס פין דעם מלית מוז מען אפשניידן דארט וויא מען דארף אהר רעכטן דא ציצית אין אז ער האט נישט אפגעשנימין אין האט אהן יקניפט דא ציצית מוז ער אפשניידן אין אראפ געמין דא ציצית אין דער נאך אהנקניפען.

(יז) מען מוז צי שניידן דא פעדים פין דא ציצית עס

ואל זין פיר לאנגע פערס אינדר מען רעכט זיין אהן אין אז מען האט אנגראכטן דיא ציצית אינדר מען האט זיין צישניטן ועין דיא ציצית פסול.

(יח) אז עס האט זיך אפגריסן אין פארם פון דיא אנט פערס אין פשר אבער אז צוויי פערס האבן זיך אפגריסן אינגאנצן זי פסול צאדן דיא פיר פערס ועין פון איין וואט אין ער וויסט זעבד דאס פשעת אנדעכטן ועין זעעהן דיא פיר פערס אלץ פון איין וואט זיין ועין ניט פארביטן ווארן אין אז דריי פערס ועין אפגריסן ווארן אדר עס האט זיך אפגריסן אין פארם פון דיא דעם לעביל אין פסול אהן אלע פעלל.

(יט) מען זאלל נישט קויפן קיין ציצית נאר צווייג וואס האט זיין גמאכט זער עס אין מחוק פאר ארא שמים איבער דעם זאלל מען נישט קויפן קיין ציצית פון איין פארן פדענד צאדן מען דירקאנט דיא ציצית אדר ער אין מחוק פאר ארא שמים האט ער פארקויפט נישט קיין ציצית נאר פון איין נאר שמים.

(כ) אז מען האט גמאכט אדר גמאכט ציצית פאהר מען קיין פרכה מאכן אויף זיין.

(כא) פשעת מען רעכט אהן דיא ציצית דארף מען מביין זיין לשם מצות ציצית אין לפתחיה זאלל מען נישט אהן רעכטן ציצית פאנאכט אין פדועבד אין פשר אין אקלוינער וואס אין נאך ניט אלט קיין דרויצעהן יאהר פאר קיין ציצית אנדעכטן אין איין אשה פאהר אויף ניט אנדעכטן אין פדועבד אין פשר.

(כב) פאנאכט פאהר מען קיין פרכה מאכן אויף דיא ציצית פון שטערן שטיין אדר נאך מעריב דאווינען אפילו פאר שטערן שטייען ביז ווען ער קאן דירקאנן צווישן פלאע וואל אין צווישן ווייסי וואהל פון דער לעכט פון דעם טאג נאר אז

אז עם איז ישאדק נייטיג מען ער אפּרָכָה מאכּן פִין ווען עם
הייבט אָהן צי שאַני.

(כב) אז עם האט זיך אפּגרויסען אציצה פִין דעם שלית
וואס עם איז אויף עהם מיז ער עהם תּיבָה אויס טיען אין אָהן
דעכטן אין אז ער וויל עהם נאך אָהנטוין זאל ער נאך אמאהל
אפּרָכָה מאכּן.

(כג) אז ער האט אָהנטוין אטלית אן אפּרָכָה מען ער
אפּרָכָה מאכּן פִל זמן דער שלית איז אויף עהם.

(כד) ווייפיר זענן פִטור פִין ציצית זיזא מעגן אָהן טיען
אטלית קטן אָהן אפּרָכָה אין אן ציצית אין אז זיזא ווילן מאכּן
אפּרָכָה אויף אטלית קטן מיט ציצית מעגן זיזא אין אטומטום
אין אאנדרויגעים טאהר ניט אָהן טין אטלית אָהן ציצית אין מיט
ציצית מעגן זיזא אפּרָכָה מאכּן.

(כה) אקלוינער וואס איז אלט דרייז יאר דארף מען עהם
צי מאכּן אלאביל מיט ציצית.

(כז) אטלית קטן וואס ער האלט עהם נאך אויף ביזא
נאכט טאר מען אויף עהם קיין פּרָכָה מאכּן אפילו ער טיט עם
אָהן פאטאג.

(כח) לאלעכער אדער קאטצען וואס מען האלט זיזא
אויף זיב אונטער פּעטן אדער אויף זיב צי דעקן זענען זיזא
פִטור פִין ציצית.

שְׁעַר לֹא דִינִים פִין תּפִילִין

(א) דיא תּפִילִין של כּד דארף מען לויגן אויף דער לעיקוד
האנד אויף דער העקפּט פִין דעם גראפּין פִלויש ציב עלין בויגן
צי אין זיזא זאלן זיין גיבויגן ציב גוף עם זאל אויסקומען אקעגן
הארץ אין נאך דעם וזיזא ער לויגט זיזא אויף דעם אָרט איידר
ער ציעט איין מיט די רציצה זאלל ער מאכּן אפּרָכָה פִרוף אַתָּה
ד' אלוהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותנו וצונו (להגות
תּפִילִין

תְּפִילִין) צִי לִיגִין תְּפִילִין אִין נָאךְ דְּעַם זָאֵלֵל עַר אִינְצִיעֵן מִיט
 דְּעַר רְצִיעָה, אַז מְעַן לִיגִיט נִיט דִּיא תְּפִילִין אוֹיף דְּעַם אָרִיט הָאֵט
 מְעַן נִיט יִוצֵא גִיוועהן אִין נָאךְ דְּעַם זָאֵלֵל עַר אַרִים וּוִיקלִין דִּיא
 רְצִיעָה וְיַבְעֵן מָאָהֵל אוֹיף דְּעַר הָאָנְד אִין נָאךְ דְּעַם וּוִיא עַר הָאֵט
 גִּילִיגִיט דִּיא תְּפִילִין שֶׁל רֵאשׁ זָאֵל עַר אַרִים וּוִיקלִין דִּיא רְצִיעָה
 דְּרִיִּיא מָאָהֵל אוֹיף דְּעַם מִיטְעלֶסְטִין פִּינְגַּער .

(ב) דִּיא תְּפִילִין שֶׁל רֵאשׁ דְּאָרְף מְעַן לִיגִין הַעֲבִיר דְּעַם
 שְׁטַעֲרִין אוֹיף דְּעַם אָרִיט וּוִיא וואַרְצֵלִין פִּין דִּיא הָאָר הַיִּיבִין זִיךְ
 אָהֵן עַם סָאָהֵר נִיט זִיין אֶפִּילוּ דִּיא עֵקוּן פִּין דִּיא תְּפִילִין וּוִיא
 דִּיא הָאָר וואַקֶסֶן נִיט, אִין אַז נִיט הָאֵט מְעַן נִישְׁט יִוצֵא גִיוועהן
 מִיט דִּיא תְּפִילִין אִין מְעַן הָאֵט גִּימאַכְט אַפְרָכָה לְבַטְלָהּ אִין
 וועַר עַם הָאֵט קִיין הָאָר אוֹיף דְּעַם קָאפּ אָדִיר דִּיא הָאָר הַיִּיבִין
 זִיךְ אָהֵן הַעֲבִיר דְּעַם מוֹחַ זָאֵלֵל עַר לִיגִין דִּיא תְּפִילִין אַקְעִיגן
 מוֹחַ הַעֲבִיר דְּעַם שְׁטַעֲרִין, אִין דִּיא תְּפִילִין דְּאָרְפִין אוֹיס קוֹמֵעַן
 אִין דְּעַר מִיט פִּין אַקְעִיגן דִּיא אוֹיגִין, אִין נָאךְ דְּעַם וּוִיא עַר הָאֵט
 גִּילִיגִיט דִּיא תְּפִילִין אוֹיף דְּעַם קָאפּ זָאֵלֵל עַר מַאֲבִין דִּיא בְּרָכָה
 בְּרוּךְ אַתָּה ד' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
 עַל מִצְוַת תְּפִילִין אִין נָאךְ דְּעַם זָאֵל עַר פֶּאָרְדֶּעֶסְטִין דִּיא תְּפִילִין
 אִין זָאֵלֵל זָאֵגִין בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד .

(ג) אַז עַר הָאֵט גִּימאַכְט דִּיא בְּרָכָה אִידִיר עַר הָאֵט וּוִיא
 גִּילִיגִיט אוֹיף דְּעַר הָאָנְד אָדִיר אוֹיף דְּעַם קָאפּ הָאֵט עַר יִוצֵא
 גִיוועהן אִין אַז עַר הָאֵט נִיט גִּימאַכְט דִּיא בְּרָכָה אִידִיר עַר הָאֵט
 וּוִיא פֶּאָרְדֶּעֶסְטִין זָאֵל עַר מַאֲבִין נָאךְ דְּעַם .

(ד) מְעַן סָאָהֵר נִיט מַפְסִיק נָאךְ דְּעַר בְּרָכָה לְהִיעִיד בִּין עַר
 מַאֲבִט דִּיא בְּרָכָה עַל מִצְוַת אִין פֶּאָר דְּעַבְט וּוִיא נִיט אוֹיף דְּעַם
 קָאפּ אֶפִּילוּ אַפְּיִקֵּל מִיט דִּיא אוֹיגִין אָדִיר וּוִיזִין מִיט דִּיא פִּינְגַּער
 סָאָהֵר מְעַן נִיט, אִין אַז עַר הָאֵט מַפְסִיק גִיוועהן מִיט אַזְאָרִט
 וּוִאָם עַם אִין נִיט פִּין וועַגִּין דִּיא תְּפִילִין אֶפִּילוּ אוֹיף לִישׁוֹן קִדְּשׁ
 אֶפִּילוּ עַר הָאֵט וּוִיאָנְט אָמֵן יְהִי שְׁמִי בְּרָכָה אָדִיר קִדְּשָׁה אָדִיר
 בְּרַבּוֹ

ברכה דארף עד מאכן אויף דעם של ראש צווייא ברכות להניח אין על מצות, אין גיין טאהר מען אויף ניט אין מיטן דיא תפילין לייגן מערה וויא צווייא אילין אין אז עד איז גימאנגן פון אין שטיב אין דער אנדערד וואס דיא צווייא שטיבער זענן אין אין הויז אין קאט ניט אין זין גימאט פשעת ברכה צו גיין אדיר עד איז גימאנגן פון אין הויז אין דעם אנדערין אפילו עד האט אין זין גימאט פשעת ברכה צו גיין דארף עד מאכן אויף דעם של ראש צווייא ברכות אין אפילו עד קאט שוין גימאכט דיא ברכה על מצות תפילין אז עד קאט מפסיק גוועזן אידיר עד קאט דיא תפילין גילייגט אויף ווער ארט דארף עד מאכן דיא צווייא ברכות נאר אידיר עד מאכט דיא צווייא ברכות זאלל עד צועק דרען דיא תפילין של יד פון ווער ארט אין זאלל צידיק לייגן.

(ה) אז דער קשר אדיר דיא רצעה קאט זיך אפגריסן נאך דער ברכה זאלל עד פאנדעכטן אין ניט מפסיק זיין ביז עד לייגט וויא אין אז עד קאט אנדערע תפילין געמישן דארף עד אברכה מאכן אין אז דער של ראש קאט זיך צידיסען אידיר עד קאט עהם פאנדאכטן אויף דעם קאפ אין נעמט אין אנדערין של ראש מאכט עד נאך על מצות אין אז עד קאט זיך צידיסען נאך דעם וויא עד קאט עהם פאר קאכטן אויף דעם קאפ אין נעמט אין אנדערין של ראש דארף עד צווייא ברכות מאכן.

(ו) אז עד קאט אויס גיטאן דיא תפילין אויף דער דעה עד זאל וויא תיבה צידיק לייגן דארף עד ניט קיין ברכה מאכן זען עד לייגט וויא אז עד קאט ניט מסת בעת גוועזן. אבער אז זיין דעה איז גוועזן ניט צו לייגן וויא תיבה אפילו עד קאט וויא תיבה גילייגט דארף עד אברכה מאכן אין אז עד קאט וויא אויס גיטאן עד זאל גייען אין בית הכסא אז דער בית הכסא איז ווער ווייט דארף עד אברכה מאכן ווען עד לייגט וויא.

(ז) או מען האט גיגולט אדיר גיגנבוט תפילין טאר מען אויף זיין קיין ברקה מאכין אין אזער האט זיין פארקופט אין אנדערין אז מען ווייסט זעכיד דאס דער בעל הבית האט זיך מיאש גיוועהן איידר ער האט זיין פארקויפט מעג ער אברקה מאכין אין אז ניט ניט.

(ח) אז ער נעמט תפילין אן דעם בעל הבית ווייסן אדער ער האט אמלעבון תפילין אין דער דין אזוי וויא עס עשויט אין שער לו אקעגין מלית נאר פייא תפילין ווען ער מעג זיין לייגן ברויך ער אברקה צו מאכען אפילו ער האט אין זין ניט קונה צו זיין.

(ט) אז ער האט זיך טועה גיווען אין האט גימאכט אויף דעם של ד על מצות תפילין אז ער האט זיך דירמאנט איידר ער האט איינגעזען דיא רעזעה תיבה נאך דער ברקה זאל ער זאגן תיבה להניח תפילין אין אז ער האט ניט גיקאנט תיבה להניח תפילין זאל ער מאכין דיא ברקה להניח פין אנהייב אין אויף דעם של ראש זאל ער גאר ניט מאכין קיין ברקה אין אז ער האט זיך דערמאנט נאך דעם וויא ער האט איינגעזען דיא רעזעה זאל ער מאכין אויף דעם של ראש להניח.

(י) אז ער האט גימאכט אויף דעם של ראש להניח אז ער האט זיך דירמאנט תיבה אין ער האט ניט מפסיק געווען מיט אדוידר זאל ער זאגן על מצות אין אז ניט זאל ער מאכין דיא ברקה על מצות פין אנהייב.

(יא) אז ער האט ניט נאר תפילין של ד זאל ער לייגן אין מאכין להניח אין אז ער האט ניט נאר תפילין של ראש זאל ער לייגן אין מאכין להניח אין על מצות.

(יב) זעע עס האט גאר גרויסי האר אויף דעם קאפ אדיר איין אנדערע זאך דארט וויא מען דארף לייגן דיא תפילין טאר ער קיין ברקה מאכין אויף דעם של ראש אין אז ער האט איין זאך דארט וויא ער דארף לייגן דעם של ד זאל ער קיין ברקה מאכין

מאבין אויף דעם של יד נאר ער זאלל מאבין אויף דעם של ראש להניח אין על מצות אין אז ער האט איין זאך דארט וויא דיא רצועה של ראש קומט מעג ער אברכה מאבין אין אז ער האט איין זאך וויא דיא רצועה של יד קומט אז ער קאן זיך איין מאהל ארום וויקלן מיט דער רצועה אויף דער הויילער האנד אין זאל אויס ציען דיא רצועה פון צו דעם פינגער זאל ער אברכה מאבין אין אז ניט ניט.

(ג) דער זמן פין תפילין הייבט זיך אן פין ווען עס ווערט טאג אין ער קאן דערקאנען זיין חבר וואס ער איז מיט עס אביסל בעקאנט ווען ער איז ווייט דרייט ויגער אויליק אין ווער עס איילט זיך זעהר שטרק זאלל ער לייגן דיא תפילין אפילו עס איז נאך אביסל סינקעל אן אברכה אין ווען עס ווערט טאג זאל ער זי א אריר טאן איז מאבין אברכה אין אז ער האט גימאכט אברכה ווען עס איז נאך נאכט גווען זאל ער ניט מאבין ווען עס ווערט טאג.

(ד) ווער עס האט ניט גילייגט תפילין פריא מעג ער לייגן פון נאכט.

(ט) אז ער האט קיין ברכה גימאכט אויף דיא תפילין לייגן זאלל ער מאבין דיא ברכה פל זמן וויא זענן אויף עס.

(טו) מען זאל זיין גיוואריגט צו קופין תפילין פין אסופר וואס ער איז מוחזק פאר אירא שמים אין דיא רצועות זאלן זיין גיט אין שווארץ אין אז ווערט עפיש פארדארפין זאלל ער אשאלה פרעגן עס איז גלייך וויא לאזן איבר זעהן צווייט מאהל אין זיבען זאהר.

(יז) ווער עס איז אלט דרייצן זאהר אין גייט ארין אין פערציטען זאהר איז מחויב צו לייגן תפילין אין מען איז זיך נוהג צו לייגן פריער מיט צווייט אריר דריי חדשים אין נשים טארן ניט לייגן קיין תפילין.

(יח) וועמן עס מיט וויא דער פאך עס פירט עס אפ

זאל

זאל קיין תפילין ניט לייגן נאר אז ער פארשטייט דאס ער וועט קאנין זאגן קריאת שמע אין שמונה עשרה מיט ארייניס גוף זאל ער לייגן תפילין פאר קריאת שמע אין זאל זאגן קריאת שמע אין שמונה עשרה אדיר קריאת שמע אליין אין אז ער איז קראנק אין זיין געה איז ניט מושב איז ער פטור פין תפילין.

(יט) ווער עס האט אמפה אויף דער האנד וויא דיא תפילין דארפן שטייען זאל ער לייגן נאר דעם של ראש אין זאל מאכן צווייא פרכות, אין אז ער האט אמפה נאר וויא ער ברויף דיא רצועות ארום צו וויקלן אז ער קאן לייגן דיא תפילין אין ארום וויקלען איין מאהל זאלל ער לייגן דיא תפילין אין ארום וויקלן איין מאהל אין ציען דיא רצועה ביו דיא פינגער אין מאכן דיא פריכות אויף דעם פינגער אין ווער עס האט אמפה אויף דעם קאפ זאל ער לייגן נאר דעם של יד אין זאל מאכן להנחתו אין אז עס איז דא איין פעצין אויף דער מפה זאל ער לייגן דיא תפילין אין אפרכה אין זאל דיא תפילין צו דעקן.

(כ) מען טאר ניט מסיח דעת זיין פין דיא תפילין אפילו איין רגע נאר אין זין האבן דאס דאוניגן אין לערנן מעג ער האטשי ער פארגעסט אביסל פין דיא תפילין איבער דעם דארף מען נוקר זיין מען זאל ניט שמיסן אין דיא תפילין ווארן אז ער שמיסט איז ער מסית דעת פין דיא תפילין אין אז ער דארף ניימיג זאל ער שמיסן אויף לשון קודש.

(כא) חול המועד דארף מען ניט לייגן קיין תפילין אין אז מען לייגט זאל מען קיין פרכה מאכען.

(כב) איין אבל נאר קיין תפילין לייגן דעם טאג וואס מען פאהאלט דעם מת אפילו מען האט פאהאלטן דעם מת דעם אנדירן טאג אין אז ער האט געהערט אז עס איז גישטאבן אזוי מענטש וואס ער דארף שבעה וועען טאר ער אויף קיין תפילין לייגן אנאנצין טאג ביו דעם אנדערן טאג ווען דיא זין קומט אויף צאדן אז עס איז גיוועזן נאך דיא שלשים מעג ער

(כג) ווער עס איז גילינקט אז ער שרייבט מיט דער לינקער האנד האמשי' ער מיט איין אנדירע מלאכה מיט דער רעכטער האנד זאל ער לייגן דיא תפילין אויף דער רעכטער האנד, אין אז ער שרייבט מיט בידי הענד גלייך זאל ער לייגן אויף דער לינקער האנד, אין ווער עס איז ניט גיבוירן גילינקט נאר ער האט זיך גיוויינט צו שרייבן מיט דער לינקער האנד אין אנדירע מלאכות מיט ער מיט דער רעכטער האנד זאל ער לייגן אויף דער לינקער אפער אז ער מיט אלע מלאכות מיט דער לינקער זאל ער לייגן אויף דער רעכטער אין אז מהמת קראנקהייט קאן ער ניט טוען מיט דער רעכטער זאל ער לייגן אויף דער רעכטער. (כד) ווער עס האט ניט נאר רבינו תם תפילין זאל ער זיין לייגן אן אברכה, אין ווער עס האט זיך טועה גיווען אין האט גילייגט רבינו תם תפילין שטאין רש"ס תפילין מיט אברכה אין נאך דעם וויל ער לייגן רש"ס תפילין זאל ער מאכן אהפסק אין זאל מאכען דיא ברכה להניח אליין ניט על מצות אויף דיא רש"ס תפילין.

שְׁעַר ל"ט דִּינִים פִּין בְּרוּךְ שְׁאֵמַר בֵּין שְׂמוֹנֵה עֶשְׂרֵה

(א) פִּין בְּרוּךְ שְׁאֵמַר בֵּין נֶאֱדָר דְּעַר שְׂמוֹנֵה עֶשְׂרֵה טָאָהָר מֵעַן נִישְׁט מִפְּסִיק זײַן צײַ שְׂמוֹסִין אֶפִּילוּ אויף לָשׁוֹן קוֹדֵשׁ, נָאָר בֵּין דְּעַר בְּרָכָה פִּין יוֹצֵר אִוֵּר מֵעַן נֶאֱדָר זָאָגֵן אָמֵן נֶאֱדָר אַלֶּע בְּרָכוֹת אִין מֵעַן זָאָגֵן קְדוּשָׁה אִין בְּרָכוֹ אִין אָמֵן יְהִי שְׁמִיהַ רַבָּה אִין מֵעַן נֶאֱדָר גַּעֲבִין שְׁלוֹם צײַ אַזױ אִין מֵעַנְטִשׁ וואס ער פֶּאָרַכְט זײַך פֶּאָר עָהם אִין מֵעַן עֲנִפִּירִין שְׁלוֹם צײַ אִין אָדָם הַשׁוֹב אֶפִּילוּ אִין מִיטְעֵן קִיפּוּטִיל, אִין צײַוִּישׁן דיא קִיפּוּטִילִךְ מֵעַן ער גַּעֲבִין שְׁלוֹם צײַ אִין אָדָם הַשׁוֹב אִין מֵעַן עֲנִפִּירִין שְׁלוֹם צײַ יַעֲדִירִין, אִין אַז ער האט גי'האט נקזות מֵעַן ער מאכין אֶשֶׁר יֵצֵר אִין מֵעַן עוֹלָה לְתוֹרָה וְיִין בֵּין יוֹצֵר אִוֵּר. (ב) אַז ער האט גי'האט מִפְּסִיק זײַן פֶּאָר וְשִׁתְּמוּ צײַ

דינים פין ברוך שאמר בין שמונה עשרה

אין שוארן גענייטיגער נאך זאלל ער זאגן דיא פסוקים ברוך
 ד' לעולם בין ויברך דוד איידיך ער איז מפסיק אין נאך דעם
 איידיך ער זאגט ווייטער זאלל ער נאך אמאהל זאגן דיא
 פסוקים.

(ג) אז מען האט אויס גילאזט דיא ברכה פין ברוך שאמר
 פאר דעם תון דארף מען זאגן אמן נאך דעם תון אפער אז מען
 האט אויסגילאסט גלייך מיט דעם תון זאלל מען ניט זאגן אמן
 אין נאך ושתבה אפילו מען האט אויסגילאסט גלייך מיט דעם
 תון דארף מען זאגן אמן.

(ד) ווער עס האט נישט גיהאט קיין מלית אין מען האט
 עס גיברענגט נאך ברוך שאמר מאהר ער אויף עס קיין ברכה
 מאכין בין נאך ושתבה פאר יוצר אור נאר דער בעל תפלה מען
 אברכה מאכין פאר ושתבה.

(ה) מען טאר ניט זאגן ברוך שאמר צאדן מען זאגט נאך
 דעם אשרי אין ושתבה אין מען מאהר ניט זאגן ושתבה צאדן
 מען זאגט פרער ברוך שאמר אין אשרי.

(ו) אז ער איז גיקומען צי מנגן אין קהל דאוויינט ישון אין
 עס וועט קון אנדער מנגן זיין זאל ער זעהן דאס ער זאל זאגן
 פין יוצר אור מיט מנגן אפילו ער מוז איבער לאזן אביסל פין
 דיא פסוקן דומרה דהיינו ער זאלל זאגן ברוך שאמר אין אשרי
 תהלה לך בן הללו נפשו אין ושתבה אין אז ער האט מער
 צייט זאלל ער זאגן הללו את ד' מן השמים אין הללו אל
 בקדשו אויף אין אז עס איז נאר קיין צייט צי זאגן פסוקן דומרה
 זאלל ער זאגן יוצר אור מיט קהל בין נאך דער שמונה עשרה
 אין נאך דעם זאלל ער זאגן דאס וואס ער האט איבערגילאסט
 אין ברוך שאמר אין ושתבה זאל ער דירנאך ניט זאגן אין ווער
 זיין סדר איז צי דאוויינט שטאט מיט פונגה זאל ער דאוויינט פאר
 זיך אין זאל ניט נאך זאגן קהל.

דינים פין ברוך שאמר ביו שמונה עשרה

(ג) או עם איז ניש גיוועהן קיין מנין בשעת מען האט אָנגעהויבן צי דאוויגן מען מען ווארטין פאר ושתבח אין האלבע שעה ביו עם וועט קומען מנין אבער מעהר טאהר מען נישט ווארטין.

(ח) ווער עם קאן ניש ניש אויסגווייניג דיא פסקי דזמרה פאר ער ניש דאוויגן אהן אסידור אין אפילו ווער עם קאן איז גלייך דאס ער זאל דאוויגן אין סידור.

(ט) ציווישן קדיש אין ברכו אדיר ציווישן ברכו אין יוצר אור פאר מען ניש מפסיק ויין מיט קיין שום זאך.

(י) פין יוצר אור ביו שמונה עשרה טאהר מען ניש זאגן קיין אמן נאר אז ער האט אויס גילאסט יוצר המאורות אין ער האט גיהערט פין דעם תון אדיר פין אין אנדערין אויס לאזן די ברכה אדיר האל הקדוש אדיר שומע תפלה אדיר נתן התורה מעג ער זאגן אמן אין אמן זה שמה רבה ביותברך אין אז מען זאגט מודים זאל ער זאגן מודים אנתנו לה ניש מעהר אין אז מען זאגט קדושה זאל ער זאגן קדוש קדוש ביו כבודו אין ברוך כבוד ד' ממקומו ניש מעהר אין אז מען זאגט ברכו זאל ער זאגן ברוך ד' המבורך לעולם ועד אין ער טאהר ניש עולה התורה ויין אין אז מען האט עהם אויף גריפן מעג ער עולה ויין אין זאל ניש מיט לייגן צי שטיל מיט דעם בעל קורא אין פאר ניש זאגן מען זאל מאכין מי שביברך אין גאל ישראל זאל ער אויסלאזן גלייך מיט דעם תון אין גאך גאל ישראל פאר מען ניש זאגן קיין שום אמן אין קדושה נאר שבת מעג ער אזוי ווייא עם שטייט פריער.

(יא) ווייל עם איז אהויב צי וויסן דיא טייטש פין דיא ברכות שרייב איך דיא טייטש פין דיא ברכות דיא ברכה פין ברוך שאמר איז אזוי דיא טייטש ברוך אתה ד' אלדינו מלך העולם (האל) דער גאט (אב הרחמן) דער דירפארמיגער פאטיר
המהלל

דינים פין ברוך שאמר ביו שמונה עשרה

(המְהַלֵּל) וואס ער איז גירימט (בְּפֶה עֵמו) מיט דעם מאהל פין זיין פאלק, (מְשֻׁבָּח) ער איז גילויבט (ומפואר) אין ער איז בארימט (בלשון הסידי) מיט דער צינג פין חסידים (ועבדי) אין זיינע קנעכט (ובשרי דוד עבדי) אין מיט דיא שירים פין דיין קנעכט דוד (נהללך ד' אלהינו) וועלין מיר דיר לויבן נאט אינעווער נאט (בשְׂבָחוֹת) מיט לויביניש (ובמירות) אין מיט גיזאנג (ונגדלך) אין מיר וועלין דיר דירגרייסן (ונשבחך) אין מיר וועלין דיר לויבן (ונפאריך) אין מיר וועלין דיר רימן (ונמליכך) אין מיר וועלין דיר קעניגין אויף אינג (ונזכיר שמך) אין מיר וועלין גיר דענקן דיין נאמן (מלפני) אינעווער מלך (אלהינו) אינעווער נאט (יהוד) אין איינציגער (חי העולמים) ער איז דאס לעבן פין אללע וועלמין, (מלך משובח) דער גילויבטיר מלך (ומפואר) אין בארימט, (עדי עד) ביו אייביג (שמו הגדול) זיין גרויסר נאמן ברוך אתה ד' (מלך מהלל) דער מלך וואס ער איז בארימט (בתשׁבחות) מיט לויביניש.

(יב) דיא ברכה פין ישתבחה איז אזוי דיא מייטש ברוך אתה ד' (אל מלך גדול) נאט וואס ער איז אגרויסר מלך (מהלל בתשׁבחות) וואס ער איז בארימט מיט לויביניש (אל ההודאות) דער נאט וואס מען לויבט עהם (אדון הנפלאות) דער הער פין דיא ווינדירליכע זאכן, (בורא כל הנשמות) ער האט באשאפן אללע נשמות (רבון כל המעשים) דער הער פין אללע ווערק (הבוחר) וואס ער מיט אויס דירוויילן (בשרי זמרה) אין דיא שירים פין גיזאנג (מלך יהוד) דער איינציגער מלך (אל חי העולמים) דער נאט וואס ער איז דאס לעבן פין אללע וועלמין.

(יג) דיא ברכה פין יצר אור איז אזוי דיא מייטש (יוצר אור) ער האט באשאפן לעכטיגקייט (ובורא חושך) אין האט באשאפן פינטמטיקייט (עושה שלום) ער מאכט שלום (ובורא

את

דִּינִים פִּין בְּרוּךְ שְׁאֵמַר בִּין שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה

אֵת הַכֹּל) אִין הָאֵם בְּאִשְׁאֵפִין אֲלֵלְעִם, אִין דְּעַר סוּף פִּין דְּעַר
בְּרָכָה אִין בְּרוּךְ אַתָּה ד' (וְיֵצֵר הַמְּאֹרֹת) עַר הָאֵם בְּאִשְׁאֵפִין
דִּיא זִין מִיט דְּעַר לְבָנָה וְאֵם זִיִּיא לְאֲכַמְיִן אוּיָף דְּעַר וְעֵלְט.

(יֵד) דִּיא סוּף בְּרָכָה פִּין אַהֲבַת עוֹלָם אִין בְּרוּךְ אַתָּה ד'
(הַבּוֹהֵר) וְאֵם עַר הָאֵם אוּיסְדִירוּוִיִּדְמַט (בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל) אִין זִיִּין פְּאֵלְק
יִשְׂרָאֵל (בְּאַהֲבָה) מִיט לִיבְשִׁאֲפִט.

(טו) אִין מְעַן אִין נִיט מְכוּיִן דִּיא טִיִּיטִשׁ פִּין דְּעַם עַרְשְׁמִיִן
פְּסוּק פִּין קְרִיאַת שְׁמַע הָאֵם מְעַן נִיט יוֹצֵא גִוּוּעֵדֶהן דִּיא טִיִּיטִשׁ
אִין אַזוּי (שְׁמַע יִשְׂרָאֵל) הָעַר צִי יִשְׂרָאֵל (ד' אֱלֹהִינוּ) גָּאֵם אִין
אִינְוַעַר גָּאֵם (ד' אַהֲרָה) גָּאֵם אִין אִיִּין אִינְוַעַר גָּאֵם אוּיָף דְּעַם
הַיִּמְעַל אִין אוּיָף דְּעַר גָּאֲצִיר וְעֵלְט אִין גָּאֲף דְּעַם זָאֵם מְעַן
דִּיא קְרִיאַת שְׁמַע וְאֵרִט בְּאִנְוַאֲרִט מְעַן טָאֲהַר נִיט צִינּוּף חֲאֵפִין
דִּיא וְעַרְטִיר, אִין מְעַן חֲאֵפִט צִינּוּף דִּיא וְעַרְטִיר הָאֵם מְעַן נִיט
יוֹצֵא גִוּוּעֵדֶהן.

(יז) דְּעַר סוּף בְּרָכָה פִּין עֲזַרַת אִין בְּרוּךְ אַתָּה ד' (גָּאֵל
יִשְׂרָאֵל) וְאֵם עַר הָאֵם אוּיסְ גִּילְיוּזִט דִּיא יִשְׂרָאֵל.

שְׁעַר מ דִּינִים פִּין שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה

(א) מְעַן דְּאֵרְף מְכוּיִן זִיִּין דִּיא גָּאֲצִי שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה מְעַן
זָאֵל וְיִיסִין וְאֵם מְעַן זָאֵם אִין אִין עַר קָאֵן נִיט זָאֵל עַר לְפַחֲזוֹת
מְכוּיִן זִיִּין דִּיא עַרְשְׁמִי בְּרָכָה אִין דְּעַם סוּף פִּין אֲלֵלְעַ בְּרָכוֹת,
אִיבְעַר דְּעַם שְׁרִיִּיב אוּיָף דִּיא טִיִּיטִשׁ פִּין דְּעַר עַרְשְׁמִיר בְּרָכָה אִין
פִּין דְּעַם סוּף פִּין אֲלֵלְעַ בְּרָכוֹת אִין בִּיִּיא יַעֲדִירִיר בְּרָכָה זִיִּין דִּיִּין
אִין דָּאָם עַנְיָן פִּין יַעֲדִירִיר בְּרָכָה דָּאָם דְּאֵרְף מְעַן אוּיָף וְיִיסִין.

(ב) דִּיא עַרְשְׁמִי בְּרָכָה אִין בְּרוּךְ אַתָּה ד' אֱלֹהִינוּ (וְאֵלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ) אִין דְּעַר גָּאֵם פִּין אִינְוַעַר עַלְטִירִין (אֱלֹהֵי אֲבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב (הָאֵל הַגָּדוֹל) דְּעַר גְּרוּיִסְעַר גָּאֵם (הַגְּבוּר) דְּעַר
שְׁמֵאֲרִקִיר (וְהַנּוֹרָא) אִין דְּעַר פְּאַרְכְּטִינְדִּיקַעַר (אֵל) גָּאֵם (עֲלִיִּין)

דְּעַר

דַּעַר אֵיבִיר־שְׁמִיר (גּוֹמֵל עַד שִׁימ פֶּאֶרְגַּע־לְמִינְעֵן (חֲסָדִים מִזְכִּים)
 גִּיטַע חֲסָדִים (וְקוֹנֶה הַכֹּל) אֵינְ עַד הָאֵט פֶּאֶשְׁאֶפִּין אֲלֵלַעס (וּזְכָר)
 אֵינְ עַד גִּידְעַנְגַט (חֲסָדֵי אָבוֹת) דִּיא חֲסָדִים פִּינ דִּיא אָבוֹת (וּמְבִיא)
 אֵינְ עַד פֶּרְעַנְגַט (גּוֹאֵל) אֵיין אוֹים לִיזִיר (לְבַנֵּי בְנֵיהֶם) צו זִייעֵר
 קִינְדַס קִינְדִיר (לְמַעַן שְׁמו) פִּינ וועגִין זִיין נָאמִין (פֶּאֶהְבָּה) מִיט
 לִיב־שְׁאָפֵט פֶּרֶךְ אַתְהָ ד' (מִגֵּן אֲבֹרָהִם) דַּעַר פֶּאֶשְׁיַעֵר בֵּין אֲבֹרָהִם.
 (ג) דִּיא אַנְדִירַע פֶּרְכָה אִיו אַתְהָ גְבוּרָה מְעַן לִויבַט הַשֵּׁם
 יִתְפָּרַךְ אוֹיף זִינֵי גְבוּרוֹת אֵיין וואַס עַר אִיו מַחִיה מַתִּים אֵיין שְׁפִיזַט
 יַעֲדִירִין מִיט זִיין חֶסֶד, בִּיַיא מוֹסֵף פִּינ שְׁמִינֵי עֲצַרַת הַיּוֹבַט מְעַן
 אָן צו זָאגִין (מְשִׁיב הַרוּחַ) עַד מַאכְט פֶּלְאזִין דַּעַס ווִינְד (וּמּוֹרִיד
 הַגֶּשֶׁם) אֵיין מַאכְט גִּידִירִין דַּעַס רַעגִין אֵיין מְעַן רִיפַט אוֹים פֶּאֶר
 דַּעַר שְׁמִילְעַר שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה מְשִׁיב הַרוּחַ וּמּוֹרִיד הַגֶּשֶׁם אֵיין מְעַן
 זָאגַט בִּיז נָאךְ דַּעַר שְׁמִילְעַר שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה פִּינ מוֹסֵף פִּינ עַרשְׁטִין
 טָאג פֶּסַח אֵיין דַּעַר חֲזֵן זָאגַט שׁוִין נִיט בִּיַיא דַּעַר הוֹיעֵבַעַר שְׁמוֹנֶה
 עֶשְׂרֵה אֵיין ווִיא דַּעַר מִנְהַג אִיו צו זָאגִין זִימַעַר מְשִׁיב הַרוּחַ וּמּוֹרִיד
 הַטֵּל רִיפַט מְעַן אוֹים מְשִׁיב הַרוּחַ וּמּוֹרִיד הַטֵּל פֶּאֶר דַּעַר שְׁמִילְעַר
 שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה אֵיין מְעַן זָאגַט שׁוִין בִּיַיא דַּעַר שְׁמִילְעַר שְׁמוֹנֶה
 עֶשְׂרֵה מְשִׁיב הַרוּחַ וּמּוֹרִיד הַטֵּל אֵיין אָז עַר הָאֵט פֶּאֶרְגַּעסִין צו
 זָאגִין מּוֹרִיד הַגֶּשֶׁם אָז עַר הָאֵט זִיךְ דִּירְמָאנַט פֶּאֶר אַתְהָ קְדוּשׁ
 זָאל עַר זָאגִין אוֹיף דַּעַס אַרַט ווִיא עַר הָאֵט זִיךְ דִּירְמָאנַט אֵיין
 עַר דַּאָרף זִיךְ נִיט אִימְקַעֲרִין אַפֶּעַר אָז עַר הָאֵט אָנְהִיבִין אַתְהָ
 קְדוּשׁ דַּאָרף עַר אָנְהִיבִין דִּיא שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה פִּינ אָנְהִיבִין נָאךְ
 אָז עַר הָאֵט גִּיזָאגַט מּוֹרִיד הַטֵּל דַּאָרף עַר נִיט אָנְהִיבִין פִּינ אָנְהִיבִין
 אֵיין פִּינ מוֹסֵף פִּינ עַרשְׁטִין טָאג פֶּסַח זָאגַט מְעַן שׁוִין נִישְׁט
 מְשִׁיב הַרוּחַ וּמּוֹרִיד הַגֶּשֶׁם, נָאךְ אַטִּייל זָאגִין (וּמּוֹרִיד הַטֵּל) אֵיין
 מַאכְט גִּידִירִין דַּעַס טוִיהֵ אֵיין אַטִּייל זָאגִין מְשִׁיב הַרוּחַ וּמּוֹרִיד
 הַטֵּל, אֵיין אָז עַר הָאֵט גִּיזָאגַט מְשִׁיב הַרוּחַ וּמּוֹרִיד הַגֶּשֶׁם אָז עַר
 הָאֵט זִיךְ דִּירְמָאנַט אִיידִיר עַר הָאֵט אוֹים גִּילְאָזַט דִּיא פֶּרְכָה פִּינ
 מַחִיה מַתִּים זָאלַל עַר אָנְהִיבִין אַתְהָ גְבוּרָה אַפֶּעַר אָז עַר הָאֵט

שׁוִין

שׁוּיִן גִּזְאָנְט דִּיא בְּרַכָּה פִּינ מַחִיה מַתִּים אָדִיר עַר הָאֵלֶם שׁוּיִן
אִמְטִין דְּעַר שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה אִין אִפִּילוּ עַר הָאֵם שׁוּיִן גִּזְאָוִינְט
דִּיא גִאנְצִי שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה דֶאָרְף עַר אֲנֶהֱיִיבִין פִּינ אֲנֶהֱיִיב אִין אִז
עַר אִז מְסִפֶּם צִי עַר הָאֵם גִּזְאָנְט צִי גִיִּין בִּין דְּרִיִּיסִיג טָאג הָאֵם
עַר אַוּדֶאִי גִזְאָנְט וּוִיא פְּרִיעַר, אִין אִז עַר הָאֵם גִּזְאָנְט אִין שְׁמִיעַי
עֶצְרַת גִּאנְצִיג מֶאָהֶל פִּינ אַתָּה גִּבּוֹר בִּין גָּאָף מוֹרִיד הַגִּשְׁם
אָדִיר אִין עַרשְׁטִין טִיג פֶּסַח בִּין גָּאָף מוֹרִיד הַטֵּל אִין וּוִיא מְעַן
זָאנְט גִּיט מְשִׁיב הַרֵּחַ וּמוֹרִיד הַטֵּל אִז עַר הָאֵם גִּזְאָנְט בִּין גָּאָף
מְבַלְבֵּל חַיִּים אִין גָּאָף דַּעַם אִז עַר מְסִפֶּם דֶאָרְף עַר זִיף גִּישְׁט
אִימְקֶרִין.

(ד) דִּיא דְרִיטֶע בְּרַכָּה אִז אַתָּה קְדוֹשׁ מְעַן לֹיבֵט גָּאֵם וּוִאָם
עַר אִז הִיילִיג אִין מְעַן לֹאזֵם אוּיס בְּרוּךְ אַתָּה ד' (הָאֵל בְּקְדוּשׁ)
דְּעַר הִיילִיגֶער גָּאֵם, אִין דִּיא עֶשְׂרַת מִי תְּשׁוּבָה זָאנְט מְעַן הַמֶּלֶךְ
הַקְּדוֹשׁ, אִין אִז עַר הָאֵם גִּיט גִּזְאָנְט הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ אָדִיר עַר אִז
מְסִפֶּם צִי עַר הָאֵם גִּזְאָנְט דֶאָרְף עַר גָּאָף אַמֶּאָהֶל אֲנֶהֱיִיבִין דִּיא
שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, גָּאָר אִז תִּיבֶּה וּוִיא עַר הָאֵם גִּזְאָנְט הָאֵל הַקְּדוֹשׁ
הָאֵם עַר גִּזְאָנְט הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ הָאֵם עַר יִצְא גִיּוּעַן.

(ה) דִּיא פֶּעַרְדִּי בְּרַכָּה אִז אַתָּה חוֹנֵן מְעַן בְּעַט דָּאָם גָּאֵם
זָאֵל אִינוּ גַעֲבִין שְׂכַל אִין מְעַן לֹאזֵם אוּיס בְּרוּךְ אַתָּה ד' (חוֹנֵן
הַדַּעַת) וּוִאָם עַר מִיט לֶאדוּעֶלִיגֶען מִיט וּוִיסִין שְׂאָפֵט אִין צִי מְטַרְב
פִּין מוֹצֵאִי שֶׁבֶת זָאנְט מְעַן אַתָּה חוֹנֵנְתִּי אִין אִז עַר הָאֵם פֶּאָר־
גַעֲסִין דֶאָרְף עַר גִּיט אִימְקֶרִין זִיף צֶאדִין עַר הָאֵם גִּיט קִיִּין פּוֹס
צִי מֶאָבִין הַבְּדֵלָה אִין מֶאָרְגִין וּועַט עַר אוּיף גִיט הָאָבִין אָדִיר עַר
הָאֵם גִּינְעִסִין אָדִיר אַנְרוּיסֶע מְלֶאכֶה גִיטָאן דֶהֱיִינִי עַר הָאֵם
גַעֲשְׂרִיבֶען אָדַעַר גִיּוּעֶבֶט אִין הָאֵם פֶּאָר דְּעַר מְלֶאכֶה גִיט גִזְאָנְט
הַמְבְּדִיל בִּין קוֹדֶשׁ לַחֹל פֶּאָר הַבְּדֵלָה דֶאָרְף עַר גָּאָף אַמֶּאָהֶל
זָאנִין דִּיא שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה מִיט אַתָּה חוֹנֵנְתִּי.

(ו) דִּיא שִׁפְטֶע בְּרַכָּה אִז הַשִּׁבְיָנוּ מְעַן בְּעַט דָּאָם גָּאֵם זָאֵל
אִינִי הַעֲלִפִין מִיר זָאֵלִין לְעַרְנִין אִין דֶאָוִינִין אִין תְּשׁוּבָה טָאן אִין
מְעַן

מען לאזט אויס ברוך אתה ד' (הרוצה בתשובה) וואס ער וויל מען זאל תשובה טאן.

(ז) דיא זעקסטוי ברכה איז סלח לנו מען בעט דאס גאט זאל אינג מוחל זיין אויף דיא זינד אין מען לאזט אויס ברוך אתה ד' הנון דער לאטועלגער (המרבח לסלוח) וואס ער מערט צו פארגעבן דיא זינד.

(ח) דיא זיבטע ברכה איז ראה נא מען בעט דאס גאט זאל אינג אויס ליוון אין אניבער צייט אין סוף ברכה איז ברוך אתה ד' (גואל ישראל) וואס ער ליווט אויס יידן.

(ט) דיא אכטוי ברכה איז רפאנו מען בעט גאט זאל אינג היילן פין אלע קרענק אין ווייטאג, דער סוף ברכה איז ברוך אתה ד' (רופא) ער היילט (חולי) דיא קרענק (עמו ישראל) פין זיין פאלק ישראל.

(י) דיא נאהנטע ברכה איז ברוך מען בעט גאט זאל אינג בענטשין דאס יאהר מיט אללעם גיטין, זעכציג טאג נאך דער תקופה פין תשרי דהיינו אז דיא תקופה איז גוועהן זינטיג איז דער זעכציגסטער טאג מיטוואך צו מערב פין מיטוואך הייבט מען אן צו זאגן (ותן טל ומטר) אין זאלסט געבן טויה אין רעגן אין דער שמש ריפט אויס נאך קדיש פאר דער שמונה עשרה ותן טל ומטר אין אז מען האט ניט אויס געריפען ברויך מען אויף צו זאגן אין אז ער האט זיך דירמאנט פאר תקע זאל ער דארט זאגן ותן טל ומטר, אין אז ער האט שוין אנהויבן תקע זאל ער זאגן פאר כי אתה שומע תפילות אין אז ער האט שוין אים גילאזט דיא ברכה זאל ער זאגן פאר רצה אין אז ער האט שוין גיזאגט רצה זאל ער אנהייבן פין ברוך כסדר אין אז ער האט שוין גיזאגט יהיו לרצון נאך אלהי נצור אדור ער איז אויב גינאנגען דיא שמונה עשרה זאל ער אנהייבן פין אנהייב דיא שמונה עשרה, אין מען הערט אויף צו זאגן ותן טל ומטר פין מערב וואס איז נאך דעם אנדריין טאג פסח אין אז ער האט גיזאגט

גִּזְאָגֶט וְתַן מַל וּמְזַר אִז עַר הָאֵט זִיף דִּרְמָאָגֶט אִיִּדִיר עַר הָאֵט
 גִּזְאָגֶט דַּעַם גִּאָנְצִין פֶּסוּק יִהְיוּ לְרִצּוֹן נֶאֱדָ אֵלֶהוּ נְצוּר זָאָל עַר
 אָנְהִיִּבִין פִּין בְּרַךְ אִין אִז עַר הָאֵט שׁוֹיִן גִּזְאָגֶט יִהְיוּ לְרִצּוֹן זָאָל
 עַר אָנְהִיִּבִין דִּיא שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה פִּין אָנְהִיִּבִין אִין אִז עַר אִין מְסוּפֶק
 צו עַר הָאֵט גִּזְאָגֶט צו גִּיִין פֶּאָר דִּיא דִּרְיִיסִיג מָאָג הָאֵט עַר אִוּדָאִי
 גִּזְאָגֶט וּוִיא פֶּרִיעַר אִין נֶאֱדָ דִּיא דִּרְיִיסִיג מָאָג הָאֵט עַר מְסַתְמָא
 גִּיט גִּזְאָגֶט אִין אִז עַר הָאֵט גִּזְאָגֶט נֶאֱהִנְצִיג מָאָהָל אִין אִיִּין מָאָג
 הָאֵט עַר שׁוֹיִן נֶאֱדָ דַּעַם אִוּדָאִי גִיט גִּזְאָגֶט דַּעַר סוּף בְּרַכָּה אִין בְּרוּךְ
 אַתָּה ד' (מְבָרַךְ הַשָּׁנִים) וּוּאָם עַר בַּעֲנִישׁט דִּיא יֶאֱרִין .

(יא) דִּיא צַעֲהִינְטַע בְּרַכָּה אִין תַּקַּע בִּשׁוּפֶר מַעַן בַּעַט נֶאֱמַ
 זָאָל שׁוֹיִן בְּלֶאֱזוֹן מִיט דַּעַם גִּרוּיסִין שׁוּפֶר מַעַן זָאָל אִינְץ פֶּרִיִיא
 מֶאֱכִין פִּין דַּעַם גִּלוּת דַּעַר סוּף בְּרַכָּה אִין בְּרוּךְ אַתָּה ד' (מְקַבֵּץ)
 עַר מִיט צִינּוֹף קְלוּיִבִין (נְדַחִי) דִּיא פֶּאָרשְׁטוּיסִינַע (עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל)
 זִיִּין פֶּאָלֶק יִשְׂרָאֵל .

(יב) דִּיא עֲלִיפְטַע בְּרַכָּה אִין "הַשִּׁיבָה" מַעַן בַּעַט נֶאֱמַ עַר
 זָאָל אִינְץ אִימְקַעֲרִין דִּיא שׁוּפְטִים וּוִיא פֶּרִיעַר דַּעַר סוּף בְּרַכָּה
 אִין בְּרוּךְ אַתָּה ד' (מֶלֶךְ אֹהֶב צְדָקָה וּמְשַׁפֵּט) דַּעַר מֶלֶךְ וּוּאָם
 הָאֵט לִיב מַעַן זָאָלל מִיעַן צְדָקָה אִין מֶאֱכִין מְשַׁפֵּט אִין עֲשֵׁרֶת
 יְמֵי תְּשׁוּבָה זָאָגֶט מַעַן הַמֶּלֶךְ הַמְשַׁפֵּט אִין אִז עַר הָאֵט פֶּאָרְנַעֲסִין
 אִין פֶּאָרפֶּאָלִין .

(יג) דִּיא צוּעֲלִיפְטַע בְּרַכָּה אִין "וְלַמְּלַשִּׁינִים" מַעַן בַּעַט
 נֶאֱמַ זָאָלל אִוּיסְרָאָסִין אִין מְכַנֵּיעַ זִיִּין דִּיא רֶשְׁעִים מִיט דִּיא
 מוּסְרִים אִין אִפִּיקוּרְסִים דַּעַר סוּף בְּרַכָּה אִין בְּרוּךְ אַתָּה ד' (שׁוּבֵר)
 עַר מִיט צִי בַּרְעֲכִין (אִוּיִבִים) דִּיא פֶּאָנְט (וּמְכַנֵּיעַ זְדִים) אִין אִין
 מְכַנֵּיעַ דִּיא רֶשְׁעִים .

(יד) דִּיא דִּרְיִיצִינְטַע בְּרַכָּה אִין עַל הַצְּדִיקִים מַעַן בַּעַט
 נֶאֱמַ זָאָלל זִיף דִּרְבֶּאֱרִימִין אִוּיף דִּיא צְדִיקִים אִין אִוּיף אִינְיִ, דַּעַר
 סוּף בְּרַכָּה אִין בְּרוּךְ אַתָּה ד' (מִשְׁעֵן) עַר אִין אִיִּין אִינְטַעֲרֶלְעִינְג
 (וּמְבַטָּח) אִין אִיִּין פֶּאָרְזַעֲכִירִינְג (לְצְדִיקִים) צִי דִּיא צְדִיקִים .

(טו) דא פערצינטע ברכה איז ולירושלים מען בעט נאט
 ער זאלל זיך אימקערין צו דער שטאט ירושלים דער סוף
 ברכה איז פרוך אתה ד' (פניה ירושלים) וואס ער בויעט דא
 שטאט ירושלים אין תשעה באב צו מנחה זאגט מען נחם אין
 אז ער האט פארגעסן זאל ער זאגן פאר די אתה שומע תפלת
 אין אז ער פארגעסט דארט אויך דארף ער זיך נישט צוריק
 אימקערין.

(טז) דא פינצינטע ברכה איז את צמה מען בעט נאט
 ער זאלל שיקען וויא אימישווינדעסטן דעם משיח דער סוף
 ברכה איז פרוך אתה ד' (מצמים) ער מאכט שפראצן (קרוך)
 דאס גוועלט נקיט (ישועה) מיט זיין תורה.

(יז) דא זעכצינטע ברכה איז שמע קולנו מען בעט נאט
 ער זאלל מקבל זיין אינוערע תפילות דער סוף ברכה איז פרוך
 אתה ד' (שומע תפילה) וואס ער הערט אויס דא תפלה.

(יח) דא זיבעצינטע ברכה איז רעה מען בעט נאט ער
 זאלל אימקערין דא שבינה מיט דער עבודה אין בית המקדש
 אין דער סוף ברכה איז (המחור שבינתו לעזין) וואס ער הערט
 איהם דא שבינה צו דער שטאט ציין.

(יט) דא אכצינטע ברכה איז מרדים מען לויבט נאט אויף
 דעם לעבין אין אויף דא חסדים וואס ער מיט אינגל דער סוף
 ברכה איז (הטוב שמך) וואס זיין נאמן איז גיט (לך נאה להודות)
 אין צו דיר איז שייך צו לויבן דער דין פון על העמים שמיט
 אין שער מ"א.

(כ) דא נאהצינטע ברכה איז שים שלום מען בעט אז
 נאט זאלל אינו בענטשין מיט שלום אין מיט ארבעס גיטען אין
 דער סוף ברכה איז (המברך) וואס ער בענטשט (את עמו
 ישראל) זיין פאלק ישראל (בשלום) מיט שלום אין דא עשרת
 ימי תשובה זאגט מען בספר אין אז מען האט פארגעסן איז
 פארפאלן.

(כא) פֶּאָר דְּעַר שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה זָאלֵל עַר זִיךְ פֶּאָרשְׁמַעֲלִין דָּאס נָאט שְׁטִימט פֶּאָר עֵדֶם אִין עַר ווִיל עֵדֶם לויִבִּין אִין בְּעַמִּין רַחֲמִים אוֹיף דִּיא אַלְלֵע זאַכִּין, אִין מַעַן זָאל זאַגִּין שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה שְׁמִיל נָאָר מַעַן דַּאָרף דָּאס זײַנע אוֹיעֶרֶן זָאלִין הֶעֱרִין וואָס עַר זָאגט אִין ראַשׁ הַשָּׁנָה אִין יוֹם פִּיפּוֹר מַעַג עַר זאַגִּין הֶעֱכִיר אִין מַעַן זָאלֵל אַרזִים זאַגִּין יַעֲדִירִים וואַרט שְׂאָרף ווער עִם הַאֲפֵט צִנוּף דִּיא ווערשִׁיר אִין נָאך אַרְגִּיר ווִיא עַר וואַלט נָאָר נִיט גַע- דַּאווינט עַר זאַגט בְּרָכוֹת לְבַטְלָה.

(כב) מַעַן טָאָדֶר נִיט מַפְסִיק זײַן אִין מִטִּין דְּעַר שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה אֲפִילוֹ צִי זאַגִּין אָמֵן אָדִיר קְדוּשָׁה נָאָר עַר זָאלֵל הֶעֱרִין אִין שְׁוואַגִּין אֲפִילוֹ וועגִין אַנְרוֹיסִין גַּעֲלֵד שְׂאָדִין טָאָדֶר מַעַן נִישְׁט מַפְסִיק זײַן נָאָר וועגִין פִּיקוּחַ נֶפֶשׁ מַעַג מַעַן מַפְסִיק זײַן, אִין אַז עַר דָּאט מַפְסִיק גִּיוּעֵהן מַחֲמַת אוֹנֵס אָדִיר אִימְגֶערִין בִּיאָ דִּיא עַרשְׁטִי דִּרְיָא בְּרָכוֹת דַּאָרף עַר אָנְהִיבִין פִּין אָנְהִיבִין אִין פִּין רִצָּה בִּין צִים כּוּף דַּאָרף עַר אָנְהִיבִין פִּין רִצָּה אִין בִּין דִּיא מִיטְלֶסטַע בְּרָכוֹת דַּאָרף עַר אָנְהִיבִין פִּין אָנְהִיבִין דְּעַר בְּרָכָה, אִין אַז עַר דָּאט זִיךְ נִיט אִימְגִיקֶערט ווִיא דְּעַר דִּין אִין עַר זָאלֵל זִיךְ אִימְקֶערִין אִין דָּאט פֶּאָרשְׁטִיג נִימאַכט דִּיא שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה דַּאָרף עַר נָאך אַמָּאָהֵל זאַגִּין דִּיא שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה, אִין אַז עַר דָּאט גִּישְׁוויגִין אִין מִטִּעַן דְּעַר שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה מַחֲמַת אוֹנֵס אַזוֹי פִּיל יִיט וואָס עַר דָּאט גַּעקאַנט דַּאווענען דִּיא נאַנצַע שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה פִּין אָנְהִיבִין בִּין צִים כּוּף דַּאָרף עַר נָאך אַמָּאָהֵל אָהֲג- הִיבֶען.

(כג) ווער עִם אִין שִׁפּוֹר וואָס עַר וואַלט נִיט גַּקאַנט רַעֲדִין פֶּאָר אִיין מַזְךְ אִיבַּער זײַן שְׁכָרוֹת טָאָדֶר עַר נִיט דַּאווינט אִין אַז עַר דַּאווינט אִין ווִיא גְלִיף עַר וואַלט גִּדִּינט עֲבוּדָה זָרָה אִין אַז עַר דַּאווינט נִיט ווערט עַר נִיצוֹל פִּין אַלְלֵע צָרוֹת, אִין אֲפִילוֹ עַר דָּאט גִּידַאווינט דַּאָרף עַר נָאך אַמָּאָהֵל דַּאווינט ווען עַר נִיכְטֶערט זִיךְ אוֹיס עַר דָּאט דַּעם דִּין ווִיא גְלִיף עַר וואַלט נִיט גִּידַאווינט

גידאווינט.

(כד) ווער עס דארף ארויס קמנים אדיר גדולים טאהר
 נישט דאווינטן ביז ער גייט ארויס אין אז ער האט גידאווינט
 ווען ער דארף ארויס גדולים וואס ער וואלט זיך ניט גיקאנט אויף
 האלטיין צוויי אין זיבציג מיניט דארף ער נאך אמאהל דאווינטן.
 נאר אז אין מיטען דער שמונה עשרה האט ער דערפילט דאס ער
 דארף ארויס אז ער קאן זיך אויף האלטיין בייא דער גאנצער
 שמונה עשרה זאל ער ניט ארויס.

(כה) אז אקינד האט זיך איינגידראכטן אדיר משתין גווען
 בשעת ער האלט אין מיטן דער שמונה עשרה זאלל ער שווייגן
 ביז מען רייניגט אויס אדיר מען גיסט וואסיר אויף דער השתנה
 אין אז ער האט איין אנדיר חדר זאלל ער אריין אין אנדירן
 חדר, אין אז ער האט גיווארט אזוי פיל צייט וואס ער קאן
 דאווינטן דיא גאנצן שמונה עשרה דארף ער אנדרייבן סין אנדרייב
 סין שמונה עשרה.

(כו) אז ער האט גידאווינט אויף אזוי ארט וואס ער איז
 מסופק גווען צי עס איז דא צואה אין נאך דעם האט ער
 גיפינן צואה דארף ער נאך אמאהל דאווינטן דיא שמונה עשרה,
 אפער וועגן השתנה דארף ער ניט נאך אמאהל דאווינטן.

(כז) אז ער איז מסופק צי ער האט גידאווינט דיא שמונה
 עשרה זאל ער דאווינטן דיא שמונה עשרה אין זאלל זיך אויס
 נעטן אז אויף האב שוין גידאווינט פריער זאל דאס זיין בתורת
 נדבה אין אז ער האט זיך דירמאנט אין מיטן דער שמונה
 עשרה דאס ער האט שוין גידאווינט זאלל ער פארטיג מאכן
 דיא שמונה עשרה, אפער אז האט פארגעסן אז ער האט גי-
 דאווינט אין האט נאך אמאהל גידאווינט אין מיטען דער שמונה
 עשרה האט ער זיך דירמאנט דאס ער האט שוין גידאווינט זאל
 ער אויף הערין צי דאווינטן אפילו אין מיטן דער שמונה עשרה,
 אין שבת אין יום טוב אדיר מספא אפילו סין ראש חודש זאל ער

ניט דאוויגן פין וועגן אספק.

(כח) אז ער האט ניט גידאוויגט מחמת אונס אדיר ער האט פארנעסן ווען עס קומט דיא צייט פין דעם אנדערין דאווענין זאלל ער קודם דאוויגן וואס ער איז מחויב אין נאך דער שמונה עשרה זאלל ער זאגן אשרי אין זאלל זאגן נאך אמאל דיא שמונה עשרה ער זאלל באצאהלין פין פריער, אפילו ער האט פאר סעהלט אסאך מאהל צו דאוויגן קאן ער נישט באצאהלין נאר איין שמונה עשרה דהיינו בייא מנחה קאן ער באצאהלין פאר שחרית אין בייא מעריב פאר מנחה אין בייא שחרית פאר מעריב, אין אז ער האט ניט גידאוויגט במזיד קאן ער נישט באצאהלין אין אז ער האט ניט גידאוויגט מחמת ער איז גווען איין אונס אדיר ער האט עוסק גווען אין צורכי ציבור דארף ער ניט באצאהלין.

(כט) אז ער האט פארנעסן יעלה ויבא אדיר איין אנדירי זאך וואס דער דין איז דאס ער דארף נאך אמאהל דאוויגן אין האט נישט גידאוויגט נאך אמאהל איז דער דין וויא גלייך ער האט גאר ניט גידאוויגט.

(ל) אז ער האט פארנעסן מנחה ערב שבת זאלל ער דאוויגן מעריב צווייא מאהל דיא שמונה עשרה פין שבת דאס ערשטי מאהל פאר שבת אין דאס אנדערי מאהל פאר מנחה.

(לא) אז ער האט גזאגט יעלה ויבא ווען מען דארף ניט זאגן דארף ער ניט דאוויגען נאך אמאל נאר עס איז גלייך צו דאוויגען נאך אמאל בתורת נדבה.

(לב) ווער עס קאן ניט גיט אויסגווייניג דיא שמונה עשרה זאל ער ניט דאוויגן נאר אין סידור אין אז ער האט ניט קיין סידור דהיינו ער איז אויף דעם וועג אין קאן ניט נאר אטייל בקבות אויסגווייניג זאל ער זאגן דיא פרבות וואס ער קאן נאר דיא דרייא פרבות פין משה פין ראש השנה מלכות וזרנות לשועות או ער קען ניט אללע דרייא פרבות זאל ער ניט זאגן

אספק

אפילו דיא ברכה וואס ער קען.

(לג) ווער עס האלט אמיטין דער שמונה עשרה אין עס איז אספק צו ער דארף זיך אימקערין דהיינו ער דאט עפוס פאר געסין אין עס איז אספק אין דין דהיינו עס איז אמר לכת דפוסקים צו ער ברודף זיך אימצוקערין זאל ער פארטיג מאכען דיא שמונה עשרה אין נאך דעם איז גלייך ער זאלל נאך אטאל זאגן דיא שמונה עשרה אין זאל זיך אויסנעמן ווען איד בין גיט כהויב צו דאווינען זאל עס זיין בתורת נדבה.

(לד) נשים זענן אויך מהויב צו דאווינען אין וועלכויב דיא קאן גיט איז כהויב צו זאגן דאמשי אהפילה אללע פריא עס וועט שריין אין דיא הנדגות וויא אזוי דיא זאל זיך נודג זיין.
(לה) פין ווען מען הייבט אן דאווינען מערב פאר מען גיט מסטיק זיין פין ברודף ביז נאך דער שמונה עשרה אפילו גיט אין ווארט אפילו אויף לשון קודש.

(לו) דיא מייטש פין דער ערשטיר ברכה פין מערוב איז אזוי ברודף אהה ד' אלהינו כלך העולם (אשר בדברו) וואס מיט זייני רייד (מעריב ערבים) מאכט ער נאכט אללע נעכט, (בחכמה) מיט קלוגשאפט (פוחה) מיט ער עפינין (שערים) דיא מויערין פין דעם הימעל, (ובהבונה) אין מיט פארשטאנד (משנה עתים) מיט ער פארענדירן דיא צייטן, (ומחליף) אין מיט פארפאטן (את הזמנים) דיא צייטן, (ומכדר את דפוסבים) אין מיט מסדר זיין דיא שטערין (במשכרותיהם) אין זייערי משכורות (ברקיע) אויף דעם הימעל (פרצונה) וויא זיין ווילען (בורא יום ולילה) ער האט באשאפן טאג אין נאכט (גולל אור מפני הושף) ער מיט פערוויקלין דאס לעכטיגקייט פאר דעם פינצטערניש (ולחושף מפני אור) אין דאס פינצטערניש פאר דעם לעכטיגקייט (ומעביר יום) אין נעכט אוועק דעם טאג (ומביא לילה) אין ברענגט דיא נאכט (ומבדיל בין יום ובין לילה) אין מאכט איין צווישן שיד צווישן טאג אין נאכט (ד' צבאות שמו) זיין נאמן איז ד' צבאות

עֲבָאוֹת (אל חי וְקַיִם) דְּעַר נָאֵט וְוֹאֵס לְעַבְט אִיבִיג (תְּמִיד וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ) עַר זָאל תְּמִיד קַעֲנִיגִין אוּיף אִינז (לְעוֹלָם יְעַד) אוּיף אִיבִיג (בְּרוּךְ אַתָּה ד' הַמַּעֲרִיב עַרְבִים) וְוֹאֵס עַר מֵאֲכַט נֵאָכַט אַלְלֵע נְעַבְט.

(לז) אִין נָאךְ דַּעַס זָאגְט מֵעַן אַהֲבַת עֵינָם אִין דְּעַר סוּף בְּרָכָה אִין (אוּהַב עַמוּ יִשְׂרָאֵל) וְוֹאֵס עַר הָאֵט לִיב זִיין פֿאַלֵק יִשְׂרָאֵל.

(לח) אִין נָאךְ דַּעַס זָאגְט מֵעַן הַרְיָאת שְׁמַע מֵעַן זָאלֵל מְבוּזִין זִיין הָאֲמִשִּׁי דִיא טִיטִשׁ פִּין דַּעַס עַר־שְׁטִיין פֿסיק אַזוי וְוִיא עַם שְׁטִיט אִין שְׁעַר ל"ט.

(לט) נָאךְ דַּעַס זָאגְט מֵעַן אֲמַת זָאמוֹנָה אִין דְּעַר סוּף בְּרָכָה אִין (זָאל יִשְׂרָאֵל) עַר לִיזֵט אוּיס דִיא יִשְׂרָאֵל.

(מ) נָאךְ דַּעַס זָאגְט מֵעַן הַשְּׁפִיבְט דְּעַר סוּף בְּרָכָה אִין (יִזְמַר עַמוּ יִשְׂרָאֵל לְעַד) עַר הֵיט זִיין פֿאַלֵק יִשְׂרָאֵל אִיבִיג.

(מא) נָאךְ דַּעַס זָאגְט מֵעַן בְּרוּךְ ד' לְעוֹלָם אִין דְּעַר סוּף בְּרָכָה אִין (הַמְּלֹךְ בְּכַבֻּדוֹ) דְּעַר מְלֹךְ מֵיט זִיין בְּבוֹד (תְּמִיד וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ) זָאל תְּמִיד קַעֲנִיגִין אוּיף אִינז (לְעוֹלָם יְעַד) אוּיף אִיבִיג (וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו) אִין אוּיף אַלְלֵע זִינְעַ בַּאֲשַׁעֲפִינִישׁ.

שְׁעַר מִיא הַדְּינִים פִּין שְׂפַת. יום טוב, אִין ראש הַדּוֹשׁ

(א) פֿראַטִיגֶעִנֵאָכַט נָאךְ הַשְּׁבִינז זָאגְט מֵעַן וּפְרוּס אִין מֵעַן לָאֵט אוּיס בְּרוּךְ אַתָּה ד' (הַפְּרוּס) וְוֹאֵס עַר טִיט פֿאַר־שְׁפִרְיִטִין (סַבַּת שְׁלוֹם) דִיא הֵילִיגֶע שְׂכִינָה (עֲלֵינוּ) אוּיף אִינז (וְעַל כָּל עַמוּ יִשְׂרָאֵל) אִין אוּיף זִיין גַּאנְץ פֿאַלֵק יִשְׂרָאֵל (וְעַל יְרוּשָׁלַיִם) אִין אוּיף יְרוּשָׁקִים, אִין אַז עַר הָאֵט אוּיסגִילֵאזֵט שׁוֹמֵר עַמוּ יִשְׂרָאֵל לְעַד, אִין פֿאַר־פֿאַלִין עַר זָאלֵל שׁוּין גִיט זָאגִין וּפְרוּס.

(ב) אַז עַר הָאֵט זיך טוֹעָה גִיוֹעֵהן שְׂפַת אִין הָאֵט אָהַר גִיּוֹהִיבִין דִיא וְוֹאֲבִינְדִיגֶע שְׂמוֹנָה עֶשְׂרֵה זָאלֵל עַר פֿאַר־טִיג מֵאָכִין דִיא בְּרָכָה וְוֹאֵס עַר הָאֵט אָהַר־גִיּוֹהִיבִין אִין נָאךְ דַּעַס זָאלֵל עַר זָאגִין

דַּיָּנִים פִּין שַׁבַּת, יוֹם טוֹב אִין ראש הַחֹדֶשׁ

זֶאנִין פִּין שַׁבַּת נָאֵר בֵּינָא מוֹסַף זָאֵלֵל עַד אוֹף הַעֲרִין אֶפְיֵלֵא אִין מִיטִין קוֹפִיטִיל אִין זָאֵל זֶאנִין תְּכַנֵּת שַׁבַּת, אִין אַז עַד הָאֵט נָאֵר גִּזְאָנְט אַתָּה אוֹף דְּעַר דְּעָה צִי זֶאנִין אַתָּה חוֹנֵן בֵּינָא מְנַחֵה אִין מַעֲרִיב זָאֵל עַד זֶאנִין פִּין שַׁבַּת אִין בֵּינָא שְׁחָרִית זָאֵל עַד זֶאנִין אַתָּה חוֹנֵן בֵּין סוֹף דְּעַר בְּרַכָּה צִאֲרֹן עַד הָאֵט אִין זֶן גִּיהָאֵט צִי זֶאנִין יִשְׁמַח מִשָּׁה נָאֵר עִם הָאֵט זֶךְ פִּין עֵהֶם אִימְגַעֲרִין אֲדוּיִם גִּיהָאֵפֵט אִין הָאֵט גִּזְאָנְט אַתָּה זָאֵלֵל עַד זֶאנִין יִשְׁמַח מִשָּׁה.

(ג) אַז עַד הָאֵט גִּזְאָנְט דִּיא וְאִמְגַעֲרִינֵעַ שְׂמוֹנֵה עֶשְׂרֵה אִן שַׁבַּת הָאֵט עַד נִיט יוֹצֵא גִיוֹעָהָ עַד דֶּאֲרַף נֶאָךְ אַמְאָהֵל זֶאנִין דִּיא נֶאֱנְצִי שְׂמוֹנֵה עֶשְׂרֵה פִּין שַׁבַּת אִין אַז עַד הָאֵט זֶךְ דִּירְמָאנְט אִיִּדִיר עַד הָאֵט גִּזְאָנְט דְּעִם פִּסוּק יְהִי לְרַצוֹן בֵּין וְנִוְאֵלִי נֶאָךְ אֵלֵלִי נְצוּר, אֲדִיר פְּרִיעַר זָאֵלֵל עַד נִיט אֶהֱחִיבִין פִּין אֶהֱחִיב נָאֵר פִּין אַתָּה קְדֻשַׁת אֲדִיר יִשְׁמַח מִשָּׁה אִין אַז עַד הָאֵט שְׁחָרִית גִּדְאוּוֹיִנְט דִּיא וְאִמְגַעֲרִינֵעַ שְׂמוֹנֵה עֶשְׂרֵה אִין הָאֵט זֶךְ נִיִּשְׁט דְּעֶרְמָאנְט בֵּין נֶאָךְ מוֹסַף דֶּאֲרַף עַד נִיט נֶאָךְ אַמְאָהֵל דֶּאֲוִינֵין.

(ד) אַז עַד הָאֵט גִּזְאָנְט צִי מַעֲרִיב יִשְׁמַח מִשָּׁה אֲדִיר אַתָּה אַחַד אֲדִיר בֵּינָא שְׁחָרִית הָאֵט עַד גִּזְאָנְט אַתָּה קְדֻשַׁת אֲדִיר אַתָּה אַחַד אֲדִיר בֵּינָא מְנַחֵה הָאֵט עַד גִּזְאָנְט אַתָּה קְדֻשַׁת אֲדִיר יִשְׁמַח מִשָּׁה אַז עַד הָאֵט זֶךְ דִּירְמָאנְט אִיִּדִיר עַד הָאֵט גִּזְאָנְט דִּיא בְּרַכָּה מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבַּת זָאֵל עַד אֶהֱחִיבִין וְאֵס עַד הָאֵט גִּדְאָרְפֵט זֶאנִין אִין אַז עַד הָאֵט יִשׁוּן גִּזְאָנְט דִּיא בְּרַכָּה מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבַּת אִין פֶּאֶרְפֶּאֶלִיק אִין אַז עַד הָאֵט בֵּינָא מוֹסַף גִּזְאָנְט אִין אַנְדִירֵעַ שְׂמוֹנֵה עֶשְׂרֵה אֲדִיר בֵּינָא מַעֲרִיב מְנַחֵה הָאֵט עַד גִּזְאָנְט פִּין מוֹסַף הָאֵט עַד נִיט יוֹצֵא גִיוֹעָהָ אִין אַז בֵּינָא שְׁחָרִית הָאֵט עַד גִּזְאָנְט מוֹסַף זָאֵל עַד יִשׁוּן נִיט דֶּאֲוִינֵין מוֹסַף נָאֵר זָאֵלֵל זֶאנִין דִּיא שְׂמוֹנֵה עֶשְׂרֵה פִּין שְׁחָרִית אִין פֶּאֶרְפֶּאֶלִיק דְּעִם שְׁחָרִית.

(ה) אַז עַד הָאֵט גִּזְאָנְט גִּדְאוּוֹיִנְט דִּיא שְׂמוֹנֵה עֶשְׂרֵה פִּין מַעֲרִיב אֲדִיר עַד הָאֵט גִּזְאָנְט דִּיא וְאִמְגַעֲרִינֵעַ שְׂמוֹנֵה עֶשְׂרֵה

דינים פין שבת, יום טוב, אין ראש חודש

אין האט אויס גיהערט דעם בעל תפלה נאך דער שמונה עשרה פין ברוך פין מקדש השבת האט ער יוצא גיוועהן נאר עס איז בעסיר ער זאל נאך זאגן נאר יום טוב אז גיפאלט זיך אין שבת האט ער מיט דעם ניט יוצא גיוועהן.

(ג) וויא עס איז ניט דא קיין מגין קבנע זאלל דער בעל תפלה ניט זאגן דיא ברכות נאך דער שמונה עשרה פין מערב נאר מען זאלל זאגן ויכלו אין מגן אבות נאר אז עס איז דארט איין מנהג צי זאגן דיא ברכות אפילו וויא עס איז נישט דא קיין מגין קבנע זאל מען ניט מבטל זיין דעם מנהג.

(ד) אז ער האט ניט גידאווינט מעריב זאל ער נאך דער שמונה עשרה פין שחרית זאגן אשרי אין נאך אמאהל זאגן דיא שמונה עשרה מיט ישמה משה צי באצאהלין פאר מעריב אין אז ער האט פארגעסן שחרית זאלל ער נאך מנחה נאך אמאהל דאוויגן דיא שמונה עשרה פין מנחה באצאהלין פאר שחרית, אין אז ער האט ניט גידאווינט מוסף זאל ער דאוויגן מוסף פל זמן עס איז נאך טאג אין נאך דעם איז פארפאלן, אין אז ער האט ניט גידאווינט מנחה זאל ער נאך דער שמונה עשרה פין מעריב נאך אמאהל דאוויגן דיא וואכינדקע שמונה עשרה צי באצאהלין פאר מנחה נאר ער זאלל ניט זאגן אפה הונגתני בייא דער אנדעריר שמונה עשרה.

(ה) אז ער האט ניט גידאווינט שחרית אין מוסף אין עס איז זון זמן מנחה זאל ער דאוויגן קודם מנחה אין דער נאך מוסף אין נאך דעם דיא שמונה עשרה פין מנחה צו באצאהלין פאר שחרית.

(ו) אז ער האט גידאווינט דיא וואכינדקע שמונה עשרה שבת אין האט גיזאגט זמן של ימטר זימער אדיר ער האט ניט גיזאגט זמן של ימטר זינטער אין האט זיך דירמאנט איידער ער האט גיזאגט דעם פסוק יהי לרצון פון וגואלי נאך אלהי נצור זאל ער נאך אמאל זאגן ברוך אזוי וויא מען זאך פון סוף דער

דינים פין שבת, יום טוב, אין ראש חודש

ברכה אין נאך דעם זאל ער זאגן אתה קדשת אדיר ישמח משה
אדיר אתה אחד בין צום סוף אין אז ער האט זיך גיט דירמאנט
דער נאך ווען ער האט שוין אויס גילאסט וגואלי זאל ער נאך
אמאל זאגן דיא שמונה עשרה פין שבת פין אנהייב.

(י) ווער עס איז מסופק צווער האט גידאווינט שבת אדיר
יום טוב זאל ער גיט דאוויינין פין איין ספק וועגן.

(יא) יום טוב זאגט מען אתה בחרתנו אין מען לאזט אויס
(מקדש ישראל והזמנים) וואס ער הייליגט יודין מיט דיא ימים
טובים אין אז ער האט אויס גילאזט מקדש השבת האט ער גיט
יוצא גיווען צאדן ער האט תיבה גזאגט מקדש ישראל והזמנים
אין אז ער האט גידאווינט די וואכינדיקע שמונה עשרה אין האט
גזאגט עלה ויבא האט ער יוצא גיוועהן אין אז ער האט זיך
דירמאנט אמיטין דאוויינין זאל ער פארטיק מאכן דיא ברכה אין
זאל אנהייבן אתה בחרתנו אין אז ער האט נאר גזאגט אתה
זאל ער זאגן אתה בחרתנו אין בייא מוסף אפילו ער האט זיך
דירמאנט אמיטען דער ברכה זאל ער אויף הערין אין זאל זאגן
אתה בחרתנו אין אז ער האט זיך גיט דירמאנט נאך דעם וייא
ער האט שוין היילרעון בין וגואלי זאל ער אנהייבן דיא שמונה
עשרה פין אנהייב.

(יב) אז יום טוב גיפאלט אין שבת אז ער האט גיט מזביר
גיוועהן שבת אמיטין אדיר אז ער האט גזאגט דיא שמונה עשרה
פין שבת אז ער האט אויס גילאזט מקדש השבת ישראל והזמנים
האט ער יוצא גיווען אין אז ער האט גיט אויס גילאזט נאר מקדש
ישראל והזמנים אין ער האט אין מיטין מזביר גיווען שבת אדיר
ער האט אויס גילאזט נאר מקדש השבת אין האט אמיטען
מזביר גיווען יום טוב איז אספק צו ער האט יוצא גיווען איבער
דעם זאל ער גיט אויס הערין דיא נאנצי שמונה עשרה פין דעם
בעל תפילה אין זאל אין זין האבן יוצא צו זיין.

(יג) חול

דינים פון שבת, יום טוב, אין ראש חודש

(יג) חול המועד חוץ מוסף דאוונט מען דיא וואכינדיקע שמונה עשרה אין מען זאגט יעלה ויבא אין אז ער האט פאר געסן אז ער האט ניט גיזאגט מודים זאל ער זאגן דארט יעלה ויבא אין אז ער האט שוין גיזאגט מודים אין ער האט נאך ניט גיזאגט דעם פסוק יהיו לרצון ביה וגואלי נאך אלהי נצור זאלל ער אנהייבן רצה אין אז ער האט שוין גיזאגט דעם פסוק יהיו לרצון בארף ער אנהייבן דיא שמונה עשרה פון אנהייב אין מוסף זאלל ער זאגן אתה פחרתנו אין אז ער האט ניט גיזאגט יעלה ויבא בייא שחרית אין האט גידאוונט מוסף האט ער יוצא גיווען.

(יד) ראש חודש זאגט מען יעלה ויבא בייא רצה אין אז ער האט פארגעסן בייא מערב אפילו ער האט זיך דירמאנט פאר מודים איז פארגפאלן אין בייא שחרית אין מנחה איז דער דין אזוי וויא עס שטייט אין אות יג בייא חול המועד.

(טו) אז ער איז מסופק צו ער האט גיזאגט יעלה ויבא חול המועד אדרת ראש חודש אז ער האט אין זין גיהאט צו זאגן בשעת ער האט זיך גישטעלט דיא שמונה עשרה דארף ער ניט נאך אמאהל דאוונטען נאר עס איז גלייך ער זאלל נאך אמאהל דאוונטען בתורת נדבה.

(יו) אז ער האט ניט גיזאגט יעלה ויבא בייא מנחה ראש חודש אין צו מערב איז שוין ניט ראש חודש זאל ער נאך מערב דאוונטען איין שמונה עשרה צו פאצאלין פאר מנחה בתורת נדבה אין זאל ניט זאגן יעלה ויבא.

(יז) אז ראש חודש גיפאלט אין שבת דאוונט מען מערב אין שחרית אין מנחה אזוי וויא איין אנדירין שבת נאר מען זאגט יעלה ויבא בייא רצה אין אז ער האט פאר געסן איז דער דין אזוי וויא איין אנדירין ראש חודש אין מוסף זאגט מען אתה יצרת אין אז ער האט גיזאגט תפנת שבת אז ער האט נאך ניט גיזאגט

דיא

דינים פין שַׁבַּת, יום טוב אין ראש חודש

דיא פּרְכָה זאל ער אָנהייבן אַתָּה יְצַרְתָּ אִין אַז ער האָט שוין גיזאַגט דיא פּרְכָה מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת זאל ער תּוֹכַח זאַגן ווישראל וראשי חֲדָשִׁים אין אַז ער האָט שוין גיזאַגט מוֹדִים זאל ער אָנהייבן אַתָּה יְצַרְתָּ אִין אַז ער האָט שוין גיזאַגט יהוה לרצון בּוֹי וגואלי נאָך אַלְהוּ נְצוּר זאל ער אָנהייבן דיא שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה פִּין אָנהייב .
(יה) אַז ער האָט ניט גיזאַגט מְנַחֵה עֶרֶב שַׁבַּת אין אַז גיקומן אין שׁוֹל אין קהל האָט שוין גיזאַגט בְּרַכּוּ הָאֱמִשִׁי עִם אַז נאָך פּרִיא זאל ער ניט דאוויגן מְנַחֵה אין דער שׁוֹל נאר ער זאל גינען אין אַנְדִיר חֲדָר דאוויגן מְנַחֵה אין אַז ער האָט גיזאַגט בְּרַכּוּ מִיט קהל זאל ער שוין ניט דאוויגן מְנַחֵה נאר ער זאל זאַגן צוויי שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרִים צו מערב דיא אַנְדִירֶע אויף צו פּאַצאלן דעם מְנַחֵה .

שְׁעַר מ"ב דינים פין דער הויעכר שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה

(א) ווער עס קאן ניט אליין דאוויגן אַז ער הערט אויס די הויעכר שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה יַעֲדִירִים ווארט אין ער יוצא נאר אין בעסיר דאס ער זאל נאָך זאַגן יַעֲדִירִים ווארט אַבְעַר ווער עס קאן אליין דאוויגן אין ניט יוצא מיט דעם הערין נאר אַז ער האָט גיזאַגט אין האָט זיך טוּעָה גינען וואס ער דאַרף נאָך אַמָּאל דאוויגען אין ער יוצא מיט דעם הערין אַבְעַר אין בעסיר ער זאל אליין נאָך אַמָּאל דאוויגן צאדין ער אין מְסַפֵּק צו ער דאַרף נאָך אַמָּאל דאוויגן זאל ער אויס הערין יַעֲדִירִים ווארט אין זאל ניט נאָך זאַגן .

(ב) ווער עס האָט נאָך ניט גיזאַגט דיא שְׁמִילֵע שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה אין קהל האָט שוין גיזאַגט אין ער מיז זאַגן דיא הויעכר שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה דהיינעם אין ניט דאקין אַנְדִירִיר אַדיר ער האָט יאַרצייט מעג ער זאַגן דיא הויעכר שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה אַבְעַר ראש השָׁנָה אַדיר יום בּיפּוּר טאַר ער אויף קיין פּאַהל ניט זאַגן דיא הויעכר

דינים פין דער הויַעכער שמונה עשרה

הויַעכער שמונה עשרה בין ער זאגט פֿרוער דיא שטילע.

(ג) אז מען פֿאַרברייט מען זאל ניט עובר מנחה זיין זאל דער ש"צ אָנהויבן דיא הויַעכער שמונה עשרה אין קהל זאלל דאווייגן צו שטיל זיין זאלן נאך זאגן יעדעס וואָרט בין נאך אַתה קדוש אין נאך דעם זאלן זיין זאגן אללע שטיל אין אז עס איז מעגליך זאל האַטשיי איינער נאך זאגן אָמן אין אז עס איז ניט שטאַרק שפּעט זאל דער ש"צ אליין זאגן בין נאך אַתה קדוש אין נאך דעם זאל קהל דאווייגן.

(ד) מען זאגט ניט דיא הויַעכער שמונה עשרה צאדין עס איז דא האַטשיי זעקס מענטשן וואס האַבן גידאווייגט אינאיינעם דיא שטילע שמונה עשרה אין אַנדער אין אז אפילו איינער האַט אַרױן קדושה גיהערט אין עס איז דא איינער נאם האַט נאך ניט גידאווייגט דיא שמונה עשרה זאל ער זאגן הויַעכער בין אַתה קדוש מיט קדושה האַטשיי ער האַט שוין גיהערט קדושה.

(ה) אז עס איז ניט דא קיין צעהן מאַנטלעך וואס זענן בעל מצוה טאר מען ניט זאגן דיא הויַעכער שמונה עשרה אין אז עס איז גווען צעהן פֿשעת מען האַט אָנהויבן דיא הויַעכער שמונה עשרה אין נאך דעם זענן אַרױס אַטױל אז עס איז גיבליבן רוב מען זאל מען פֿאַרטיג מאַכן דיא הויַעכער שמונה עשרה אין מען זאגט קדושה אין קדוש מיט תּהקבל נאך זכא לציון אָבער אז עס איז ניט גיבליבן נאך פינעף זאלל ער אויף הערן צי זאגן אפילו אין מיטן דער פֿרָכה אין אז זיין זענן ציריק גיקימין אז עס האַט ניט גידוירט אויפֿיל צייט וויפֿיל מען קאן זאגן דיא גאַנצער שמונה עשרה זאל ער זאגן ווייטער אין אז עס איז ניט גווען צעהן פֿשעת ער האַט אָנהויבן זאלל ער אויף הערן צי זאגן אין אז עס איז גיקימין נאך דעם מען זאל ער אָנהויבן פֿין אָנהייב.

(ו) אז מען האַט גידאווייגט מערב מיט מען אין פֿאַר דער

שמונה

דינים פין דער הויַעכיר שמונה עשרה

שמונה עשרה זענין ארויס אטייל אז עם אין גיבליבין זעקס זאל
ער זאגן חצי קדיש פאר דער שמונה עשרה אין קדיש שלם
נאך דער שמונה עשרה זאלל ער ניט זאגן אין אז נאך דער
שמונה עשרה זענין זיין ארויס זאל ער זאגן קדיש שלום אז
עם אין גיבליבין זעקס.

(ז) ווער עם אין אלט דרייצעהן יאהר אין אין אריין אין
פערציטן יאהר אפילו מען האט איהם ניט בודק גוועהן צי ער
האט שוין הינטן האר אין מען איהם מצרף צי מנן אין אז ער
אין ניט אזוי פיל אלט אין מען איהם ניט מצרף.

(ח) ווען מען זאגט דיא הויַעכר שמונה עשרה טאהר מען
ניט שמיסן אפילו בדברי תורה נאר אויס הערן אין נאך זאגן
אין ווער עם שמיסט אין זייער זינד וייער גרויס אין דיא אנדירי
דארפן עהם ווערן.

(ט) אז דער חזן האט איבער גילאזט דיא ברכה ולמלשינים
זאלל מען עהם אוועק טרייבן פין דעם עמוד אין איין אנדערער
זאלל זאגן פין ולמלשינים ווייטער.

(י) אז דער בעל תפלה האלט אין מיטן שמונה עשרה
אין קאן ניט זאגן ווייטיר אז ער האלט פאר אתה חונן זאלל
דער אנדירי אנהייבן פין אנהייב אין אז ער האלט נאך רצה
זאלל דער אנדירי אנהייבן רצה אין אז ער האלט בייא דיא
מיטעלסט ברכות זאלל דער אנדירי זאגן פין אנהייב דער
ברכה וואס ער אין גיבליבין אין ראש השנה אין יום כיפור אין
אויף אזוי דער דין אין אז ער האלט פין אתה בחרתנו בין רצה
זאלל דער אנדירי אנהייבן אתה בחרתנו אין דעם ויצר וואס
דער ערשטיר האט גוזאגט דארף דער אנדירי ניט זאגן אין
אז ער האלט בייא מוסף פין יום כיפור בייא דיא סליחות אדיר
בייא דער עבודה זאל דער אנדירי אנהייבן וויא דער ערשטיר
אין גיבליבין.

(יא) אז

דינים פון דער הוייעכיר שמונה עשרה

(יא) אז דער חזן האט זיך מוּעָה גיוועהן אין דער שטיליר שמונה עשרה דארף ער זיך ניט אימקערין צאדין ער האט זיך מוּעָה גיוועהן אין דיא ערשטי דרייא ברכות אין ער איז נאך ניט אויס גינאנגען דיא שמונה עשרה אין אז ער האט זיך מוּעָה גיוועהן אין דער הוייעכיר שמונה עשרה האט ער דעם דין וויא אַחיד, נאר אז ער האט ניט גינאנט יעלה ויבא ראש חודש אריר שבת אין יום טוב האט ער ניט מוזיר גיוועהן פון שבת אין פון יום טוב אין האט שוין פארטיג דיא שמונה עשרה פון שחרית דארף ער ניט נאך אמאהל זאגן דיא שמונה עשרה.

(יב) אין איין מענית אז דער חזן האט ניט גינאנט ענינו פאר רפאנו אז ער האט נאך ניט גינאנט דיא ברכה פון רפאנו זאלל ער זאגן ענינו אין רפאנו אין אז ער האט שוין גינאנט דיא ברכה זאלל ער זאגן ענינו בייא שמע קולנו אין זאל אויס לאזן נאר שומע תפלה.

שער מג דינים פון דיכנין

(א) פאר דעם דיכנין זאלן דיא כהנים אויף הייבן דיא הענד אין מאכין דיא ברכה הוייעך ברנך אתה ד' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וציונו (לברך) צי פענטשין (את עמו ישראל) זיין פאלק ישראל (באהבה) מיט ליבשאפט.

(ב) אז נאנין קהל זענין כהנים אז עס איז דא האמשי אין ישראל זאלן אללע כהנים גייען דיכנין אבער אז עס איז ניט דא קיין ישראל זאלן צעהן כהנים נישט גייען דיכנין אין דיא איבריגע זאלן גייען דיכנין אין אז עס איז ניט דא נאר צעהן כהנים זאלן זיין אללע גייען דיכנין.

(ג) דיא כהנים זאלן זיך וואשן דיא הענד ביז צי דעם לעצטן גליד, פאר רצה אין אז דער כהן האט זיך ניט אפ גינאסין דיא הענד אינדער פריא זאלל ער היצט מאכין אברכה על

על נטילת יָדִים.

(ד) אַז דְּעַר בְּהֵן הָאֵמַט נִיט אַנְגִּיהוּיבִין גִּיין צִים דִּיכִינִין אִידִיר
דְּעַר חֲזַן הָאֵמַט אֹמִים גִּילְאָזְמַ רְצַה זְאֵלְל עַר נִיט גִּיין דִּיכִינִין, נָאָר
אַז עַר אִיז גִּינְאֵנְגִין וְנֹאשִׁין דִּיא הֶעֱנַד אִידִיר דְּעַר חֲזַן הָאֵמַט אֹמִים
גִּילְאָזְמַ רְצַה מְעַג עַר דִּיכִינִין.

(ה) אִיין בְּהֵן וְנֹאס עַר קָאן נִיט אַרְוִים זָאגִין שְׂאָרָה דִּיא
וְנֶעֱרְטִיר טָאָר נִיט דִּיכִינִין אֶפִּילוּ עַר זָאגְמַ אֹיף שְׁלוֹם סְלוֹם אִין
אֹיף וְיִשְׁמַרְהָ וְיִסְמַרְהָ זְאֵלְל נִיט דִּיכִינִין.

(ו) אַקְלִינְעַר וְנֹאס עַר אִיז נִיט אַרְוִין גִּינְאֵנְגִין אִין פְּעַר-
צְעַנְטִין יֶאֱהַר אָדִיר עַר הָאֵמַט נִיט קִיין צְנוּיָא הָאָר פִּין הִנְטְמַעַן
טָאָהַר נִיט דִּיכִינִין אַלִּיין נָאָר מִיט אַנְדִירְעַ בְּהֵנִים מְעַג עַר דִּיכִינִין
אִין אַבְרָהָ מֵאָבִין.

(ז) אַבְהֵן וְנֹאס עַר הָאֵמַט גִּיהָאָרְנִיט אַנְפֶּשׁ אֶפִּילוּ אִימְגַעְרִין
אָדִיר עַר אִיז אַחְלָל אָדִיר עַר הָאֵמַט גִּינְמִין אַגְרֶשָׁה טָאָהַר נִיט
דִּיכִינִין, אִין אַז עַר אִיז גִּיוֹעַהֵן אַמְשׁוּמַד טָאָהַר נִיט דִּיכִינִין צְאָדִין
עַר הָאֵמַט גִּיטָאָהֵן תְּשׁוּבָה שְׁלִימָה.

(ח) אַבְהֵן וְנֹאס עַר הָאֵמַט עִפִּים אַמוֹס אֹיף דְּעַם פְּנִים אָדִיר
אֹיף דִּיא הֶעֱנַד טָאָהַר נִיט דִּיכִינִין צְאָדִין עַר אִיז גִּיוֹינְטְלִיךְ אִין
דְּעַר שְׁטָאָט אָדִיר דְּעַר מְנַהֵג אִיז אַרְוִיף צִילִיגִין דְּעַם טְלִית אֹיף
דְּעַם פְּנִים אִין אֹיף דִּיא הֶעֱנַד מְעַג עַר דִּיכִינִין.

(ט) אַז דְּעַר בְּהֵן הָאֵמַט גִּיטְרִינְקַעַן אַרְבִּיעִית וְוִיין אֹיף אִיין
מָאָהַל טָאָהַר עַר נִיט דִּיכִינִין אֶפִּילוּ עַר אִיז נִיט שִׁיבּוֹר, אִין אַז
עַר הָאֵמַט גִּיטְרִינְקִין אַנְדִירִי מִשְׁקָה אַז עַר אִיז נִיט שְׁטָאָרְק שְׁבִיר
מְעַג עַר דִּיכִינִין.

(י) אַז דְּעַר בְּהֵן הָאֵלְמַט אִין מִיטִין דְּעַר שְׁמוּנָה עֶשְׂרֵה אַז
עַם אִיז נִיט דָּא קִיין אַנְדִירְעַר בְּהֵן מְעַג עַר גִּיין דִּיכִינִין נָאָר עַר
זְאֵלְל נִיט מִפְּסִיק וְוִין מִיט פִּיין שׁוֹם וְנֹאָרְט נָאָר עַר זְאֵלְל זָאגִין
דִּיא בְּרָכָה מִיט בְּרַבְת בְּהֵנִים אִין נָאָךְ דְּעַם זְאֵל עַר צִירִיק דְּאֹוִינִין
פִּין וְוִיא עַר הָאֵלְמַט.

(א) או דער בעל תפלה איז אפהן או עם איז דא אנדירי פהנים זאלל ער ניט דיבינין אין או עם איז ניט דא קיין אנדירי פהנים זאלל ער אביסל רירען דיא פיס פאר רצה אין זאלל זאגן ביו ולק נאה להודות אין זאל גיין דיבינין אין איין אנדיריר זאל פאר זאגן אין נאך דעם זאל ער ציריק גיין צום עמוד אין זאגן שום ישלום.

(ב) או עם איז דא צוויי פהנים אדיר מעהר זאלל דער הון זאגן פהנים פאר ברכת פהנים אין או עם איז ניט דא נאר איין פהן זאגט ער ניט פהנים אין מען דארף ניט זאגן אלהינו ואלהי אבותינו פרבנו אין אטייל זענין זיך נוהג מען זאגט שטייל אין זען מען קומט צי דעם זארט פהנים זאגט מען הוייער פהנים.

(ג) דער בעל תפלה טאהר נישט זאגן קיין אמן אין ניט דעם רבנו של עולם מיט דעם יהו רצון.

(ד) או דער בהן האט שוין אינגמאהל גידיבניט אין ניט אין איין אנדירי שיל מעג ער נאך אמאהל דיבינין מיט אפרכה או עם איז ניט דא קיין אנדיריר בהן.

(ט) או דער בהן האט נאך נישט געדאווינט אדיר ער האלט אין מיטען דאווינין פאר דער שמנה עשרה מעג ער גיין דיבינין אין או ער האלט אין מיטן דער שמנה עשרה שטייט אין אות ה

(י) איין אבל נאך אפאטיר אדיר מיטיר אין דיא צוועליף חדשים אדיר נאך אנדירי קרובים אין דיא שלושים זאל נישט גייען דיבינין צאדין עם איז ניט דא קיין אנדיריר פהן אין או מען האט עהם גיריפן דיבינין זאלל ער גיין איבער דעם או עם איז דא איין אנדיריר פהן זאלל דער אבל ארויס גיין אויס דער שיל איידיר דער בעל תפלה זאגט פהנים.

(א) דְּעַר וְוֹאס אִיז עוֹלָה זָאגט קוֹדֶם (פְּרֻכֵי אֶת ד') לְיוֹבֵט גָּאט (הַמְּבוֹרָךְ) וְוֹאס עַר אִיז גִּילּוּיֵבֵט, אִין קְהֵל עֲנִיִּירֵט (פְּרֻכֵי ד') גִּילּוּיֵבֵט אִיז גָּאט (הַמְּבוֹרָךְ לְעוֹלָם וְעַד) וְוֹאס עַר אִיז גִּילּוּיֵבֵט אוֹיף אִיִּיבִיג, נֶאָךְ דַּעַם זָאגט עַר פְּרֻכֵי ד' הַמְּבוֹרָךְ לְעוֹלָם וְעַד, פְּרֻכֵי אֶתָּה ד' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם (אֲשֶׁר בָּחַר) וְוֹאס עַר הָאָט אוֹיס דְּעֵרוֹוִיילֵט (בְּנֵי) אִין אִינֵז (מִכָּל הָעַמִּים) פִּין אֱלֵלֶע פֶּעֶלְקֵר (נִגְתָּן לֵנו) אִין הָאָט אִינֵז גִּיגְעֵפִין (אֶת תּוֹרָתוֹ) וְיִין תּוֹרָה, פְּרֻכֵי אֶתָּה ד' (נִתַּן הַתּוֹרָה) וְוֹאס עַר גִּיט דִּיא תּוֹרָה, מֵעַן בְּאַרְף זָאגִין פְּרֻכֵי אִין דִּיא בְּרָכָה הַיּוֹעֵף קְהֵל זָאל הָעֵרִין אָז עַר הָאָט גִּיזָאגט שְׁטִייל אִיז עַר גִּיט וּצֵא נֶאָר עַר פְּרֻכֵי גִיט נֶאָךְ אֶמָּאָל צִי מֵאֲבִין דִּיא בְּרָכָה.

(ב) דְּעַר וְוֹאס אִיז עוֹלָה בְּאַרְף נֶאָךְ זָאגִין יַעֲדִירִים וְוֹאָרט צִיִּשְׁטִייל דַּעַם וְוֹאס לִיִּנֵט, אִין ווער עַם קָאן זָאלל אַרְיִין קִקְעֵן אִין סִפֵּר אִין זָאל נֶאָךְ זָאגִין פִּין דַּעַם סִפֵּר יַעֲדִירִים וְוֹאָרט נֶאָר אָז עַר הָאָלט נֶאָךְ יִצֵּר אוֹר אִין מֵעַן הָאָט אִיהֶם אוֹיף גִּירִיפִין זָאלל עַר נֶאָר גִּיט אוֹיס הָעֵרִין גִּיט נֶאָךְ זָאגִין וְוִיא עַם שְׁטִיט אִין שְׁעַר ל"ט אוֹתוֹ."

(ג) אָז מֵעַן הָאָט עֵהֶם אוֹיף גִּירִיפִין אִינדער עַר הָאָט גִּיזָאגט בְּרַבַּת הַתּוֹרָה זָאלל עַר עוֹלָה וְיִין אִין נֶאָךְ דַּעַם וְוען עַר זָאגט בְּרַבַּת הַתּוֹרָה זָאלל עַר גִּיט זָאגִין דִּיא בְּרָכָה אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ. (ד) אָז דְּעַר וְוֹאס אִיז עוֹלָה הָאָט מִפְּסִיק גִּינִיעֵהן אִינדער מֵעַן הָאָט אָנְגִּיהוּפִין צִי לִיִּנֵן מִיט ווערִטִיר וְוֹאס קֵעֵרִין זִךְ גִּיט אָהן צִי דַּעַם לִיִּנֵן בְּאַרְף עַר נֶאָךְ אֶמָּאָהֵל אַבְרָכָה מֵאֲבִין, אָפֵער אָז דְּעַר בַּעַל קוֹרָא הָאָט מִפְּסִיק גִּינִיעֵהן בְּאַרְף עַר גִּיט מֵאֲבִין נֶאָךְ אֶמָּאָהֵל אַבְרָכָה.

(ה) אָז עַר הָאָט שׁוֹיִן עוֹלָה גִּינִיעֵהן אִין נֶאָךְ דַּעַם הָאָט מֵעַן עֵהֶם נֶאָךְ אֶמָּאָהֵל אוֹיף גִּירִיפִין זָאל עַר נֶאָךְ אֶמָּאָהֵל עוֹלָה וְיִין אָפֵער לְבַתְּחִילָה זָאל מֵעַן גִּיט אוֹיף רִיפִין דַּעַם וְוֹאס הָאָט שׁוֹיִן עוֹלָה גִּינִיעֵהן צֵאדִין אַבְהֵן בְּמִקּוֹם לִי אָז עַם אִיז גִּישְׁט קיין

מקור שְׁעַר מַד דַּיְנוּם פִּין עוֹלָה לְתוֹרָה זִיין הַפְּרָכָה כַּג

קִיין לִי וּפְדוּמָה.

(י) נֶאֱדָר דַּעַם וּוּיָא מַעַן הָאֵמֶת גִּילְיִינְט דִּיא פֶּרְשָׁה מֵאַכְט עַר אַפְרָכָה פְּרוּק אַתָּה ד' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם (אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ) וְוָאֵם עַר הָאֵמֶת אִינוּ גִיגַעְפִּין (תּוֹרַת אֱמֶת) דָּאֵם אִיז תּוֹרָה שְׂפַכְתַּב (יְהוּי עוֹלָם) אִין דָּאֵם לַעֲבִין פִּין אִיבִיג (נִטְע בְּתוֹכְנוּ) הָאֵמֶת עַר גִּיפְלֵאנְעֵט אִין אִינוּ, דָּאֵם אִיז תּוֹרָה שְׂפַעֵל פֶּה וְוָאֵם דִּיא הִיילִיגֵעַ חֲכָמִים הָאֲבִין אִינוּ גִילְעֵרִיגֵט וְוָאֵם דָּאָרְךְ דַּעַם אִיז מַעַן זוכֵה צִי עוֹלָם הֶבֶא וְוָאֵם מַעַן לַעֲבַט אִיבִיג (פְּרוּק אַתָּה ד' נוֹתַן הַתּוֹרָה) מַעַן מָאָהר נִישְׁט מִפְּסִיק זִיין נֶאֱדָר דַּעַם לִינִין פִּיז מַעַן מֵאַכְט דִּיא בְּרָכָה.

(יא) דִּיא אִיפְרִיגֵעַ דַּיְנוּם פִּין לִינִין שְׂמִינֵעַן אִין דַּעַם סִפֵּר בְּרַכַּת הַבֵּית.

שְׁעַר מַה דַּיְנוּם פִּין לַעֲבַט צִינְדִין

(א) פֶּרֶאָטִיג פֶּאַר נֵאכְט זָאלֵל זִיךְ דִּיא אִשָּׁה אָנְטִין פִּגְדִי שֶׁבַת אִין זָאל זִיךְ וּוּאֲשִׁין דִּיא הַעֲנַד אִין אֶהֱנִיגְדִין אַלְלֵע לַעֲבַט לְקַבּוֹד שֶׁבַת אִין נֶאֱדָר דַּעַם זָאלֵל זִיא לִיגִין דִּיא הַעֲנַד אַקְעִיגִין דִּיא אִויגִין אִין זָאלֵל מֵאַבִּין דִּיא בְּרָכָה (פְּרוּק אַתָּה ד') גִילְוִיבֵט פִּיסֵט דִּיא גָאָט (אֱלֹהֵינוּ) אִינְעֵר גָאָט (מֶלֶךְ הָעוֹלָם) דַּעַר מֶלֶךְ פִּין דַּעַר זְעֵלֵט (אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ) וְוָאֵם עַר הָאֵמֶת אִינוּ גִיהִילִיגֵט (בְּמִצְוֹתֵינוּ) מִיט זִינִי מִצְוֹת (צִינְט) אִין הָאֵמֶת אִינוּ גִיפֶאַסִּין (לְהַדְלִיק) אֶנְצִיגְדִין (כִּי שֶׁל שֶׁבַת) דִּיא לַעֲבַט פִּין שֶׁבַת אִין נֶאֱדָר דַּעַר בְּרָכָה זָאלֵל זִיא אָנְעֵק נַעֲמִין דִּיא הַעֲנַד פִּין אַקְעִיגִין דִּיא אִויגִין אִין זָאל הַקְּבֵעַ צִי דִּיא לַעֲבַט אִין נֶאֱדָר דַּעַם זָאלֵל זִיא זָאנִין דִּיא תְּחִיבֹת, עֵם אִיז רַעֲבֵט זִיא זָאלֵל מִתְּפַלֵּל זִיין אִוִּי גָאָט זָאלֵל הַעֲרֵפִין אִיךְ זָאל הָאֲבִין זִין אִין אִינְקֵלִיד וְרֵא הַשֵּׁם אִין תְּלַמְדֵי חֲכָמִים זִיא זָאלִין לֵאכְסִין אִין דַּעַר תּוֹרָה.

(ב) עֵם אִיז רַעֲבֵט דִּיא אִשָּׁה זָאלֵל זִיךְ הַאֲלִטִין אִוּאָקְסִין לַעֲבַטִיל זִיא זָאלֵל מִיט דַּעַם אֶנְצִיגְדִין דִּיא לַעֲבַט אַלְלֵע שֶׁבַת

אִין

אין זאל אַנציענדן דיא לעבט ווען זייא שטייען אויף זייער אַרט זיא זאלל נישט נעמן דיא לעבט אין דיא הענד אין אַהנציענדן אין נאך דעם לייגען זייא אויף זייער אַרט, דאס טאהר מען ניט, אין מיט איין שפענדיל איז אויף ניט רעכט אַהן צי צינדן דיא לעבט.

(ג) עס איז רעכט דאס דער מאן זאל פאררעכטן די לעבט אויף זייער אַרט אין אַנציענדן אין תיבה פארלעשן פדו זיא זאל קאנן גרינג אַנציענדן דיא לעבט.

(ד) אז דאס ווייב איז ניט אין דער היים אדיר ער האט ניט קיין ווייב זאלל ער אַנציענדן דיא לעבט אין אַפּרָכה מאַכן, אין אז עס איז ניט דא אינדער היים ניט ער ניט זיא זאלל אַהן צינדן דיא לעבט איינר פין דעם פני בית אדיר אוידישע דינסט אין זאל אַפּרָכה מאַכן.

(ה) אוילדת זאלל דעם ערשטן שבת ניט צינדן קיין לעבט נאר דער מאן זאלל צינדן דיא לעבט אין אַפּרָכה מאַכן, זיא זאלל ניט צינדן דיא לעבט בייא דעם בעט אין נאך דעם זאל מען זייא טראגן צי דעם טיש, דאס טאהר מען נישט, אין אז דער מאן איז ניט אין דער היים זאלל זיא הייסן איין אַנדירן צינדן דיא לעבט בייא דעם טיש, אין אזוי איז דער דין אז דיא אַשה איז קראנק זיא קאן ניט גייען צי דעם טיש.

(ו) מען דארף אַנציענדן לעבט אין אללע תדרים וואס מען גייט ארום אין זייא פאנאכט נאר אַפּרָכה זאל מען ניט מאַכן נאר אין דער שטיב וואס מען עסט אין ווען איין אַנדירער צינד אן דיא לעבט אין דיא אַנדירע תדרים זאל זיא קודם אַנציענדן אין שטיב וויא מען עסט אין אַפּרָכה מאַכן אין נאך דעם זאל דער אַנדירער אַנציענדן אין דיא אַנדירע תדרים איז אז זיא האט ניט קיין אַנדירן, זאלל זיא קודם אַנציענדן דיא לעבט אין דיא אַנדירע תדרים אן אַפּרָכה אין נאך דעם זאל זיא אַנציענדן אין דער שטיב וויא מען עסט אין אַפּרָכה מאַכן.

(ז) וְיָא דֶּאֶרְפּ צִינְדִין צוֹוִיָא לְעַבְט, אִין אַטִּייל צִינְדִין זִיבְעֵן לְעַבְט, אִין אַטִּייל צִינְדִין צַעֲדֵן לְעַבְט, אִין ווִיָא אַזוֹי זִיא אִין זִיךְ נוֹהַג אִיין מְאָל דֶּאֶרְפּ זִיא שׁוֹיִן אַזוֹי פִּיל צִינְדִין, אִין אַז זִיא הָאֵט גִּיצִינְדִין ווִינִיגְקֶער מִיט אִינִים דֶּאֶרְפּ זִיא אִין דִּיא אַנְדִירֶע שְׁבֻתִים צִינְדִין מְעַר מִיט אִינִים אִין אַז זִיא אִין אַרְהִים זָאל זִיא צִינְדֵען אַנְרַעסֶער לְעַבְט ווִיָא פֶּרִיר אָדִיר זָאל מוֹסֵף זִיין אַפִּיסֶעל עֵהַל נָאָר מַחֲמַת אֹזְנִס הָאֵט זִיא ווִינִיגְקֶער גִּיצִינְדִין דֶּאֶרְפּ זִיא גִיט מוֹסֵף זִיין אִין דִּיא אַנְדִירֶע שְׁבֻתִים, אִין אַז זִיא הָאֵט גִיט צו צִינְדִין נָאָר אִיין לְעַבְט זָאל זִיא צִינְדִין אִין אַפְּרָכָה מֵאַבִּין אַפִּילוֹ זִיא אִין זִיךְ נוֹהַג צו צִינְדִין אַסֶּאךְ לְעַבְט, אִין אַז זִיא הָאֵט אִימְגֶערִין מִיט אִיין לְעַבְט מְעַר גִּיצִינְדֵען דֶּאֶרְפּ זִיא גִיט צִינְדִין דִּיא אַנְדִירֶע שְׁבֻתִים נָאָר ווִיָא זִיא פֶּלַעגט זִיךְ נוֹהַג זִיין.

(ח) נָאָךְ דַּעַם ווִיָא זִיא הָאֵט גִּיצִינְדִין דִּיא לְעַבְט זָאל זִיא מִיבֶּף מֵאַבִּין דִּיא בְּרָכָה זִיא זָאל גִיט מַפְסִיק זִיין מִיט אַנְדִירֶע וַאֲבִין אִין אַז זִיא הָאֵט מַפְסִיק גִּיווען מְעַג זִיא מֵאַבִּין דִּיא בְּרָכָה כֹּל זְמַן מְעַן וואַלֵּט נָאָךְ גִּימְעַגט צִינְדִין לְעַבְט אַבְעַר אַז מְעַן טָאָר שׁוֹיִן גִיט צִינְדִין קִיין לְעַבְט טָאָר מְעַן קִיין בְּרָכָה מֵאַבִּין הָאֵט שׁוֹי זִיא הָאֵט גִּיצִינְדִין פֶּרִיעַר לְעַבְט.

(ט) נָאָךְ דַּעַם ווִיָא זִיא הָאֵט גִּיבְעַנְטִש לְעַבְט טָאָר זִיא קִיין שׁוֹם מְלֶאכֶה טִיעֵן אַזוֹי ווִיָא שְׁבֻת צֶאדִין זִיא הָאֵט זִיךְ אוֹיִסְגִינְיִמִין דָּאָס זִיא אִין נָאָךְ גִיט מְקַבֵּל שְׁבֻת. (ג) אִין אַפִּילוֹ זִיא הָאֵט נָאָר אִין זִין גִיִּהֵאֵט דָּאָס זִיא אִין גִיט מְקַבֵּל שְׁבֻת הַעֲלַפֵּט אוֹיךְ אַבְעַר אִיין מֵאַנְזִיבִיל אַז עַר צִינְדִין לְעַבְט מְעַג עַר טָאָן נָאָךְ דַּעַם אַמְלֶאכֶה נָאָר אִין רַעַבְט דָּאָס עַר זָאל זִיךְ אוֹיִס נְעַמִין אַז עַר אִין גִיט מְקַבֵּל שְׁבֻת.

(ד) אַז זִיא דֶּאֶרְפּ גִּיעֵן טְבִילָה הָאֲבִין אַז זִיא קָאן אַהִיִים קוֹמְעֵן צִינְדִין לְעַבְט נָאָךְ דַּעַם פֶּאָדִין פֶּאָר דַּעַר טְבִילָה זָאל זִיא אַהִיִים גִּיעֵן, אִין אַז גִיט זָאל דַּעַר מֵאַן צִינְדִין לְעַבְט אִין דַּעַר הִיִים מִיט אַפְּרָכָה אִין זִיא זָאל צִינְדִין צוֹוִיָא לְעַבְט פִּיָא דַּעַם

בַּעֲדִיר

בעדיר אין דער שטיב וויא ער עסט, ניט אין קיין אנדיר חדר, אין האמשי איין לעכט זאל זיין אגרויס עם זאל ברענין ביז צום עסן אין זיא מעג אברכה מאכין האמשי דעם בעדירס ווייב צינד אויך לעכט דארט.

(יא) דיא צייט פון לעכט צינדן הייבט זיך אן פון אשעה מיט צוועליהמניט פאר שטערין שטייען ביז איין פערטיל שעה פאר שטערין שטיין אין דער צייט וועהר עם צינד פריער איז גילובט, אין אז עם איז ניט דא קיין פערטיל שעה ביז מיטעלי שטערין שטייען טאר מען שוין קיין לעכט צינדן נאר מען זאל הייסן איין גוי אנצינדן איין לעכט ניט מער אין זיא זאל אברכה מאכין נאר ווייל עם איז דעות אז אפערטיל שעה איז ניט גינג זאל מען נוהר זיין אז איז ניט דא קיין דריטעל שעה ביז מיטעלע שטערין שטייען זאל מען ניט אליין צינדען דיא לעכט אין עם איז רעכט מען זאלל צינדען לעכט דרייא פערטיל שעה פאר שטערין שטייען אין אז זיא האט גיצינדען גאהר פריא עם איז גיווען איין צעהינטיל טאג לויט דער טאג איז מיט דרייא מניט לערף ביז נאכט אין עם איז גיווען איין שעה מיט צוועליה מניט ביז נאכט דארף מען פארלעשן דיא לעכט אין נאך אמהל אן צינדן מיט אברכה ווען דיא צייט איז אין אז עם איז גיווען איין שעה מיט צוועליה מניט אין עם איז ניט גיווען קיין צעהינטיל טאג מיט דרייא מניט ווען מען האט גיצינדן אז מען האט מקבל שבת גיווען תיכף האט מען יוצא גיווען אין אז ניט ניט. (ד) אין פון תשרי ביז ניסן איז אצעהינטיל טאג וויינגיר וויא אשעה מיט צוועליה מניט, אין אז זיא האט מקבל שבת גיווען בשעת אנצינדן טאר זיא ניט פערלעשן אין ניט אנצינדען נאר אין אנדירע זאל פאר לעשן אין אנצינדען. (ה) אין ווער עם האט קיין ווייגיר זאל צינדן לעכט ווען דיא זין שאנט נאך אויף דיא שפיץ ביימיר אין ווען עם איז פארנוואלקונט זאל מען צינדן ווען דיא הינער הייבין זיך אן צו זעצין.

(יב) אז ווא איז מסופק צו זיא האט צו פריא גיצינדן דיא לעבט זאל דער מאן אדיר איין אנדירער אנצינדן צווייא לעבט אין זאל קיין פרקה מאבין אדיר אז ווא האט אסאך לעבט גיצינדן זאלל ער אויס לעשין צווייא לעבט אין זאל זיין נאך אמאהל אנצינדען אן אפרקה אבער זיא אליין טאר ניט אויס לעשין אין ניט אנצינדען אין קיין שום מלאקה טאהן צאדן ווא האט זיך אויס גינימן דאס זיא איז ניט מקבל שבת .

(יג) אז ווא איז מסופק צו זיא האט אפרקה גימאכט טאר זיא ניט מאבין אפרקה אויף אספק .

(יד) מען דארף אנצינדן האטשי איין גרויס לעבט עס זאל פרענין ביז אין דער נאכט אין אז ווא האט ניט נאר קלייני אז מען עסט דארט וויא זיא צינד מעג זיא אפרקה מאבין ווייל פון ווען דיא זין איז אינטער גינאנגין האט מען אהנאה אז מען עסט ביא אלעבט אין אז ניט ניט .

(טו) דיא לעבט וואס מען האט זייא גיפענטשט אויף דעם טיש טאר מען זייא ניט מטלטל זיין פון ווער ארט אפילו איין אנדירער וואס האט ניט מקבל שבת גווען אין ווער עס וויל לייגן פון דיא לעבט אין הענג לאכטיר אדיר אין דיא העסיס זאל מען זייא לייגן אידיר מען פענטשט זייא אין מען מעג זייא מצרף זיין צו דער צאל פון דיא פענטש לעבט . (ז) אין אז מען איז זייא ניט מצרף זאל זייא אנצינדן איין אנדירער נאך דעם ווא דיא פענטשט לעבט אין אז עס איז ניט דא קיין אנדירער זאל זיא קדם אנצינדן אין הענג לאכטיר אין נאך דעם אויף דעם טיש (ח) .

(ט) אין בלינדע מעג פענטשין לעבט נאר אז ווא האט איין מאן זאל דער מאן צינדן אין אפרקה מאבין ניט זיא אין אז אנדירע צינדן אויף לעבט אין דער שטיב טאהר זיא ניט אפרקה מאבין נאר אז ווא איז דער עיקר פעלת תפית אין דער שטיב זאלל זיא פווער צינדן אין אפרקה מאבין אין נאך דעם זאלין

זאלן דיא אנדערע צינדן זייער לעבט אין אברכה מאכן .

(יז) צוויי בעלי בתים אדר מער אז זיין עסן אין זיין שטיב יעדער פון זינעם מעגן זייער ווייביר בענטשן לעבט אויף זיין טיש יעדער אויף אירע לעבט אבער איינער פון דעם בני בית וואס עסן קאסט זיין דעם בעל הבית דהיינו זיין מאכטיר אדר אשנר אדר אדינסט מאר ניט בענטשן לעבט אויף דעם טיש וויא דיא בעלת הבית האט גיבענטשט צאדן אין אנאדירער שטיב וויא מען עסט אויף דארט אדר מען פאנעט זיך דארט מיט עסן ווארן פון שבת אדר אז זיין האט אין עקסטיר חדר וואס איז מיוחד פאר אדר פאר איר מאן אדר פאר זיין זאל זיין דארט בענטשן לעבט .

(יח) אין ארה אמאנביל וואס ער האט אחר מיוחד וואס ער עסט דארט אדר ער שלאפט דארט אין דער בעל הבית פאנעט זיך ניט דארט דארף ער זי צינדן לעבט אין זיין חדר אין אברכה מאכן האטשן ער האט אויב אין דער היים וואס זיין צינד לעבט אין אפילו ער עסט קאסט זיין דעם בעל הבית אין אז ער האט ניט קיין חדר מיוחד דהיינו דער בעל הבית פאנעט זיך אויף אין דעם חדר דארף ער זי צינדן אין זיין חדר אין אז ער צינד זאל ער קיין ברכה מאכן אין אז דער אנה האט האט ניט קיין ווייב אין ניט קיין חדר מיוחד אין ער עסט ניט זיין דעם בעל הבית זאל ער געבן אגראציר דעם בעל הבית ער שטייער אויף דיא לעבט דאס ער זאל אויף זיין אדר ער זאל אנצינדן זיין לעבט אן אברכה אין זיין חדר אין אז עס איז דא עטליכע אורחים וואס האבן אחר מיוחד זאל אייניק פון זיין צינדן לעבט אין אברכה מאכן אין דיא אנדערע זענן זיבא .

(יט) אין אשה וואס איז אין דער פרעמד אין זיין ניט אויף קאסט מעג זיין צינדן לעבט אויף דעם טיש וואס דיא בעלת הבית צינד אין זאלל אברכה מאכן נאר זיין זאלל אהן צינדן

צינדן האטשי איין גרויס לעבט עם זאלל ברענן פון אין דער נאכט אין אז ווא איז אויף דעם בעל הבית קאסט טאהר ווא קיין ברקה מאכן צאדין ווא צינד אין איין אנדער דער וויס מען פאניצט זיך דארט מיט עסן ווארג אויף שבת.

(כ) דער עיקר מצוה פון לעבט צינדן איז אין דער שטיב וויא דער בעל הבית עסט אין אויף דעם טיש וויא מען עסט אין אין דיא אנדערן דוריס וואס מען פאניצט זיך דארט אדיר מען שלאפט דארט זאלל דער בעל הבית אדיר איין אנדער צינדן לעבט אהן אפרקה אפילו דער בעל הבית האט איין דער מיטד זאל ער קיין ברקה מאכן אזוי ווייב האט גיבענטשט לעבט אין דער שטיב וויא מען עסט.

(כא) מען דארף אנצינדן דיא בענטש לעבט אויף זייער ארט אין אז מען האט וויא אהנגעצינדן אין אהדר וואס מען פאניצט זיך דארט אין מען האט וויא אריין גיברענגט אין דער שטיב וויא מען עסט מען מען אפרקה מאכן אויף וויא אבער אז מען האט וויא אהנגעצינדן אין אהדר וואס מען פאניצט זיך מיט דארט שבת אין מען האט וויא אריין גיברענגט ברעננדיג אין דער שטיב וואס מען עסט טאהר מען קיין ברקה מאכן אויף וויא מען מיט וויא פארלעשן אין נאך אמאהל אהנצינדן אין שטיב אין אפילו מען האט אויף וויא אפרקה גימאכט אין דעם דער וואס מען פאניצט זיך דארט נאר מיט שבת דארף מען וויא פארלעשן אין אהנצינדן אין שטיב וויא מען עסט אין אפרקה מאכן נאר דיא אשה וואס האט אפרקה גימאכט טאר מיט פארלעשן אין מיט אהנצינדן.

(כב) סוכות וואס מען עסט אין סוכה זאל מען בענטשן לעבט אין סוכה אין אין שטיב זאל מען אנצינדן אהן אפרקה האטשי דאס בני בית עסט אין שטיב אין אז עס רעניגט זאל מען צינדן אין שטיב מיט אפרקה אין אז עס קאן זיין מען נעט קאנן עסן אין סוכה זאל מען צינדן אין סוכה אויף אן אפרקה אין

אין אז עס איז דא אשלאג בייא דער סופה זאל מען צי מאכן דעם שלאג אין בענטשין לעבט אין סופה מען טאהר נישט בענטשין לעבט אין סופה אין אריין נעמן אללע לעבט אין שטיב אפער אז עס בלייבט אין סופה אויך מעג מען אריין נעמן אין שטיב אויך נאר שבת טאר מען ניט צאדן דיא אשה האט זיך אויס גינימן דאס זיא איז נישט מקבל שבת, אין אז צווייא בעלי בתים עסין אין סופה מעגן זייא בידי בענטשין לעבט אין סופה נאר אז איינער וויל אריין נעמן זיינע לעבט אין שטיב טאר מען ניט צאדן ער לאזט אפער האמשי איין לעבט פון זיינע אין סופה.

(כג) אז דיא לעבט וואס זעגן ניט דארט ווי מען עסט וואס זייא ברובען צי ברענגן ביו נאכט וויא עס שטייט אין אות י"ד אין וייא האפין זיך פארלאשין פאר נאכט אז עס איז נאך מעהר וויא איין דריטעל שעה ביו נאכט זאל איין אנדירר אנצינדן וייא אין אברקה מאכן, אין אז עס איז גיבליפן אפילו איינס פון דיא לעבט וואס איז ניט פארלאשין גווארן זאל מען ניט קיין ברקה מאכן אין בשעת מען צינד אהן דיא לעבט זאל מען וייא ניט רירן פון זייער ארט.

(כד) אז רוב קהל האט שוין מקבל שבת גוועהן טאהר מען שוין קיין לעבט צינדן אין דארט וויא עס איז דא צווייא שידון אדיר צווייא בתי מדרשים גייט יעדירר נאך נאך זיין שיל אדיר זיין בית המדרש וואס ער דאוונט דארט אז מען האט אין זיין שיל מקבל שבת גוועהן טאהר מען שוין אין דערהיים נישט צינדן קיין לעבט נאר דארך אגוי אדיר מען זאל הייסן איינעם פון דעם אנדירר בית המדרש וואס מען האט נאך ניט מקבל שבת גוועהן ער זאלל אנצינדן דיא לעבט אין ער זאל אברקה מאכן.

(כה) דיא אשה וואס צינד לעבט דאס ערשטי מאל דארך נישט מאכן קיין שעהיינו נאר וייא מען איז זיך נהג צי מאכן אשהיינו

אשהחיינו דארף מען ניט מבטל זיין דעם מנהג.

(כז) וויא מען איז זיך נוהג צי בענטשין לעכט מיט דער בלה פאר דער חופה אין אוואכן מאג דאס איז אמנהג בטעות עס איז אברקה לבטלה.

(כח) דיא אשה וואס בענטשט לעכט דארף אליין אהן צינדען דיא לעכט נישט איין אנדערער זאלל אהן צינדן אין זיא זאלל בענטשין.

(כח) יום טוב זאלל זיא קודם מאכין דיא ברקה אין נאך דעם אהן צינדן דיא לעכט אין מען איז זיך נוהג צי מאכין אשהחיינו בשעת לעכט צינדן נאך דער ברקה נאר דיא אנדערער טעג פסח זאלל זיא קיין שעהחיינו מאכין אין אז דער מאנביל צינד לעכט זאל ער קיין שעהחיינו מאכין נאר בייא קדוש אין וואס אמיל זענן זיך נוהג סוכות צי מאכין לישב בסוכה נאך לעכט צינדן דאס איז אברקה לבטלה דיא ברקה פין יום טוב איז ברוך אתה ד' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום טוב.

(כט) יום ביפור זאלל זיא צינדן לעכט אין נאך דעם מאכין דיא ברקה להדליק נר של יום הביפורים אין זאל מאכין אשהחיינו אין נאך דעם זאלל זיא שוין נישט מאכין שעהחיינו בשעת דער חזן מאכט שעהחיינו פאר מערב דאווינין אין אז דער מאנביל צינד זאלל ער ניט מאכין שעהחיינו בשעת לעכט צינדען.

(ל) אז שבת גיפאלט זיך אין יום טוב מאכט מען אברקה להדליק נר של שבת ושל יום טוב אין מען מאכט דיא ברקה נאך דעם וויא מען האט אהנגיצינדן דיא לעכט אזוי וויא שבת אין אז יום ביפור גיפאלט אין שבת מאכט מען להדליק נר של שבת ויום הביפורים.

(לא) מען טאהר קיין ברקה מאכין אויף דיא לעכט צינדן אין דער שיל אדיר אין בית המדרש ניט שבת ניט יום טוב ניט

יום כיפור אפילו ווען מען צינד אהן זיין יום כיפור לעבט אין שיל טאהר מען ניט אברכה מאכין, נאר אין דעם בית המדרש וואס מען עסט דארט דארף מען אברכה מאכין אויף דיא לעבט וואס מען צינד אויף דעם טיש וואס מען עסט אפער יום כיפור זאל מען ניט בענטשין לעבט אין בית המדרש נאר אין שטיב.

שְׁעַר מִיּוֹ דִּינִים פִּין קִדּוּשׁ

(א) עס איז אהויב צו מאכין קידוש פראטיג צו נאכין פאר דעם עסן אויף אכוס וויין, אין נשים זענן אויף מהויב צו מאכין קידוש אדיר צו הערין קידוש אזוי וויא איין מאנזביל דער קידוש איז אזוי קודם זאגט מען יום השלישי ויכולו בין לעשות, אין נאך דעם מאכט מען דיא ברכה בודא פרי הגפן איין נאך זאגט מען ברוך אתה ד' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו (ורצה פנו) אין האט גיוואלט אין אינו (ושבת קדשו) אין זיין הייליגן שבת (פאהבה) מיט ליבשאפט (וברצון) אין מיט ווילען (הנהלתנו) האט ער אינו גימאכט רשנין דעם שבת (זכרון) דער שבת איז איין גידענקייט (למעשה פראשית) צו דער ווערק וואס גאט האט פאשאפן אין אנהויב פון דער וועלט, דאס הייסט מיט דעם וואס מיר ריען אין דעם טאג וואס גאט האט גיריעט נאך דעם וויא ער האט פאשאפן דיא וועלט אין דיא זעקס טאג איז דאס אזכר דאס גאט האט אלעם פאשאפן (תחלה) שבת איז דאס ערשטי (למקראי קודש) צו אללע ימים טובים (זכר ליציאת מצרים) וואס דיא ימים טובים זענן אזכר צו יציאת מצרים, אין שבת איז אויף אזכר ווארין אין מצרים זענן מיר גיוועהן קנעכט מען האט גאר קיין מנוחה אין קיין תענוג גיהאט אין גאט האט אינו אויס גיצויגן פון מצרים אין האט אינו גיגעפן שבת מיר זאלין האבן מנוחה אין תענוג (ושבת קדשית) אין דיין הייליגן שבת (פאהבה) מיט ליבשאפט וברצון אין מיט ווילין (הנהלתנו) האט אינו גימאכט רשנין

מִדְּזָאֵלִין אוּיָךְ רִיעֵן אִין דְּעַם מָאָג וְוַאס דִּיא הָאָסְט גִּירִיעַמ, כְּרוּךְ אַתָּה ד' (מִקְדָּשׁ הַשְּׁבִת) וְוַאס עַד הֵיילִיגְט דְּעַם שֶׁבֶת.

(ב) אַז מְעַן הָעֵרַט קִדּוּשׁ פִּין אִיין אַנְדִּירִין אִין מְעַן יוֹצֵא נָאָר מְעַן זָאָלל אוּיס־הֵעֵרִין יַעֲדִירִים וְוַאָרְט אִין דְּעַר וְוַאס מֵאָכְט קִדּוּשׁ זָאָלל מְכוּין זִיין מוֹצֵיא זִיין אִין דְּעַר וְוַאס הָעֵרַט קִדּוּשׁ זָאָלל מְכוּין זִיין יוֹצֵא זִיין, אֲפִילוּ מְעַן הָעֵרַט קִדּוּשׁ פִּין אִיין אִשָּׁה אִין מְעַן יוֹצֵא נָאָר לְפַתְחֵהָ זָאָל מְעַן וּיָךְ נִיט לְאִזִּין מוֹצֵיא זִיין פִּין אִיין אִשָּׁה אִין אִז מְעַן הָעֵרַט פִּין אִיין קְלִינִיעַם וְוַאס עַר אִין נִיט אַלֵּט גִּיוֹוֹאֲרִין דְּרִיזְעֵהֶן יָאָהֵר אָדִיר עַד הָאָט נָאָךְ נִיט קִיין צוּוּיא הָאָר אִינְטֵעֵן אִין מְעַן נִיט יוֹצֵא צָאָדִין דְּעַר קְלִינִיר הָאָט נִיט גִּידֵאוּוִיגְט אִין דְּעַר וְוַאס הָעֵרַט הָאָט גִּידֵאוּוִיגְט מְעַרְב אִין עַד יוֹצֵא בְּרִיעַבֵד אַבְעַר לְפַתְחֵהָ זָאָלל מְעַן אַלִּיין קִדּוּשׁ מֵאָכְעֵן וּלְכָל חֲפָחוֹת זָאָלל מְעַן נָאָךְ זָאָנְעֵן יַעֲדִירִים וְוַאָרְט, אִין דִּיא בְּרָכָה בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן זָאָלל מְעַן נִיט נָאָךְ זָאָנְעֵן צָאָדִין עַד וּוּיִסְט זַעֲבִיר דָּאָס עַר וּוַעַט הָאָבִין צִי טְרִינְקִין וּוּיין תִּיבָף אִין נָאָךְ דְּעַם קִדּוּשׁ זָאָלל עַר נִישְׁט מִפְּסִיק זִיין בִּין עַר טְרִינְקֵט אַפִּיסֵל וּוּיין אִין זָאָלל קִיין בְּרָכָה מֵאָכְוִן אִין אִז עַר וּוּיִסְט נִישְׁט צִי עַר וּוַעַט הָאָבִין צִי טְרִינְקִין זָאָלל עַר אוּיס־הֵעֵרִין דִּיא בְּרָכָה בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן אִין זָאָלל אִין זִין הָאָבִין נִישְׁט יוֹצֵא צִי זִיין אִין אִז עַר בְּאִקוּמֵט נָאָךְ דְּעַם וּוּיין זָאָל עַר אַבְרָכָה מֵאָכְוִן.

(ג) וְוַעַר עַם הָאָט נִיט גִּידֵאוּוִיגְט מְעַרְב קָאָן נִיט יוֹצֵא זִיין מִיט דְּעַם קִדּוּשׁ פִּין אִיין אִשָּׁה וְוַאס זִיא הָאָט גִּידֵאוּוִיגְט מְעַרְב אַבְעַר אִז מְעַן הָעֵרַט פִּין אַמֵּאָנֹבִיל וְוַאס הָאָט גִּידֵאוּוִיגְט מְעַרְב הָאָט מְעַן יוֹצֵא גִיוֹוַעֵהֶן.

(ד) אִז מְעַן הָעֵרַט קִדּוּשׁ פִּין צוּוּיא וְוַאס מֵאָכְוִן אוּיָךְ אִיין מֵאָהֵל קִדּוּשׁ הָאָט מְעַן נִיט יוֹצֵא גִיוֹוַעֵהֶן, אִיבְעַר דְּעַם זָאָל דְּעַר בְּעַל הַבּוֹת אַלִּיין מֵאָכְוִן קִדּוּשׁ כְּדִי עַר זָאָלל מוֹצֵא זִיין דָּאָס בְּנֵי בֵּית.

(ה) פֶּיַן וְעַן מֵעַן הָאֵם מִקְבֵּל שֶׁבֶת גִּיּוּעֵהוּן טָאָר מֵעַן גִּיט
 עֶסֶן אִין גִּיט טְרִינְקֶן אִפִּילוּ וּוְאִסִּיר בִּיז מֵעַן מֵאֲכַט קִדּוּשׁ אִין
 דִּיא אִשָּׁה וְוַאס הָאֵם גִּיבְעֵנְטִשְׁט לְעֵבֶט הָאֵם זִיא מִשְׁתָּמָא מִקְבֵּל
 שֶׁבֶת גִּיּוּעֵהוּן אִין אִפִּילוּ מֵעַן הָאֵם גִּיט מִקְבֵּל שֶׁבֶת גִּיּוּעֵהוּן אִין
 עֶס הֵיבְט אָהֶן מִינְקֵעֶל צִי וְוֵעֵרִין טָאָהֶר מֵעַן גִּיט טוֹעַס זִיין בִּיז
 מֵעַן מֵאֲכַט קִדּוּשׁ אִפִּילוּ יוֹם טוֹב אִין עֶס אִיז אִין עֶרֶב שֶׁבֶת אִין
 מֵעַן עֶסֶט אָדִיר טְרִינְקֶט פֶּיַן בֵּאָטָא וְוֵעַן עֶס וְוֵעֵרֶט מִינְקֵעֶל
 טָאָהֶר מֵעַן גִּיטֶשׁ עֶסֶן אִין גִּיט טְרִינְקֶן בִּיז מֵעַן מֵאֲכַט קִדּוּשׁ
 דִּאָרְף מֵעַן בְּעֵנְטִשִׁין אָדִיר מֵאֲכִין אַבְרָכָה אַחֲרוֹנָה אִין דִּאוּוִינִין
 גְּעֵרֶב אִין נָאָךְ דְּעַם קִדּוּשׁ מֵאֲכִין וְוֵאָרִין אִין מֵעַן וְוִיל מֵאֲכִין
 קִדּוּשׁ פֶּאָר דְּעַם בְּעֵנְטִשִׁין אִין פֶּאָר מְעֵרֶב אִיז דִּיא אִסֵּאָךְ דִּינִים .
 (ו) אִין עַר הָאֵם פֶּאָרְנֵעֶסֶן קִדּוּשׁ מֵאֲכִין זָאָרְל עַר מֵאֲכִין
 קִדּוּשׁ בֵּאָנְאָט וְוֵעַן עַר דִּירְמָאָנְט זִיף אִין אִין עַר הָאֵם זִיף
 דִּירְמָאָנְט נָאָךְ דְּעַם וְוִיא עַר הָאֵם גִּימְאָכְט הַמוֹצִיא אִיזִידֵר עַר
 הָאֵם גִּינְעֶסֶן זָאָרְל עַר מֵאֲכִין קִדּוּשׁ אוֹיף דְּעַר חֵלָה אִין זָאָרְל
 גִּיט מֵאֲכִין הַמוֹצִיא נָאָר עַר זָאָל הָאֲכִין לֶחֶם מִשְׁנָה אִין אִין עַר
 הָאֵם זִיף דִּירְמָאָנְט נָאָךְ דְּעַם וְוִיא עַר הָאֵם גִּינְעֶסֶן אֲכִיסֵּל זָאָל
 עַר קִדּוּשׁ מֵאֲכִין אוֹיף וְוִיין אִין אִין עַר הָאֵם שׁוֹיִן פֶּרִיעֵד אַבְרָכָה
 גִּימְאָכְט אוֹיף וְוִיין זָאָרְל עַר גִּיט מֵאֲכִין בּוֹרָא פֶּרִי הַגֶּפֶן בִּיִיא
 דְּעַם קִדּוּשׁ אִין אִין עַר הָאֵם גִּיט קִיין וְוִיין זָאָל עַר מֵאֲכִין קִדּוּשׁ
 אוֹיף לֶחֶם מִשְׁנָה אִין זָאָרְל גִּיט מֵאֲכִין הַמוֹצִיא אִין אִין עַר הָאֵם
 זִיף דִּירְמָאָנְט נָאָךְ דְּעַם בְּעֵנְטִשִׁין זָאָרְל עַר מֵאֲכִין קִדּוּשׁ אוֹיף
 וְוִיין אִין זָאָל זִיף נָאָךְ אַמְאָהֶל וְוֵאִשִׁין אִין עֶסֶן אַפִּוִּית אָדִיר עַר
 זָאָרְל עֶסֶן אַפִּוִּית גִּיבְעֵקֶטֶם אִין אִין עַר הָאֵם זִיף דִּירְמָאָנְט בֵּאָטָא
 זָאָל עַר מֵאֲכִין קִדּוּשׁ אוֹיף וְוִיין זָאָל גִּיט זָאָגִין וְוִיס הִשְׁשִׁי וְוִיבּוֹלוּ
 נָאָר בּוֹרָא פֶּרִי הַגֶּפֶן אִין אִשֶׁר קִדְשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו בִּיז מִקְדֵּשׁ הַשֶּׁבֶת
 אִין אַנְאָנְצִין טָאָג הָאֵם עַר צִיִּיט קִדּוּשׁ צִי מֵאֲכִין .

(ז) אִין עַר הָאֵם זִיף גִּיּוּעֵהוּן פֶּאָר קִדּוּשׁ אִין הָאֵם גִּימְאָכְט
 עַל גְּמִילַת יָדִים מֵעַן עַר מֵאֲכִין קִדּוּשׁ אוֹיף וְוִיין אִין אִין אַנְדֵּרִירֶן
 זָאָרְל אֶהֱנִיטִין דָּאָם כּוּפֵּ אִין נָאָךְ קִדּוּשׁ זָאָרְל עַר טְרִינְקֶן אִין
 מֵאֲכִין

מאבין המוציא אויף דיא הלוח .

(ח) אז מען האט גיהערט קידוש סתם מען האט זיך נישט מבין גוועהן יוצא צי זיין אדער דער וואס האט גימאכט קידוש האט גימאכט סתם ער האט זיך נישט מבין גוועהן מוציא צי זיין דעם אנדירן, איז אפסק צי ער האט יוצא גוועהן איבער דעם זאלל ער אליין נישט מאבין קידוש נאר ער זאלל הערן פון איין אנדירן אז ער האט נישט קיין אנדירן זאלל ער ארויס גיין פאר דעם עסין אין אריין קומען אין מאבין קידוש אין אז זיין סדר איז תמיד אליין צי מאבין קידוש זאלל ער יעצט אויף מאבין קידוש, אין אז דער וואס הערט קידוש האט מבין גוועהן נישט יוצא צי זיין אדיר דער וואס מאכט קידוש האט מבין גוועהן נישט מוציא צי זיין מיט דעם קידוש האט ער זיכער נישט יוצא גוועהן .

(ט) ווער עס ווייסט נישט צי ער וועט האבן וויין קידוש צי מאבין אין האט גיהערט קידוש פון איינעם אין יענער האט אין זין גיהאט מוציא צי זיין אין האט ער אין זין גיהאט דאס ווען ער וועט האבן וויין זאלל ער נישט יוצא זיין מיט דעם הערן אין אז ער וועט נישט האבן קיין וויין זאלל ער יוצא זיין מיט דעם הערן, אז ער האט נישט גיהאט קיין וויין האט ער יוצא גוועהן אז ער האט נישט קיין אנדירן ער זאלל הערן נאך אמאהל קידוש מאבין אין אז ער האט פאקומין וויין זאלל ער ארויס גיין פאר דעם קידוש אין אריין קומען אין מאבין קידוש, אדיר ער זאלל הערן קידוש פון איין אנדירן .

(י) אפילו דער וואס האט שוין קידוש גימאכט מעג מאבין קידוש נאך אמאהל ער זאלל מוציא זיין איין מאנזביל אדיר איין אשה וואס קאן נישט אליין מאבין קידוש אין אפילו וועגן קליינע קינדער וואס זייא פארשטייען אין מען ברודף זייא צי לערנן קידוש מאבין מעג ער מאבין קידוש אפער וועגן אזוי איינים וואס קאן אליין קידוש מאבין טאהר מען נישט מאבין קידוש

קִדּוּשׁ דְּעַר וְוַאס הָאט שׁוֹיִן גִּמְמַאכְט קִדּוּשׁ אָדיר עַד ווִיל נִיט
 יִזְצַא זײַן מִיט דַּעס קִדּוּשׁ, אִין אִיין אִשָּׁה מְאָהר גִּישְׁמ מַאכֵּן
 קִדּוּשׁ פִּין אִיין אַנְדֶּרִינְגס וועגן אָז זײַא הָאט שׁוֹיִן גִּמְמַאכְט קִדּוּשׁ
 אָדיר זײַא ווִיל נִיט יִזְצַא זײַן מִיט דַּעס קִדּוּשׁ, אִין אָז מַעַן מַאכְט
 קִדּוּשׁ פִּין אִיין אַנְדֶּרִינְגס וועגן זאַלל מַעַן גַּעבִּין צײַ מְרִינְקֶען
 דַּעס וְוַאס עַר אִיז יִזְצַא מִיט דַּעס קִדּוּשׁ אִין זאַלל מְרִינְקֶען
 אָהן אַבְרָהָה.

(יא) אָז עַר הָאט קִדּוּשׁ גִּמְמַאכְט אוֹיף אַפּוֹס וְוַאס עַר
 הָאט גִּמְמַיִנט דָּאס עַם אִיז ווִיין, נָאךְ דַּעס אִיז עַר גִּינְוָאהר גִּינְוָאָרִין
 דָּאס עַם אִיז וואסיר אָדיר עֶסֶיג אָדיר שְׁלֵעֲדִיטיר ווִיין וְוַאס אִיז
 שְׁוִיאָרְק פֿאַרדָּארבִּין גִּינְוָרִין וְוַאס עַם הָאט נִיט דַּעס דִּין פִּין ווִיין
 דָּאָרף עַר נָאךְ אַמְאָהל מַאכֵּן קִדּוּשׁ, נָאךְ אָז עַם אִיז גִּינְוָעֶהן
 ווִיין אוֹיף דַּעס מִישׁ אָדיר אוֹיף דְּעַר פֿאַנְק אִין ווִיין דְּעַה אִיז
 גִּינְוָעֶהן פֿשַׁעַת בְּרָכָה עַר זאַלל מְרִינְקֶען נָאךְ ווִיין דָּאָרף עַר נִיט
 מַאכֵּן קִיין קִדּוּשׁ נָאךְ עַר זאַלל תִּיבֶּף מְרִינְקֶען פִּין דַּעס ווִיין
 עַר זאַלל נִיט מִפְּסִיק ווִיין פֿון עַר וועט מְרִינְקֶען אִין אָז עַם אִיז
 נִישְׁט גִּינְוָעֶהן ווִיין פֿאַר עַהם נָאךְ ווִיין דְּעַה אִיז גִּינְוָעֶהן פֿשַׁעַת
 בְּרָכָה צײַ מְרִינְקֶען נָאךְ ווִיין זאַל עַר מַאכֵּן נָאךְ אַמְאָהל קִדּוּשׁ
 אִין זאַלל נִיט מַאכֵּן קִיין בּוֹרָא פֿרִי הַגֶּפֶן, אִין אָז עַם אִיז גִּינְוָעֶן
 אִין דַּעס פּוֹס בִּיעַר אָדיר בְּרַאנְפִּין הָאט עַר יִזְצַא גִּינְוָעֶהן מִיט
 דַּעס קִדּוּשׁ אִין זאַלל מַאכֵּן אַשְׁהַבֵּל אִין מְרִינְקֶען.

(יב) דָּאס פּוֹס פִּין קִדּוּשׁ דָּאָרף ווִיין פִּין אִיין רַבִּיעִית דָּאס
 אִיז לַפְּחוֹת אִיין דְּרִיִּיצִיגְטִיל לִישַׁעַר אִין אָז עַר הָאט נִישְׁט קִיין
 רַבִּיעִית ווִיין מַעַג עַר דִּירְגִיסִין מִיט אַבִּיסל וואסיר נָאךְ עַם זאַל
 זײַף נִיט פִּילען דְּעַר מַעַם פִּין וואסיר אִין דְּעַר סֵדֶר פִּין מַעַנְטִישִׁין
 אִיז צײַ מְרִינְקֶען ווִיין וְוַאס עַר אִיז אַזוי צײַגְנאַסִין, אִין אָז דָּאס פּוֹס
 אִיז גֶּרַעסִיר פִּין אַרְבִּיעִית אִין עַר הָאט נִישְׁט נָאךְ אַרְבִּיעִית
 ווִיין זאַלל עַר אַרִיין לִיגִינן אַפְרִי אִין דַּעס פּוֹס עַם זאַלל ווִיין פִּיל
 אִין אָז עַר הָאט נִישְׁט קִיין פֿרִי מַעַג עַר קִדּוּשׁ מַאכֵּן הָאמְשִׁי

דאס פוס איז נישט פיל אז עס איז דא ארבעיעת וויין.

(יג) מען דארף טרינקן פין דעם פוס אזוי פיל אז ער האלט דיא משקה פין איין זייט פין דעם מאהל דירקענט מען אז ער האט דארט משקה אין בייא איין מיטעלין ענטש איז דאס ארוב פין ארבעיעת אין אגרויסר מענטש דארף טרינקן מעהר נאר מעהר פין ארבעיעת דארף מען נישט טרינקן אין אז מען האט גאר נישט גיטרינקן פין דעם פוס נישט ער נישט דיא וואס האבן גיהערט קידוש האט מען נישט יוצא גיוועהן אפער אז ער האט גיטרינקען האמשי די וואס האבען גיהערט האבן נישט גיטרינקן האבן זיין יוצא גיוועהן אין אז דער וואס מאכט קידוש קאן נישט טרינקן זאל ער געבען דיא וואס האבען געהערט זיין זאלען טרינקען ארוב פוס.

(יד) אז עס איז דא צוויי אדיר מעהר אין אז יעדערער וועט עקסטר קידוש מאכן וועט נישט זיין צי טרינקן ארוב זאל איינר קידוש מאכן אין טרינקן ארוב אין דיא אנדריי זאלן נאך זאגן אין יוצא זיין.

(טו) עס איז אמענה דאס אלע וואס זענן יוצא מיט דעם קידוש זאלן פארזוכן פין דעם וויין נאר אז עס איז ווייניג וויין זאלן זיין נישט טרינקן אין זענן יוצא אין אז זיין טרינקן דארפן זיין קיין פרקה מאכן נאר אז זיין האבן נישט גיוויסט אז מען וועט זיין געפין צי טרינקן דארפן זיין אפרקה מאכן.

(יו) אז ער האט מפסיק גיוועהן נאך דעם קידוש פאר דעם טרינקן מיט רייד וואס קערן זיך נישט אהן צי דעם קידוש דארף ער נאך אמאהל מאכן בורא פרי דגפן אין נישט קידוש אין אז דיא וואס הערן האבן מפסיק גיוועהן דארפן זיין מאכן בורא פרי דגפן.

(יא) אז ער איז ארויס גינאנגן נאך קידוש איידר ער האט גיטרינקן פין קידוש אדיר איידר ער האט גינעסן דארף ער נאך אמאהל קידוש מאכן צאדין ער האט גיטרינקן אנאנגן רביעית

רְבִיעִית וַיִּינן דְּאַרְבָּה עַד נִיט מַאֲכִין נֶאֱדָר אֶמְאֵהֶל קִדּוּשׁ.

(יח) אִז דָּאָם פּוֹס הָאֵם זִיךְ אוּיִם גִּנְאָסִין נֶאֱדָר קִדּוּשׁ אִיִּדִיר
 עַד הָאֵם גִּמְדִינְקִין זָאָלֶל עַד אָהֲנִיסִין אִיין אַנְדִיר פּוֹס אִין זָאָל
 מַאֲכִין פּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן אִין דְּאַרְבָּה נִישְׁט מַאֲכִין קִדּוּשׁ, אִין אִז
 בְּשַׁעַת בְּרֵכָה הָאֵם עַד בְּדַעָה גִיהָאֵם צִי טְרִינְקִין נֶאֱדָר וַיִּינן דְּאַרְבָּה
 עַד קִיין פּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן אוּיִךְ נִיט מַאֲכִין, אִין אִז עַד הָאֵם נִיט
 קִיין אַנְדִיר פּוֹס וַיִּינן זָאָלֶל עַד אַרְוִים גִּיין וַיִּיא עִם שְׁמִיט אִין אוֹת
 כ"ח אִין אַרְוִין קוֹמִין אִין מַאֲכִין קִדּוּשׁ אוּיִךְ דַּעַם לֶחֶם מִשְׁנֵה
 אִין בִּיִיא דַּעַם קִדּוּשׁ פֶּן אִינְדַּעַר פְּרִיא אִז עַד הָאֵם קִדּוּשׁ
 גִּמְאָכְט אוּיִךְ וַיִּינן אִין אוּיִךְ אַוּוֹנְדַּעַר דִּין אִין אַוּעַר הָאֵם נִיט גִיהָאֵם
 קִיין וַיִּינן אִין הָאֵם קִדּוּשׁ גִּמְאָכְט אוּיִךְ בְּרִאנְסִין אִדִיר בִּיעַר
 דְּאַרְבָּה עַד נִיט קִיין אַנְדִיר פּוֹס.

(יט) וַיִּינן וָאָם הָאֵם אֶשְׁלַעֲכִסִין רִיב אִדִיר עַד אִין אוּיִם
 גִּיוּעֶפֶט גִּיוּוֹאֲרִין דַּדִּי מַעַם מִיט דַּעַם רִיב טָאָהֶר מַעַן קִיין קִדּוּשׁ
 מַאֲכִין אוּיִךְ עַהֵם אִין אִז עַד אִין פֶּאָרְשׁוּמַעֲלֵט זָאָלֶל עַד עַהֵם
 דְּאַרְבָּה זִיעֵן פֶּאָר שַׁבַּת אִין אִז נִישְׁט זָאָלֶל עַד זִיעֵן אִין שַׁבַּת
 דְּאַרְבָּה אֶסִיבֶל נֶאֱדָר עַד זָאָלֶל נִישְׁט מַאֲכִין קִיין גְּרִיבִיל אִין דַּעַם
 סִיבִיל אִין אִז עַד אִין נִיט דָּאָי צִי טְרִינְקִין אִימְגִזִין טָאָהֶר מַעַן
 נִיט זִיעֵן אִין שַׁבַּת, אִין אִז עַד זִיעֵט נִיט דַּעַם וַיִּינן טָאָהֶר מַעַן
 קִיין קִדּוּשׁ מַאֲכִין אוּיִךְ עַהֵם, אִין אִז עַד אִין זִיעַר גִּיוּוֹאֲרִין וָאָם
 רֹב מַעַנְטִישִׁין קֶאָנִין עַהֵם נִיט טְרִינְקִין פֶּאָר זִיעַרְקִיט טָאָר מַעַן
 קִיין קִדּוּשׁ מַאֲכִין אוּיִךְ עַהֵם, אוּיִךְ קָאזְשִׁינְקִים וַיִּינן מַעַן מַעַן
 מַאֲכִין קִדּוּשׁ נֶאֱדָר מַעַן זָאָלֶל נִזְהַר צִי מַאֲכִין עַהֵם בְּדִין וַיִּיא עִם
 שְׁמִיט אִין שְׁעַר ג' אִין עַד זָאָל נִיט זִיין פֶּאָרְדָּאָרְבִין וַוֹאֲרִין דַּעַר
 קָאזְשִׁינְקַע וַיִּינן וַעֲרִט גִיךְ פֶּאָרְדָּאָרְבִין, אִין אִז עַד הָאֵם קִדּוּשׁ
 גִּמְאָכְט אוּיִךְ שְׁטֶאָרְק פֶּאָרְדָּאָרְבִינַעס וַיִּינן אִין דַּעַר דִּין וַיִּיא עִם
 שְׁמִיט אִין אוֹת י"א אִין אִז עַד אִין נִישְׁט שְׁטֶאָרְק פֶּאָרְדָּאָרְבִין
 דְּהִינּוּ עִם אִין אֶסְפֶּק צִי מַעַן בְּרוּיִךְ צִי מַאֲכִין פּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן
 זָאָלֶל עַד הַעֲרִין קִדּוּשׁ פֶּן אִיין אַנְדִירִין אִין אִז עִם אִין נִיט דָּאָ
 קִיין אַנְדִירִיר הָאֵם עַד יִצָּא גִיוּוַעֲהֵן.

(כ) עם איז אמצעה קידוש מאכין דוקא אויף וויין אפילו דער וויין איז מייער אין אז ער וועט קויפן וויין וועט ער נישט קאנין קויפן קיין פלייש זאלל ער גיכיר קויפן וויין, אין אז עם איז נישט דא קיין וויין אין דער שטאט זאל ער קידוש מאכין אויף דעם לחם משנה נישט אויף אנדערע משקה נאר אינדערפריא מעג ער קידוש מאכין אויף אנדערע משקה דהיינו בירה, מעה, בראנפן אין אז ער האט קידוש גימאכט בייא נאכט אויף אנדערע משקה האט ער יוצא גווען.

(יא) אז מען מאכט קידוש אויף בראנפן אפילו שבת פריא דארף דאס פום זיין פון ארבעית אין אז עם נישט דא קיין רביעית האט ער נישט יוצא גווען.

(כב) אז ער מאכט קידוש אויף לחם משנה זאל ער זוף וואשן אין מאכין על נטילת ידים אין זאל ארום לינגן בידי הענד אויף דעם לחם משנה אין זאל זאגן יום השישי ביה לעשות אין נאך דעם זאל ער מאכין המוציא אין נאך דעם זאל ער זאגן דא ברכה אשר קדשנו ביה מקדש השבת אין נאך דעם זאל ער אנהויפן דא חלה אין עסן.

(כג) אז ער האט נישט אויף וואס קידוש צו מאכין אז ער האפט מען זאלל עהם פרענגן דארף ער ווארטן אפילו ביה אין דער האלביד נאכט אין אז ער האט קיין האפינינג מעג ער עסן אהן קידוש אין אז ער האט נישט אין דער פריא אויף וואס קידוש צו מאכין אין קיין פרויט אויף נישט דארף ער נישט ווארטן.

(כד) אין דער פריא בייא דעם קידוש זאגט מען על בן ברוך אין אז ער האט נישט גיזאגט נאר אפריכה גימאכט אויף דעם פום האט ער יוצא גוועהן אין אז ער האט נישט קיין משקה זאלל ער נישט עסן נאר נישט ביה ער מאכט המוציא אויף לחם משנה אין ער מיט דעם יוצא קידוש אין ער זאל נישט זאגן על בן ברוך פאר דער המוציא.

(כה) אז עם אין דא אסאך מענטשין אויף קידוש שבת פריא אין עם אין נישט דא אסאך בראנפן דאס יעדירער זאלל קידוש מאכן אויף אבוס פין ארביעית זאלל איינער מאכן קידוש הויך אין דיא אנדירי זאלין יוצא זיין אין וויא זאלין קודם מאכן מזונות אויף דעם גיבעקס אין עסן אין נאך דעם זאלין זיין מאכן אשהכל אויף בראנפן אפילו אויף אקליון גלעזיל (א) אין ווער עם האט ניט צי פארפאסן קיין פנות גיבעקס אין עסט ניט דארטין טאהר ער ניט טרינקן קיין בראנפן אין ניט עסן גאר ניט האטשי ער האט גיהערט קידוש .

(כו) נאך שחרית טאהר מען ניט טרינקן אפילו קיין וואסיר אדיר קאפע ביז מען מאכט קידוש אין דיא וואפער וואס דאוויינין ניט טאהרין זיין ניט עסן נישט טרינקן גאר ניט נאך דער פרקה זאגן ביז וויא מאכן קידוש אדיר זיין זאלין זיך לכל הפחות קודם וואשן אויף לחם משנה אין דיא נשים וואס זיין דאוויינין מענין טרינקן קאפע פאר דעם דאוויינין אפער נאך שחרית טאהרין זיין ניט ביז וויא מאכן קידוש .

(כז) אז ער וויל עסן תיבף נאך קידוש דארף ער נישט מאכן אפרקה אחרונה אויף דעם קידוש אין אז ער וויל ניט עסן תיבף אדיר ער וויל ארויס גייען וויא עם שטייט אין אות ב"ה זאל ער מאכן אפרקה אחרונה .

(כח) נאך קידוש דארף מען זיך תיבף וואשן צו דער סעודה אדיר מען זאל עסן אפנות גיבעקס פין דיא פינעף מיני דגן סייא דער וואס מאכט קידוש סייא דיא וואס הערין קידוש אין אז מען איז ארויס גיגאנגן פאר דער סעודה אין מען האט נישט פאר ביסן אפנות גיבעקס אין מען האט ניט גיטרינקן אנאנג רביעית וויין אין מען ניט יוצא מיט דעם קידוש דארף מען נאך אמאהל קידוש מאכן אין אז מען וויל ארויס זיין נאך קידוש אין מען האט נישט צי פארפאסן אפנות גיבעקס זאלל מען טרינקן נאך ארביעית וויין חוץ דעם קידוש אין פדעבד
אז

אין עד וצא אפילו עד האט גיטרינקן קידוש ארבעות וויין אין
 או עד האט קיין וויין אויך ניט אין וויל גיין אין איין אגידו חדר
 האט עם אין אין דער שטיב אז ויין דעה אין גיטרינקן צו עסן
 אין דעם חדר אגידו מען זעהט פון אין דעם חדר פין וויא עד
 האט קידוש גימאכט אגידו מען קאן הערן דעם קידוש פין
 דער שטיב אין אגידוין חדר אין מען זצא מיט דעם קידוש אין
 אז ניט ניט אין אז מען האט גישט צו עסן קיין פנות גיבעקס
 אין ניט צו טרינקן ארבעות וויין אין מען באשט זך ניט תכה
 אויך דעם ארט טאהר מען קיין קידוש מאכן .

(כט) יום טוב אין מען מהיב צו מאכן קידוש אין אללע
 דעים וואס זענן ביא קידוש פין שבת זענן ביא קידוש פין
 יום טוב אויך דער קידוש פין יום טוב מיט דער טייטש אין
 אונז קודם מאכט מען פורא פרי הגפן אין נאך דעם זאגט מען
 ברוך אתה ד' אלהינו מלך העולם (אשר בחר בנו) וואס
 עד האט אויסדערזיילט אין אינו (מכל עם) פין אללע פעלקור
 (יהומנט) אין האט אינו דיריהיבין (מכל לשון) פין אללע לשונות
 (קדשנו במצותיו) אין האט אינו גיהייליגט מיט זיינע מצות
 (מתן לנו) אין האסט אינו גיגעפין (ד' אלהינו) האט אינוער
 האט (פאהבה) מיט ליבשאפט (מועדים לשמחה) ימים טובים
 צו פרייד (הגים וזמנים לששון) דיא פייער טעג מיט ימים טובים
 צו פרייד . פסח זאגט מען (את יום הג המצות הזה זמן
 הירומנו) דעם פייער טאג וואס מען עסט מצות עם אין דיא
 צייט וואס מיר זענן פרייא געווארן פין מצרים . שבועות
 זאגט מען (את יום הג השבועות הזה זמן מתן תורתנו) דיא
 צייט וואס מען האט גיגעפין דיא תורה . סוכות זאגט מען
 (את יום הג הסוכות הזה) זמן שמחתנו) דיא צייט וואס מיר
 פרייען זיך . שמיני עצרת אין שמחת תורה זאגט מען את
 (יום שמיני העצרת התגהזה זמן שמחתנו) (מקרא קודש) עם
 הערט אנגוריסין הייליג (זכר ליצאת מצרים) דאס אין אזכר צו

דַּעַם וְוָאם מִיר זַעֲנִין אַרְוִים פִּין מַצְרִים (כִּי בְּנֵי בְּחֵרֶת) וְוָאֵרִין
 אִין אִינוּ הָאֶסְט דִּיא אִוִּים דִּירוּוִּילֵט (וְוָאֲתֵנוּ קִדְשָׁת) אִין אִינוּ
 הָאֶסְט דִּיא גִיהִילִיגֵט (מִכָּל הָעַמִּים) פִּין אֲלֵלַע פַּעֲלִקִיר (וּמוֹעֲדֵי
 קִדְשִׁיהָ) אִין דִּיא הִיילִיגֵעַ יָמִים טוֹבִים (בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן) מִיט
 טֶאפִּילְטַע פֿרִיד (הַנְּחַלְתֵּנוּ) הָאֶסְט אִינוּ גִימַאכְט יִרְשִׁינִין (בְּרוּךְ
 אַתָּה ד' (מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִנִּים) וְוָאם עַד הִיילִיגֵט דִּיא יִשְׂרָאֵל
 אִין דִּיא יָמִים טוֹבִים.

אִין רֵאשׁ הַשָּׁנָה זָאגְט מַעַן (אַת יוֹם הַזְּבָרוֹן הַזֶּה) דַּעַם טָאג וְוָאם
 גָּאט גִידַעֲנִקְט אֲלֵלַע בַּאשְׁעַפְנִישׁ בִּיַּא דַּעַם מִשְׁפָּט (יוֹם תְּרוּעָה)
 דַּעַם טָאג וְוָאם מַעַן בְּלֶאזֵט שׁוֹפֵר, אִין אַז עַס גִּיפֶאלְט אִין שַׁבַּת
 זָאגְט מַעַן (יוֹם זְבָרוֹן תְּרוּעָה) דַּעַם טָאג וְוָאם מַעַן אִין מִזְבִּיר פִּין
 דַּעַם שׁוֹפֵר בְּלֶאזִין (כִּי בְּנֵי בְּחֵרֶת וְוָאֲתֵנוּ קִדְשָׁת מִכָּל הָעַמִּים) דִּי
 טֶאמְטֵשׁ שְׁמִיט שׁוֹיִן פֿרִיעַר, (וְדַבְרָה אֲמַת) אִין דִּינֵי רִיד זַעֲנִין
 אֲמַת (וּקְוִים לַעַד) אִין עַס שְׁמִיט אִיבִיג בְּרוּךְ אַתָּה ד' (מִלְּךָ
 עַל כָּל הָאָרֶץ) עַד אִין אֲמֵלֶךְ אוּיָה דַּעַר גֶּאנְצִיר וְוַעֲלַט (מִקְדָּשׁ
 יִשְׂרָאֵל יוֹם הַזְּבָרוֹן) וְוָאם עַד הִיילִיקְט יִדִּין אִין דַּעַם טָאג פִּין
 דַּעַם גִידַעֲנִקְנִישׁ.

(ל) אֲלֵלַע יָמִים טוֹבִים מַאכְט מַעַן שְׁהַחֲיֵנוּ נֶאֱדָה קִדּוּשׁ
 הוּיָן דִּיא אַנְדִירַע טַעג פֿסַח מַאכְט מַעַן גִיט קִיין שְׁהַחֲיֵנוּ אִין
 דִּיא עַרשְׁמִי טַעג סוּכּוֹת מַאכְט מַעַן לִישַׁב בְּסוּכָה נֶאֱדָה קִדּוּשׁ
 אִין נֶאֱדָה דַּעַם שְׁהַחֲיֵנוּ.

(לא) יוֹם טוֹב אַז גִּיפֶאלְט זִיךְ אִין שַׁבַּת זָאגְט מַעַן כּוֹדֵם
 יוֹם הַשְּׁשִׁי וַיְכֹלוּ בֵּינוּ לַעֲשׂוֹת אִין נֶאֱדָה דַּעַם בּוֹרָא פֿרי הַגֶּפֶן אִין
 נֶאֱדָה דַּעַם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ אִין נֶאֱדָה בְּאַהֲבָה זָאגְט מַעַן שַׁבְּתוֹת
 לְמִנְחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה אִין מַעַן לֶאזֵט אִוִּים מִקְדָּשׁ הַשַּׁבַּת
 וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִנִּים, אַז עַד הָאֵט גִּימַאכְט קִדּוּשׁ אַזוי וְוִיא יוֹם טוֹב
 אַז עַד הָאֵט אִוִּים גִּילֶאזֵט מִקְדָּשׁ הַשַּׁבַּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִנִּים הָאֵט
 עַד יוֹצֵא גִיווֹעַן אִין אַז עַד הָאֵט גִיט גִיזָאגְט יוֹם הַשְּׁשִׁי וַיְכֹלוּ
 זָאלַל עַד זָאגִין דָּאס אוּיָה אַכּוֹם וְוִיין וְוַעַן עַד דִּירְמַאנְט זִיךְ דִּיא נֶאכְט.
 (לב) יוֹם

(לב) יום טוב או עס גיפאלט זיך אין מוצאי שבת מאכט מען קודם פרי הגפן אין נאך דעם אשר בחר בנה אין נאך דעם בורא מאורי האש אויף דעם לעכט אין נאך דעם זאגט מען (ברוך אתה ד' אלהינו מלך העולם (המבדיל) וואס ער שייד אפ (בין קודש לחול) ציווישן הייליג אין ציווישן ניט הייליג, (בין אור לחושך) ציווישן לעכטיגקייט אין ציווישן פינסטירניש, (בין ישראל לעמים) ציווישן דיא ישראל אין ציווישן דיא פעלקער (בין קהיטת שבת לקדושת יום טוב הבדלת) ציווישן דער קדושה פין שבת אין ציווישן דער קדושה פין יום טוב האסט דיא אפגישיד, (ואת יום השביע) אין דים זיבטיגן טאג (משלשת ימי המעשה) פין דיא זעקס וואכן מעג (קדשת) האסט דיא גיטאהן הייליגן (הבדלת) דיא האסט אפגישיד (קבשת) אין האסט גיטאהן הייליגן (את עמך ישראל) דיין פאלק ישראל (בקרובשת) מיט דיין הייליגקייט (ברוך אתה ד' המבדיל בין קודש לקודש) וואס ער מיט אפשיידן ציווישן איין הייליגקייט אין ציווישען אנדער הייליגקייט אין נאך דעם מאכט מען שהחיינו אין דיא ערשטי מעג סובות מאכט מען קודם ליטב בסוכה אין נאך דעם שהחיינו.

(לג) איין ארץ ישראל יוד וואס איז גיקימען קיין חוץ לארץ אין זיין דעה איז ציריק צי גיין קיין ארץ ישראל זאל ער ניט מאכן קיין קידוש דעם אנדירן טאג יום טוב, אין אז עס גיפאלט זיך אין שבת איז ער יוצא מיט דעם קידוש וואס דער בעל הבית מאכט האמשי ער מאכט דעם קידוש פין יום טוב אויך.

(לד) וויא מען איז זיך נוהג צי מאכן קידוש אין שיל זאלל מען ניט מבטל זיין דעם מנהג אין מען זאל געבין טרינקן איין קליינים, אין אנדערע היים הארף ער נאך אמאהל צי מאכן קידוש, אין אז עס איז ניט דא קיין קליינער זאלל ער טרינקען אנאנגן רביעית וויין אין אין דער היים זאלל ער שוין נישט מאכן

מֵאֲכִיז קִיּוּן קוֹדֶשׁ צִאֲדוּן עַד דַּאֲרָף מוֹצִיא זִיּוּן דָּאם פְּגִי בִּית.

שְׁעַר מוֹ דִּינִים פִּינ הַבְּדֻלָּה

(א) דְּעַר סַדְרָּ פִּינ הַבְּדֻלָּה אִיז אַזוּי מְעַן גִּיטְט אָהן אַפּוֹס וּזְיִין עִם זָאָלל אַפִּיסל אִיפְּעַר גִּיּוּן אִין זָאָלל נְעַמִּין דָּאם פּוֹס אִין דְּעַר רַעֲכֻמִּיר הַאָנְד אִין דִּיא בְּשָׁמִים אִין דְּעַר לִינְקַעַר הַאָנְד אִין זָאָלל זָאָנִין הֵנָּה אַל יִשְׁוֹעַתִּי בִּיז אַקְרָא אִין נָאָךְ דְּעַם מֵאָכְט מְעַן בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן אִין נָאָךְ דְּעַם נְעַמְט מְעַן דִּיא בְּשָׁמִים אִין דְּעַר רַעֲכֻמִּיר הַאָנְד אִין דָּאם פּוֹס אִין דְּעַר לִינְקַעַר הַאָנְד אִין מְעַן מֵאָכְט בּוֹרָא מִינִי בְּשָׁמִים אִין מְעַן שְׁמַעְקַט דִּיא בְּשָׁמִים אִין נָאָךְ דְּעַם לִיִּגְמִי מְעַן אַנְדִּיר דִּיא בְּשָׁמִים אִין מְעַן מֵאָכְט אַבְרָכָה אוּיף דְּעַר הַבְּדֻלָּה אַדִּיר אוּיף דִּיא לְעַכְט בְּרוּךְ אַתָּה ד' אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם (בּוֹרָא מְאֹרֵי הָאֵשׁ) וּוְאָם עַד הָאֵם בְּאִשְׁאֲפִין דִּיא לְעַכְט מִיגְקוּיט פִּינ דְּעַם פִּייעַר, אִין זָאָל בְּאִקְוַעַן דִּיא נְעִיגִל בִּיִיא דִּיא לְעַכְט אִין נָאָךְ דְּעַם זָאָנְט מְעַן בְּרוּךְ אַתָּה ד' (הַמְבְדִּיל) וּוְאָם עַד הָאֵם אַבְגִּישִׁיד (בֵּין קוֹדֶשׁ לְחוֹר) צִוּוּשִׁין הִיִּלִּיג אִין גִּישְׁט הִיִּלִּיג (בֵּין אוֹר לְחוֹשֶׁךְ) צִוּוּשִׁין לְעַכְטִיגְקוּיט אִין צִוּוּשִׁין פִּינְצַטְעֵרְנִישׁ (בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים) צִוּוּשִׁין יִדִּין אִין צִוּוּשִׁין דִּיא אַנְדִּירִי פֻּעֲלִקוּר (בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי) צִוּוּשִׁין דְּעַם זִיבְעֵטִין מָאָג (לְשִׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה) צִוּוּשִׁין זַעֲקָם וּוְאִבְנִידִיגַע מְעַג בְּרוּךְ אַתָּה ד' הַמְבְדִּיל בֵּין קוֹדֶשׁ לְחוֹל.

(ב) אַז עַד הָאֵם גִּישְׁט קִיּוּן וּזְיִין מְעַג עַד נְעַמִּין אַנְדְּעַרִּי מִשְׁקָה דְּהֵיִנֵּנוּ בִּיעַר מְעַהֲמַ בְּרַאנְפִּין, אַדִּיר גִּישְׁט קִיּוּן וּוְאָסִיר קְוֹוֹאָם, מִלִּיקָה, בְּאֲרִשְׁט, אַז מְעַן הָאֵם גִּימֵאָכְט אוּיף זִיִיא הַבְּדֻלָּה הָאֵם מְעַן גִּיט יוֹצֵא גִּוּוֹעַהֶן עִם אִיז אַבְרָכָה לְבִמְקָה.

(ג) אַז מְעַן הָעֵרֶט הַבְּדֻלָּה אִין דְּעַר וּוְאָם זָאָנְט אִין דְּעַר וּוְאָם הָעֵרֶט הָאָבִין זִיף מְכֻוּן גִּוּוֹעַהֶן יוֹצֵא זִיּוּן הָאֵם מְעַן יוֹצֵא גִּוּוֹעַהֶן אִין אַז גִּיט אִיז אַסְפֵּק צִי מְעַן הָאֵם יוֹצֵא גִּוּוֹעַהֶן אִין עִם אִיז פֻּעֲסִיר מְעַן זָאָל נָאָךְ זָאָנִין יַעֲדִירִים וּוְאָרְט, דְּעַר עִיקַר הַבְּדֻלָּה אִיז

אז דא ברקה פין המבדיל ביו צים סוף.

(ד) אז איינער הערמ הבדלה אין ער האט אין זין גיהאט אז ער וועט נישט האבן קיין וויין הבדלה צו מאכן זאלל ער יוצא זיין מיט דעם הערין אין אז ער וועט האבן וויין זאלל ער נישט יוצא זיין מיט דעם הערין, אז ער האט נישט גיהאט קיין וויין זאל ער הערין נאך אמאהל הבדלה פין איין אנדערין אין אז עס איז נישט דא קיין אנדעריר האט ער יוצא גיוועהן אין אז ער האט גיהאט וויין זאל ער לפתחולה הבדלה מאכן אין מוציא זיין איין אנדערין אדיר ער זאל הערין הבדלה פין איין אנדערין אין אז עס איז נישט דא קיין אנדעריר מעג ער אויך מאכן הבדלה אפילו ער איז נישט מוציא קיין אנדערין.

(ה) אז ער איז גיישטאנן ביזא דער שטיב אין האט גיהערמ הבדלה פין איינעם וואס ער האט גימאכט אין שטיב, אין האט אין זין גיהאט יוצא צו זיין אז ער נישט יוצא צאדן דער וואס מאכט הבדלה האט מבין גיוועהן מוציא זיין יעדערין וואס ער הערמ.

(ו) נשים איז אספק צו זיין זענן מהיב הבדלה צו מאכן איבער דעם זאלל זיא נישט מאכן אליין הבדלה נאר זיא זאלל הערין הבדלה פין איין אנדערין, אין אז זיא האט נישט פין זעמן צו הערין מעג זיא אליין מאכן הבדלה.

(ז) ווער עס האט שוין יוצא גיוועהן מיט הבדלה אפילו ער אליין האט גימאכט הבדלה מעג ער מאכן הבדלה פין איין אנדערעם זענן וואס קאן אליין נישט מאכן קיין הבדלה נאר פין זענן אין אשה מאהר ער נישט מאכן הבדלה.

(ח) דאס בוש פין דער הבדלה ווארד זיין פין ארבעות דאס אז אין דרייצעניגטל ליטער אפילו ער מאכט הבדלה אויך דראבן אין ער זאלל שדעקען איין רוב אין לפתחולה זאלל ער שדעקען איין נאמן רבועות פדו ער זאלל מאכען אברקה אחרונה.

(ט) מען טאר ניט עסן אדיר טרינקן פון ווען עס ווערט נאכט ביז מען מאכט הבדלה נאר וואסיר מעג מען טרינקען פאר הבדלה נאר אז ער האט אנהויבן צו עסן פון באטאנ מעג ער עסן אין טרינקען פאר דעם פענטשין אבער אז ער האט ניט גיגעסן קיין ברויט נאר פירות אדיר געטרינקען משקה ווען עס ווערט נאכט טאדער מען זוכן ניט עסן אין טרינקען מען דארף מאכן אפרקה אהרונה אין דאוויגן מערב אין מאכן הבדלה (י) אז ער האט גיגעסן פאר הבדלה זאלל ער נאך דעם מאכן הבדלה אין אז ער האט זיך דירמאנט אמיטען דער סעודה זאל ער פענטשין אין מאכן הבדלה אין אז ער האט זיך דירמאנט נאך דער המוציא איידער ער האט גיגעסן זאל ער עסן ווייניגער פון אפנות ברויט אין זאל מאכן הבדלה אין זאלל ארויס גייען אין אריין קומען אין מאכן נאך אמאהל המוציא. (א)

(יא) ווער עס האט ניט גידאוונט אדיר ער האט פארגעסן צו זאגן אתה הינתנו אין דארף אנצינדן אלעכט אדיר איין אנדירע מלאכה מען פאר דער הבדלה זאל ער זאגן המבדיל אין זאל ניט מצידי זיין דעם עס ניט פון אנהויב ניט צום סוף אין נאך דעם מעג ער מאכן הבדלה אדיר ער זאל הערין הבדלה. (יב) אז ער האט קיין הבדלה גימאכט מוצאי שבת זאלל ער מאכן זינטיג אדיר מאנטיג אדיר דינסטיג נאר ער זאל ניט מאכן קיין פורא מאורי האש אין ניט קיין בשמים שטעקן.

(י) אז ער האט ניט אויף וואס צו מאכן הבדלה אז ער קלערט דאס זינטיג וועט ער האפן זאל ער ניט עסן ביז זינטיג נאך הבדלה אין אז ער האט ניט קיין קלערניג אדיר ער איז אשלאפיר מענטש זאל ער זאגן המבדיל אין זאל ניט מצידי זיין דעם עס ומלכות אין זאלל מאכן פורא מאורי האש אין אויף דיא בשמים אין מעג עסן תיבה.

(יד) ווער עס האט ניט קיין בשמים אדיר ער האט גישט קיין חוש הרים זאלל ער מאכן הבדלה אן בשמים אין אויף אמרוקונעם

אִטְרוּקִנְעֵם הָדֵם אָדיר אוּף אַפְלִי וְזֵאם שְׁמַעְקֵט שׂוּן אִז עֵם אִז
 גִּיט דאָ קײן בְּשָׁמַיִם אִין דער פֿלי זאל ער קײן בְּרָכָה מאַכִּין אִין
 מַעַן אִז זײַךְ נוֹהֵג צו מאַכִּין בּוֹרָא מִינֵי בְּשָׁמַיִם אוּף אַלְלַע מִן
 בְּשָׁמַיִם עֵם אִז רַעֲבֵט מַעַן זאל נַעֲמִין עֲטָלִיכֵע מִגִּים בְּשָׁמַיִם .

(טו) וְזֵער עֵם הָאָט קײן וואַקסִינֵע הַבְּדֵלָה זאל נַעֲמִין צװײ
 אַנדֵרע לַעֲבֵט חײַן דִּיא לַעֲבֵט וְזֵאם זַעֲטִין אוּף דַעס טײַש אִין
 זײַער עֵם הָאָט גִּיט גאָר אִין לַעֲבֵט מַעַג אוּף מאַכִּין בּוֹרָא מֵאוּרֵי
 הָאָשׁ, גאָר מַעַן טאַהר קײן בְּרָכָה מאַכִּין צאָדן מַעַן אִז גֵּאָנֵט
 צו דִּיא לַעֲבֵט .

(טז) אַזױ לַעֲבֵט וְזֵאם אַנױ הָאָט עֵם אַנְגֵּיזִינְדִּין שְׁבַת טאַר
 מַעַן קײן בְּרָכָה מאַכִּין אוּף עֵם צאָדן ער הָאָט עֵם אַנְגֵּיזִינְדִּין
 זַעֲטִין אִין קבאַנְקִין אָדיר אַיִלִּדוֹת אִין אִז מַעַן הָאָט אַנְגֵּיזִינְדִּין
 אִין לַעֲבֵט אִין מוֹצָאֵי שְׁבַת פִּין דַעס לַעֲבֵט וְזֵאם דער גױ הָאָט
 עֵם אַנְגֵּיזִינְדִּין אִין שְׁבַת מַעַג מַעַן אַפְּרָכָה מאַכִּין אַפְּעֵר אִין
 מוֹצָאֵי יוֹם שַׁפּוּר טאַר מַעַן קײן בְּרָכָה מאַכִּין אוּף עֵם .

(יז) אוּף אַלְעֵבֵט פִּין דער שׂוּל טאַר מַעַן קײן בְּרָכָה מאַכִּין
 אִין מוֹצָאֵי יוֹם שַׁפּוּר זאַלל מַעַן אַנְגֵּיזִינְדִּין אִין לַעֲבֵט בײַא דַעס
 שׂוּל לַעֲבֵט וְזֵאם הָאָט גֵּפֿרֵעֵט פִּין עֲרַב יוֹם שַׁפּוּר אִין מַעַן זאל
 אַפְּרָכָה מאַכִּין אוּף בײַדֵּי .

(יח) אַלְעֵבֵט וְזֵאם מַעַן הָאָט אַנְגֵּיזִינְדִּין מִיט אַשׁוּעֵפֿילִי
 אִין מוֹצָאֵי שְׁבַת מַעַג מַעַן אַפְּרָכָה מאַכִּין אִין מוֹצָאֵי יוֹם שַׁפּוּר
 טאַר מַעַן גִּיט גאָר ווײַא עֵם שְׁטײַט אִין אֹת יוֹ .

(יט) אַלאַמֵּפ אָדיר אַלאַמֵּטֵרִין אִז מַעַן זַעֲהֵט דַעס פֿלאַם
 מַעַג מַעַן אַפְּרָכָה מאַכִּין אִז מַעַן אִז גֵּאָנֵט צו עֵהם .

שְׁעַר מַה דִּינִים פִּין קוֹדֵשׁ לְבִנְתָּה

(א) גאָךְ דִּיא זײַען טאַג פִּין דַעס מוֹלֵד אִז דִּיא לְבִנְתָּה אִז
 אִז שׂוּן אִין עֵם זַעֲהֵען זײַךְ אָהן דִּרײַא מוֹטַעֿלִי שְׁטַעֿרִין גִּיט
 מַעַן אוּף אַזױ אָרַט ווײַא דִּיא לְבִנְתָּה זַעֲהֵט זײַךְ אִין מַעַן שְׁטַעֿלַט

זך אקעגן מזרח אין מען זאגט הללו את ד' מן השמים ביו
 ולא יעבוד אין נאך דעם זאגט מען דיא ברכה ברך אתה ד'
 אלהינו מלך העולם (אשר במאמר) וואס מיט זיין זאגן (ברא
 שמים) האט ער באשאפן דיא הימלען (ברות פיו) אין מיט
 דעם זענט פין זיין מאהל (כל עבאם) אללע זיערן הערשאפטן
 דאס איז דיא זין מיט דער לבנה מיט דיא מזלות (חוק וזמן)
 אין גזען מיט אין צייט (נתן להם) האט ער געגעבן וויא
 (שלא יפגע) דאס וויא זאלן נישט פאר ענדערן (את תפקידם)
 זיער באפעהל וויא מיזן גזען אין דער צייט וואס גאט האט
 זיא אויס גזעצט (ששים ושמחים) וויא טוען זך פרייען (לעשית
 רצון קדם) צו טוען דעם ווילען פין זיער באשעפיר (פועל אמת
 גאט איז אפועל אמת (שפעלתו אמת) וואס זיין ווערק איז אמת.
 נאדן אז אמיינסטיר מאכט אואך דהיינט אמיש ער הייסט נישט
 קיין אמתדיגער פועל נאדן דאס האלדן פין דעם מיט האט ער
 נישט גימאכט אבער גאט איז אין אמתדיגער פועל דעם שטארק
 פין דער זאך האט ער אויך גימאכט (ללבנה אמר שתתחדש)
 אין צו דער לבנה האט ער גיזאגט דאס וויא זאלל באנאנט
 ווערן אללע הודש (עשרת תפארת) דאס איז אין קרוין מיט
 אין שיינקייט (לעצמוס בטן) צו דיא זידן וואס זענן אנגלאדן
 מיט מעזת פין זען וויא גזען ארויס אויס דער מיטערס בייך
 (שהם עתידים) אין וויא זענן אהגעפירט (להתחדש במותה)
 וויא זאלן באנאנט ווערן אזוי וויא דיא לבנה זען מישה זעט
 קומען (לפאר לזערום) אין וויא זאלן בארומען זיער באשעפיר
 (על שם כבוד מלכותו) אויך דעם נאמן פין זיין כבוד פין זיין
 מלוכה ברך אתה ד' (מחדש חדשים) וואס ער מיט באנייען
 דיא חדשים.

(ב) מוצאי שבת מען מען מקדש זיין דיא לבנה אז עס איז
 נאך דריי מעת לעת פין דעם מולד נאר די בעלי מקובלים שרייבן
 דאס מען זאלל נישט מקדש זיין ביז נאך דיא זיבען מעת לעת

מקור יָעַר מִה דְּנִים פִּין קִדוּשׁ לְבָנָה הַפְּרָכָה לו

פִּין דְּעַם מוֹלַד.

(ג) אַז מוֹצְאֵי שְׁבֵת קִימַט אוּיִם אִין דִּיא צַעְהֵן מַעַת לַעַת
פִּין דְּעַם מוֹלַד זָאלֵל מְעַן נִישְׁט מְקַדֵּשׁ זײַן דִּיא לְבָנָה פִּין
מוֹצְאֵי שְׁבֵת.

(ד) אַז דִּיא לְבָנָה אִיז צִיגִידֶעקט מיט אִיין דִּין נְאֻלְקִינְדִיל
אִין זַיא זְעֵהט זײַך אַרוּם נִיט מְעַן זַיא מְקַדֵּשׁ זײַן אִין אַז
עַר הָאָט אָנגֵהוּיפִין דִּיא בְּרָכָה אִין גָּאָךְ דְּעַם אִיז זַיא צִיגִידֶעקט
נִיזאַרִין מְעַן מְעַן פֿאַרשׂיג מאַכִּין דִּיא בְּרָכָה נָאר אַז מְעַן זְעֵהט
אִידִיר מְעַן הָאָט אָנגֵהוּיפִין דִּיא בְּרָכָה דָאָס זַיא וועט צִיגִידֶעקט
ווערִין אִין מִיטִין דְּעַר בְּרָכָה זָאלֵל עַר נִיט אָהֲגֵהוּיפִין.

(ה) אַז מְעַן שְׁמִיט אוּיף אַזוי אָרַט וואָס מְעַן קָאן נִישְׁט
זַעֲהֵן דִּיא לְבָנָה טָאָהר מְעַן נִיט מְקַדֵּשׁ זײַן אִין ווער עַם שְׁמִיט
בִּיזא דְּעַם פֿענַסמִיר אִין זַעט דִּיא לְבָנָה מְעַן עַר מְקַדֵּשׁ זײַן נָאר
אַז מְעַן קָאן זָאלֵל מְעַן עֶפֶינִן דָאָס פֿענַסמִיר.

(ו) עַם אִיז אַמְצָה מְקַדֵּשׁ זײַן דִּיא לְבָנָה מְעַן זָאלֵל נִישְׁט
שְׁמִיטֶען אִינטער אִיין נָאךְ נָאר אַז מְעַן קָאן אַנדֶרשְׁט נִישְׁט
מְעַן מְעַן אַפִּילוּ מְעַן שְׁמִיט אִינטער אַדאַךְ נָאר מְעַן זָאל זַעֲהֵן
דִּיא לְבָנָה.

(ז) פֿאַר תְּשַׁעָה בָּאָב אִין פֿאַר יוֹם פֿיפּוּר אִיז מְעַן נִישְׁט
מְקַדֵּשׁ דִּיא לְבָנָה אִין מוֹצְאֵי יוֹם פֿיפּוּר אִיז מְעַן מְקַדֵּשׁ דִּיא
לְבָנָה אִין נָאךְ תְּשַׁעָה בָּאָב אָדיר אִיין אַנדֶרִין תַּעֲנִית נָאךְ
מְעַרִיב זָאלֵל מְעַן עֶפֶיִם טוּעַס זײַן אִין נָאךְ דְּעַם מְקַדֵּשׁ זײַן דִּיא
לְבָנָה נָאר אַז קָהַל אִיז מְקַדֵּשׁ דִּיא לְבָנָה מְעַן מְעַן מִיט זַיִיא
מְקַדֵּשׁ זײַן אַפִּילוּ מְעַן הָאָט נִיט טוּעַס נִיזוועהן פֿדי מְעַן זָאלֵל
מְקַדֵּשׁ זײַן אִין אִינִים מִיט קָהַל.

(ח) דִּיא נֶאכְט פִּין שְׁבֵת אָדיר יוֹם טוֹב אִיז מְעַן נִיט מְקַדֵּשׁ
דִּיא לְבָנָה צאַדִּין עַם וועט קִיין צַיט זײַן נָאךְ דְּעַם מְקַדֵּשׁ זײַן.
(ט) מְעַן זָאל נִיט מְקַדֵּשׁ זײַן דִּיא לְבָנָה פֿאַר מְעַרִיב נָאר
אַז דִּיא צַיט אִיז קֶאָרִין אַךְ מְעַן פֿאַרְכַּמ זײַך נָאךְ מְעַרִיב וועט נִיט

זיין קיין לבנה אדיר ער הערט קהל אין מקדש דיא לבנה מעג
מען מקדש זיין פאר מעריב.

(י) אז ער האלט אין מיטן מעריב אין ער האט דירזעהן
דיא לבנה אין עם אין קיין צייט מקדש זיין נאר דיא נאכט אין
ער פארבט זיך דאס נאך מעריב וועט ניט זיין קיין לבנה זאלל
ער פארטיג מאכען דיא פרשה אדער דיא ברכה אין זאלל
מקדש זיין דיא לבנה נאר ער זאל נישט זאגן נאר דיא ברכה
אליין פין קידוש לבנה אין אין מיטען דיא שמונה עשרה טאר
מען ניט בשים אופן.

(יא) מען מעג מקדש זיין דיא לבנה פון פינפטען טאג
מיט דרייא שעה ווייניגער אין פינפטעל שעה פון דעם מולד
נאר עם אין אדעה אז מען מעג פון דער זעכציגסט נאכט פון
דעם מולד אין נאך דעם טאהר מען ניט נאר ער זאלל זאגן די
ברכה אין זאל ניט מוזיר זיין דעם שם ומלכות ניט פון אנהייב
אין ניט צום סוף ער זאלל זאגן ברך אשר במאמרו אין זאל
אויס לאזן ברך מחדש חדשים.

(יב) ווער עם קאן אליין ניט מקדש זיין זאל ער אויס הערן
פון איין אנדערן אין זאל נאך זאגן יעדים ווארט אין אפילו גער
עם האט שוין מקדש גווען מעג זאגן מיט אין אנדערן וואס ער
קאן אליין ניט.

(יג) נשים זענן נישט מקדש דיא לבנה אין איין קלוינער
וואס ער פארשטייט דאס ענן פון קידוש לבנה ברוך מקדש
זיין דיא לבנה.

(יד) אין בלינדער בארף אויך מקדש זיין דיא לבנה.

(טו) אין אבל אין דיא ערשט דרייא טאג זאלל ניט מקדש
זיין דיא לבנה צאדן עם וועט נאר קיין צייט זיין נאך דעם
מקדש זיין אין דיא איבריגע טעג פון דער שבועה טאר ער אויך ניט
מקדש זיין צאדן עם וועט זיך ניט אויס לאזן דיא שבועה פון
עליה טאג פון דעם מולד.

(א) דיא נאכט פאר ערב פסח דארף מען בודק חמין זיין
היבך נאך מעריב, אין פאר בדיקת חמין מאכט מען דיא בדיקה
בדוך אפה די אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וציונו
על ביעור חמין) מיר זאלן מבער זיין דעם חמין אין נאך דעם
זאלל ער בודק חמין זיין אין זאל ניט מפסיק זיין ביז ער מאכט
פארטיג דיא בדיקה אין אז ער האט מפסיק גוועהן איינדיג ער
האט אנהענהדיגן בודק זיין מיט הייד וואס קערן זיך ניט אהן
אז דער בדיקה דארף ער נאך אמאהל אפדיקה מאכן אפער אז
ער האט מפסיק גוועהן נאך דעם וויא ער האט אנהענהדיגן אז
זייען האטשיי ער האט נישט גיפיען דארף ער ניט מאכן נאך
אנהל אפדיקה.

(ב) אז ער האט אנהענהדיגן בודק חמין זיין אהן אפדיקה
זייע ער מאכן דיא בדיקה פל זמן ער האט ניט פארטיג גומאכט
דיא בדיקה.

(ג) מיט איין בדיקה מעג מען בודק זיין אסאך שטייפער,
אין אז ער וויל מעג ער שיקען איין אנדערין בודק זיין אין דיא
אנדערן חדרים נאר דער שלוח זאל הערן דיא בדיקה פון דעם
בעל הבית אין אז ער האט ניט געהערט זאלל ער נישט גייען
בודק זיין.

(ד) אז דער בעל הבית איז ניט בודק נאר ער הייסט איין
שליח בודק זיין זאל דער שלוח אפדיקה מאכן.

(ה) אז דער בעל הבית איז ניט אין דער היים זאלל זיין
גייב בודק חמין זיין מיט אפדיקה אדיר זיא זאלל הייסן איין
אנדערין בודק זיין אין ער זאל אפדיקה מאכן.

(ו) איין אשה וואס האט קיין מאן איז מקויב בודק חמין
זיין מיט אפדיקה אדיר זיא זאל הייסן איין אנדערין בודק זיין אין
ער זאל מאכן אפדיקה אפער אז זיא האט געהייסן איין אנדערין
אשה בודק זיין זאל זיא קיין בדיקה מאכן.

(ז) האטשיי מען האט אויס גרוימט דיא שטיב פון פאטאג

אין

אין מען האט ניט אריין גיברענגט קיין חֶמֶץ דארף מען בודק זיין פאנאכט מיט אפּרֵכָה נאָר מען איז זיך נוהג צי לויגן צעהן שטיקליך חֶמֶץ פאר בְּדִיקַת חֶמֶץ אין אז מען האט ניט גילויגט דארף מען אויך בודק חֶמֶץ זיין.

(ח) דער אפּיטרוֹפּים פִּין דיא יתומים איז אויך מחויב בודק חֶמֶץ זיין מיט אפּרֵכָה.

(ט) אז צווייא מענטשן זיצען אין איין שטיב וועלכער עס איז פּרֵעֶר בודק חֶמֶץ זאלל מאַכן אפּרֵכָה אין דער אנדערער דארף ניט.

(י) אז מען האט ניט בודק חֶמֶץ גיוועהן דיא נאכט זאלל מען בודק זיין פאטאג ערב פסח מיט אלעכט וויא עס שטייט אין אות יג מיט אפּרֵכָה אין אז ער האט נישט בודק גיוועהן ערב פסח זאל ער בודק זיין אין פסח מיט אפּרֵכָה אין אז ער האט ניט בודק גיוועהן פסח זאל ער בודק זיין נאך פסח אין אפּרֵכָה.

(יא) אין שיהל אדיר אין בית המדרש דארף דער שמש בודק חֶמֶץ זיין אין ער זאלל קודם בודק חֶמֶץ זיין אין דער היים מיט אפּרֵכָה אין זאל פּטֵרֵן מיט דער בְּרָכָה דיא בְּדִיקָה פִּין שיהל אדיר פִּין בית המדרש.

(יב) אז ער האט גיפיען דעכטן חֶמֶץ אין פסח וואס עס איז פארבליבן פִּין פאר פסח אז ער האט בודק חֶמֶץ גיוועהן פאר פסח זאל ער דעם חֶמֶץ מבער זיין אהן אפּרֵכָה אין אז ער האט נישט בודק חֶמֶץ גיוועהן אדיר דער חֶמֶץ איז אין פסח גיווארן זאל ער מבער זיין אין אפּרֵכָה מאכען על ביעור חֶמֶץ.

(יג) מען דארף בודק חֶמֶץ זיין מיט אַוואַקסין לעכטיל עס זאל ניט זיין צווייא אינאיינים אין אז ער האט ניט קיין וואַקסין לעכטיל זאל ער נעמן אלעכטיל פִּין שמאלץ אין אז ער האט ניט זאל ער נעמן אלעכט פִּין הלב, אבער מיט אלעמפּיל מיט אייל אדיר מיט נאפט טאר מען ניט פֿשוּם אופֿן.

(יד) אז ער האט בודק גיווען דיא נאכט פִּין דעם דרייצנטען

טאג זאל ער דיא אנדירע נאכט בודק זיין אן אפּרָכָה נאר אָז ער האט אריין גיברענגט חמץ אין דער שטיב זאל ער בודק זיין מיט אפּרָכָה אין עם איז רעכט דאס ער זאל זיך באניצן מיט חמץ פדו ער זאל קאנין אפּרָכָה מאכין .

(טו) אז ער גייט אונטעק פון דער היים אין דיא דרייסיג טאג פאר פסח אין וועט ניט אהיים קומען פאר פסח דארף ער בודק חמץ זיין דיא נאכט איידער ער גייט אונטעק אין זאלל ניט קיין ברָכָה מאכין .

(יז) מען דארף בודק זיין אללע ערטר וואס מען ברענגט אריין חמץ אפילו עם איז נאר אחשש טאמיר האט מען אריין גיברענגט חמץ איבער דעם דארף מען בודק זיין ניט אין אללע חדרים אין אויף דעם בודים אין דעם קעליר וואס מען גייט ארום מיט חמץ אין מען זאל זיכען ניט אין אללע ווינקלדיך ניט וויא מען איז זיך נוהג נאר צינוף געמיין דיא ברעקליך וואס מען לייגט מיט דעם איז מען נאר ניט יוצא .

שער נ' דינים פון ספירה ציילין

(א) דיא אנדירע נאכט פון פסח נאך מערב הייבט מען אן צו ציילין ספירה אין אטייל זענען זיך נוהג צו ציילין נאך דעם סדר אפ רעכטויך אין דיא אנדירע טעג מען ציילין פאר מערב נאך שטערן שטיין .

(ב) אז ער האט ניט גיציילט תחלת נאכט זאל ער ציילין ווען ער דירמאנט זיך אין דיא זעלבע נאכט מיט אפּרָכָה אין אז ער האט ניט גיציילט באנאכט זאל ער ציילין באטאג אן אפּרָכָה אין דיא אנדירע נעכט מיט אפּרָכָה אין אז ער האט באטאג אויף ניט גיציילט זאל ער דיא אנדירע נעכט ציילין אן אפּרָכָה נאר עם איז גלייך ער זאל אויס הערין דיא ברָכָה פון דעם ש"צ אדיר פון איין אנדירין אין זאל אין זין האבן יוצא זיין

אין

אין יענער זאל אין זין האַפֿין מוציא זיין .

(ג) או ער אין מסופק צו ער האט גיציילט אין עם אין שוין דאָרף דער גאַנצער טאָג זאל ער ציילן דיא אנדערע נאַכט מיט אַבְרָהָה .

(ד) או ער ציילט אויף לשון קודש אין פארשטייט נישט וואס ער זאגט אין ער נישט ווצא ער מוז ציילן אויף דעם לשון וואס ער פארשטייט, איבער דעם אין יעדירער מהיוב צו לערנן דיא מייטש פֿין דעם ציילן דיא מייטש אין אזוי (יום אחד) אין טאג (שני ימים) צוויי טעג (שלושה ימים) דריי טעג (ארבעה) פֿיער (חמשה) פינעף, (ששה) זעקס, (שבעה) זיבען, (שמונה) אכט, (תשעה) נאָהן, (עשרה) צעהן, (אחד עשר) ערליף, (שנים עשר) צוועליף, (שלושה עשר) דרייצן, (ארבעה עשר) פֿערצן, (חמשה עשר) פיפּצען, (ששה עשר) זעכצן, (שבעה עשר) זיבעצן, (שמונה עשר) אַכצן (תשעה עשר) נאהנצן, (עשרים) צוואונציג, (אחד ועשרים) איינעס צוואנציג, (שלושים) דרייסיג, (ארבעים) פֿערציג (שהם שבעה אחד) וואס זיא זענן אין וואך (שהם שני שבועות) וואס זיא זענן צוויי וואכן (שהם שלשה שבועות) וואס זיא זענן דריי וואכן .

(ה) או ער האט נישט גיציילט נאר דיא טעג אליין דהיינו דעם אַכטין טאָג האט ער גיזאגט היום שמונה ימים אין האט נישט גיזאגט שהם שבעה אחד ויום אחד אדר ער האט נישט גיזאגט היום שמונה ימים נאר היום שבעה אחד ויום אחד אדר דעם זיבעטן טאָג האט ער גיזאגט היום שבעה אחד זאלל ער ציילן ספֿירה נאָך אַמאָהל אַן אַבְרָהָה .

(ו) מען טאָהר נישט ציילן ספֿירה ביו שטערן שטייען אין אז ער האט גיציילט פֿריער אז עם אין נישט גיווען קיין אַכט צעהן מיניט ביו שטערן שטייען האט ער ווצא גיווען נאר ער זאלל נאָך אַמאָל ציילן אַן אַבְרָהָה ווען עם ווערט נאַכט .

(ז) או מען האט עם גיפרעגט וויפיל אין אין דער ספֿירה אין ער האט נאָך נישט גיציילט ספֿירה זאל ער זאגן געבטין אין

גיווען

מקור שְׁעַר נֵי דִינִים פִּין סְפִירָה צִיילִין הַבְּרָכָה לֹמַ

גִּיּוּעַן אַזְזִיפִיל אִין אֶז עַר הָאֵט גִּזְאָנְט וויפִיל הָאָנְט אִין אֶז עַר
הָאֵט נִיט גִּזְאָנְט הָאָנְט אָדִיר הַיּוֹם מַעַג עַר צִיילִין מִיט אַבְרָכָה
אִין אֶז עַר הָאֵט גִּזְאָנְט הַיּוֹם זָאל עַר צִיילִין אָן אַבְרָכָה צִאָדִין
עַר הָאֵט אִין וִין גִּיהָאֵט דָּאָס עַר זָאל נִיט יִצָא וִין מִיט דַעַס
מַעַג עַר צִיילִין מִיט אַבְרָכָה.

(ה) מַעַן זָאל נִיט מַאכִין אַבְרָכָה בִּין עַר ווייסִט וויפִיל עַס
אִין אֶז עַר סְפִירָה אִין אֶז עַר הָאֵט נִיט גִּיּוּעַס בְּשַׁעַת בְּרָכָה
הָאֵט עַר יִצָא גִּיּוּעַן.

(ט) אֶז עַר הָאֵט גִּשְׁרִיבֶען דִּיא סְפִירָה אִין הָאֵט נִיט גִּי צִיילִט
מִיט דַעַס מַאָהֵל הָאֵט עַר נִיט יִצָא גִּיּוּעַן.

(י) אֶז עַר הָאֵט נִיט גִּי צִיילִט דִּיא סְפִירָה אֶז עַר הָאֵט
נָאָךְ נִיט מַפְסִיק גִּיּוּעַן מִיט אַדִירֶע ווערִטִיר זָאל עַר צִיילִין דִּיא
סְפִירָה אָן אַבְרָכָה אַבְעַר אֶז עַר הָאֵט שׁוין מַפְסִיק גִּיּוּעַן אַפִּילוּ
עַר הָאֵט גִּזְאָנְט בְּרַחֲמֵן הוּא יַחֲזִיר לָנוּ אִין הָאֵט זִיךְ דִירמָאנְט
אֶז עַר הָאֵט זִיךְ מוּעָה גִּיּוּעַן דִארף עַר נָאָךְ אַמָּאל אַבְרָכָה מַאכִין
(יא) אִין אִין אִידִיר מַעַן הָאֵט דַעַס מַת בְּאֵהֶאֱלִטִין טָאָר
קִיין בְּרָכָה מַאכִין נָאָךְ עַר זָאל צִיילִין אָן אַבְרָכָה אִין דִי אַנְדִירִי
נַעֲכַט זָאל עַר צִיילִין מִיט אַבְרָכָה.

(יב) נְשִׁים דִארפִין נִיט צִיילִין קִיין סְפִירָה נָאָךְ אַז ווי ווִילֶען
מַעַנִין זִיָא צִיילִין מִיט אַבְרָכָה נָאָךְ אֶז זִיָא הָאֵט אִין מַאָהֵל
אַנאַנְצִין מָאָג פִארפִעֶלֶט טָאָר זִיא שׁוין נִיט צִיילִין מִיט אַבְרָכָה.

(יג) אִין קְלִינְעַר וָאָס עַר פִארשְׁטִיט דָאָס עַנְזִן פִין סְפִירָה
צִיילִין דִארף יִשׁוּן אִינֶז צִיילִין סְפִירָה.

(יד) וועַר עַס אִין שְׁפּוֹר אֶז עַר אִין נִיט שְׁטַרַק שְׁפּוֹר מַעַג
עַר צִיילִין סְפִירָה אַבְעַר אֶז עַר אִין שְׁטַרַק שְׁפּוֹר זָאל עַר נִיט
צִיילִין בִּין עַר גִּבְטֶעֶרֶט זִיךְ אִוּם.

שְׁעַר נֵי דִינִים פִּין שׁוֹפֵר בְּלֶאזִין

(א) פִאר שׁוֹפֵר בְּלֶאזִין מַאכְט מַעַן אַבְרָכָה בְּרַחֲמֵן אִתָּהּ בִּין
הָעוֹלָם

הַעוֹלָם לְשִׁמּוֹעַ קוֹל שׁוֹפֵר, דָּאס איז טײַטשׁ צי הַעֲרִין דָּאס קוֹל
 פִּין דַּעס שׁוֹפֵר, אִין נֶאָךְ דַּעס מֵאכְט מַעַן שֶׁהַחַיִּים אִין דַּעַר וְנֹאס
 בְּלָאוֹם זָאל מְכוּוֹן זײַן מוּצִיא צי זײַן אִין זײַ זָאלײן מְכוּוֹן זײַן יוּצֵא זײַן
 אִין זָאלײן נֶאָךְ זָאגן אָמֵן, אִין זָאלײן נִיט זָאגן בְּרַחֵם הוּא וּבְרַחֵם
 שְׁמוֹ, אִין נֶאָךְ דַּעס טָאָר מַעַן נִיט מַפְסִיק זײַן צי שְׁמִיטִין אֶפְּלוֹ
 אוֹיף לְשׁוֹן קוֹדֶשׁ בִּין נֶאָךְ אֲלַלֵּע תְּקוּעוֹת פִּין דַּעַר הוֹיכֵר שְׁמוֹנֶה
 עֶשְׂרֵה, אִין אַז דַּעַר בַּעַל תּוֹקֵעַ הָאֵם מַפְסִיק גִּינוּעֵהן אִינְדִיר עַר
 הָאֵם אָנְדִירױבִין צי בְּלָאוֹן אֶפְּלוֹ מִיט אִיין וְנֹאָרְט וְנֹאָס קַעַר זײַךְ
 נִישְׁט אָהוּ צי דַּעס בְּלָאוֹן דֶּאָרף עַר נֶאָךְ אֲמָהֵל מֵאכְוִן דִּיא
 בְּרַכּוֹת אִין לְפִתְחֵיהֶן זָאלל עַר מֵאכְוִן דִּיא בְּרַכּוֹת הוֹיכֵעַר אִין
 דִּיא וְנֹאָס הַעֲרִין זָאלײן מְכוּוֹן זײַן יוּצֵא זײַן נֶאָר אַז עַר הָאֵם
 גִּמְאכְט שְׁטִיל אֲדִיר וְיִיא הָאָפִין נִיט מְכוּוֹן גִּינוּעֵהן יוּצֵא צי זײַן
 בְּרוּיָךְ מַעַן נִישְׁט נֶאָךְ אֲמָהֵל צי מֵאכְוִן דִּיא בְּרַכּוֹת אִין אַז עַר
 הָאֵם שׁוֹן פִּין פֶּרִיעַר יוּצֵא גִינוּעֵהן מִיט דִּיא תְּקוּעוֹת עַר בְּלָאוֹם
 יַעֲצֵט נֶאָר מוּצִיא זײַן אַנְדִירִי אִין זײַא הָאָפִין נִיט מַפְסִיק גִּינוּעֵהן
 נֶאָר דַּעַר בַּעַל תּוֹקֵעַ דֶּאָרף מַעַן אוֹיף נִיט מֵאכְוִן קײן אַנְדִירִי
 בְּרַכּה אִין אַז אִינְעַר פִּין דִּיא וְנֹאָס הַעֲרִין הָאֵם מַפְסִיק גִּינוּעֵהן
 אִינְדִיר עַר הָאֵם גִּיהַעֲרַט דִּיא עַרשְׁטִי תְּקוּעַה דֶּאָרף עַר מֵאכְוִן
 דִּיא בְּרַכּוֹת אֲלײן צי שְׁטִיל, אִין אַז נֶאָךְ דַּעס וְיִיא מַעַן הָאֵם
 שׁוֹן גִּיבְּלָאוֹן אֶפְּלוֹ אִיין תְּקוּעַה הָאֵם מַעַן מַפְסִיק גִּינוּעֵהן סֵאִי
 דַּעַר בַּעַל תּוֹקֵעַ סֵאִי דִּיא וְנֹאָס הַעֲרִין, דֶּאָרף מַעַן נִישְׁט מֵאכְוִן
 נֶאָךְ אֲמָהֵל אַבְּרַכָּה.

(ב) אַז עַר הָאֵם גִּמְאכְט דִּיא בְּרַכּוֹת אִין קָאן נִיט בְּלָאוֹן
 זָאלל אִיין אַנְדִירִיר בְּלָאוֹן אָהן אַבְּרַכָּה אִין אַז דַּעַר עַרשְׁטִיר
 הָאֵם שׁוֹן אַבִּיסל גִּיבְּלָאוֹן זָאלל דַּעַר אַנְדִירִיר אָהֶנְהוּיבִין וְיִיא
 דַּעַר עַרשְׁטֵער אִין גִּיבְּלָאוֹן, אִין אַז דַּעַר אַנְדֵּעֲרִיר הָאֵם נִישְׁט
 גִּעהַעֲרַט דִּיא בְּרַכּוֹת זָאלל עַר מֵאכְעֵן דִּיא בְּרַכּוֹת שְׁטִיל אִין
 אַז דַּעַר אַנְדִירִיר הָאֵם שׁוֹן יוּצֵא גִינוּעֵהן מִיט דִּיא תְּקוּעוֹת פִּין
 פֶּרִיעַר דֶּאָרף עַר קײן בְּרַכּה מֵאכְעֵן, אִין אַז דַּעַר אַנְדֵּעֲרֵער
 הָאֵם

מקור שְׁעַר נֹא דִינִים פִּין שׁוֹפֵר בְּלֹאזִין הַפְּרָכָה מ

הָאֵט נִישְׁט גֵּהֶעֱרַט דַּעַם אָהֲנְהִיב פִּין דִּיא תְּקִיעוֹת אִין הָאֵט
נֶאָךְ נִישְׁט יוֹצֵא גִיּוּעֵהֶן זָאלֵל עַר אָהֲנְהִיבִין פִּין אָהֲנְהִיב דִּיא
תְּקִיעוֹת.

(ג) דְּעַר וואס בְּלֹאזִט דִּיאָרָה מאַכִּין דִּיא בְּרָכוֹת אִין אַז עַר
קֵאן נִישְׁט גִיט מאַכִּין דִּיא בְּרָכוֹת אִין דְּעַר אַנְדֵּירֵער קֵאן מאַכִּין
דִּיא בְּרָכוֹת אִין קֵאן נִישְׁט גִיט בְּלֹאזִין זָאלֵל אִינְעַר מאַכִּין דִּיא
בְּרָכוֹת אִין דְּעַר אַנְדֵּירֵער זָאל בְּלֹאזִין.

(ד) ווער עַם אִין גִּיקוּמִין אִין שׁוֹר נֶאָךְ דַּעַם ווִיא דְּעַר בְּעַל
תְּנִקֵּע הָאֵט שׁוִין גִּימאַכְט דִּיא בְּרָכוֹת אִינְדֵּיר עַר הָאֵט אָנְגִּיהוּבִין
צִי בְּלֹאזִין שׁוֹפֵר זָאלֵל עַר אַלִּין מאַכִּין דִּיא צווייַא בְּרָכוֹת
צִי שְׁטוֹל אִין אַז עַר הָאֵט גִּיהֶעֱרַט שְׁהַחִיטוּ נֶאָר דִּיא עַרשְׁטֵע
בְּרָכָה גִיט זָאלֵל עַר מאַכִּין נֶאָר דִּיא עַרשְׁטִי בְּרָכָה אִין אַז עַר
אִין גִּיקוּמִין ווען מַעַן הָאֵט שׁוִין אָנְגִּיהוּבִין צִי בְּלֹאזִין זָאלֵל עַר
שׁוִין נִישְׁט מאַכִּין דִּיא בְּרָכוֹת אִין זָאלֵל אויס הערין גִיט אַלְלֵע
תְּקִיעוֹת פִּין דְּעַר שְׁמוּנָה עֶשְׂרֵה אִין זָאלֵל דַּעמאַלס מאַכִּין דִּיא
בְּרָכוֹת אִין אַז עַר הָאֵט נִישְׁט גִּיהֶעֱרַט אַלְלֵע תְּקִיעוֹת זָאלֵל עַר
נֶאָךְ אַמאַהל בְּלֹאזִין נֶאָךְ דַּעַם דַּאוויגִין אָהן אַבְּרָכָה אִין אַז עַר
הָאֵט אִין זִין גִּיהָאט עַר זָאל גִיט יוֹצֵא זִין מִיט דִּיא תְּקִיעוֹת וואס
עַר הָאֵט גִּיהֶעֱרַט זָאל עַר נֶאָךְ דַּעַם דַּאוויגִין מאַכִּין דִּיא בְּרָכוֹת
אִין בְּלֹאזִין אַלְלֵע תְּקִיעוֹת.

(ה) מַעַן מַעַן גַּעמִין דַּעַם אַנְדֵּערִיגס שׁוֹפֵר אָהן זִין יְדוּעָה
אִין אַבְּרָכָה מאַכִּין אִין בְּלֹאזִין נֶאָר אַז עַר אִין מְקַפִּיד מַאָהר
מַעַן נִישְׁט.

(ו) אַז מַעַן הָאֵט גִּיגאַזִּילט אָדיר גִּיגאַנבִּיט אַשׁוֹפֵר מַאָהר
מַעַן גִּיין בְּרָכָה מאַכִּין אַבְּעַר מִיט דִּיא תְּקִיעוֹת אִין מַעַן יוֹצֵא
אִין אַז דְּעַר בְּעַל הַבַּיִת אִין אויף יוֹצֵא מִיט דִּיא תְּקִיעוֹת מַעַן עַר
אַבְּרָכָה מאַכִּין אִין אַז עַר הָאֵט גִּיגַעבִּין דַּעַם שׁוֹפֵר פִּיר אִין
אַנְדֵּירִין בְּמַתְנָה אָדיר עַר הָאֵט עֵהם פֶּאַרְקוּיפֵט אַז דְּעַר בְּעַל
הַבַּיִת הָאֵט זִיךְ מִיִּיאשׁ גִּיּוּעֵהֶן אִינְדֵּער עַר הָאֵט אִיהם גִּישְׁעִנְקט
אָדיר פֶּאַרְקוּיפֵט מַעַן מַעַן אַבְּרָכָה מאַכִּין. (ז) אַז

(ז) אז דער שופר איז גילעכדיג אדיר נישפאלטן טאהר מען ניט בלאזן מען מוז אשאלה פרעגן.

(ח) אז עס איז נישט דא קיין שופר מעג מען הייסן אים עד זאלל גייען ברענגן אשופר פון איין אנדער דארף קאמפן עס איז מעהר פון אהיום שבת. נאר מען טאהר נישט ארום טראגן דעם שופר אויס דעם בית המדרש אדיר אויס דער שטיב צאדן עס איז דא איין ערוב אין דער שטאט.

(ט) דא צייט פון שופר בלאזן איז אנאנען טאג פון גען דא זין הייבט אהן צו שאטן אין אז מען האט גיבלאזן פון גען אהן עס איסט נאר טאג גינארען האט מען יוצא גינעקן פון אכצעקן מיט פאר שמעדין יסטייען אין אז עס איז שוין נישט דא קיין אכצעקן מיט פון נאכט זאלל מען בלאזן אהן אברכה אין נאך שמעדין יסטייען טאהר מען ניט בלאזן.

(י) ועד עס האט שוין יוצא גינעקן מיט דא תקיעות מעג בלאזן פון איין אנדרינגס געגן אין אז דער אנדערע קאן זאלל עד אליין מאכן דא ברכות אין אז עד קאן נישט זאלל דער בעל תנועה מאכן דא ברכות נאר פון געגן איין אשה טאהר מען נישט מאכן דא ברכות נאר אז זיא קאן מעג זיא אליין מאכן דא ברכות אין אז נישט זאלל מען בלאזען אהן דא ברכות.

(יא) אז עד איז מסופק צו עד האט יוצא גינעקן מיט דא תקיעות דעם ערשטן טאג זאלל עד בלאזן אהן אברכה אין דעם אנדריין טאג ברויך עד ניט בלאזן.

(יב) נשים געגן פטור פון תקיעות שופר אין אז זיא גיילען מעגן זיא בלאזן אין אברכה מאכן נאר זיא קאן ניט מוציא זיין איין מאנזל.

(יג) איין מויבער איז פטור פון תקיעות שופר אין אז עד בלאזט אין קיין אנדערע ניט יוצא מיט זיין בלאזן נאר אז עד קען ניט רעדן אין הערט דאס קול פון שופר אינער מחיוב מיט תקיעת

תקנעת שופר אין קאן מוציא זיין איין אנדערן מיט זיין בלאזין.
 (ד) איין בלענדיג איז חייב אין תקנעת שופר אין קאן מוציא
 זיין איין אנדערן מיט זיין בלאזין נאר אז עס איז דא איין אנדערער
 נאם ער קאן נאל אפעל תוקע נאל דער בלענדיג מיט זיין קיין
 בעל תוקע צאדן ער האט אהוקה ער זאלל זאן אפעל תוקע
 נאל מען אהם מיט מסלק זאן.

(ט) אז ער קאן מיט בלאזין מיט דעם שופר אז ער האלט
 אמישען דא תקועות מעג ער זאגן אין שופר ויהי נועם אדיר
 ער מעג זעען אין איין אנדער סדר געשין אין אנדערן שופר
 אפעל אז ער האט נאך מיט גמאכט מיט איין תקועה נאך דא
 בדיבות טאר ער מיט זאגן ויהי נועם אין מיט זעען אין איין אנדער
 סדר געשין אין אנדערן שופר נאר ער זאל געפין דעם שופר אין
 אנדערן נאם ער קאן בלאזין.

שער נב דניס פין סופות

(א) דא ערשטי מעג סופות דארף מען בענטשן לעבט
 אין סופה אין זא ואלל מאכן שהחיינו בשעת לעבט בענטשן
 אפעל נישט דא ברבה לישב בסופה דא אנדערע דניס פין
 לעבט בענטשן שמוען אין שער מ"ה.

(ב) דא ערשטי נאכט פין סופות זאלל ער מאכן קודוש
 אין סופה זען עס איז זכער נאכט אין מען מואהר נישט עסין
 ערב סופות פין מיטאג קיין ברויט דער סדר פין קודוש שמיים
 אין שער מ"ה לישב בסופה איז שייטיג מען זאלל זיך זאמן
 אין סופה אין אז ער האט גמאכט קודוש אין שטיב זאלל ער
 מאכן שהחיינו אין נישט לישב בסופה אין נאך דעם זען ער
 עסט דאס ערשטי מאהל אין סופה זאלל ער מאכן שהחיינו
 אויך נאר עס איז דא דעות אז אין היין קארץ טייל מען מאכט
 דא אנדער נאכט אשהחיינו זאל מען מיט מאכן אשהחיינו אז
 מען עסט דעם ערשטן מאג אין דער סופה צאדן אז מען האט
 דא

דיא אַנדערדי נאכט אויך ניט גימאכט אַשְׁהָחִינִי וְאֵלֶּל מֵעַן דְּעַר
נאך מאכין דאס ערשטי מאהל אז מֵעַן עֶסֶט אִין דְּעַר סוּפָה
אַשְׁהָחִינִי .

(ג) אָז עֶס דִּיעִיגט אִין סוּפָה וואס ווען עס זאל אזוי רעגנין
אין שטיב וואלט ער ארויס אויס דער שטיב אין אַנדִירִיד
שטיב דארף ער נישט עסן אין סוּפָה ער מעג עסן אין שטיב,
אין אז ער עסט אין סוּפָה טאדער ער ניט מאכין לישב בַּסוּפָה,
נאר דיא ערשטי נאכט פֿין סִיבּוֹת האַטְשִׁי עס דִּיעִיגט אִין מֵעַן
מִחוּב צו מאכין קרויט אין מאכין שְׁהַחִינִי אִין עסן אַפּוֹת
ברויט אין סוּפָה אִין מֵעַן וְאֵלֶּל ניט מאכין לישב בַּסוּפָה אִין די
אָפּוֹת סעודה מעג ער עסן אין שטיב אז עס דִּיעִיגט אִין
סוּפָה אִין וְאֵלֶּל בַּעַנְטְשִׁין אִין שטיב אין דיא אַנדִירִיד נאכט
אז עס דִּיעִיגט אִין סוּפָה וְאֵלֶּל מֵעַן קרויט מאכין אִין עסן אִין
שטיב, אִין סוף דער סעודה זאגט ער גיין אִין סוּפָה אִין עסן
אַפּוֹת ברויט אִין נישט מאכין לישב בַּסוּפָה אז עס האט ניט
אויף גייערט צו רעגנין אִין וְאֵלֶּל אַרײַן אִין שטיב בַּעַנְטְשִׁין
אִין אז עס האט אויף גייערט צו רעגנין וְאֵלֶּל ער אִין דער
סוּפָה מאכין לישב בַּסוּפָה אִין זאל עסן ברױט גרעסר וויא אִין
אִין אִין וְאֵלֶּל דאָרט בַּעַנְטְשִׁין אִין אז מֵעַן זענדט אז עס וועט
אויף הערן צו רעגנין אִין אַשְׁעָה אָרײַד אִין צווייא שעה ברויך
מֵעַן צו ווארטן דיא צווייא זעכט נאר מערה ברויך ער נישט
צו ווארטן אז ער אִין זיך מַפְעֵל מיט דעם ווארטן אִין אז ער
קאן גיין אִין אִין אַנדִירִיד סוּפָה וויא עס אִין דיא אַשְׁלֵאק אִין
זאל דארטן עסן דיא נאנצי סעודה זאל ער גיין אִין זאל מאכין
לישב בַּסוּפָה .

(ד) אָז עס האט גייעגט אִין דאָרט גייעסן אִין שטיב אִין
אִין מיטן דער סעודה האט אויף גייערט צו רעגנין דארף ער
ניט גיין אִין סוּפָה אִין אונער אִין גייעגן אִין מאכט דאָרט פארטיג
דיא סעודה וְאֵלֶּל ער מאכין לישב בַּסוּפָה אִין זאל עסן ברױט
מערה

ציער וויא איין איין גרויס.

(ה) אז ער האט גגעסן אין סוכה אין עם האט אנגעהויבן צו רעדן אין אז ארין אין שטיב אין נאך דעם האט אויף געדינט צו רעדן בארף ער נישט גיין צוריק אין סוכה אין אז ער איז געלאגן צוריק אין סוכה אין וויל נאך עסן בארף ער מאכן נאך אמאהל לישב בסוכה אז ער עסט פרויט גרעסער וויא איין אז אבער אז ער איז געעסן אין סוכה נאר ער האט צו עמאכט דעם שלאק אין נאך דעם האט ער אויף געמאכט בארף ער נישט מאכן נאך אמאהל לישב בסוכה.

(ו) אז דער רעדן האט אויף געהערט נאר עם רינט גראפעס פון דעם סוף איד עם איז אפלאט (אמאראסט) אין דער סוכה אין ער איז וך מצער צו עסן אין דער סוכה מעג צו עסן אין שטיב נאר אז עם איז דא נאנט איין סוכה מיט אפלאק אז ער מיינט צו גיין עסן אין רענר סוכה אין מאכן לישב בסוכה.

(ז) אז ער איז וך מצער צו עסן אין סוכה מחמת עם אזי באלט אין דא מענט מאכטם יעדן פארגלעוויגט איד מחמת עם אזי דא עלילה איד מחמת עם אז עהט שפארק בארט אין ער האט וך עם נאט אין ציטן מעג ער עסן אין אין שטיב אין דא ערשט צוויי עכט ים טוב ואלל מען וך לישב ון אזי וויא עם רעדט אין דא ערשט צוויי עכט ים טוב וויא עם שטייט אין את ג.

(ח) אז דא לעבט האבן וך פארגלעוויגן אין סוכה גראט צו נאכט מעג ער עסן אין שטיב אין אז ער קאן גיין אזי אין ארדוד סוכה עם איז עהט נישקון גרויס פודקה בארף ער גיין אין ער מעג ציטן אהר ער ואלל ארין טראגן דא לעבט פון דער שטיב אין סוכה.

(ט) וויא דעם קרויט פון באשא אז ער נישט פירף עסן ואל ער נישט מאכן לישב בסוכה נאר נאך דער במוציא אין אז

עד גייט נישט תיבה עסן אין האט צו פארפאסן גיבעקס פין
 דיא פינעף מינו דגן מעהר וויא אין היגרון אין זאלל עד מאכן
 לישב בסוכה פאר דעם קודוש מדינתן אין אז עד האט נישט
 אזוי פיל גיבעקס נאר אפונת זאלל עד נישט מאכן לישב בסוכה
 בשעת קודוש.

(י) ווען מען מאכט נישט קודוש אדר מען האט נישט גימאכט
 לישב בסוכה בשעת קודוש זאלל מען מאכן דיא ברקה לישב
 בסוכה נאך דער המוציא פאר דעם עסן אין אזער האט גימאכט
 פאר דער המוציא האט עד זאל גיבעקס אין אז עד האט נישט
 גימאכט פאר דעם עסן זאלל עד מאכן ווען עד האט זיך דור
 מאכט אז עד האט נאך צו עסן אין אפילו עד האט זיך
 פארטיג גימאכט דיא הענה זאל עד מאכן לישב בסוכה אין זאל
 עסן אפונת ברית.

(יא) אז עד זאל עסן ברית וואס מען מאכט המוציא
 מעהר וויא אין היגרון אז מינו עד עסן אין סוכה אין מאכן
 לישב בסוכה אין אז עד זאל עסן ווייניגער דארף עד נישט עסן
 אין סוכה אין אז עד עסט אין סוכה זאלל עד נישט מאכן לישב
 בסוכה נאר דיא ערשט גימאכט אפילו עד עסט נאר אפונת מאכט
 עד לישב בסוכה.

(יב) פירות מען מען עסן אין שטיב נאר דער וואס אז
 מקמור צו עסן אין סוכה זאל אויף עם קיטין אפדקה נאר עד
 זאל נישט מאכן לישב בסוכה.

(יג) גיבעקס וואס מען מאכט מונות אדר גקעבן פין
 מעל שפיו וואס מען מאכט מונות אז עד עסט מער וויא אין
 אין דארף עד עסן אין סוכה אין נישט מאכן לישב בסוכה אין
 אז עד האט קובע הענה גיבעקס אויף דעם דארף עד מאכן
 לישב בסוכה.

(יד) פלייש אדר מידה אדר אגידה גקעבן אדר
 מאלאוען ברית אז עד האט זיך קובע הענה גיבעקס אין עסט
 מעהר

מערה ויזא איין איי בארף ער עסן אין סוכה אין זאלל נישט מאכן לישב בסוכה נאר עם איז רעכט מען זאלל זיך נאשן צו ברויט אין מאכן לישב בסוכה אין אז ער עסט נישט אנאנען מאג קיין ברויט וואס מען מאכט המוציא זאלל ער מאכן לישב בסוכה אויף דעם אז ער האט קיבע מערה גיווערן.

(ט) נאסר מען מען טרונקן אין שטיב נאר ווער עם איז חמור נישט צו טרונקן נאר אין סוכה דער איז גילויבט נאר ער זאל נישט מאכן לישב בסוכה.

(טז) אז עטליכע מענטשן האבן זיך גווענט טרונקען משקה אנאנעם איז אסאך צו זיזא זאלן מאכן לישב בסוכה איבער דעם זאל מען זיך נאשן צו ברויט אין מאכן לישב בסוכה אין עסן מער ויזא איין איי האטשן איינער פין זיזא זאל זיך נאשן אין זאל מאכן לישב בסוכה היינעך אין זאלן מכוון זיין אלע זיזא זאלן זיזא זיין.

(יז) ווער עם דעם אנאנען מאג אין סוכה אפילו ער נישט ארויס אז זיין בעה איז תיבה צירין קומען אין סוכה בארף ער נישט מאכן נאר איין זאל לישב בסוכה אפילו ער האט געפענטשט אין ארויס ארויס האט ער זיך נאך אפאל גוואשן צו איין אנדערע מערה בארף ער נישט מאכן לישב בסוכה נאר אז ער איז גנאנען האויפן בארף ער נאך דעם נאך אפאלל מאכן לישב בסוכה אז ער וויל עסן.

(יח) אז ער איז גנאנען אמיטן דער מערה אין איין אנדערע סוכה אין וויל דארטן עסן בארף ער מאכן לישב בסוכה אין זאל עסן מער פין איין איז ברויט.

(יט) אז ער איז מסופק צו ער האט גומאכט לישב בסוכה זאל ער נישט מאכן לישב בסוכה.

(כ) נשים זענען פטור פין סוכה אין אז זיזא וויל עסן אין סוכה מען זיזא מאכן דיא ברקה לישב בסוכה אין איין אנדערע נאר נישט מאכן פיר זיזא לישב בסוכה אז ער האט שוין זיזא גיווערן

גיוועקן דהיינו אז ער מאכט פיר וויי קדוש ואל ער גיט מאכן
לישב בסוכה.

(כא) איין קראנקער איז פטור פין סוכה אפילו ער איז גיט
שטארק קראנק נאר דער קאפ אדער דא אונגען גען עס וויי
אפילו וועט באדינער גען אויך פטור גען ער ברוד וויי זאדן
אויס באדינען אבער אז ער איז שטארק קראנק האט עס איז
אספּקח גען דא באדינער פטור אפילו גען ער פריד וויי גיט
צאדן ער האט געט אונטעם גוט באדינן איז גאר אונטער
פטור.

(כב) אשליה מצוה איז פטור פין סוכה אין ער מאך גיט
מחמיר ווי צאדן ער קאן עסן אין סוכה אן אשליה אין ער
נעמט גאר גוט מחמיר ווי פין דער מצוה דאס ער עסן אין סוכה
אין מאכן לישב בסוכה.

(כג) ווער עס גיט אין וועט פאטא איז פטור פין סוכה
פאטא צאדן ער קען עסן אין סוכה אן אשליה אין איי סוב
פאטאכט אין ווער עס גיט פאטאכט איז פטור פאטאכט אין איז
הייב פאטא אין ווער עס איז מחמיר אין עסן אין סוכה איז
גלויבט אין ואלל מאכן לישב בסוכה.

(כד) אשעדה פין אפרית מילה אדיר איין אשעדה אשעדה
דארף מען עסן אין סוכה.

(כה) אקלינער פין פלעק ווערט נאך דארף עסן אין סוכה
אין מאכן לישב בסוכה.

(כו) מען זאל גיט גען עסן אין איין אנדערנס סוכה אן
וויי וועה אין אז ער איז געאנגען מעג ער מאכן לישב בסוכה
צאדן אז דער בעל הבית איז מקפיד טאר מען נישט גען אין
גיט קיין פרכה מאכן.

(כז) מען זאל גיט מאכן אסוכה אויך אנאנדערנס פלאץ אן ווי
ידועה אין אז ער האט גימאכט טאר ער קיין פרכה מאכן פין
ער נעמט רשות פין דעם בעל הבית.

(כח)

(כה) מֵעַן טָאָהֳרַי נִישְׁמַט מֵאַבְרָם דִּיא סוּפָה אוּיָה דְּעַר נָאֵם
 אִין אֹז עַר הָאֵט נִישְׁמַבְט טָאָהֳרַי עַר בֵּין בְּרֵכָה מֵאַבְרָם צִאֲדִין
 מֵעַן נְעֻמַּט רְשׁוּת בֵּין דְּעַם שְׂרָרָה בֵּין דְּעַר שְׁמָאֵם אִין דִּיא זֹאמִין
 בֵּין דְּעַם שְׁמָרָאֵם הָאֵט אוּיָה דְּעַם דִּין בֵּין דְּעַר נָאֵם נָאֵר לְעַרְבָּה
 דְּרִי וַיִּנְעַד אֵילִין וְנָאֵם וְעַיִן פֶּאֶר דְּעַר שְׁמִיב דָּאֵם אִין וַיִּין מֵעַן
 מֵעַן מֵאַבְרָם דְּאַרְט אִסְיָפָה .

(כט) אֹז עַר הָאֵט צִינְדִיעֶקֶט דִּיא סוּפָה מִיט סְבָךְ בֵּין גּוֹל
 אֹז וַיִּין דְּעַה אִין צִי פֶאֶרְטֶהֱלִין דִּיא טְעֻמַּט בֵּין דְּעַם סְבָךְ הָאֵט
 עַר וַיִּצֵא גִינוּעְהֶן אִין אֹז נִישְׁמַט אִין עַר נִיט וַיִּצֵא אִין טָאָהֳרַי בֵּין
 בְּרֵכָה מֵאַבְרָם אִין עַר זְאֵלֵל גּוֹהַר וַיִּין לְבַתְּחִילָה אֹז עַר זְאֵלֵל
 נִיט אֵלִיין אֶפְשָׁנְאִידִין דְּעַם סְבָךְ בֵּין גִּיאִישְׁע פֶּעֲלִדִיר אֶפְלִדִי מִיט
 דְּעַם גּוֹיִם רְשׁוּת נָאֵר אִין אַנְדִיעֶרֶר נָאֵם עַר וְעַמַּט נִיט וַיִּצֵּן אִין
 דְּעַר סוּפָה אֲדִיר דְּעַר גּוֹי זְאֵלֵל אֶפְשָׁנְאִידִין דְּעַם סְבָךְ אִין זְאֵלֵל
 בְּיֹא אִיהֶם קוֹיִפִּין אִין אֹז דְּעַר גּוֹי הָאֵט דָּאֵם פֶּעֲלִדִי בֵּין דְּעַם
 מְלָךְ אֹז דְּעַר גּוֹי נִיט עַדֶּם רְשׁוּת מֵעַן עַר אֵלִיין אֶפְשָׁנְאִידִין אִין
 בְּדִיעֶבֶד אֹז עַר הָאֵט שׁוֹיִן אֵלִיין אֶפְשָׁנְאִידִין מִיט דְּעַם גּוֹיִם
 רְשׁוּת אִין עַר אוּיָה אֲלֵלֶע פֶּעֲלֵל וַיִּצֵא .

(ל) עַר זְאֵלֵל נִישְׁמַט מֵאַבְרָם דִּיא סוּפָה אִינְטֶער אִין בּוֹיִם
 אִין אֹז עַר הָאֵט נִישְׁמַבְט זְאֵלֵל עַר פֶּרְעֵגִין אִישְׁאֵלָה .

(לא) מֵעַן זְאֵלֵל נִישְׁמַט מֵאַבְרָם דִּיא סוּפָה אִינְטֶער אִין דְּאָךְ
 וְנָאֵם מֵעַן הָאֵט אַרְאָפּ גִּינְמִין דִּיא שְׁינְדִילִין אִין דִּיא לֹאמִין וְעַיִן
 גִּיבְלִיבִין צִאֲדִין עִם אִין דָּא פִיעַר סְפָחִים צִינְוִישִׁין דִּיא לֹאמִין
 אִין וְעַן מֵעַן זְאֵלֵל אַוּעַק נְעַמִין דְּעַם סְבָךְ וְנָאֵם אִין אַקְעֵגִין דִּיא
 לֹאמִין וְנָאֵלֵט גִּינוּעְהֶן דְּעַר שְׁאֲמִין מְעַהֳרַי בֵּין דְּעַר וַיִּין .

(לב) אֹז עַר מֵאַבְרָם דִּיא סוּפָה לְעַבְיִין דְּעַר שְׁמִיב אִין דִּיא
 וְנָאֵמַט בֵּין דְּעַר שְׁמִיב אִין אַוּוּאָנְט צִי דְּעַר סוּפָה זְאֵלֵל עַר דְּעַם
 סְבָךְ לִיִּיגִין בֵּין צִי דְּעַר וְנָאֵמַט אִין אֹז עִם אִין דְּאֶפְיעַר סְפָחִים
 אִינְטֶער דְּעַם דְּאָךְ זְאֵל מֵעַן נִיט וַיִּצֵּעַן אִינְטֶער דְּעַם דְּאָךְ .

(לג) אֹז מֵעַן מֵאַבְרָם אִישְׁלָאֵק אוּיָה דְּעַר סוּפָה זְאֵלֵל מֵעַן
 זְעַה ׀

זַעֲהָן דָּאָם דְּעַר שְׂלֵאֵק זָאלֵל נִיט זִיין גִּיבויגן אַקעגן דַּעם סְבָךְ
אין אַז עַר אִיז גִּיבויגן טָאָהר מֵעַן אַקעגן דַּעם גִּיבויגנים נִיט
עַסן אין ווען מֵעַן לִיגט אַרויף דַּעם סְבָךְ זָאל זִיין אויף גִּימאַכט
דְּעַר שְׂלֵאֵק.

(לד) מֵעַן זָאלֵל נִישַׁט צִי דַּעקן מִיט פֿלים אַפִּילוּ מִיט צִי
פֿראַכִּינע פֿלים אין נִיט מִיט עַסן וואַרג אין זָאל נִיט לִיגן קוין
לִיטיר אויף דַּעם סְבָךְ.

(לה) מֵעַן זָאלֵל נִישַׁט לִיגן קוין סְבָךְ פִּין אַזוי אין אַזאָ
וואָס דְּעַר סְדֵר אִיז עִם זָאלֵל אויס טְרוֹקענן אין נִיט פִּין אַזאָ
וואָס דָּאָס אַשְׁלֵעֲבֵטֵר רִים אין נִיט פִּין אַזאָ וואָס דִּיא בִּלְעִטֵר
פֿאַלן אַראָפּ.

(לו) מֵעַן זָאל נִיט מאַכן דִּיא סִיבָה אויף אַזוי אָרט וואָס
אִיז דָּאָרט אַשְׁלֵעֲבֵטֵר רִים אָדיר וואָס אִיז דָּא מַעֲרִישְׁקִים אָדיר
אִיז אַגִּידִי אַזאָ וואָס וועט עִהם מַצַּעַר זִיין.

(לז) מֵעַן זָאלֵל נִישַׁט לִיגן ווייג סְבָךְ עִם דִּאָרף זִיין
דְּעַר שְׂאטִין פִּין דַּעם סְבָךְ מַעֲהָר פִּין דְּעַר זִין וואָס שׁוֹיגט אַרײַן
אין עִם זָאל נִיט זִיין צִי פִּיל סְבָךְ עִם זָאל נִיט קאַטן אַרײַן רַעגִיגן
אין סִיבָה.

(לח) אַז עַר וויל מאַכן דִּיא סִיבָה אין שְׂטִיב זָאלֵל עַר
פֿרעגן אַשְׁאָלָה ווײַא עַר זָאלֵל זײַך נִיבג זִיין אין אַז עַר דָּאָס
גִּימאַכט דִּיא סִיבָה אָדיר דַּעם סְבָךְ נִישַׁט ווײַא דָּא שְׂטִיט זָאלֵל
עַר פֿרעגן אַשְׁאָלָה אין דָּאָס אִיז אַפֿלל אויף אַללע דִּינים וואָס
שְׂטִיט אין דַּעם סְפֵר אַז עִם אִיז נִיט גִּינוי ווײַא עִם שְׂטִיט טָאָר
מֵעַן נִיט פֿאַרגלײַכן צִי דַּעם וואָס עִם שְׂטִיט נָאָר מֵעַן מוֹפֿרעגן
אַשְׁאָלָה.

שַׁעַר נג דִּינִים פִּין אַתְרוּג פֿענטישן

(א) מֵעַן זָאלֵל שְׂטִייענדיג נַעֲמִין דַּעם לִיגלב אין דְּעַר-
רַעֲבֵטֵר האַנד אין דַּעם אַתְרוּג זָאלֵל עַר קודם נַעֲמִין אַיבֵּער
ניקערט

גִּיקְעֶרֶט מִיט דַּעַם פִּיטוּם אַראַפּ אִין דַּער לִינקער האַנד, אִין זאַל
מאַכִּין שְׁמִיעֵנדיג דיא בְּרָכָה בְּרוּךְ אַתָּה ד' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ (על גְּמִילַת לִוְלָב) צִי נַעֲמִין דַּעַם
לִוְלָב, אִין דַּעַם עֲרֻשְׁטִין טאַג זאַל ער מאַכִּין שְׁהֲחִינּוּ אוּיף, אִין
נָאךְ דַּעַם זאַלל ער נַעֲמִין דַּעַם אֲתְרוּג מִיט דַּעַם פִּיטוּם אַרויף
אִין דַּער לִינקער האַנד, אִין זאַלל שְׁאַקְלוּן, דיא אַנדירע טעג
דאַרף ער נִיט מאַכִּין קײן שְׁהֲחִינּוּ נָאר אַז ער האַט נִיט גִיפְעֻנְטִישׁט
אֲתְרוּג דַּעַם עֲרֻשְׁטִין טאַג זאַל ער מאַכִּין שְׁהֲחִינּוּ ווען ער פְּעֻנְטִישׁט
דָאָם עֲרֻשְׁטִי מַאֲהַל.

(ב) ווער עס איז גִילִיגְקֵט זאַלל נַעֲמִין דַּעַם לִוְלָב אִין זײן
רַעכְטִיר האַנד וואָס בִּיאַ אַנדערִי אִין דָאָם דיא לִינקע אִין דַּעַם
אֲתְרוּג אִין זײן לִינקער האַנד.

(ג) אַז מען האַט גִינִימִין דַּעַם אֲתְרוּג אִין דַּער רַעכְטִיר האַנד
אִין דַּעַם לִוְלָב אִין דַּער לִינקער האַנד אָדיר ער האַט גִינִימִין
דַּעַם אֲתְרוּג מִיט דַּעַם לִוְלָב אִין אִיין האַנד זאַלל ער נָאךְ
אַמַּאֲהַל נַעֲמִין דַּעַם אֲתְרוּג מִיט דַּעַם לִוְלָב וויא דַּער דִּין אִין
אָהן אַבְרָכָה.

(ד) אַלְלֵע פִּיר מִינִים דאַרף ער נַעֲמִין מִיט דַּעַם שְׁפִיץ
אַרויף אַזוי וויא זײא וואַקסִין אִין אַז אִינִם פִּין זײא אִין גִיוועהן
אִיבער גִיקְעֶרֶט האַט ער נִיט יוצא גִיוועהן, אִין דַּער שְׁפִיץ פִּין
דַּעַם אֲתְרוּג אִין דַּער פִּיטוּם.

(ה) אַז עס פֻּעֵלֵט אִינִם פִּין דיא פִּיר מִינִים אָדיר אִינִם
פִּין זײא אִין פֻּסוֹל זאַל ער זײא נַעֲמִין אָהן אַבְרָכָה אִין נָאךְ דַּעַם
אַז ער באַקִימט פִּיר מִינִים וואָס זַענִין פִּשֶׁר זאַל ער זײא נַעֲמִין
אִין אַבְרָכָה מאַכִּין.

(ו) אַז נָאךְ דַּעַם וויא ער האַט אַבְרָכָה גִימאַכְט האַט ער
גִיוועהן דָאָם אִינִם פִּין דיא פִּיר מִינִים פֻּעֵלֵט אָדיר עס אִין פֻּסוֹל
אָדיר עס אִין אִיבער גִיקְעֶרֶט זאַלל ער נִיט מַפְסִיק זײן בִּזוי ער
וועט נַעֲמִין דיא פִּיר מִינִים פִּדִין, אִין אַז ער האַט מַפְסִיק גִיוועהן

מיט ווערטיד וואס קער זיך ניט אהן צי אתרוג בענטשין זאלל
 ער נאך אמאהל געמין דיא פיר מינים בדין אין זאלל מאכן
 אפרכה אויף דעם מין וואס איז גיווען שלא בדין דהיינו אז דער
 אתרוג איז גיוועהן פסול זאלל ער מאכן על נטילת אתרוג אין
 אז דיא ערבה איז גיוועהן שלא בדין זאלל ער מאכן על נטילת
 ערבה נאר אז איינס פין זייא איז ניט גיווען אנדא פסול נאר
 מחמת ספק זאל ער ניט קיין ברכה מאכן.

(ג) נאך דער ברכה זאל מען שאקלן מיט דיא פיר מינים
 אין אז מען האט ניט גישאקלט האט מען זיצא גיוועהן נאר
 מען זאלל נאך אמאהל געמין אין שאקלן אהן אפרכה.

(ד) אוער האט ניט גימאכט אפרכה פאר דעם געמין דיא
 פיר מינים זאלל ער מאכן דיא ברכה פל זמן ער האט זייא אין
 דיא הענד אין אז ער האט זייא שוין ארויס גילייגט אויס דיא
 הענד אין ער האט זייא גינימין בדין זאלל ער שוין קיין ברכה
 מאכן צאדין ער האט אין זין גיהאט בפרוש ער זאלל ניט זיצא
 זיין מיט דעם געמין.

(ה) אז איינס פין דיא פיר מינים איז גול אדיר גנבה טאר
 מען קיין ברכה מאכן נאר אז דער גנב אדיר דער גזלן האט
 עם פארקויפט אדיר גישענקט איין אנדירן אין דער וואס איז
 זיין גיוועהן האט זיך מיאש גיוועהן איידיר דער גזלן האט גישענקט
 אדיר פארקויפט מעג מען אפרכה מאכן.

(ו) דעם ערשטן טאג טאר מען ניט געמין דיא פיר מינים
 פין איין אנדירן צי בענטשין צאדין ער שענקט זייא עם פמהנה
 אויף דעם תנאי ער זאלל זייא עהם אפגעבין אין אז ער האט
 נאר פשוט גילייגן פין עהם זאלל ער נאך אמאהל געמין בדין
 אהן אפרכה אין אז ער האט גינימין אהן זיין וויסן דארף ער
 נאך אמאהל געמין בדין מיט אפרכה אין דעם אנדערן טאג
 יום טוב אין חוץ לארץ טאהר מען אויך ניט אפרכה מאכן
 אויף גילייגע מינים צאדין מען האט איהם גישענקט וויא דעם
 ערשטן

מקור שְׁעַר נג דִּינִים פִּין אֲתְרוּג בְּעֲנִשְׁוּן הַבְּרָכָה מו

עֲרֻשְׁטִין טָאג אין דיא אַנדִירִי טַעג מעג ער לִייען אין מעג נַעֲמִין זײַא אָהן דַּעס הַבְּרָם ווײַסן נָאר אז ער ווײַסט דָאס דַּער חֶבֶר אין מקפִיד אין ער נִיט יוצא .

(יא) דַּעס עֲרֻשְׁטִין טָאג זאל מען נִישְׁט גַּעבִין צי בְּעֲנִשְׁוּן אֲתְרוּג דיא קִינדער צאדִין מען האַלט אָזון דיא פִיר מִינִים אין דיא הַעֲנֵד מען זאל זײַא נִיט לָאזון בײַא דַּעס קלײַנעס אַלײן אין דיא הַעֲנֵד .

(יב) נָשִׁים זַענִין פֿטוּר פִּין אֲתְרוּג בְּעֲנִשְׁוּן נָאר אז זײַא ווײַלן מעגן זײַא בְּעֲנִשְׁוּן מיט אַבְרָהָה .

(יג) דיא צײַט פִּין אֲתְרוּג בְּעֲנִשְׁוּן זײַן פִּין ווען דיא זײַן הײַבט אָהן צי שְׁפָרָאצִין בײַז אַבְרָהָה מִינִט פֿאַר שְׁטַעֲרִין שְׁטײַן אין אז ער האַט נִישְׁט גִּיבְּעֲנִשְׁט אֲתְרוּג בײַז אַבְרָהָה מִינִט פֿאַר שְׁטַעֲרִין שְׁטײַן זאלל ער נַעֲמִין אָהן אַבְרָהָה בײַז שְׁטַעֲרִין שְׁטײַען אין אז ער דאַרף גִּינײַטיג אַוועק אין אַוועג מעג ער בְּעֲנִשְׁוּן אֲתְרוּג פִּין ווען עס הײַבט אָהן צי טָאגן מיט אַבְרָהָה .

(יד) מען זאלל זײַן גײַוואַרִינט דָאס דיא פִיר מִינִים זאלן זײַן פֿשֶׁר ווער עס ווײַסט נִיט דיא דִּינִים ווען ער קױפֿט די מִינִים זאלל ער פֿרעגן אַמוּרָה הוֹרָאָה צי זײַ וועגן פֿשֶׁר אין אז מען בְּעֲנִשְׁט מיט קָהֳלִים אֲתְרוּג זאלל מען אַבְטִינג גַּעבִין צי זַענֵען דָא אַלְלַע פִיר מִינִים צי עס פֿעהלט נִישְׁט קײן עֲרֻבֹת אָדיר צי עס איז נִישְׁט אָפּ גִּיבְּרֵאכִין דַּער שְׁפִיץ פִּין דַּעס דָּדֶם אָדיר פִּין דַּער עֲרֻבָה אין צי עס איז נִיט צי שְׁפֵאלְטִין דַּער לױלֵב .

(טו) מען טָאהר נִיט עסִין פֿאַר אֲתְרוּג בְּעֲנִשְׁוּן אין דַּער וואַס וואַרט מען זאלל עהם בְּרַעֲנִין דיא מִינִם זאל וואַרטן בײַז מִיטאַג לַעֲנַנְדֵר נִישְׁט וואַרן מען טָאהר נִישְׁט פֿאַסְטִין אין יום טוב אין דַּער וואַס האַט חֲלִישַׁת הַלֵּב מעג טועם זײַן פֿאַר אֲתְרוּג בְּעֲנִשְׁוּן .

שְׁעַר נג דִּינִים פִּין חֲנוּכָה לַעֲכַמְ

(א) דיא עֲרֻשְׁטִי נאַכְט פִּין חֲנוּכָה מַאכְט מען דִּרײַא פֿרָבֹת

איידר

איידר מען צינד דאס הנופה לעבטיל, נאך דעם וויא עס שטייט גרייט אהן צי צינדן, קודם מאכט מען ברוך אתה ד' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וציונו (להדליק נר הנופה) אהן צי צינדן דאס לעבט פין הנופה, אין נאך דעם מאכט מען ברוך אתה ד' אלהינו מלך העולם (שעשה ניסים) וואס ער האט גיטאהן ניסים (לאבותינו) צי אינוערע עלטרין (פנים ההם) אין דיא מעג (פומן הוח) אין דער צייט אין נאך דעם מאכט מען שהחיינו אין נאך דעם זאל ער צינדן ער זאל ניט זאגן הגרות הללו ביו ער צינד אהן.

(ב) אז ער האט ניט גימאכט שהחיינו דאס ערשטי מאל זאל ער מאכן אשהחיינו ווען ער דרמאנט זיך.

(ג) דיא אנדירי נעכט זאל ער מוסף זיין אלין מיט אין לעבטיל מעהר דאס לעבטיל וואס ער איז מוסף זאל זיין צי דער לינקער זייט אין זאלל מאכן צוויי ברכות להדליק אין שעשה ניסים אין נאך דעם זאל ער אהנצינדן דיא לעבט, ער זאל אנהויבן צי צינדן ביא דעם לעבטיל וואס ער האט מוסף גיוועהן וואס איז אויף דער לינקער זייט אין זאלל צינדן פין דער לינקער זייט צי דער רעכטער זייט אין זאלל זאגן הגרות הללו.

(ד) אז ער האט ניט צי צינדן נאר אין לעבט זאל ער צינדן אין אברכה מאכן אין אז נאך דעם האט ער נאך צי צינדן זאל ער צינדן וויפיל מען בארף אין דער נאכט אין זאל נישט קיין ברכה מאכן.

(ה) ווער עס האט ניט צי צינדן קיין הנופה לעבט אין זיין ווייב צינד אויף ניט אדיר, ער האט קיין ווייב אין ער האט ניט גיהערט דיא ברכות פין איין אנדערין וואס האט אן געצינדען ווען ער ווערט אנגיצינדיגע הנופה לעבט זאל ער מאכן דיא ברכה שעשה ניסים אין דיא ערשטי נאכט זאל ער מאכן שהחיינו אויף אין אז ער האט נאך דעם פאקומין דיא נאכט לעבטיל צי צינדן זאל

מקור שער נד דינים פין חנוכה לעבט הפרכה מז

זאל ער נישט מאכין נאר להדליק אליין.

(ד) נשים זענען אויך מחויב צו צינדן חנוכה לעבט נאר אז דער מאן צינד אין דער היים און ווצא דא אשה מיט דעם גאנצן בני בית אפילו דא אשה און נישט גווען אין דער היים בשעת דער מאן האט גיצינדן און ווצא נאר עס און רעכט זיא זאל אויך זיין בשעת צינדן אין אז דער מאן האט נישט גיצינדן אין דער היים דארף זיא צינדן מיט דא פרקות מאכין אין דער היים אדיר זיא זאל הייסן אין אנדערן צינדן אין אז זיא צינד קאן זיא מוציא זיין דאס בני בית אפילו איין מאטוביל קאן זיא מוציא זיין.

(ה) ווער עס און נישט אינדער היים אין זיין ווייב צינד אין דער היים אז ער און אויך און ארט וואס מען צינד נישט זאל ער צינדן אין אז ער און אויך און ארט וואס מען צינד אין ער זעט דא לעבט דארף ער נישט צינדן נאר אז ער וויל מקמיר זיין מען ער צינדן מיט דא פרקות נאר אז קודם האט ער זיך פארלאזט זיא זיין מיט זיין ווייבס צינדן און נאך דעם האט ער זיך מיישב גווען אליין צינדן זאל ער צינדן אן אפדעה.

(ו) בחורים אדיר אורחים וואס האבן נישט ווער עס זאלל צינדן אין דער היים זענען זיא מחויב צו צינדן אין אז זיי האבן נישט פרויבן זיא ציגעפין איין פרויב דעם בעל הבית וואס צינד דאס זיא זאלן אויך האבן אהלך אין דא לעבט אין דער בעל הבית זאל אריין טאן אפיסעל מער אויב אין אז דער בעל הבית וויל מען ער אריין טאן אפיסעל אפיסעל איינעל מער פון זייערם וועגן און אז זיא מקמיר זענען זיא זיצא אין זיא זאלן הערן דא פרקות פון דעם בעל הבית אין זאלן אין זיין האבן זיצא זיין אין אז ער האט אהרר וואס און מייקד זיא עס מיט ער אליין צינדן דארט ער און נישט זיצא מיט דעם בעל הבית.

(ז) דאס נאנציא בני בית און זיצא מיט דעם וואס דער בעל הבית צינד אן דא לעבטליך אין דא אלע וואס זענען אויך

אויף קעסט בייא עם הייסין פֿין זיין בני בית נאר אז זייא ווילן
אלין צינדן אז ווער רעכט אין זאלין מאכן דיא פֿרכות נאר
יעדירר זאל לייגן זיינע לעכט אויף איין באזענדיר אָרט אין אז
בשעת דער בעל הבית האט גיצינדן האבן זייא אין זין גיהאט
יזא זיין טאָרן זייא שוין נאך דעם ניט מאכן דיא פֿרכות אין
אז זייא האבן ניט צו צינדן נאר איין לעכט מעגן זייא אויף
אלין צינדן אין טאכן דיא פֿרכות.

(י) ווער עם האט צווייא האזר דארף ער ניט צינדן נאר
אין דעם הויז וואס ער עסט בקביעות.

(יא) אז ער האט ניט גימאכט דיא פֿרכות פאר דעם אן
צינדן אז ער האט נאך ניט פארטיג גימאכט דאס צינדן זאל
ער מאכן דיא פֿרכות אין אז ער האט שוין פארטיג גימאכט
זאל ער ניט מאכן להחליק נאר שעשה ניסים אין דיא ערשטי
נאכט שעהיינו אויף.

(יב) מען דארף דיא לעכטליך זאלין ברענין איין האלבע
שעה אין אז ער האט ווייניג אייל זאל ער אין איינים אריין טאן
בשיעור אין דיא אנדערע צו אפוסל אין אז ער האט געצינדן
לעכטליך וואס זייא וועלן ניט ברענין בשיעור אין האט שוין
גימאכט דיא פֿרכות העלפט ניט וואס ער זאל נאך דעם צו גיסן
אייל נאר ער זאל פארלעשן אין זאל אריין טוען אייל בשיעור
אין אנצינדן אן אפֿרקה.

(יג) אז ער איז מסופק צו זייא וועלן ברענין אהאלבע
שעה זאל ער זייא ניט צינדן אין אז ער האט ניט קיין אנדערע
זאלל ער זייא צינדן אן אפֿרקה אין אז דאס רוב ברענין זייא
אהאלבע שעה מעג ער זייא צינדן מיט דיא פֿרכות אין אז אפילו
נאך דעם האבן זייא ניט גיברענט אהאלפי שעה האט ער יזא
גיווען.

(יד) אז זייא האבן זיך פארלאשן איידר זייא האבן
גיברענט אהאלפי שעה דארף ער ניט נאך אמאהל אנצינדן זייא
אפילו

אפילו עַר הָאֵט זִינא פִּארְלֵאשִׁין אִימְגֶערִין אָדיר עַר הָאֵט אִיִּם
 גִּיאָסִין דָּעם אִייל, אָפֶער אַז עַר הָאֵט זִינא גִּילִיגִט אִויף אַזוי אָרֵט
 וואָס דָּער ווִיגִט אִיז שוֹלֵט אָדיר עַר הָאֵט זִינא אִין מִסְנֶע פִּאר־
 לֵאשִׁין דֶּארף עַר נֶאָךְ אַמֶּאהֶל אַנְצִיגֶדִין אָן אַבְרָכָה נֶאָר עִם אִין
 רַעֲבֵט מֶען זָאל זִינא אִויף אַלְלֶע פֶּעל נֶאָךְ אַמֶּאהֶל אָן צִיגֶדֶען.
 (טו) אַז עַר הָאֵט גִּימֶאכֵט דִּיא בְּרָכוֹת אִין דִּיא לְעִבְטִילִיךְ דֶּאָפִין
 גִּיט גִּיוואַלֵט בְּרַעֲטִין אִין עַר מִזֵּן גַּעֲמִין אַנְדֶּרִין אִייל אָדיר אַנְדֶּרֶע
 קִינִיטִילִיךְ זָאל עַר מִפֶּסִיק זִיין אִיידיר עַר צִיגֶד אָן אַנְדֶּרֶע מִיט
 ווערִטִיר וואָס קֶערִין זִיךְ גִּיט אָן צו דִּיא חֲנוּכָה לְעִבְט אִין זָאלל
 נֶאָךְ אַמֶּאל מֶאכִין דִּיא בְּרָכָה לְהַחֲלוּק.

(יז) מֶען זָאל גִּיט צִיגֶדִין פִּאר שְׁמֶערִין שְׁמִייעִן נֶאָר עַרֵב
 שַׁבַּת אָדיר עִם אִין אִיין אַנְדֶּרֶער שַׁעַת הַדַּחַק וואָס עַר וועט גִּיט
 קֶעגִין צִיגֶדִין ווען שְׁמֶערִין וועלִין שְׁמִייעִן מֶעג עַר צִיגֶדִין לְעַרְבָּה
 אִיין שַׁעַה פִּאר שְׁמֶערִין שְׁמִייעִן נֶאָר עַר זָאל אַרִיין גִּיסֶען הַאָמֶשִׁי
 אִין אִינגֶעס אַסאָךְ אִייהֶל עִם זָאל בְּרַעֲנִין אִיין הַאֲלֶפֶע שַׁעַה נֶאָךְ
 שְׁמֶערִין שְׁמִייעִן אִין אַז עַר הָאֵט אַראָן גִּינְעֶפִין ווייניגֶער אִייל
 זָאל עַר אִינגֶעס אִיִּם לְעִשִׂין אִין זָאל אַרִיין גַּעֲבֶען אִייל עִם זָאלל
 בְּרַעֲנִין אַהאַלְבִי שַׁעַה נֶאָךְ שְׁמֶערִין שְׁמִייעִן אִין זָאלל אָן צִיגֶדֶען
 אָן אַבְרָכָה.

(יח) מֶען דֶּארף צִיגֶדֶען דִּיא חֲנוּכָה לְעִבְט מִיבָּה וויא עִם
 ווערִט נֶאָכֵט בִּיז אַהאַלְבִי שַׁעַה אִין דָּער נֶאָכֵט אִין אַז עַר הָאֵט
 בִּיז דַּעֲמֶאלֵט גִּיט גִּיצִיגֶדֶען מֶעג עַר צִיגֶדִין בִּיז זִיין בְּנֵי בֵּית אִיז
 נֶאָךְ אִויף אַפִּילוּ בִּיז צו פֶּרִיא מִיט דִּיא בְּרָכוֹת אִיז אַז דָּאס בְּנֵי
 בֵּית שְׁלֶאפִין שוין זָאל עַר צִיגֶדֶען אַהָן אַבְרָכָה.

(יח) דִּיא פֶּעסֶטי מַעֲנָה אִיז צו צִיגֶדִין בִּיִּם אִייל אִין אַז עַר
 הָאֵט גִּיט מֶעג עַר גַּעֲמִין אַנְדֶּרִין אִייל אָדיר וואָקסִנֶע לְעִבְט אִין
 אַז עַר הָאֵט גִּיט זָאל עַר צִיגֶדֶען חֶלֶב לְעִבְט אָדיר נֶאָפֵט לְעִבְט
 אָן אַבְרָכָה.

(יט) מֶען מֶעג גַּעֲמִין פִּין דָּעם וואָקס וואָס מֶרֶאָפֵט אַרָאָפֵט

פִּין דִּיא שִׁיל לְעַבְטָא אִין מֵאבִין חֲנוּפָה לְעַבְטָא אָפְעַר פִּין דִּי לְעַבְטָא
 אֲלִיין פִּין דְּעַר שִׁיל טָאָר מְעַן נִיט מֵאבִין קִיין חֲנוּפָה לְעַבְטָא צֶאֱדִין
 דְּעַר וְוֹאס דָּאס לְעַבְטָא אִיז זִיין הָאָט זײַךְ אוּיס־גִּינְיָמִין דָּאס וְוֹאס
 וְוֵעַט בְּלִיבִין זָאל עַר אַדְוִיִים גְּעִמִין מְעַג עַר מֵאבִין חֲנוּפָה לְעַבְטָא
 אָפְעַר נִיט קִיין שְׁמַשׁ.

(כ) פִּין דְּעַם וְוֹאָסס וְוֹאָס מְעַן בְּרַעֲנַנְט פִּין זִייעַר קוֹרְבַּעַן
 טָאָהַר מְעַן נִיט מֵאבִין קִיין חֲנוּפָה לְעַבְטָא.

(כא) אַז עַר הָאָט גִּינְאָנְכִיט אָדִיר גִּינְאָזֶלְט וְוֹאָסס אָדִיר
 אִייל טָאָהַר עַר נִיט מֵאבִין קִיין חֲנוּפָה לְעַבְטָא. נָאָר אַז עַר הָאָט
 דָּאס בְּאָקִימִין פִּין אָנְגַּב אָדִיר פִּין אַנְזֶלן מְעַג עַר מֵאבִין חֲנוּפָה
 לְעַבְטָא אַז דְּעַר וְוֹאָס הָאָט גִּיקְעַרְט זִיין הָאָט זײַךְ מִיֵּאֵשׁ גִּיּוּעַהָן
 אִיִּדִיר עַר הָאָט דָּאס בְּאָקִימְעַן פִּין דְּעַם גִּנְבִּ אָדְעַר פִּין דְּעַם
 גִּזְלֶן.

(כב) דְּעַר בְּעַל הַבֵּית זָאלל אַרְיִין אָנְצִינְדִין אַלְלַע חֲנוּפָה
 לְעַבְטָא נָאָר אַז עַר וְוִיל מְעַג עַר גְּעַפִּין אַטִייל לְעַבְטָלִיךְ אָנְצִינְדִין
 אִיין אַנְדִירִין פִּין דְּעַם בְּנֵי בֵּית אַז זִייא הָאָפִין גִּיהֶעַרְט דִּיא
 בְּרַכּוֹת אָפְעַר זִייא טָאָהַרִין נִישְׁט מֵאבִין קִיין בְּרַכָּה צֶאֱדִין זִייא
 צִינְדִין עַקְסָטִיר נָאָר אַפְעַל נַפְשׁ זָאלל אוּיף אַלְלַע פְּעַלל אֲלִיין
 אָהֲנְצִינְדִין אַלְלַע חֲנוּפָה לְעַבְטָא.

(כג) צִוּוּיא אָדִיר דְּרִי בְּעַלִי בַתִּים וְוֹאָס זִייעַן אִין אִיין
 שְׁמִיב זָאלל יַעֲדִיר עַקְסָטִיר צִינְדִין חֲנוּפָה לְעַבְטָא. אִין אַז זִייא
 הָאָפִין נִיט זָאלִין זִייא גְּעַפִּין צִי שְׁטִייעַר אִינְעַם עַר זָאל צִינְדִין
 אִין זִייא זָאלִין זִיין בִּייא דְּעַם צִינְדִין.

(כד) מְעַן זָאלל לִיגִין דִּיא לְעַבְטָלִיךְ בִּייא דְּעַר טִיר נִיט
 אוּיף דְּעַר זִייט וְוֹאָס דִּיא מִזּוּזָה אִיז. אִין זִייא זָאלִין זִיין הַעֲבִיר
 פִּין דְּרִייא טְפָהִים פִּין דְּעַר עַרְדִּ אִין נִדְרִיגֶעַר פִּין צַעֲהָן טְפָהִים
 אִין זִייא זָאלִין זִיין נָאָהַנְט צִי דְּעַר טִיר נִיט וְוִיטִיר פִּין אַמְפָּה.
 אִין אַז עַר קָאָן נִישְׁט לִיגִין זִייא בִּייא דְּעַר טִיר זָאלל עַר לִיגִין
 זִייא אוּיף דְּעַם פְּעַנְסָטִיר וְוֹאָס אִיז צִי דְּעַר נָאָס אַפִּילוּ עַם אִיז

הַעֲבִיר פִּין צַעֲהוּן מְפָחִים, אִין אֲזַעֲרָאן נִיט בִּיּוּא דְעַם פִּעֲנָצְמִיר
 אוּיָּד זָאָלָל עַד זִיּא לִיּוּגִין אוּיָּד אִיין אַנְדִּיר אַרְט נָאָר עִם זָאָלָל
 נִיט זִיין דָּאָרְט ווּיָא מְעַן הָאָלֶט דִּיא לְעַבְט אַנְאָנִץ יָאָהֵר, אִין נִיט
 הַעֲבִיר פִּין עַרְף פִּינְפָצְעֵהוּן ווּיַעֲנַעֲר אִיילִין פִּין דַּעַר בְּרִיק.

(כה) אֲזַעֲרָאן עַד הָאָט גִּינִימִין דִּיא לְעַבְטִיָּה נָאָךְ דְעַם ווּיָא עַד
 הָאָט זִיּא אָנְגִּיצִינְדִּין אִין הָאָט זִיּא גִּילִינְט אוּיָּד אִיין אַנְדִּיר אַרְט
 אִיִּדִיר זִיּא הָאָפִין גִּיבְרַעֲנַט אַהֲאָלְפִי שְׁעֵה דִּארְף עַד נָאָךְ אַמָּאָל
 צִינְדִּין אָהֵן אַפְרָכָה.

(כו) מְעַן דִּארְף צִינְדִּין אִין שִׁיל אִין אִין בֵּית הַמְדְרָשׁ נָאָךְ
 מְנַחָה פִּאר מַעֲרַב אִין מֵאָכִין דִּיא בְּרָכוֹת אֲזַעֲרָאן מְעַן דִּאוּוִינְט מִיט
 מְנַן אִין אֲזַעֲרָאן עִם אִין נִיט דִּיא קִיין מְנַן זָאָל מְעַן צִינְדִּין אִין אַפְרָכָה
 אִין קִיין עַד אִין נִיט יוֹצֵא מִיט דִּיא לְעַבְט אִפִּילוּ דַּעַר ווּאָם צִינְדִּין
 דִּיא לְעַבְט דִּארְף נָאָךְ אַמָּאָהֵל צִינְדִּין אִין דַּעַר הַיִּים אִין מֵאָכִין
 דִּיא בְּרָכוֹת נָאָר שְׁהַחֲיִינוּ זָאָל עַד נִיט מֵאָכִין אִין דַּעַר הַיִּים צִאָדִין
 עַד ווּיָא מוֹצִיא זִיין דָּאָם בְּנֵי בֵּית.

(כז) אַקְלִיין יוֹגְגִיל אֲדִיר אַמִּידֵל ווּאָם זִיּא פִּארְשְׁמִייעֵן
 דָּאָם עֲנִין פִּין חֲנוּפָה לְעַבְט דִּארְפִּין שׁוּין אוּיָּד צִינְדִּין חֲנוּפָה
 לְעַבְט נָאָר זִיּא קָאָנִין גִּישַׁט מוֹצִיא זִיין קִיין אַנְדִּירִין אִפִּילוּ אִיין
 אִשָּׁה צִאָדִין דָּאָם יוֹגְגִיל אִין אֶלֶט דְרִייעִין יָאָהֵר אִין דָּאָם מִיִּידֵל
 אִין אֶלֶט צוּועֵלִיף יָאָהֵר.

(כח) אִיין שׁוֹמֵה אֲדִיר אִיין שְׁמִימַעַר דִּארְף גִּישַׁט צִינְדִּין
 אִין זִיּא קָאָנִין גִּישַׁט מוֹצִיא זִיין אִיין אַנְדִּירִין, אִין אִיין טוּיפְעַר
 ווּאָם עַד קָאָן רַעֲדִין אִין מְחִיּוּב צִי צִינְדִּין חֲנוּפָה לְעַבְט.

(כט) אִיין בְּלִינְדִיר אֲזַעֲרָאן עַד הָאָט אִיין ווּיָיב זָאָלָל זִיא צִינְדִּין
 אִין עַד אִין יוֹצֵא, אִין אֲזַעֲרָאן גִּישַׁט זָאָלָל עַד גַּעֲבִין אַפְרוּטָה אִיין
 אַנְדִּירִין עַד זָאָלָל עֵהֵם מוֹצִיא זִיין אִין אֲזַעֲרָאן קִיין אַנְדִּירִין
 זָאָל עַד אִילִיין צִינְדִּין מְעַן זָאָל עֵהֵם צִי הַעֲלִפִין אִין עַד זָאָל קִיין
 בְּרָכָה מֵאָכִין.

(ל) ווּעַר עִם הָאָט אִיין נֵאָכְט נִיט גִּיצִינְדִּין מְעַג דִּיא אַנְדִּירִי
 נַעֲכַט

נעכמ צינדן מיט דיא ברכות אין זאלל צינדן וויא פיל אנדרי צינדן אין דער נאכט.

שער נה דעים פין מגילה ליינן

(א) פאר דער מגילה ליינן מאכט דער בעל קורא דיא ברכות ברנך אתה ד' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצינונו (על מקרא מגילה) צי ליינן דיא מגילה אין נאך דעם מאכט מען (שעשה ניסים לאבותינו) וואס ער האט גיטאדן ניסים צי איבערע עלטירן (בנימם קהם) אין דיא מעג (בזמן הנה) אין דער צייט אין נאך דעם מאכט מען שהיינו אין פאטאג זאלל מען אין זון האבן ביא דעז שהיינו מען זאלל יוצא זיין אויף דער מצדה פין משלוח מנות אין אויף דער סעודה אין דער בעל קורא זאלל אין זון האבן מוציא צי זיין מיט דעם.

(ב) אז ער האט מפסיק גיוועהן מיט אונארט וואס עס איז ניט פין דעם ענין מגילה ליינן נאך דיא ברכות פאר דעם ליינן דארף ער נאך אמאל מאכן דיא ברכות נאר אז ער האט שוין יוצא גיוועהן פין פרוער מיט דער מגילה דארף ער נישט מאכן נאך אמאל דיא ברכות אין אז איינער פין דיא וואס הערן די מגילה האט מפסיק גיוועהן דארף ער מאכן דיא ברכות צי שטיל אין אז מען האט מפסיק גיוועהן נאך דעם וויא מען האט שוין אנגעהויבן צי ליינן דארף מען ניט מאכן נאך אמאל דיא ברכות.

(ג) מען טאר ניט שמיסען קיין ווארט ביז מען ליינט דיא מגילה אין אז מען האט גישמיסט האט מען ניט יוצא גיוועהן ווייל מען האט נישט גיהערט דעמאלץ וואס מען האט גיליינט נאר דער וואס ליינט אז ער האט גישמיסט האט ער יוצא גיווען אין לפתחילה צי ער מעג שמיסן ציווישן דיא פרשות אדר און מיטן דיא פרשות און עס גלייך צי דעם דין וואס שמיט

אין

אין שער ל"ט אז מען האלט פריא יוצר אור פיו צי דער שמינה עשרה .

(ד) אז מען האט ניט גיהערט אפילו נאר אין ווארט פין דער מגילה האט מען ניט יוצא גיוועהן נאר אז מען האט גוואנט דיא ווערטיר וואס מען האט ניט גיהערט אויס דעם הומש אדיר אויסגווייניג האט מען יוצא גיוועהן איבער דעם בשעת מען גראנט אדיר מען קלאפט בשעת מען זאגט דמן אדיר דיא עשרת בני דמן זאלל מען זאגן אויס דעם הומש דיא ווערטיר וואס מען האט ניט גיהערט .

(ה) אז דער בעל קורא איז גיבליבן אין מיטן דעם ליינין אין קאן ניט ליינין מעהר זאל גיין אין אנדיריר אין זאלל ליינין פין וויא דער ערשטיר אויגבליבן אין אז עס איז פורים זינט אן מען ליינט דיא מגילה מוצאי שבת אין רובקהל זענן מסכים אז מען זאל ליינין פין אנהייב אדיר דער ערשטיר האט נאר גליינט אפאהר פסקים איז גלייך אז מען זאל אהן הייבן פין אנהייב אהן דיא ברכות אין אז דער אנדיריר האט נישט גיהערט דיא ברכות אין ניט דעם אנהייב פין דער מגילה זאלל ער מאכן דיא ברכות אין אנהייבן פין אנהייב אין אז ער האט שוין יוצא גיוועהן פין פריד זאל ער אנהייבן פין וויא דער ערשטיר האט אויסגראט .

(ו) אז דער בעל קורא קאן נישט ליינין ער זאגט גראזן אין מען נישט יוצא אין אז עס איז נישט דא קיין אנדיריר זאל מען עהם פיר ליינין צי שטיל פין דעם הומש אין אז ער זאגט אין גראו זאלל ער עהם ציריק אויסקערן אין דער וואס ליינט איהם פאהר פרויך דער נאך צי ליינין אויס דער מגילה ער זאל יוצא זיין .

(ז) אז דער וואס הערט דיא מגילה האט גיבריימלט האט ער ניט יוצא גיוועהן .

(ח) דיא מגילה פין פאנאכט דארף מען ליינין פין ווען שטערן

שטערין שטייען אין ווער עם קאן בשום אופן ניש ווארטין מען ליינין לערף פין אשעה פאר שטערין שטיין אין דיא מגילה פין באטאג דארף מען ליינין פין ווען דיא זין הייבט אהן צי שאנען אין אז ער קאן בשום אופן ניש ווארטין מעג ער ליינין פין ווען עם הייבט אהן צי טאגן אין אז ער האט אהנגיהויפן צי ליינין פאר טאג אין האט פארטיג גימאכט באטאג האט ער ניש יוצא גיוועהן ניש פאר פאנאכט ניש פאר פאטאג.

(ט) אפילו דער וואס האט שוין יוצא גיוועהן מיט דער מגילה ליינין מעג מאכין דיא ברכות אין ליינין פין איין אנדרינגס וועגן אפילו פין וועגן איין אשה נאר אז ער ליינט פאר ווייביג אין ער האט שוין יוצא גיוועהן זאל ער נישט מאכין עד מקרא מגילה נאר לשמוע מגילה אין אז ער ליינט פאר ווייביג איידער ער האט יוצא גיוועהן זאל ער אין זין האבין ער זאל יעצט ניש יוצא זיין פדי ער זאל יוצא זיין דער מיט קהל:

(י) לפתחלה זאל מען ליינען אויס אמגילה וואס עם פעלט גאר ניש אין אז עם האט גיפעלט אין דער מגילה עטליכע ווערטיר אז עם האט ניש גיפעלט אין אנהייב אדיר צום סוף אין מען האט גיליינט דעם טעות אויסגווייניג האט מען יוצא גיוועהן אין אז עם האט גיפעלט אגאנץ עגן האט מען ניש יוצא גיווען אפילו מען האט גיליינט דעם טעות אויסגווייניג.

(יא) אז מען האט גיגנבויט אדיר גיגולט אמגילה טאר מען ניש ליינין אין איר אין אז מען האט גיליינט טאר מען ניש מאכין דיא ברכות צאדין דער וואס דיא מגילה קער זיין איז אויף יוצא מיט דעם ליינין אין אז דער גנב אדיר דער גזלן האט זיא פאר קופט איין אנדריין אין דער וואס דיא מגילה האט גיקערט זיין האט זיך מיאט גיווען איידער דער גנב אדיר דער גזלן האט זיא פערקויפט מעג ער מאכין דיא ברכות אין ליינין.

(יב) גשים זעגן אויף מהיוב צו הערין דיא מגילה אין אמידיל וואס עם פארשטייט דאס עגן פין מגילה איז אויף מהיוב

מקור שער נה דינים פין מגילה ליינין הברכה נא

צי הערין דיא מגילה אפילו זיא איז ניט אלט קיין צוועלף יאהר אין אאשה זאלל ניט ליינין אין אז זיא האט ניט ווער עס זאלל ליינין מעג זיא אליין אין זאל מאכין אברכה לשמוע מגילה אין דיא איז ניט מוציא קיין מאנוביל .

(יג) איין קליינער וואס ער פארשטייט דאס ענין פין מגילה איז מהויב צי הערין דיא מגילה אין אז ער ליינט קאן ער ניט מוציא זיין אפילו ווייביר נאר אקליינים וואס איז ניט אלט דריי צעהן יאהר .

(יד) אשושה קאן ניט מוציא זיין איין אנדירין מיט זיין ליינין .
(טו) איין טופער דארף אליין ליינין דיא מגילה אין ער קאן ניט מוציא זיין איין אנדירין נאר אז ער הערט ווען מען שרייעט הויך קאן ער מוציא זיין אנדירע אפילו ער ליינט שטיל אז דער אנדערער הערט .

(טז) איין קראנקער וואס ער קאן הערין ליינין דיא גאנצן מגילה זאל מען פאר עס ליינין אין מאכין דיא ברכות אין אז ער איז שטארק קראנק וואס עס קאן זיין דאס ער וועט ניט קאנען הערין דיא גאנצן מגילה זאל מען ניט מאכין דיא ברכות צאדין עס איז דא דארט איין אנדירער וואס האט נאך ניט יוצא גווען אדיר דער וואס ליינט האט נאך ניט יוצא גווען זאל ער מאכין דיא ברכות .

(יז) נאך דער מגילה ליינין מאכט מען אברכה ברוך אתה ד' אלהינו מלך העולם (האל הרב את ריבנו) דער גאט וואס ער קריינט אינזער קריג (והדן את דינינו) אין ער משפט אינזער משפט (והנזקם את נקמותינו) אין ער איז זיך נוקם אינזער נקמה (והמשלם גמול) איז ער באצאלט איין פארנעלטינג (לכל אויבי נפשינו) צו אלע אינזרע פאנד (והנפרע לנו מצרנו) אין ער ווערט באצאלט פין ווענין אינו פין אינזרע באליידיגירם ברוך אתה ד' (והנפרע לעמו ישראל) וואס ער ווערט באצאלט פין ווענין זיין פאלק ישראל (מכל צריהם פין אלע זיערי באליידיקורם) (האל המושיע) דער גאט וואס ער העלפט. דיא וואפער דארפן אויף

זאגין

זאנין דיא ברבךה אין דיא ברבךה מאכט מען נאר ווער עס אין דא
מגן אין אז ניט זאלל מען מאכין דיא ברבךה אן אשם ומלכות
דהיינו ברוד אתה מלך העולם הרב וכו'.

(יה) אז מען האט גיליינט דיא מגילה אן דיא ברכות האט
מען יוצא ויווען.

שער נו דינים פין פלים טובלין

(א) אז מען קויפט פין איין נוי פלים פין אייווי בלעה זיין
מעש, קופער, זילפער, גאלד, פלייא, גלאז, און מען וויל זיך פאר
ניצן מיט דער פלי מיט עסין ווארג אדיר גיטראנג דארף מען
זיי טובלין אין אמקנה וואס אאשה מען זיך טובלין דארט אדיר
אין אייגענדיג וואסיר אין פאר דעם טובלין זאל מען מאכין דיא
ברבךה ברוד אתה ד' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
ועינו על טבילת פלים אין נאך דעם זאלל מען טובלין דיא
גאנצן פלי עם זאל ניט פלייבן אשטיקל פין דער פלי ארום
פין דעם וואסער אין דיא פלי זאל זיין פיל מיט וואסיר עם זאל
ניט זיין ליידיג אפילו אשטיקל פין דער פלי אין עם זאל ניט זיין
קוין שום חיצוה אויף דער פלי זיא זאך זיין גאר ריין אינווייניג
אין אויסנווייניג אז מען טובלט נאר איין פלי זאל מאכין אברבךה
על טבילת פלי.

(ב) פלים פין ערה, פארצילאן האליק שטיין, פיין, דארף
מען ניט טובלין, אין אז זייא זענין פאדעקט מיט אמין מתכות
פין אינווייניג אין פין אויסנווייניג דארף מען טובלין מיט אברבךה
אין אז זייא זענין ניט פאדעקט נאר פין אינווייניג אדיר נאך פין
אויסנווייניג דארף מען טובלין אן אברבךה אין אז זייא זענין גיליינט
מיט גליון אפילו פין פיידן ואמין זאלל מען טובלין אן אברבךה
(כ"ב בפמ"ג בא"ה סי' תניא).

(ג) אפלי וואס מען פאניצט זיך מיט איר רייע זאכין וואס
מען דארף זייא ניט קאכין ניט פאקין דארף מען טובלין מיט
אברבךה אפער אז מען דארף זייא קאכין אדיר פאקין דהיינו מצה
רעדליך

דְּעֻלְדִּיךְ אֲדִיר אַבְלָעָה וְוַאס מֵעַן שְׁנִיד מִיט אִיר קְרַע־פְּלִיךְ דְּאַרְף מֵעַן גִּיט טוֹבְלִין אִין אַז מֵעַן בְּאַנִּיצְט זײַך אַטײל מֵאַהֲל מִיט גִּיקאַכִּין אֲדִיר גִּיבְאַקִּינֶם הָאֲטִישִׁי דָאָס רוב בְּאַנִּיצְט מֵעַן זײַך מִיט רױע זאַכִּין דְּאַרְף מֵעַן טוֹבְלִין מִיט אַבְרָכָה אִין אַבְלִי וְוַאס מֵעַן קֵעַן בְּאַנִּיצְעַן גִּיקאַכְטִי אֲדִיר גִּיבְאַקִּעִנִי זאַכִּין אַפִּילוּ מֵעַן בְּאַנִּיצְט גִּיט דְּהֵינִי אַמֶּעסֶער וְוַאס מֵעַן שְׁעַכְט בְּרוּיך מֵעַן צו טוֹבְלִין אָן אַבְרָכָה .

(ד) אַקֶּעסִיל סײַא אַגְרוּסִיר סײַא אַקְלִינִיר וְוַאס מֵעַן בְּאַנִּיצְט זײַך מִיט עֵם מִיט עֵסִין וְוַאָרְק דְּהֵינִי מֵעַן קאַכְט פֿאַוּוִידִיל אֲדִיר מִלְעָה אֲדִיר גִּיטְרַאַנְק אֲדֶער וְוַאסִיר דְּאַרְף מֵעַן טוֹבְלִין מִיט אַבְרָכָה אַז עַר אִיז גִּימאַכְט גִּיוַוַאָרִין מֵעַן זאַל עֵם אַנְקֶלֶפֿין צו דְּעַר עַדֵּר אֲדִיר צו דַּעַם אוֹיבִין אִין מֵעַן בְּאַנִּיצְט זײַך מִיט עֵם גִּיט בִּיז מֵעַן קֶלֶעפֿט עֵם אָן דְּאַרְף מֵעַן גִּיט טוֹבְלִין .

(ה) אַקאַוּע (קאַפּפֿע) מִיִּקִּיבֶעל זאַל מֵעַן טוֹבְלִין אָן אַבְרָכָה אִין אַז אַטײל מֵאַהֲל מֵאַלְט מֵעַן פֿעפִיר אֲדִיר בְּשָׂמִים זאַל מֵעַן טוֹבְלִין מִיט אַבְרָכָה גַּאָר עֵם אִיז גְּלײַך מֵעַן זאַל טוֹבְלִין צו זאַמִּין מִיט אִיין אַנְדֶּערֶער פֿלִי וְוַאס מֵעַן בְּרוּיך אוּיף דְּעַר אַנְדֶּערֶער פֿלִי אַבְרָכָה צו מאַכִּין .

(ו) בְּלֶעכִינֶע לִקְעַם, אִין מֵעִשִׁינֶע צאַפִּינֶם אִין פֿלֶעשִׁיר וְוַאס מֵעַן הָאַלְט אִין זײַא מִשְׁקָה הָאֲטִישִׁי מֵעַן טְרִינְקְט גִּיט אוּיִם דְּעַר פֿלאַש דְּאַרְף מֵעַן טוֹבְלִין מִיט אַבְרָכָה .

(ז) אַהִילְצִירנֶע פֿלִי וְוַאס אִיז מִיט אִיזִירנֶע דִּיפִין דְּהֵינִי אִיין אַנְפִּיר, אַקאַן, אַקֶּענְדִיל אֲדִיר אַקִּילִיכִיל אוּיף בְּרַאַנְפִּין דְּאַרְף מֵעַן טוֹבְלִין אָן אַבְרָכָה גַּאָר גְּרוּיִסי פֿעסִיר וְוַאס מֵעַן קאַן זײַא גִּיט טוֹבְלִין גְּרִינג אִיז מֵעַן זײַך נוֹהֵג גִּיט צו טוֹבְלִין .

(ח) אַז מֵעַן קוּיפֿט אַבְלִי בִּיִיא אִיין יוד וְוַאס עַר הָאַט זײַא גִּיקוּיפֿט בִּיִיא אִיין גוֹי אֲדֶער אַגוֹי הָאַט זײַא גִּימאַכְט אִין דְּעַר עַרשִׁטִיר יוד הָאַט גִּיט גִּיטוֹבְלִט דְּאַרְף דְּעַר אַנְדֶּערֶער טוֹבְלִין מִיט אַבְרָכָה .

(י) אַז אִיין יוד הָאַט גִּימאַכְט דִּיא פֿלִי הָאֲטִישִׁי עַר הָאַט גִּיקוּיפֿט

גִּיקוּיפֶט דָּאס מִתְּכּוֹת פִּין אַגוּי דַּאָרְף מֵעַן נִיט מוּבְלִין דִּיא פְּלִי
 אִין אַז עַר הָאָט גִּימאַכֶּט דִּיא פְּלִי פֶּאַר אַגוּי אִין אִיין יוֹד הָאָט
 עֵס גִּיקוּיפֶט בֵּיִיא דְּעֵס יוֹד אִיִּדִיר דְּעַר גּוּי הָאָט עֵס אוֹיסגִּילִיִּזט
 דַּאָרְף עַר מוּבְלִין אָהן אַבְּרָכָה אִין אַז עַר הָאָט עֵס גִּיקוּיפֶט בֵּיִיא
 דְּעֵס גּוּי נָאָךְ דְּעֵס וּוִיא דְּעַר גּוּי הָאָט עֵס אוֹיסגִּילִיִּזט דַּאָרְף עַר
 מוּבְלִין מִיט אַבְּרָכָה.

(יא) אַז מֵעַן הָאָט גִּיגְעֵבִין מִתְּכּוֹת צִי אִיין גּוּי עַר זָאָלל
 מַאכִּין אַפְּלִי דַּאָרְף מֵעַן מוּבְלִין דִּיא פְּלִי אָהן אַבְּרָכָה, אִין אַז
 דְּעַר גּוּי הָאָט צִי גִילִיגֶט פִּין זִיין מִתְּכּוֹת זָאָל מֵעַן מוּבְלִין מִיט
 אַבְּרָכָה.

(יב) אַז אִיִּוד הָאָט פֶּאַר קוּיפֶט אַפְּלִי אַגוּי אִין הָאָט עֵס
 צִירִיק גִּיקוּיפֶט פִּין עֵהם דַּאָרְף מֵעַן מוּבְלִין מִיט אַבְּרָכָה, אִיבְעַר
 דְּעֵס אַז מֵעַן פֶּאַרקוּיפֶט דִּיא פְּלִים אַגוּי פֶּאַר פֶּסַח דַּאָרְף מֵעַן
 נָאָךְ פֶּסַח מוּבְלִין דִּיא פְּלִים וּוֹאס דַּאָרְפִּין מְבִילָה, אִיבְעַר דְּעֵס
 זָאָלל מֵעַן נִיט פֶּאַרקוּיפִין דִּיא פְּלִים וּוֹאס מֵעַן בְּרוּזֶךְ צִי מוּבְלִין
 נָאָר דְּעֵס הַמֵּץ וּוֹאס אִיז אָהן גִּיקְלֵעֶבֶט אוּיף דִּיא פְּלִים אִין דִּיא
 פְּלִים זָאָל מֵעַן אִיהֶם לִייעֵן.

(יג) אַז מֵעַן לִייעֵט אָדִיר מֵעַן דִּינֶגט אַפְּלִי פִּין אַגוּי דַּאָרְף
 מֵעַן נִיט מוּבְלִין, מֵעַן מֵעַג זִיךְ בַּאֲנִיצִין אִימְגִיטוּבִילֶט.

(יד) אִיין גִּיוועלְבִיר וּוֹאס קוּיפֶט פְּלִים פִּין אַגוּי אוּיף צוּם
 פֶּאַר קוּיפִין דַּאָרְף עַר זִיִּיא נִיט מוּבְלִין נָאָר דְּעַר וּוֹאס קוּיפֶט פִּין
 עֵהם דִּיא פְּלִים אוּיף צוּם בַּאֲנִיצִין דַּאָרְף זִיִּיא מוּבְלִין, אִין אַז
 מֵעַן לִייעֵט אָדִיר מֵעַן דִּינֶגט דִּיא פְּלִים פִּין דְּעֵס גִּיוועלְבִיר דַּאָרְף
 מֵעַן מוּבְלִין אָהן אַבְּרָכָה, אִין אַז עֵס אִיז אַגְרוּיסי מִירְחָה צִי
 מוּבְלִין אָדִיר מֵעַן פֶּאַרְכֶּט זִיךְ מֵעַן זָאָלל זִיִּיא נִיט צִי בְּרַעֲכִין מֵעַג
 מֵעַן זִיךְ בַּאֲנִיצִין מִיט דִּיא גִילִיגֶנע פְּלִים אִימְגִיטוּבִירט אִין נָאָר
 גִלְעזִירנֶע פְּלִים אָפְּעַר אִיזוּרנֶע פְּלִים מִיז מֵעַן מוּבְלִין אָן אַבְּרָכָה
 אִין אַז מֵעַן הָאָט גִילִיגֶין פְּלִים פִּין אִיִּוד וּוֹאס עַר הָאָט גִּיקוּיפֶט
 דִּיא פְּלִים פִּין אַגוּי אוּיף צִי בַּאֲנִיצִין אִין עַר הָאָט זִיִּיא נִיט גִיטוּבִילֶט

מקור שער נו דינים פין פלים מובלין הברכה נג

דארף ער זיין מובלין דער וואס האט גיליגן אין זאלל מאכן אפּרָכה.

(ט) אז אגוי האט גילאזט אמשפון אפלי בייא איין יוד אז מען זעהט דאס דער גוי לאזט פאר פאלין דאס משפון דארף מען מובלין מיט אפּרָכה אין אז ניט אפילו מען ווייסט אז דער גוי וועט עס זיכער אויסלייזן זאלל מען מובלין אהן אפּרָכה אין אז נאך דעם האט עס דער גוי פארפאלין גילאזט דארף מען עס נאך אמאהל מובלין אהן אפּרָכה.

(י) אז מען קויפט פלים בייא אגיוועלפיר איוד אין מען ווייסט נישט וויא ער האט זיין גיקויפט אין ווער עס האט זיין גימאכט, אז דאס רוב פעלי מלאכות אדיר דאס רוב גרויסי סוחרים פין דיא פלים זענין גוים זאלל מען זיין מובלין מיט אפּרָכה אין אז מען קאן פרעגן דעם גיוועלפיר זאלל מען עהם פרעגן, אין אז ער ווייסט ניט אין מען ווייסט ניט צי דער רוב איז גוים זאלל מען מובלין אהן אפּרָכה.

(יז) אז מען האט גיגעפין אמשפון אפלי פאר איין גוי אין האט זיא אויס גילייזט דארף מען ניט מובלין אפילו ער האט אין זין גיהאט ניט אויס צי לייזן נאר אז ווען ער האט גיגעפין דעם גוי דיא פלי פאר אמשפון האט ער דעמאדן אין זין גיהאט ניט אויס צי לייזן אין נאך דעם האט ער אויסגילייזט דארף מען מובלין מיט אפּרָכה.

(יח) אז אגוי האט גינאנביט אפלי פין איוד אין נאך דעם האט ער זיא אב גיגעפין דארף מען ניט מובלין אפילו דער יוד האט זיך מייאש גיוועהן, נאר אז אריכטער האט צי גענימען מיט דער גיוואלט אפלי פין איוד אין דער נאך האט ער דיא פלי אפגיגעפין דארף מען מובלין מיט אפּרָכה אין אז דער יוד האט זיך ניט מייאש גיוועהן ברויך מען ניט צי מובלין.

(יח) אז איוד מיט אגוי האפין גיקויפט אפלי בשותפות דארף ער ניט מובלין דיא פלי אין אז דער יוד האט אפגיכויפט דעם

דעם גוים חלק דארף ער טובלין מיט אברכה.

(יט) אז אייד האלט איין גלאז היטען אין די פעלי מלאכות זענין גוים זאלל מען טובלין דיא פלים וואס מען קויפט פון עס אן אברכה אין דער גיוועלבויר וואס נעמט פון דער היטען דארף זאגן דיא וואס קויפן פון עהם מען זאלל קיין ברכה מאכן.

(כ) אז אגוי האלט אגלאז היטען האטשן די פעלי מלאכות זענין יודן דארף מען טובלין מיט אברכה נאר אז מען קויפט פון דעם יודישן בעל מלאכה דיא פלים וואס ער האט זיין גנימין פאר זיין גיצאלין זאלל מען טובלין אין אברכה אדער מען זאלל טובלין מיט איין אנדערער פלי וואס מען פרודן זייער צו טובלין אין איינים אין מען מען מאכן על טבילת פלים אין דאס איז אפלה וויא עס שטייט אין דעם שער אז מען זאל טובלין אן אברכה איז בעסיר מען זאל טובלין מיט איין אנדערער פלי אין איינים אין מען זאל מאכן אברכה.

(כא) איודישער בעל מלאכה וואס האלט גויאישע געהילף אז ער זאלט זיין פון דעם טאג אדור פון דעם חודש דארף מען ניט טובלין דיא פלים אין אז ער זאלט זיין פון דעם שטיק דארף מען טובלין אהן אברכה.

(כב) אגוי וואס האלט יודישע געהילפן דארף מען טובלין דיא פלים מיט אברכה נאר אז איין יוד האט זיך געלאזט מאכען אפלי בייא דעם יוד מיט זיין מתכות דארף ער נישט טובלין.

(כג) מען זאלל ניט אן האלטין שטארק דיא פלי בשעת טובלין אין ער זאל זיך איין נעצין דיא הענד קודם מיט דעם מקוה וואסיר.

(כד) מען זאלל נישט טובלין פלים אין אפרניע אין פאר פסח וואס דיא וואסירדין זענין גרויס פון דיא רענינגס אין פון דיא שנייען זאלל מען נזדר זיין מען זאלל דעמאלין ניט טובלין אין דיא וואסערדין נאר אין דער מקוה אין אז עס איז ניט דא קיין מקוה

מקנה מעג מען טובלין אין דעם וואסיר אדיר אין אפרינע אז אמורה הוראה זאגט אז דארט איז אשיעור מקנה אין מען מעג אריין טען פלים אין אנפיר אדיר אין זאק אין מען זאל האלטיין דעם זאק אין דער מקנה ביו ער ווערט פיל מיט וואסיר (כ"ב ברמ"א סי' ה"א סי"ט) נאר מען זאלל ניט אריין טאהן אסאך פלים איינס אויף דעם אנדירן אין מען זאל ניט אריין שטעקן דאס מעסיר אין אנפיר אין אז מען פינד אהן דיא פלים זאלל מען זעהן דאס בענדיל זאלל זיין שטארק לויז עס זאלל ניט צי קוועטשן דיא פלי אין מען זאלל ניט אהנפילען דיא פלי מיט וואסיר אין אריין לייגן אין אנפיר אין מען זאל זעהן דאס דיא פלי זאלל זיך אהן פילען מיט דעם וואסיר אין דער מקנה.

(כ"ה) אפלייער וואס איז נאך ניט אלט קיין דרייצן יאהר אדיר אפידיל וואס איז ניט אלט קיין צוועליף יאהר אדיר מען האט זיין ניט בודק גיוועהן צי זיין האפין צווייא האר הינטן זענן זיין ניט באגלייבט אז זיין האפין טובל גיווען צאדן אז אגרויסר מענישט שטייט בייא זיין דער טבילה אין אז נישט דארף מען נאך אמאהל טובלין אהן אפרכה נאר בייא גלעזירנע פלים זענן זיין באגלייבט אז זיין זענן פר מצוה אפילו מען האט זיין נישט בודק גיוועהן צי זיין האפין צווייא האר הינטן.

(כ"ז) אגוי טאהר ניט טובלין קיין פלים צאדן אויך שטייט לעפין עהם אין טובילט אויף אין האט גימאכט אפרכה מעג דער גוי אויף טובלין נאר דער יוד זאלל ניט אכטינג לעפין ער זאלל ניט טובלין אין אפילו דער יוד האט נאר נישט גיטובילט פרויף מען ניט נאך אמאהל צי טובלין.

(כ"ח) אז מען קאן נישט טובלין דיא פלים דהיינו עס איז שבת אדיר עס איז נישט דא קיין מקנה זאלל מען שענקן דיא פלים אגוי אין נאך דעם זאלל מען זיין לייען בייא דעם גוי אין נאך שבת זאל מען זיין טובלין אן אפרכה אדיר ער זאל אהן שעפין

וואסיר

מקור ישעיה נב דינים פין בלים טובלין הברכה

וואסיר מיט דער בלי פין דער מקנה אין זאל דאס וואסיר באניצין
צום טרינקן אדיר דיא הענד וואשן וועלין זיין ממילא גיטובילט
זיין אין זאלל גיט אברכה מאבין.

(כט) אז מען קויפט איין אלטע בלי פין אגוי וואס מען
ברויף דיא בלי צי פשרין זאלל מען קודם פשרין אין דער נאך
טובלין אין אז מען האט פריד גיטובילט ברויף מען נאך דעם
פשרין נאך אמאהל צי טובלין אהן אברכה.

שְׁעַר נח דִּינִים פִּין מוֹזָהּ

(א) אִז מְעַן שְׁלֹאנִט אָן אַמוֹזָה מֵאָכְט מְעַן פֿאַר דָּעם

אָן שְׁלֹאנִיק בְּרִיךְ אַתָּה ד' אַלֵּהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ (לְקַבֵּעַ מוֹזָה) אִיין צו זְעִינ אַמוֹזָה, אִין אֶפִּילוּ
עַד הָאֵט אַסאַךְ מוֹזוֹת אָן צו שְׁלֹאנִיק בֵּיא אַסאַךְ מִירְעַן זְאָלל
עַד אִיין בְּרָכָה מֵאָכִין אִין זְאָל גִּיט מִפְּסִיק זִיין בִּז עַד שְׁלֹאנִט
אָן אַלְלַע מוֹזוֹת אִין אַז עַד הָאֵט מִפְּסִיק גִּוּוֹעַן נֶאֱדָר דָּעם וּוִיא
עַד הָאֵט אָנְגִּישְׁלֹאנִיק אִיין מוֹזָה דֶאָרף עַד גִּיט מֵאָכִין קִיין אַנְדִירֶע
בְּרָכָה אָפֶער אַז עַד הָאֵט מִפְּסִיק גִּוּוֹעַן אִיידֶר עַד הָאֵט אָן
גִּישְׁלֹאנִיק אִיין מוֹזָה מִיט אַוואָרט וואָס קֶער זיך גִּיט אָן צו דֶער
מוֹזָה דֶאָרף עַד נֶאֱדָר אַמָּאל אַבְרָכָה מֵאָכִין .

(ב) אִיין הוּיף וואָס הָאֵט אַמִיר אִין עַם אִז דָא צוויי העלְצִלִיך
אִין דִיא זאַמִין פֿין דֶער מִיר אִין אִין אִיין העלְצִל פֿין אויבִיק, אִין
חַיִּיב בְּמוֹזָה, אִין אַז אַנזי זִיצט אויף אִין דָּעם הוּיף אִין דֶער דִין
וּוִיא עַם שְׁמִיט אִין אוֹת ו' .

(ג) אַשְׁמָאל אִין אַקאַמִיר פֿין עוֹפּוֹת אִין פֿטור פֿין מוֹזָה
נָאָר אַז אַמְעַנטש זִיצט דֶאָרט תָּמִיד אִין גַעכְטִיגט דֶאָרט אִין
חַיִּיב בְּמוֹזָה .

(ד) אַבִּית הַכֶּסֶף אָדִיר אַמְרָחִץ אִין פֿטור פֿין מוֹזָה, אִין
אַקאַמִיר וואָס מְעַן הָאֵלט הָאֵלץ אָדִיר הִיא אִין חַיִּיב נָאָר אַז
נָשִׁים בְּאָדִין זיך דֶאָרט אִין פֿטור אִין אַמאַנאַזִין פֿין וויין אָדִיר
אַנְדִירֶע זַאכִין אִין חַיִּיב .

(ה) אַשְׁמִיב וואָס אִין בְּשׁוֹתְפוֹת מִיט אַנזי אָדִיר עַד הָאֵט
גִידִיגִין פֿין אַנזי אַז דֶער גוי זִיצט גִיט דֶאָרט אִין דֶער גוי וועט
גִיט קאַנִין אַרַאפּ גַעמִין דִיא מוֹזָה אִין חַיִּיב אִין אַז דֶער גוי זִיצט
אִין אִיין חֶדֶר אִין דֶער יוד אִין אַנְדִירִין חֶדֶר דֶאָרף דֶער יוד אָן
שְׁלֹאנִיק אַמוֹזָה בֵּיא זִיין חֶדֶר אִין דָאס חֶדֶר וואָס זִיא בְּאַנְצִיין
בִּידִי אַז עַם אִין גִיט קִיין חֲשֵׁשׁ סְבִנָה אָדִיר דֶער גוי זְאָל אַרַאפּ
גַעמִין דִיא מוֹזָה זְאָל מְעַן אָן קֶלאַפִין אַמוֹזָה אָן אַבְרָכָה . אָדִיר
אַינאַייגִים מִיט דֶער מוֹזָה פֿין זִיין חֶדֶר .

(ו) אַבִּית הַמֶּדְרֵשׁ זְאָל מְעַן אָן שְׁלֹאנִיק אַמוֹזָה אָן אַבְרָכָה
אִין אַשִׁיל אִין פֿטור, אִין אַז עַם אִין דָא אַשְׁמִיבֶעל וואָס דֶער

שָׁמַשׁ וְיָצַט דָּאֵרְט אִיז חַיִּיב .

(ז) אַסּוּפָה אִין סוּפּוֹת אִיז פְּטוּר אִין אַז מַעַן פֿאַנִּיגְט זיך דָּאָרְט אַנאַנץ יאָהר אִין מַעַן לִיגְט אַרזיף דַּעַם בּוֹדֵעַס אִיז חַיִּיב אִין דָּאָרְף זיָא נִיט אַרָאפּ גַּעמִין נֶאָךְ סוּפּוֹת אִין צִירִיק אַרזיף לִיגִין .
(ח) אַגְוּוֹעַלֶב בִּיאַ דְּעַר שְׁטִיב אִיז חַיִּיב אִין אַז דָּאָס גְּוּוֹעַלֶב אִיז אִין מַאָרְק אַז עַם אִיז דָּא דָּאָרְט תָּמִיד סְחֻרָה זָאל מַעַן אָן שְׁלֶאגִין אַמּוּזָה אָן אַפְּרָכָה אִין אַז עַם אִיז נִיט דָּא קִיין סְחֻרָה נֶאָר וּוְעַן דְּעַר מַאָרְק אִיז אִיז פְּטוּר .

(ט) אַשְׁטִיב וּוּאָס הָאָט נִיט קִיין פִּיר אִיילִין דִּיא לַעֲנַג אִין פִּיר אִיילִין דִּיא פֿרִיט דָּאָס אִיז לַעֲרָף דִּרִיַא וּוִינְעַר אִיילִין אִיז פְּטוּר אִין אַז דִּיא פֿרִיט הָאָט נִיט קִיין פִּיר אִיילִין אִין אִיז לַעֲנַג פִּין פִּיר אִיילִין אַז לֹוִיט הַשְּׁבוּן קוּוּאָדֶראַט וּוְעַט גְּוּוֹעַן פִּיר אִיילִין אִין דְּעַר פֿרִיט אִוִּךְ זָאל עַר אַנְשְׁלֶאגִין אַמּוּזָה אָן אַפְּרָכָה נֶאָר אִיין אַלְקַעַר וּוּאָס אִיז אִין שְׁטִיב מִיט אַמִּיר צִי דְּעַר שְׁטִיב אִיז חַיִּיב הָאָטְשִׁי עַר הָאָט נִיט קִיין פִּיר אִיילִין .

(י) אַשְׁטִיב וּוּאָס הָאָט קִיין בּוֹדִים אִין קִיין דָּאָךְ אִיז פְּטוּר אִין אַז עַם אִיז צִי גִידְעַקְט פִּיר אִיילִין וּוִיַא אִין אַוּטִי בִּיאַ דְּעַר פִּיר אִיז חַיִּיב אִין אַז עַר הָאָט גִּילִיגְט אַמּוּזָה בִּין עַם אִיז נִיט גְּוּוֹעַן צִו גִּידְעַקְט אִין נֶאָךְ דַּעַם הָאָט עַר צִו גִּידְעַקְט זָאל עַר אַרָאפּ גַּעמִין דִּיא מְזוּזָה אִין נֶאָךְ אַמָּאל אַנְשְׁלֶאגִין מִיט אַפְּרָכָה אָפְּעַר אַז עַר הָאָט אַנְשְׁלֶאגִין בִּין עַם אִיז גְּוּוֹעַן צִו גִּידְעַקְט אִין נֶאָךְ דַּעַם הָאָט עַר אִוִּךְ גִּידְעַקְט דָּאָרְף עַר נִיט אַרָאפּ גַּעמִין דִּיא מְזוּזָה .

(יא) מַעַן זָאל קוֹדֶם אַרזיף לִיגִין דִּיא פִּיר אִין נֶאָךְ דַּעַם זָאל מַעַן אַנְשְׁלֶאגִין דִּיא מְזוּזָה אִין אַז עַם אִיז נִיט דָּא קִיין פִּיר אָדִיר מַעַן קָאן נִיט אַרזיף לִיגִין דִּיא פִּיר זָאל מַעַן אַנְשְׁלֶאגִין אָן אַפְּרָכָה אָדִיר מַעַן זָאל דִּיא מְזוּזָה אַרזיף שְׁלֶאגִין וּוְעַן מַעַן שְׁלֶאגְט אַרזיף אִוִּךְ אִיין אַנְדִיר אָרְט אַמּוּזָה אִין מַעַן מַאָכְט אַפְּרָכָה אִיז מַעַן יוֹצֵא מִיט יַעֲנִיר בְּרָכָה אִין אַז מַעַן לִיגְט דְּעַר נֶאָךְ אַרזיף דִּיא

דיא סיר מין מען דיא מוזה אראפ געמין אין ציריק ארויף שלאגן אין אויף דער ברקה זאל מען פרעגן אשאלה ויארין עם איז דא חילוקים.

(יב) אז מען געמט אראפ דיא מוזה איבער קוקען אין מען שלאגט זיא אהן תיבה ציריק דארף מען קיין ברקה מאכן אין אז עם גידיוערט אסאך צייט אדיר ער קלאפט אהן איין אנדערי מוזה דארף מען אברקה מאכן אין אז דיא מוזה איז אראפ גיפאלן אין מען שלאגט זיא אהן אפילו תיבה דארף מען אברקה מאכן.

(יג) אז ער האט אהן גישלאגן דיא מוזה אהן אברקה קאן ער שוין נישט מאכן קיין ברקה צאדין ער איז נאך נישט פארטיג מיט דעם אהן שלאגן.

(יד) מען ברודי נט אהן צי שלאגן אמוזה צאדין דיא צווייא זייטן פון דעם סיר שטאק זענן הייער צעהן טפחים אין אויף זייא איז אמשקוף אפילו דיא סיר שטאק מיט דעם משקוף אויווין איז נט פון האלץ אדיר פון אנדירי שטיינר נאר פון דער וואגט אליין אין אויווין איז דער באלטין אין דיא סיר מין פרייט זיין פיר טפחים.

(טו) מען דארף אהנשלאגן דיא מוזה אין דער רעכטיר זייט פון וויא מען קומט אריין אין שטיב אין אז מען האט אהן גישלאגן אין דער לינקער זייט איז זיא פסול אין מען ברודי זיא אראפ צי געמין אין אהן שלאגן אויף דער רעכטיר זייט מיט אברקה אז ער האט מפסיק גיוועהן אין מען דארף אהנשלאגן אין אנהייב פון דעם אויבערשטין דריטעל פון דער סיר אין אז מען האט אהנגישלאגן העכיר איז פשר נאר עם זאל זיין ווייט אטפח פון דעם אויבערשטין העלציל אין מען זאלל זיא לייגן אין דער קרים נט גלייך אין דער אויבערשטיר עק פון דער מוזה זאלל זיין צי דער שטיב אן מען זאלל זיא לייגן צי דעם חלל פון דער סיר נט אין דער זייט פון דער סיר אין אז מען

קאן

קאן ניט בשום אופן לייגען אין דעם קלל ווייל דא גוים וועלן זיא אראפ נעמן זאלל מען לייגן אין דער זייט אין דער שטיב עם זאלל נישט זיין קיין טפח ביו צי דער מיר אין זאלל נישט קיין ברכה מאכן.

(טז) אז דא שטיב איז ציטיילט אין צווייען אין בייא יעדיר שטיב איז דא אמיר צי דער גאס אין בייא דער מיטעל וואנט איז אויף דא איין מיר אז איין שטיב איז דער עיקר זאלל מען לייגן דא מוזהר אויף דער רעכטער זייט פין וויא מען גייט אין דער שטיב וואס איז דער עיקר אין אז זענן ביידו גלייך זאלל מען לייגן דא מוזהר אויף דער רעכטער זייט פין וויא מען גייט אריין אין דער שטיב וואס דא מיר איז דארט אנגישלאגן אין דעם דין איז נאך דא חילוקים איבער דעם זאלל מען פרעגן אשארה.

(יז) מען דארף קויפן דא מוזהרות פין אסופר וואס ער איז מוזהק פאר ארא שמים, ניט מארק מוזהרות וואס מען ווייסט ניט ווער עם האט זיין געשריבן אפילו מען לאזט זיין איבער זעהן בייא איין סופר ווארין עם איז שביח וואס עם שרייבן זיי יונגליך וואס ווייסן ניט נזהר זיין אין דא דינים אין דא מוזהרות זענן פסול האמשי מען זעהט ניט דעם פסול, אין איז ניט מקיים דא מצוה פין מוזהר אין מען מאכט אברכה לבטלה, ער זאלל נישט קוקען וואס עם קאסט עהם שיעריר ווארין דא מצוה פין מוזהר איז זייער גרויס אין ברענגט צי אריכות ימים עהם מיט זיינע קינדיר וויא עם שטייט למען רבוי ימיהם וימי בניכם. (יח) אז עם איז דא אסאך הדרים אין זיין שטיב זאל ער בייא אללע טירען אנשלאגן מוזהרות האמשי ער שלאפט ניט נאר אין איין שטיב.

(יט) איידיר מען שלאגט אהן דא מוזהר זאל מען זיא לאזן איבער זעהן בייא איין סופר אין אז עם איז ניט דא אסופר דארט זאל ער אליין איבער זעהן ניט עם זאל ניט זיין קיין שום פעליר,

אין אז מען האט זיא שוין לאנג ניט איבער גיזעהן זאלל מען זיא אראפ נעמן אין לאזין איבער זעהן.

(כ) אז מען שלאגט אהן דיא מוזהה זאלל מען אכמינג נעבין דאס צוועקיל זאל ניט אריין קימען אין דער מוזהה זי זאל ניט פסול ווערין.

שער ס דינים פין פדיון הבן

(א) דעם אייניגס דרייסיגסטען טאג פין ווען דעם בכור ווערט גיבארין דארף עס דער פאטיר אויס לייזן מיט פינעף סלעים אין וויפיל דאס איז לויט איינער געלד זאל ער פרעגן אשאלה אדיר מיט זואך וואס איז ווערט אזוי פיל אין איידיר ער ניט דעם כהן זאלל ער מאכן אברכה ברוך אתה ד' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וציונו (על פדיון הבן) אויף דעם אויס לייזן דעם זין אין נאך דעם זאל ער מאכן שהחיינו אין נאך דעם תיבה זאל ער נעבין דאס געלד אדיר דאס חפץ דעם כהן אין אז ער האט פריער גיגעבין דאס געלד זאל ער נישט מאכן אברכה אין אז דיא מיטער האט אויס גילויזט מיט דעם מאג'ס געלד דארף דער פאטיר נאך אמאהל אויס לייזען אהן אין ברכה.

(ב) אז דער פאטיר האט עהם נישט אויס גילויזט דארף ער זיך אליין אויס לייזן ווען ער ווערט אלט דרייצן יאהר מיט אטאג, אין זאל מאכן אברכה על פדיון הבכור, אין אשהחיינו.

(ג) אז דער פאטיר איז ניט אין דער היים אין קאן נישט אהיים קימן אויס לייזן זאל ער אויס לייזן דארט וויא ער איז האטשי דאס קינד איז ניט דארט.

(ד) אז מען ניט דעם כהן זואך וואס איז ניט ווערט קיין פינעף סלעים אין דער כהן האט עס אהן גינימן פאר פינעף סלעים זאלל ער פרעגן אשאלה ווען ער ברויך נאך אמאהל אויס צי לייזן אין ווען ניט.

(ה) אז ער ניט דעם כהן אמשפון העלפט ניט דער פדיון

צאדין

צאדין ער זאגט דעם כהן דאס ער גיט איהם דיא זאך פאר דעם געלד אין אז דיא זאך איז מער ווערט זאל ער מעגן פארקויפן דיא זאך אליין אין וויפיל ער וועט נעמן מעהר זאלל ער איהם אב געבין .

(ו) אז בשעת ער האט גיגעבין דעם פדיון איז גיווען זיין דעה דאס דער כהן זאל עם אב געבין איז דא חילוקים ווען עם העלפט דער פדיון צאדין ער האט גיזאגט דאס ער גיט עם במתנה אויף דעם תנאי ער זאל עם אפ געבין איבער דעם ווער עם האט אזוי בדעה זאל אזוי זאגן .

(ז) אז דער אייניגס דרייסיגסטער טאג גיפאלט זיך אין שבת אדיר אין יום טוב זאל מען אויס לייזן דיא גאבט אדיר פאטאג (וויא דער מנהג איז דארט) וואס נאך שבת אדיר נאך יום טוב אין אז עם גיפאלט זיך אין אתענית זאל מען אויס לייזן פאטאג אין דיא סעודה מאכין פאנאבט .

(ח) אז זיא האט מפיל גיווען פריער זאלל מען פריענין אשאלה ווארין עם איז דא אין דעם חילוקים .

(ט) אז דער פאטיר אדיר דיא מוטער איז אפהן אדיר אלוי דארף מען גיט אויס לייזן .

(י) אז דאס קינד איז גישטארבין נאך דיא דרייסיג טאג אין מען האט עם גיט אויס גילייזט דארף עם דער פאטיר אויס לייזן אין מאכין אפרכה על פדיון הבן איז גיט קיין שהחיינו .

(יא) וויא עם איז אספק צו מען דארף עם אויס לייזן זאל מען עם אויס לייזן אין זאל געבין דעם פדיון במתנה אויף דעם תנאי ער זאל עם אב געבין .

שער סא דינים פין חלה

(א) איידיר מען שייט אפ דיא חלה זאל מען מאכין דיא ברכה ברוך אתה ד' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותו וציונו להפריש תרומה חלה דיא מייטש איז אזוי (ברוך אתה ד') גילוזבט ביסמי גאט (אלהינו) אינוער גאט (מלך העולם) דער מלך

מלך פון דער וועלט (אשר קדשנו) וואס ער האט אינו גייליגט
 (במצותיו) מיט זיינע מצות (וציונו) אין האט אינו גיבאמין (להפריש
 אפ שיידין (תרומת חלה) חלה וואס הייסט תרומה אין אז מען
 האט גיזאגט נאר דהפריש תרומה אדיר נאר להפריש חלה האט
 מען יוצא גיווען אין נאך דיא ברכה זאל מען זאגן הרי זו חלה
 אין אז מען האט גיט גימאכט דיא ברכה ביו מען האט פארטיג
 גימאכט דאס אפ שיידין דיא חלה זאל מען שוין קיין ברכה גיט
 מאכן .

(ב) איין אנדערער טאר גיט נעמן קיין חלה אן רשות פון
 דעם וואס דאס מייג קער זיין נאר אז מען זעט דאס דאס מייג
 וועט פארדארבן ווערן אז מען וועט ווארטן זאל מען עס באקן
 אין דער וואס דאס מייג קער זיין זאל דער נאך נעמן חלה אין
 אז איין אנדערער האט גענימן חלה פאר דעם באקן איז אשאלה
 (יעוין קצה"ח סי' רביג ובית הלל יו"ד סי' שכ"ח ובהגהות הגאון רב"ש שם) .

(ג) אז דאס מייג איז בשותפות אין זיין ווילען גישט צי
 טיילן ביו נאך דעם באקן מעג איינער נעמן חלה אהן רשות
 פון דעם אנדערן שותף ווייל דעם אנדערן שותף איז מן הסתם
 ניהא אז ער זאלל נעמן חלה אין אפרעמדיר מיו נעמן רשות
 פון בידי שותפים .

(ד) אז מען האט גינימען אפילו אקליין שטיקיל חלה פון
 אנדוים מייג האט מען יוצא גיוועהן נאר דער מנהג איז צי נעמן
 אשטיקיל וויא איין האלב היגירן איי .

(ה) עס איז גישט חייב בחלה נאר פון דיא פינעף מיני
 דגן דאס איז ווייץ, גערשטין, קארין, האבער אלאק, אין אז
 מען האט אויסגישט מעהל פון דיא אללע פינעף מיני דגן איז
 זיך מצרף .

(ו) אז מען האט אויסגישט מעהל פון איינס פון דיא
 פינעף מיני דגן מיט מעהל פון אנדירי מינים אז עס איז דא
 אשיעור חלה פון דעם מין דגן וויא עס שטייט אין אות ה' ווען
 מען

זאל מען אב שיידן די חלה און מען זאל "אין אות ז'

מֵעַן מֵאֲכַמְתּ אַבְרָכָה אִין דָּאָס מִין דְּגָן אִין דָּאָס רַוב אִין עִם חֵיִב
 בְּחֲלָה מִיט אַבְרָכָה אִין אַז אִין נִיט גִּוּוּעָהן קִיין שִׁיעוּר חֲלָה אִין
 מִין דְּגָן נָאָר אִינְאִיִּינִים מִיט דְּעַם אַנְדִּירִין מִין אִין עִם אִין גִּוּוּעָהן
 דָּאָס רַוב אָדער עִם אִין נִיט גִּוּוּעָן אִין מִין דְּגָן אַרֻב אִפִּילוּ עִם
 אִין אֲשִׁיעוּר חֲלָה אִין מֵעַן פִּילְט אִין מִיג אַמְעַם פִּין מִין דְּגָן זָאל
 מֵעַן נְעַמִין חֲלָה אָהֵן אַבְרָכָה אִין אַז עִם אִין גִּוּוּעָהן וּוִינִיגְעֵר
 וּוִיא ² לִיטְעֵר מִיט אַפִּפְטִיל מְעָהל מִין דְּגָן אָדיר מֵעַן פִּילְט נִיט קִיין
 מְעַם פִּין מִין דְּגָן אִין בְּרוּיט אִין עִם פִּטוּר פִּין חֲלָה נָר אַז מֵעַן הָאָמְט
 אוּיִם גִּמִּישְׁט וּוִיזְעֵן מְעָהל מִיט מְעָהל פִּין רִיז אָדיר פִּין הִירֶשׁ
 אָדיר פִּין מְעַנְגִירִי (מֵאלֵא) אַז מֵעַן פִּילְט אַמְעַם פִּין וּוִיִּין אִין
 בְּרוּיט אִפִּילוּ עִם אִין וּוִינִיגְעֵר וּוִיא אַקוּלָא מְעָהל אִין נִישְׁט קִיין
 רַוב זָאל מֵעַן נְעַמִין חֲלָה אָהֵן אַבְרָכָה אַז אִין גֵּאנְצִין מִיג אִין
 אֲשִׁיעוּר חֲלָה אִין אַז דִּיא תְּבִנָּה אִין גִּוּוּעָהן אוּיִם גִּמִּישְׁט אִין
 מֵעַן הָאָמְט גִּמְאָהֲלִין אִין אִינִים אִין וּוִיא גְּלִיָּה מֵעַן הָאָמְט אוּיִם
 גִּמִּישְׁט מְעָל נָאָר מֵעַן דָּאָרְף זִיךְ מִשְׁעֵר זִיין צִי עִם אִין גִּבְלִיבִין
 גִּזּוּפְט מְעָהל אֲשִׁיעוּר חֲלָה פִּין דְּעַם מִין דְּגָן אִין דְּעַם מִיג וּוִיא
 עִם שְׁמִיט פִּרִיר .

(ז) דְּער שִׁיעוּר חֲלָה דָּאָס מִיג זָאל זִיין חֵיִב בְּחֲלָה אִין
 פִּין צוּוִיא לִיטְעֵר מִיט אַפִּפְטִיל מְעָהל נִיט גְּעֵהוּפְט נָאָר נָרָאָד
 זָאלל מֵעַן נְעַמִין חֲלָה אָהֵן אַבְרָכָה אִין פִּין וּוִינִיגְעֵר דָּאָרְף מֵעַן
 קִיין חֲלָה נְעַמִין אִין פִּין פִּיר לִיטְעֵר מִיט צוּוִיא פִּפְטִיל מְעָהל
 זָאל מֵעַן נְעַמִין חֲלָה מִיט אַבְרָכָה אִין נִישְׁט גִּזּוּפְט מְעָהל זְעַנִין
 זִיךְ דִּיא קְלִיִּעֵן אוּיךְ מְצָרָה צִי דְּעַם שִׁיעוּר אַבְעֵר אַז מֵעַן הָאָמְט
 אַרִיין גִּמִּישְׁט קְלִיִּעֵן אִין מְעָהל זְעַנִין זִיךְ דִּיא קְלִיִּעֵן נִיט מְצָרָה
 צִי דְּעַם שִׁיעוּר .

(ח) אַז מֵעַן הָאָמְט אוּיִם גִּמִּישְׁט מְעָהל פִּין דִּיא פִּינְיָה מִינִי
 דְּגָן מִיט רִיבְלִיק (עֵרֶד עִפִּיל) אָדיר מִיט האַרְבִּיזִים (דִּוִּיע) הָאָמְט
 עִם דְּעַם דִּין וּוִיא עִם שְׁמִיט אִין אוּת ו' וּוְעַן מֵעַן מִישְׁט אוּיִם
 מִיט אַנְדֵּרִי מִינִים אִין מֵעַן מְעַג נְעַמִין חֲלָה פִּין דְּעַם מִיג
 אַלִּיין

אֲרִיזִין נָאָר עִם אִיז בַּעֲסִיר אִז מְעַן נַעֲמַט אַרְאָפּ אֲשַׁמְיָקִיל מִיִּג
 אוֹיָה חֵלָה אֲיִדִיר מְעַן מִישַׁמ אַרִיזִין דִּיא עֶרְד עֶפִיל (עִיז הַטַּעַם בֹּזֵה
 בְּשִׁים הַלּוֹן י"ד. וְדוּק הַיִּטֵּב כִּי קִצְרִי וְגַם בְּקִצְרִי שִׁיע הַחֲדָשׁ הַבֵּיא לְהַשִּׁיג בֹּזֵה
 עַל הַחִים וְיֵשׁ בְּהֵגוּ לַעֲשׂוֹת עֵיסָה קִטְנָה וּמְנִירוֹם עַל הַעֵיסָה וְלוֹקָחִים מִמֶּנּוּ חֵלָה עַל
 הַעֵיסָה וְיֵשׁ לַחֹשׁ הַרְבֵּה כְּשֶׁאֵין נוֹשְׁכִין הוּי לֹקָח חֵלָה מִן הַפְּטוּר עַל הַהַיּוֹב וְאִף
 בְּמִקּוֹם שִׁישׁ צִירוֹף סִיל מִיִּט כִּיִּן דִּהַעֵיסָה קִטְנָה אִיזוּ כַּחֲמוּץ וּמְקַפֵּיד עַל תַּעֲיִיבֹתָו
 אִסוּר לִיקָה מִכִּנּוּ חֵלָה עַל הַשָּׂאָר) אִין אִז מְעַן הָאֵמ גִּיקְנַעְמִין אוֹיָה דִּיא
 עֶרְד עֶפִיל אֲדִיר דִּיא הָאֲרַבִּיזִיעַס אֲלִיזִין נָאָר אָהֵן וְאִסוּר הָאֲמִשִּׁי
 עִם אִיז גִּיוּעָהֵן אֲשִׁיעוּר חֵלָה אִין מְעַהֵל אֲלִיזִין זָאל מְעַן נַעֲמִין
 חֵלָה אָהֵן אַבְרָכָה.

(ט) צווייט מייגני וואס אין יעדירין באזונדער איז ניט דא
 קיין שיעור חלה אין און בידי איז דא אשיעור חלה אז מען
 קלעבט אהן איינס אין אנדירין דאס זייא זאלין זיין אהנגיהעפט
 אינאייניגם, זענן זייא חייב בחלה נאר אז ער איז מקפיד דאס
 זייא זאלין זיך ניט אויסמישן דהיינו איין מייג איז פין פין מעל
 אין איין מייג איז פין גימין מעהל אדיר איין מייג איז גיקנעמין
 מיט זאפירן אין איינס ניט אדיר איין מייג איז גיקנעמין מיט
 אייער אין איינס ניט, זענן זיך נישט מצרף אין אז יעדערעס
 מייג קער צי איין אנדירין מענטש זענן זייא זיך ניט מצרף אין
 אז זייא זענן ניט מקפיד זייא זאלין זיך נישט אויס מישן זענן
 זיך מצרף אין צוויי שותפים אדיר תלמידים וואס לערנן בייא
 איין רבי זענן מן הסתם נישט מקפיד אין אז יעדירים מייג איז
 פין איין אנדיר מין זענן זייא זיך נישט מצרף צאדין אויף דעם
 אופן ווייץ מיט אלאק, קארין מיט גערשטין אדיר מיט אלאק,
 גערשטין מיט אלאק, האביר מיט גערשטין אדיר מיט אלאק,
 אין האביר מיט קארין איז אספק צי זייא זענן זיך מצרף אין
 אז ער האט אויסמישט בידי מייגני ביז זייא זענן גיווארין איין
 מייג זענן זייא זיך מצרף אויף אללע פעל.

(צ) אז איין מייג איז פין תבואה וואס מען האט גישניטן
 פאר ראש השנה אין איין מייג איז פין תבואה וואס מען האט
 גישניטן

גִּישׁוּנִימִין נָאָךְ רֵאשׁ הַשְּׁנָה אִז עִם אִזוּ נִישְׁמ דָּא אִין יַעֲדִירִין
 בְּאִזְנֵדֶר קִיין שִׁיעוּר חֵלָה נָאר אִין בִּיּוּדִי אִין אִינִים אִין זִיּא
 הָאָבִין זִיךְ אָהֵן גִּיקְלֶעבֶט טָאר מְעַן נִישְׁמ נְעַמִין חֵלָה פִּין דְּעַם
 מִיּוּג נָאר עַר זָאלֵל נְעַמִין חֵלָה פִּין אַנְדֶּר מִיּוּג וּוּאָס מְעַן הָאָמ
 נָאָךְ נִיט חֵלָה גִּינִימִין פִּין אִימִיג פִּין חֲדָשׁ אוֹיף דְּעַם חֲדָשׁ אִין
 פִּין אִימִיג יִשָּׁן אוֹיף דְּעַם יִשָּׁן אִין אִז אִין יַעֲדִירִין בְּאִזְנֵדֶר אִז דָּא
 אִשִּׁיעוּר חֵלָה זָאלֵל עַר נְעַמִין חֵלָה פִּין יַעֲדִירִין בְּאִזְנֵדֶר עַר
 טָאהֶר נִיט נְעַמִין פִּין אִינִים אוֹיף דְּעַם אַנְדֶּרֶן אִין אִז עַר הָאָמ
 אַבְגִּישִׁיד פִּין אִינִים אוֹיף דְּעַם אַנְדֶּרֶן זָאלֵל עַר נָאָךְ אַמֶּאֱהֵל
 נְעַמִין חֵלָה פִּין דְּעַם אַנְדֶּרֶן מִיט אַפְּרָכָה.

(יא) צווייט מִיּוּגִין וּוּאָס אִין יַעֲדִירִין בְּאִזְנֵדֶר אִזוּ נִיט גִּיוּעַן
 קִיין שִׁיעוּר חֵלָה אִין עַר הָאָמ גִּינִימֶען פִּין יַעֲדִירִין מִיּוּג חֵלָה אִין
 נָאָךְ דְּעַם הָאָמ עַר זִיּא אַנְגִּיקְלֶעבֶט אָדיר אוֹיס גִּימִישְׁט אָדיר עַר
 הָאָמ זִיּא אַרִיין גִּיטָאן אִין אִיין בְּלִי אִין אִין בִּיּוּדִי אִין אַנְדֶּרֶן
 אִשִּׁיעוּר חֵלָה זָאל עַר נָאָךְ אַמֶּאֱל נְעַמִין חֵלָה מִיט אַפְּרָכָה אִין
 אִז בְּשַׁעַת עַר הָאָמ דָּאָס עַרשְׁמִי מֶאֱל גִּינִימֶען חֵלָה אִין גִּיוּעַן
 אַסְפֶּק צוּ עִם אִין אִשִּׁיעוּר חֵלָה אִין יַדִּירִין עַקְסִיִּיר דִּהִינִי זִיּא זַעגִין
 גִּיוּעַן ווייניגער פִּין לִיטֶער מִיט ² פִּיפֶטֶעל אִין מַעֲהָר פִּין ²
 לִיטֶער מִיט אַפִּפֶטֶעל אִין נָאָךְ דְּעַם הָאָמ עַר זִיּא אוֹיס גִּימִישְׁט
 אָדיר אַנְגִּיקְלֶעבֶט אָדיר אַרִיין גִּיטָאן אִין אִיין בְּלִי זָאל מְעַן
 נְעַמִין נָאָךְ אַמֶּאֱר חֵלָה אָן אַפְּרָכָה.

(יב) צווייט מִיּוּגִין וּוּאָס אִין יַעֲדִירִין אִזוּ נִיט דָּא קִיין שִׁיעוּר
 חֵלָה אִין אִין בִּיּוּדִי אִין דָּא אִשִּׁיעוּר חֵלָה אִז מְעַן הָאָמ זִיּא אַרִיין
 גִּילִיגֶט אִין אִיין בְּלִי אִין זִיּא הָאָבִין זִיךְ אַנְגִּירֶרֶט אַפִּילוּ זִיּא
 הָאָבִין זִיךְ נִיט אַנְגִּיקְלֶעבֶט זָאל מְעַן נְעַמִין חֵלָה מִיט אַפְּרָכָה אִין
 אִז זִיּא הָאָבִין זִיךְ נִיט אַנְגִּירֶרֶט זָאל מְעַן נְעַמִין חֵלָה אָן אַפְּרָכָה
 אִין אַפִּילוּ נָאָךְ דְּעַם בְּאִקִּין הָאָמ מְעַן דָּאָס בְּרוּיט פִּין בִּיּוּדִי אַרִיין
 גִּילִיגֶט אִין אִיין בְּלִי אִין אוֹיף אַזוי דֶּער דִּין נָאר אִז אִיין מִיּוּג
 אָדיר אִיין בְּרוּיט אִין גִּיוּעַהֵן הַעֲבִיר דֶּער בְּלִי אִין עִם זִיךְ נִישְׁמ

מצדק נאר אז אביסל פון דעם טייג אדיר פון דעם פרויט איז גיווען אין דער פלי האמשי דעם רוב איז גיווען העכר איז זיך מצדק אין אז עס איז גיווען אשיעור חלה אין דעם וואס איז אין דער פלי אין מען האט גנימען חלה פון דעם וואס איז גיוועהן אינגאנצן העכר דער פלי זאל ער נאך אמאהל נעמן חלה פון דעם וואס איז אין דער פלי אן אברקה אין איין פלי וואס האט ניט קיין ווענטליך דהיינו אלאקשין פרעט איז ניט מצדק צאדין זיין גלעבן זיך און אין אז דיא צווייא טייגן זענן פון צווייא מינים אדיר פון צווייא מענטשין וואס זענן מקפיד זיין זאלן זיך ניט מישען זענן זיין זיך ניט מצדק.

(יג) אז מען לייגט אריין דיא טייגן אדיר דאס פרויט אדיר מצות אין אטישטיף אין מען דעקט זיין צו מיט דעם טישטיף זענן זיין זיך מצדק וויא גלייך מען האט זיין גלייגט אין אפלי אפער אז מען לייגט זיין ניט אריין אין דעם טישטיף נאר מען דעקט זיין צו מיט דעם טישטיף אז זיין האבין פרער ניט גיהאמ קיין שיעור חלה זאל נעמן חלה אן אברקה.

(יד) צווייא טייגן וואס איז יעדירן טייג איז דא אשיעור חלה אז זיין זענן נאנט איינס צו עס אנדירע מעג מען נעמן חלה פון איין טייג אויף דעם אנדירן האמשי זיין זענן ניט אין איין פלי אין זיין דרען זיך ניט אן. נאר אז זיין זענן ניט פון איין פון תבואה טאר מען ניט נעמן חלה פון איינים אויף דעם אנדירן נאר קארן מיט אלאק אדיר האביר מיט גערשטין איז אזוי וויא איין פון איין אז איין אשה נעמט חלה פון בידי אפילו פון יעדירן טייג עקסטיר זאל זיא ניט מאכן נאר איין פרקה אין זאל ניט מפסיק זיין פון זיא נעמט פון דעם אנדירן טייג אויף אין אז נאך דעם וויא זיא האט גנימען חלה פון איין טייג האט זיא מפסיק גיווען מיט ווערטיר וואס קערין זיך ניט אן צו דער חלה זאל זיא הייסן איין אנדירן נעמן חלה פון דעם אנדירן טייג מיט אברקה אין אז ניט זאל זיא אליין נעמן חלה אן אברכה

אֲבָרְכָהּ אִין אִז עֵס הָאֵט גִּידֹאזִירֵט אִין לֶאֱנַגַּע צִיט נֶאָךְ דַּעַם
 וְיִיא זִיא הָאֵט גִּינִימַעַן חֵלָה פִּין דַּעַם עֲרֻשְׁמִין טִיג אִין הָאֵט מִסִּיחַ
 דַּעַת גִּוּוּעַן זָאל זִיא נַעֲמִין חֵלָה פִּין דַּעַם אַנְדִּירִין טִיג מִיט אֲבָרְכָהּ
 אָדִיר זִיא זָאל הַיִּיסִין אִין אַנְדִּירִין נַעֲמִין חֵלָה מִיט אֲבָרְכָהּ .

(טו) אִז אִין טִיג הָאֵט אֲשִׁיעֹר חֵלָה אִין אִין טִיג הָאֵט
 גִּיט קִיין שִׁיעֹר חֵלָה אִז דָּאָס קִלִּינִי טִיג גִּיט חֵיִיב בַּחֵלָה צֶאדִין
 עַר קִלְעֵבֵט עֵס אָן אִין דַּעַם גִּרְעִסִירִין טִיג אָדִיר עַר לִיגֵט וְיִיא
 אִז אִין פֿלי אִין וְיִיא רִירַעַן זִיךְ אָן אִין אִז וְיִיא רִירַעַן זִיךְ גִּיט אָן
 אִז אֲסַפֵּק אִין עֵס הָאֵט דַּעַם דִּין וְיִיא עֵס שְׁמִיט אִין אִז מ' י'
 י"ב אִין אִז מַעַן הָאֵט וְיִיא גִּילִיגֵט אִין אִין פֿלי אִין מַעַן
 הָאֵט וְיִיא גִּיט אַנְגִּיקִלְעֵבֵט חֶאֱמִשִּׁי וְיִיא הָאֲבִין זִיךְ אָן גִּרִירֵט אִין
 מַעַן הָאֵט גִּינִימַעַן חֵלָה פִּין דַּעַם קִלִּינִים טִיג אוֹיף דַּעַם גִּרוֹיסִין
 דֶּאָרף מַעַן נֶאָךְ אַמָּאל נַעֲמִין חֵלָה פִּין דַּעַם גִּרוֹיסִין טִיג מִיט
 אֲבָרְכָהּ אִין אִז עֵס אִז אֲסַפֵּק צו דָּאָס קִלִּינִי טִיג הָאֵט אֲשִׁיעֹר
 חֵלָה זָאלל מַעַן לִיגִין דָּאָס קִלִּינִי לַעֲבִין דַּעַם גִּרוֹיסִין אִין מַעַן
 זָאל נַעֲמִין חֵלָה פִּין דַּעַם גִּרוֹיסִין אוֹיף דַּעַם קִלִּינִים אוֹיף חֶאֱמִשִּׁי
 זִיא הָאֲבִין זִיךְ גִּיט אַנְגִּיקִלְעֵבֵט, אִין אִז מַעַן הָאֵט גִּינִימִין פִּין דַּעַם
 קִלִּינִים אוֹיף דַּעַם גִּרוֹיסִין אִין זִיא זַעֲנִין גִּיט גִּוּוּעַן אַנְגִּיקִלְעֵבֵט
 אִין גִּיט אִין אִין פֿלי זָאל מַעַן נַעֲמִין נֶאָךְ אַמָּאל חֵלָה פִּין דַּעַם
 גִּרוֹיסִין אָן אֲבָרְכָהּ .

(טז) מַעַן מֶאָכֵט אַנְרוֹיס טִיג אוֹיף דַּעַר דַּעַה מַעַן זָאל עֵס
 צו טִיילִין דָּאָס טִיג פֶּאָר דַּעַם בֶּאָקִין אוֹיף אַסֶּאָף חֶלְקִים צו אַסֶּאָף
 מַעֲנִטְשִׁין וְוֶאָס וְוַעֲט גִּיט זִיין קִיין שִׁיעֹר חֵלָה אִין יַעֲדִירִינֵם חֶלֶק
 אִז עֵס פֶּטוֹר פִּין חֵלָה אִין אִז מַעַן ווִיל צו טִיילִין דָּאָס טִיג פִּין
 זִיין גִּבְרֶאָף וְוַעֲנִין אִז מַעַן בֶּאָקֵט עֵס אוֹיף אִין מָאל אִין אִין
 אוֹיוּוַעַן אִז עֵס חֵיִיב בַּחֵלָה אִין אִז מַעַן בֶּאָקֵט עֵס גִּיט אוֹיף אִין
 מָאל אָדִיר גִּיט אִין אִין אוֹיוּוַעַן זָאל מַעַן נַעֲמִין חֵלָה אָן אֲבָרְכָהּ
 אִין אִז מַעַן צו טִיילֵט גִּיט דָּאָס טִיג בִּין נֶאָךְ דַּעַם בֶּאָקִין אִז אוֹיף
 אַלְלַע פֶּעַר חֵיִיב בַּחֵלָה אִין דַּעַר דִּין פִּין אַפֶּעֲקִיר וְוַעֲט שְׁמִיַּעַן
 ווִיטִיר

ווייטער .

(יז) אבעקיר וואס באקט צו פאר קופין אז ער האט גיכע-
 מין אנהויס טייג אויף דער דעה דאס ער זאל עס צו טיילן פאר
 דעם באקן פאר אסאך מענטשן וואס אין יעדירען חלק וועט
 ניט זיין קיין שיעור חלה דארף דער בעקיר חלה נעמן פון דעם
 טייג צאדין ער האט וויסנע קונים וואס נעמן פון עס תמיד
 איז עס פטור פון חלה אין אז ער וויל עס צו טיילן אויף גרויס
 חלקים וואס אין יעדירין חלק וועט זיין אשיעור חלה דארף דער
 בעקיר חלה נעמן פון דעם גאנצן טייג ער טאר ניט צו טיילן
 אן חלה גנימין אין אז ער האט ניט גנימין חלה זאל יעדירע
 אשה נעמן חלה פון איהר חלק אין אז דער בעקיר האט וויסנע
 קונים מעג ער עס צו טיילן אן חלה גנימען דאס יעדירע אשה
 זאל נעמן חלה פון איהר חלק.

(יח) פון טייג וואס קער צו איינים טארין ניט צווייא ווייכער
 חלה נעמן אפילו מען האט עס צו טיילט אויף צווייא חלקים
 אין עס איז דא אין יעדירין חלק אשיעור חלה אין אז מען האט
 עס צו טיילט אן חלה גנימען אין איין אשה האט גנימען אין
 האט אין זין גיהאט זיא זאל ניט פאטירן מיט דער חלה נאר
 איהר חלק זאל דיא אנדירע נעמן חלה פון דעם אנדירען חלק
 אפילו עס איז ניט גיווען קיין שיעור חלה אין אנדירען חלק.

(יט) אז צווייא מענטשן האבן איין טייג פשוטפות אויף
 דער דעה וויא זאלין זיך צו טיילן מיט דעם טייג פאר דעם באקן
 טאר איינער ניט נעמן חלה פון דעם גאנצן טייג אז דער אנדירער
 איז מקפיד נאר יעדירער זאל נעמן חלה פון זיין חלק אז עס איז
 דא אשיעור חלה אין יעדירעם חלק אין אז עס איז ניט דא קיין
 שיעור חלה ניט אין איין חלק אין עס פטור פון חלה אין אז אין
 איינים איז דא אשיעור חלה אין דעם אנדירינס איז ניט דא דער
 וואס איז דא אשיעור חלה אין זיין חלק זאל נעמן חלה אויף
 דעם

דַּעַם גִּאנְצִין מִיַּיג .

(כ) אַז מַעַן הָאֵם צִיטִילט אִיין מִיַּיג אויף צווייא חֲלָקִים
 אַיִדיר מַעַן הָאֵם חֲלָה גִינִימִין מַעַן גַּעמִין חֲלָה פִּין אִיין חֲלָק
 אויף דַּעַם אַנְדִירִין חֲלָק אויף הָאֵם שִׁשׁ עִם אִיז נִיט פֶּאָר עֵהם, אִין
 אַז בְּשַׁעַת מַעַן הָאֵם חֲלָה גִינִימִין הָאֵם מַעַן אִין זִין גִּיהָאֵם דָּאָם
 עִם זָאל נִיט פֶּסִידִין נָאָר דָּאָם חֲלָק אַלִיין דָּאָרף עַר גַּעמִין חֲלָה
 פִּין דַּעַם אַנְדִירִין אויף מִיט אַבְרָכָה אַפִּילוּ עִם אִיז נִישַׁט גִּיוועהן
 קִיין שְׁעִיר חֲלָה אִין אַנְדִירִין חֲלָה, אִין אַז מַעַן הָאֵם סַתֵּם גִּינִימִין
 חֲלָה פִּין אִיין חֲלָק זָאלל מַעַן גַּעמִין פִּין דַּעַם אַנְדִירִין חֲלָק חֲלָה
 אָהן אַבְרָכָה, אִין אַז בְּשַׁעַת מַעַן הָאֵם גִּימַאכַט דָּאָם מִיַּיג אִיז
 זִיין דַּעַה גִּיווען צִי מִיַּילִין דָּאָם מִיַּיג שְׁמִיט דַּעַר דִּין אִין אֹתִיו .

(כא) אַז מַעַן הָאֵם גִּינִימִין זאווער מִיַּיג פִּין אַנְדִירִים מִיַּיג
 וואָס עִם הָאֵם גִּיהָאֵם אַשְׁעִיר חֲלָה אַיִדיר מַעַן הָאֵם גִּינִימִין
 חֲלָה אִין מַעַן הָאֵם אַרִיין גִּילִיגט אִין מִיַּיג פִּין אִיין אַנְדִיר מִין
 דָּגִן וואָס עִם הָאֵם נִישַׁט קִיין שְׁעִיר חֲלָה אַדִיר אִין אַמִּין וואָס
 אִיז נִיט חֲטִיב בְּחֲלָה דִּהִינִג אִין מַאֲלֵא אַדִיר דִּרַעַט־שְׁקִי אַז מַעַן
 פִּילט אַמַּעַם פִּין דַּעַם מִין וואָס דָּאָם זויער מִיַּיג אִיז דָּאָרף מַעַן
 גַּעמִין חֲלָה מִיט אַבְרָכָה אִין אַז מַעַן פִּילט נִיט קִיין מַעַם זָאלל
 מַעַן פֶּרַעַגִין אַשְׁאֲלָה אויף דַּעַר בְּרָכָה אִין אַפִּילוּ מַעַן פִּילט אַמַּעַם
 זָאלל מַעַן פֶּרַעַגִין וויא מַעַן גַּעמִט אויף דַּעַם חֲלָה, אִין אַז דָּאָם
 זויער מִיַּיג אִיז פִּין אַקִּלִיין מִיַּיג וואָס עִם הָאֵם נִישַׁט גִּיהָאֵם קִיין
 שְׁעִיר חֲלָה אִיז עִם פֶּסִיד .

(כב) אַז מַעַן הָאֵם גִּינִימִין זויער מִיַּיג פִּין אַזוי מִיַּיג וואָס
 עִם הָאֵם גִּיהָאֵם אַשְׁעִיר חֲלָה אַיִדיר מַעַן הָאֵם גִּינִימִין חֲלָה
 אִין מַעַן הָאֵם אַרִיין גִּילִיגט אִין אַזוי מִיַּיג וואָס הָאֵם נִישַׁט קִיין
 שְׁעִיר חֲלָה אַדִיר מַעַן הָאֵם שׁוֹן גִּינִימִין חֲלָה אַז דָּאָם מִיַּיג אִיז
 אִיין מִין מִיט דַּעַם זויער מִיַּיג דָּאָרף מַעַן גַּעמִין חֲלָה מִיט אַבְרָכָה
 אִין מַעַן זָאל פֶּרַעַגִין אַשְׁאֲלָה וויאזוי מַעַן גַּעמִט אויף דַּעַם חֲלָה .

(כג) אַז מַעַן הָאֵם אַרִיין גִּילִיגט זויער מִיַּיג פִּין אַנְדִיר

פִּין

פִּין אַזוי טײַג װאָס מֶען האָט שװן גִּינְמִין חֵלָה אין אַזוי טײַג
 װאָס עס איז חַיִּיב בַּחֵלָה אַז עס איז דאָ איין אַנדֵיר טײַג װאָס
 איז חַיִּיב בַּחֵלָה זאַלל מֶען עס לײַגן נֶעפֿין דֶּעם טײַג אין זאַלל
 נֶעמִין חֵלָה פִּין יַעֲנִים טײַג אויף דֶּעם טײַג אויף אין אַז נִיט זאל
 מֶען מאַכן אַקלײַן טײַגיל אין מֶען זאל עס אַהַנְקלֶעפֿן אין דֶּעם
 טײַג אין מֶען זאַלל נֶעמִין חֵלָה פִּין דֶּעם קלײַנִים טײַגיל אין אַז
 נִישַׁט זאַלל ער אַבֿשׂיידִין פִּין דֶּעם טײַג חֵלָה אַפִּיסל אַגְרֶעסִיר
 שְׂמִיקִיל װײַא דאָס זײַער טײַג איז גײַועהן אין אַז מֶען האָט
 יִשְׂמָרְק לײַז גִּמְאָכְט דאָס זײַער טײַג אין דאָס טײַג איז האָרַט
 מֶעג מֶען נֶעמִין חֵלָה פִּין דֶּעם טײַג אַזוי װײַא פִּין אַנדֵיר טײַג
 נֶאָר עס איז גלײַךְ מֶען זאל נֶעמִין דאָס זײַער טײַג צי איין אַנדֵיר
 טײַג אײַדִיר מֶען נֶעמִט חֵלָה אין אַז מֶען נֶעמִט אַראָפּ זײַער טײַג
 אַרײַן צי לײַגן אין בֶּאָרֶשֶׁט זאל מֶען נֶעמִין נֶאָךְ דֶּעם װײַא מֶען
 מֶען האָט שװן גִּינְמִין חֵלָה אין אַז מֶען לײַגט אַרײַן מֶאלֶאײַען
 זײַער טײַג מֶעג מֶען נֶעמִין חֵלָה פִּין דֶּעם טײַג אַזוי װײַא פִּין
 אַנדֵיר טײַג .

(כד) מֶען דאַרף נֶעמִין חֵלָה פִּין דֶּעם טײַג פֶּאָר דֶּעם בֶּאָקן
 אין אַז מֶען האָט נִיט גִּינְמִין פִּין דֶּעם טײַג זאל מֶען נֶעמִין חֵלָה
 נֶאָךְ דֶּעם בֶּאָקן מֶען דאַרף זײַא נִיט לײַגן אין איין בלי אין נִיט
 צי דַעקן .

(כה) אַז עס איז גײַועהן בְּרוּיט אָדיר מִצַּת פִּין צװײַא
 טײַגן אָדיר מֶעהר װאָס יַעֲדִירִים טײַג האָט גִּיהאַט אַשׁיַעוֹר חֵלָה
 אין מֶען האָט קײַן חֵלָה גִּינְמִין זאַלל מֶען נֶעמִין פִּין איין בְּרוּיט
 אָדיר פִּין איין מִצָּה חֵלָה אויף דֶּעם גאַנצִין בְּרוּיט קאַטשִׁי זײַא
 יַעֲנִין נִיט אין איין בלי אַפֿער אַז איין טײַג האָט נִיט גִּיהאַט קײַן
 שׁיַעוֹר חֵלָה זאַלל ער זײַא אַרײַן לײַגן אין איין בלי אין זאַלל
 נֶעמִין חֵלָה עס איז גלײַךְ צו נֶעמִין חֵלָה אַגאַנצִי מִצָּה .

(כז) אַז אַפְּרוּיט אָדיר אַמִּצָּה װאָס מֶען האָט שװן פִּין דֶּעם
 חֵלָה גִּינְמִין האָט זיך אויסגִּמִישַׁט מִט בְּרוּיט אָדיר מִצַּת װאָס
 מֶען

מֵעַן הָאֵם נָאֵךְ נִיט קִיין חֵלְהָ גִינִימִין אִין עַר דִּירְקָאנְט נִיט, זָאל
 עַר בְּאִקִּין אַבְרוּיט אָדיר אַמְצָה פִּין טִיג וואס הָאֵם נִישְׁט קִיין
 שְׁיַעוּר חֵלְהָ אִין מִיט דַעם בְּרוּיט אָדיר מִיט מְצוֹת וועט עִם הָאָפִין
 אַשְׁיַעוּר חֵלְהָ אִין זָאלל עִם אַרְיִין לִיגִין אִין אִיין פֿלי מִיט דַעם
 בְּרוּיט אָדיר מִיט דִיא מְצוֹת אִין זָאל נַעֲמִין חֵלְהָ פִין דַעם אויף
 דַעם גַּאנְצִין וואס אִין אִיז נִימִישְׁט, אִין אַז עַר הָאֵם נִישְׁט קִיין
 אַנְדִיר טִיג זָאלל עַר אַשְׁאֵלָה פֿרַעגִין.

(כז) אַז מֵעַן הָאֵם גִּיבְאִקִּין בְּרוּיט אָדיר מְצוֹת אִין מֵעַן הָאֵם
 פִּין זִיַא אַוועק גִּיגַעֲבִין אִיִדִיר מֵעַן הָאֵם חֵלְהָ גִינִימִין אַז זִיַא
 זַעֲנִין פִּין אִיין טִיג זָאל עַר נַעֲמִין חֵלְהָ פִין דַעם וואס אִין גִּיבְלִפִּין
 אִין זָאלל מְבִיין זִיין צִי פֿטִירִין דָאס וואס עַר הָאֵם אַוועק גִּיגַעֲבִין
 אויף אִין אַז עִם אִין נִיט גִיִווען פִּין אִיין טִיג זָאל עַר מוֹדַע זִיין
 דַעם אַנְדִירן דָאס עַר זָאלל נַעֲמִין חֵלְהָ.

(כח) אַז מֵעַן הָאֵם פֿאַרְנַעֲסִין צִי נַעֲמִין חֵלְהָ אִין מֵעַן הָאֵם
 זִיךְ דִירְמָאנְט שֶׁבֶת אָדיר יוֹם טוֹב טָאָהר מֵעַן נִישְׁט נַעֲמִין קִיין
 חֵלְהָ נָאֵר מֵעַן זָאל עִסן אִין מֵעַן זָאלל אִיבַעַר לְאִזִּין אַשְׁטִיקִיל
 אִין אַז עִם אִין גִיִוועהן פִּין אַסאַךְ טִיגִין זָאלל מֵעַן אִיבַעַר לְאִזִּין
 פִּין יַעֲדִירִין בְּרוּיט אָדיר פִּין יַעֲדִירִיר מְצָה אַשְׁטִיקִיל אִין נָאֵךְ
 שֶׁבֶת אָדיר נָאֵךְ יוֹם טוֹב זָאלל מֵעַן נַעֲמִין חֵלְהָ פִין דַעם אויף
 אִינְגַאנְצִין.

(כט) מֵעַן טָאָהר נִיט מַאכִין אִין מִיסְטִין אַקְלִיין טִיג פֿרִי
 עַר זָאלל נִישְׁט דַארְפִין קִיין חֵלְהָ נַעֲמִין, צַאדִין עַר הָאֵם נִישְׁט
 מְעַהר אָדיר עַר דַארְף נִיט מְעַהר אִין מְצוֹת אויף פֿסח מֵעַן מֵעַן
 אויף בְּאִקִּין אויף אִיין מָאָהל ווייניגער וויַא אַשְׁיַעוּר ווייל דִיא
 פֿוֹנָה אִין נָאֵר פֿרִי עִם זָאל נִיט זִיין אַהֲשֵׁשׁ חֲמֵץ אִין מֵעַן מִיט
 זִיַא דִיר נָאֵךְ מְצַרְף זִיין.

(ל) טִיג וואס אִין גִימַאכְט אויף צִיבְאִקִּין דִהִינִי לְאִקְשִׁין
 פֿערֿפֿיל קֶרַעֿפֿלִיךְ אַז עִם אִין גִיִוועהן אַשְׁיַעוּר חֵלְהָ זָאלל מֵעַן
 נַעֲמִין חֵלְהָ אַהִן אַבְרָכָה אִין אַז מֵעַן הָאֵם זִיךְ פֿאַרְאֲטִין נָאֵךְ דַעם
 קַנַעֲטִין

קִנְעִינִין צִי בְּאִקּוֹן אֲשִׁמְיִקִּיל פִּין דְּעַם מִיּוּג אִין מְעַן הָאֵט גִּיבְאִקּוֹן
 זְאֵלל מְעַן נְעִמִין חֵלָה מִיט אַבְּרָכָה אִין אִז פִּין אֶהְיִיב קִנְעִינִין
 הָאֵט מְעַן אִין זִין גִּיהָאֵט צִי בְּאִקּוֹן אֲשִׁמְיִקִּיל אִין אֲשִׁאלָה אוּיָה
 דְּעַר בְּרָכָה אִין אִז עַם אִין גִּיבְנְעִינִין נָאֵר אוּיָה אִייעַר נָאֵר אָהֵן
 וּואַסִיר זְאֵל מְעַן נְעִמִין אָהֵן אַבְּרָכָה .

(לא) מִיּוּג וּואַס עַם אִין גִּימְאָכְט וּוייעַךְ דְּהִינֵי מְעַן הָאֵט
 עַם נִיט גִּיבְנְעִינִין נָאֵר אִז מְעַן הָאֵט אוּיָס גִּימִשְׁט וּואַסִיר
 מִיט דְּעַם מְעַהֵל אִז עַם אִין אוּיָה צִי בְּאִקּוֹן אֶפִּילִי אִין אַבְּעִקִּילִי
 אִין עַם חֵיִיב אִין אִז עַם אִין אוּיָה צִי קְאָכִין אִין עַם פִּטוּר אִין
 אִז עַר הָאֵט זִיךְ נָאֵךְ דְּעַם בְּאַרְאִינִין צִי בְּאִקּוֹן אִין עַם חֵיִיב אִין
 אִז עַם אִין שְׁמַאָרְק שְׁיִטְעַר וּואַס מְעַן גִּיטְט עַם אִין עַם אוּיָה
 אֵלְלַע פִּעֵלֵל פִּטוּר צִאָדִין עַם אִין דָּא אַגְרִיבִיל אִין אוּיָוִין וּואַס
 מְעַן גִּיטְט אַרִיִין דָּאָס מִיּוּג אִין עַם בְּאִקְטִי זִיךְ דָּאָרְט אִין עַם חֵיִיב .

(לב) פִּין הָאֲנִיָּק לְעִקְוָה אִז עַר הָאֵט אֲשִׁיעוּר חֵלָה זְאֵלל
 מְעַן נְעִמִין חֵלָה מִיט אַבְּרָכָה אִין פִּין צִיְקַעַר לְעִקְוָה מִיט אִייעַר
 זְאֵל מְעַן נְעִמִין חֵלָה אָהֵן אַבְּרָכָה וּוייל אִז מְעַן קִנְעִינִין מִיט אוּיָה
 אִינִיס פִּין דִּיא מִשְׁקִין דְּהִינֵי וּויין, הָאֲנִיָּק פִּין בִּינְעֵן, בּוּימְאִייל,
 מִלְעָה, מוּי וּואַסִיר, בְּרוּיָךְ מְעַן צִי נְעִמִין חֵלָה מִיט אַבְּרָכָה אִין
 אִז מְעַן קִנְעִינִין נָאֵר אוּיָה אִייעַר אָדִיר אוּיָה רִיבְלִיךְ (עַרְדְּעִפִיר)
 אָדִיר אוּיָה זְאֵלל פִּין אַנְדְּעִירי פִירִות בְּרוּיָךְ מְעַן צִי נְעִמִין חֵלָה
 אָהֵן אַבְּרָכָה .

(לג) אִז מְעַן הָאֵט נִיט גִּיבְנְעִינִין מִיט וּויין, הָאֲנִיָּק, בּוּימְאִייל
 מִלְעָה, מוּי וּואַסִיר אִין דִּיא תְּבוּאָה פִּין דְּעַם מְעַהֵל הָאֵט מְעַן
 נִיט גִּעִנְעִצְט פִּאר דְּעַם מְאֵהֵלִין אִין מְעַן הָאֵט נִיט אַרִיִין גִּינְעֵבִין
 אִין מִיּוּג אַבִּיסְעֵל וּואַסִיר אָדִיר זְאֵלל וּואַסִיר אִז מְעַן נְעִמִין חֵלָה
 פִּין דְּעַם מִיט מְאֵהֵר מְעַן עַם נִיט פִּארְבְּרֵעִינִין אִיבְעַר דְּעַם אִז
 מְעַן מְאָכְט אוּיָה פִּסַּח אַמְרִיקַע מְצוֹת וּואַס מְעַן מְאֵהֵר נִיט אַרִיִין
 מִיט וּואַסִיר זְאֵלל מְעַן קִנְעִינִין אוּיָה אִין מְאֵהֵל וּויינִיגְעַר וּויא
 אֲשִׁיעוּר אִין מְעַן זְאֵלל וּויא דִיר נָאֵךְ נִיט מְצַרְף זִין אִין אִז מְעַן
 הָאֵט גִּיבְנְעִינִין אֲשִׁיעוּר זְאֵלל מְעַן פִּרְעֵינִין אֲשִׁאלָה וּויאזוּי מְעַן

זאל זיך נוהג זיין .

(לה) טייג פין אנוי איז פטור פין חלה אפילו עס האט עס גיקנעטן אייד אין אפילו ער האט עס גיגעבין דעם יוד נאך דעם קנעטן, אין טייג פין אייד איז חייב בחלה האטשי עס האט עס גיקנעטן אנוי אין אז עס איז בשותפות מיט אנוי אז עס איז דא אין ידם חלק אשועור חלה איז חייב בחלה אין אז נישט נישט .

(לה) אז מען מאכט טייג פאר אבהמה אדיר פאר עופות אדיר פאר בלבים איז עס פטור פין חלה, אין אז דיא פאסטכים עסין אויך פין דעם איז עס חייב אין אז מען דירקענט ניט אין דער צורה פין דעם ברויט אז עס איז פאר בלבים אדיר פאר בהמות זאלל מען נעמן חלה אהן אברכה אויף אללע פעל .
(לו) אז דאס מעהל איז ווערימיג וואס אייד טאהר נישט עסין אין מען האט עס גיקנעטן פאר אנוי זאל מען נעמן חלה אהן אברכה .

(לו) אז מען האט גיבאקן אפלאדין פין טייג מיט פלייש וואס מען האט ניט גינימן קיין חלה אז עס איז דא אנדיר טייג וואס איז חייב בחלה זאל מען עס צו ברענגן אין מען זאל נעמן חלה פין דעם טייג אויף דעם פלאדין אין אז ער האט ניט קיין אנדיר טייג זאל ער נעמן חלה פין דעם פלאדין אליין .

(לה) אז מען האט גיקנעטן טייג אין יום טוב זאל מען נעמן חלה אין מען זאל דיא חלה ניט פארברענגן ביז נאך יום טוב, אין אז מען האט גיקנעטן פאר יום טוב טאר מען נישט נעמן חלה אין יום טוב נאר מען מעג עסין אין מען זאל איבער לאזן אשטיקעל טייג ניט גיבאקנס אין אז מען האט עס גיבאקן פאר יום טוב זאלל מען איבער לאזן אשטיקעל גיבאקנס מען זאל פין דעם נעמן חלה נאך יום טוב .

(למ) אז דיא חלה האט זיך ציריק אויס גימישט אין דעם טייג אדיר אין אנדיר טייג אדיר זיא איז אריין גיפאלן אין גיקעכץ

זאל

זאל מען אשאלה פֿרעניו.

(מ) אַז עס אַרײַן גיפאלין אשמוקעד טײַג אָדיר זױער טײַג
 וואס מען האט קײן חֵלָה גינימען אין אַניקעכץ אָדיר מען האט
 אַרײַן גילייגט אין פֿאַרשט אָדיר אין אַיגערכױס זאל מען אשאלה
 פֿרעניו.

גיטע הנדגות פֿין אנאגץ יאהר

(א) יעדריד איז מהויב אויס צו זעצן אציט צו לערנין
 תורה ווארין אויף דעם איז ער פאשאפן גיווארין אין אויף דעם
 שטייט דיא וועלט אין דאס איז דאס חיות פֿין דער נשמה אין
 נאך דער פֿטירה געמט מען דאס ערשטי מאל דין וחשבון צו
 ער האט אויס גיזעצט אציט צו לערנין תורה אפילו דער וואס
 קאן גיט לערנין זאל ער לערנין אין דיא ספרים וואס
 זענן אויף טייטש, אפילו ווער עס איז אפרוד אין דער פרנסה
 אין דארף עוסק זיין אין גישעפט זאל ער האטשי צווייא שעה
 אין מעת לעת געמין פֿין זינעט וועגן צו לערנין אין אז השם
 יתברך וועט וועלן וועט ער עס געבין הצלחה אין דער איביריגער
 צייט, אין אז חלילה גיט מעג ער זיך ארום יאגין טאג אין נאכט
 העלפט גיט איבער דעם זאל ער קודם לערנין אין גיזעצט צייט
 אין דאזינין אין נאך דעם זאל ער טיען משה ומתן באמנה אין
 זאלל בעטין דאס השם יתברך זאל עס געבין הצלחה בדי ער
 זאל האבן פרנסה אין זאל קאנין טיען צדקה אין גמילת חסדים
 אין מעשים טובים אין מחזיק זיין תלמידי חכמים, וועט ער אודאי
 מצליח זיין, ומפל שפן ווער עס האט קיין גישעפט איז אודאי

מהויב צו לערנן ער וועט בודאי קיין שום תירץ האפן איבער
 דעם זאל זיך דער מענטש אזוי נוהג זיין, ער זאל אויף שטייען
 גאנץ פריא האטשי דער יצר הרע לאזט עס נישט מיט זינע טענות
 זאל ער זיך שטארקן וויא איין לויב ער זאל אויף שטייען בזהירות
 אין זאל זאגן (מודה אני לפניך מלך ה' נקיים) איך לויב דיך מלך
 וואס לעבסט אייביג (שהחודרת פי נשמתו בהמלכה) וואס האסט
 אימגקערט אין מיר מיין נשמה מיט דערפארמקייט (רבה
 אמנתך) עס איז גרויס היין באגלייבשאפט, אין גאך דעם זאל
 ער זיך אפ גיסען דיא הענד ער זאל נעמן דיא פלי אין דער
 רעכטיג האנד אין זאל געבן אין דער לינגער אין זאל אפ גיסען
 קודם דיא רעכטיג אין גאך דעם דיא לינקע אזוי זאל ער טיען
 דרייא מאל אין מאל אויף דער האנד אין איין מאל אויף דער
 אנדרע עס זאל זיין צו דרייא מאל אויף יעדערער האנד אין זאל
 גיין ען אויף דיא געטיל אויף ווען ער גיסט אויף דער האנד.

(ב) פאר דעם אפ גיסען דיא הענד טאר מען נישט אן דירען
 מיט דיא הענד בייא דעם מאהל אדיר בייא דיא אויגן אדיר בייא
 דער נאז אדיר בייא דיא אויערן אין נישט בייא דיא נקבים פון
 אנטשן אין מען טאר נישט גייען קיין דרייא ווינער איילין מען זאל
 זיך אנטרייטן וואסיר גאנט צו זיין גילעגיר.

(ג) ער זאל זיך אן טיען געה נישט מיט עצלות אין זאל גייען
 נקיות האפן נאר ער זאל זיך נישט שטארק קוועטשן, אין זאל זיך
 נישט מקנה זיין ווארין אזעס בלייבט וויא אביסל צואה בייא דעם
 פי טבעת טאר מען נישט זאגן קיין יודעש ווארט עס איז רעכט
 מען זאל זיך מיט נעמן אביסל וואסיר אין זאל זיך אפ וואשן
 פון אינטען, אין גאך דעם זאל מען זיך וואשן דיא הענד דרייא
 מאל אין דאס פנים מיט דעם מאהל לכבוד הפורא אין גאך דעם
 זאל ער תיפה זאגן דיא ברכה על גמילת נדום אין אשר יצר אין
 ברכת התורה ער זאל אין זין האפן וואס ער זאגט ווארין
 אז מען זאגט דיא ברכות אהן פוננה איז אגרויס עבודה דיא

מייטש פון דיא ברכות שטייט אין שער ל"ב ליג ל"ד ל"ה אין
 מען זאל זאגן שארף ווארט בא ווארט אין אז עם איז שוין טאג
 אין ער האט אמלית קטן וואס ער האט דעם שיעור זאל ער
 באקוקען דיא ציצית אין מאכין דיא ברכה על מצות ציצית אין
 זאל זאגן קריאת שמע אין אז ער איז אויף גישטאנען פאר טאג
 ווען עם ווערט טאג זאל ער זיך נאך אמאל אפ גיטען דיא הענד
 אין מאכין דיא ברכה על מצות ציצית אין זאגן קריאת שמע:
 (ד) נאך ברכת התורה זאל ער זאגן דיא ויודי אשמו
 מיט אציבראבין הארץ מיט גיווין ער זאל זיך דיר מאנען אללע
 עבירות וואס ער האט גיטאן אין זאל חוזר בתשובה זיין מיט
 גרויס חרטה אין זאל אויף זיך מקבל זיין דאס ער זאל שוין מער
 גיט טאהן דיא עבירות אין זאל זאגן תשובה אין תהלים נאר איז
 בעסיר אביסל מיט פוננה וויא אסאך אן פוננה גם ער זאל ממעט
 זיין אין דעם פדיו ער זאל צייט האבן צו לערנען אין נאך דעם
 זאל ער לערנען וואס ער קאן אפילו אין ספרים וואס זענען אויף
 דייטש נאהר ער זאל זיך שטארק היטען ער זאל גיט לערנען
 אין דיא אפיקורסישע ספרים דיא ספרים וואס זענען מיט דעם
 אפערזעצינג פון דעם דעסיר טאר מען אפילו אין שמיב גישמ
 האלמין ומכל שכן מען טאר גיט לערנען אין זייא דאס הארגיט
 אוועק דאס גאנצו יודעשקייט עם איז גיט ער זאל לערנען אין
 דעם ספר מקור הברכה דאס איז זייער גיניטיגער עזאל וויסען
 אברכה צו מאכין ער זאל גיט קימען צו קיין ברכה לבטלה עם
 איז אחיוב צו לערנען דיגי ברכות.

(ה) ווען עם איז זמן תפילה זאל ער זיך פריוען צו ער
 דארף גקיות האבן אין זאל גייען דאווינען מיט מנין מען טאר
 גיט דאווינען ביהירות וויא עם איז דא מנין אז מען דאווינט מיט
 מנין איז זייער חשוב אין פאר דעם טלית ליינען זאל ער באקוקען
 דיא ציצית אין ליינען דעם טלית דיא דינים פון דעם שטייען אין
 שער ל"ז אין נאך דעם זאל ער ליינען דיא תפילין דיא דינים פון

תפילין

תפילין שטייען אין שער ל"ח ער זאל נזהר זיין דער של ראש זאל זיין העכיר דעם שטערין אין עם אין רעכט דאס ער זאלל גיט שטיסן אין דיא תפילין כדי ער זאל גיט מסיח דעת זיין.

(ג) ער זאל דאוויגען ווארט בא ווארט שארף דער וואס האפט צינוף דיא ווערטיר אדיר ער ברימט נאר מען פארשטייט גיט וואס ער זאגט איז ארגיר וויא ער וואלט גאר גיט גידאווינט אין עם איז רעכט ער זאל לערנן דיא מייטש פין דעם דאוויגן אין לכל הפחות איז ער מחויב צו וויסן דיא מייטש פין שמע ישראל אין פין דער ערשטיר ברכה פין דער שמונה עשרה אין אז ער האט גיט מכון גיווען בייא דעם פסוק שמע ישראל אין דיא ערשטיר ברכה פין דער שמונה עשרה האט ער גיט יוצא גיווען אין פין ברנף שאמר ביו נאך דער שמונה עשרה טאר מען נישט מפסיק זיין אפילו מיט איין ווארט אפילו אויף לשון קודש אין בשעת מען זאגט דיא הויעכיי שמונה עשרה אין בשעת מען ליינט אין בשעת מען זאגט קדיש איז אגרויסיר איסור צו שטיסן אפילו בדברי תורה אין מען זאל שטארק נזהר זיין צו זאגן אמן נאך יעדירער ברכה אין בייא דעם קדיש.

(ד) בייא דעם עסין זאל ער נזהר זיין פין אמאכל וואס איז אין עם אחשש איסור אין זאל נזהר זיין צו מאכן דיא ברכות וויא מען דארף אין מען טאר גיט עסין ביו מען גיט צו עסין דיא ברכות אדיר דיא עופות וואס ער האט אין זאל נישט עסין אכילה נסה.

(ה) איידיר ער גייט צו זיין גישעפט זאל ער פעטן דאס השירות זאל עם מצליח זיין אין זאל אויף זיך מקבל זיין דאס ער זאל גיט נארין גיט מיט דער פרייו גיט מיט דער וואג אין גיט מיט דער מאז ווארין אחוץ וואס איז אגרויסע עבירה איז נאר קיין ברכה גיט אז מען נארט צום סוף בלייבט מען אן נאר גיט עם איז אגרויסע סגולה צו עשירות ער זאל געבין מעשר (אצעהנט חלק) דאס ערשמע מאהל זאל ער געבין פין דעם קרן אין דער נאך פין דעם ריוח אין זאל דעם מעשר האלטן אין

אעקסטיר

אָעקסטר מעשיל ער זאל פון דעם געבין צדקה אין מחזיק זיין תלמידי חכמים.

(ט) ער זאל נזקק זיין פון פּעס וואַרין ווער עס איז בפּעס איז וויא גלייך ער וואַלט גידינט עבודה זרה, גם עם קימט עם נאר גיט ארויס ער מאַכט זיך נאר מחלוקת אין שונאים אין עם שאט וייער צו דער פּרנסה, אין איז זיך גורם יסורים ר"ל.

(י) ער זאל נזקק זיין פון ליטון דרע צו רעדן אויף דעם אנדערן שלעכטי ואכן אפילו וואס איז אמת ומפל שפן אז עם איז ליגענט, עם איז אַרויס עבודה ער ווערט אן חלק עולם הפא גם ער זאל נזקק זיין פון רבילות.

(יא) ער זאל נזקק זיין פון צו פאר שעמין דעם אנדערן ער ווערט אן זיין חלק עולם הפא גם ער זאל גיט מצער זיין דעם אנדערן מיט רייד עם איז אַרויסער איסור.

(יב) ער זאלל וייער נזקק זיין פון גאות וואַרין אז ער האַלט זיך גרויס איז וויא גלייך ער וואַלט גידינט דיא עבודה זרה.

(יג) מען זאלל אהרנגען דיא קינדער פּינא אמלמד אַרא שמים וואַרין אז דער מלמד איז מיט קיין דיא שמים מאַכט ער אים דיא קינדער גיט, דיא מיידליך זאלן אויף לערנן באַזיגן אין לערן וואַרין אַזשע איז מקוים צו באַזיגן אין לערנן וייער דינים אין דיני פּרכות מיט דער טייטש, עם איז גלייך דער מלמד זאלל לערנן מיט דיא קינדער דיא טייטש פון דעם באַזיגן אין פון דיא פּרכות.

(יד) פאר מנהג זאלל ער זיך מבין זיין אין גיין באַזיגן מיט מנן מנהג אין מערב, אין פאר דעם שלאפן זאלל ער לייגן קריצת שמע אין זאנגן פּרכת המפיל, אין זאלל זיך אהר גרייטן וואסיר נאנט צו זיין גילעגור.

(טו) נשים באַרפּין אויף נזקק זיין אפּגיטן דיא הענד פּדין וויא עם שמיט סוף אות א/ אין זייא זאקין מזהיר זיין די וידישע דינסט זאל זיך אפּגיטן דיא הענד פּדין וואַרין אז גיט זענין זייא

מטמא דיא מאכלים.

(יז) ווען דיא אשה וויל זאגן ברכה אז דיא דארף האפן נקיות קטנים אדיר גדולים זאל דיא קודם האפן נקיות מען טאר ניט זאגן קיין שום ברכה אז מען דארף נקיות האפן אין זאל זיך נאשן אין אכטיג געפין עם זאלל ניט זיין אין שטייב קיין צוואה אדיר איין ערדין שערביל אפילו עם איז רייך ווען דיא קאן ניט ארויס טראגן זאל דיא צי דעקן אין אז עם איז דיא השתנה זאל דיא ניטן וואסער אין דיא זאלל זאגן דיא ברכה מיט פונגה צי לויפן גאט עם איז רעכט דיא זאלל לערנן דיא שייטש פון דער ברכה אין דיא זאל זאגן ברכת התורה אין קריאת שמע אין בשעת דיא זאגט דיא ברכה זאלל דיא ניט טאהן קיין שום זאך אין אז דיא האט גוזאנט אשר יצר נאך דיא נקיות זאל דיא ניט זאגן אשר יצר ביא דער ברכה אין דיא טאהר ניט מפיסק זיין אין מיטן דער ברכה דיא שייטש פון מודה אני שייט סוף אות א' אין דיא שייטש פון על נטילת ידים שייט אין שער ל"ב אין פון אשר יצר אין שער ל"ג אין פון ברכת התורה אין שער ל"ד אין פון אלפי נשמה שייט אין שער ל"ה אין פון שמע ישראל אין שער ל"ט.

(יח) דיא אשה וואס קאן דאוויגן אין האט צייט צי דאוויגן זאלל דיא דאוויגן אלע טאג אין אז דיא האט ניט צייט זאלל דיא האט צייט אביסל דאוויגן דייט דיא זאלל זאגן דיא ברכות בין המלך הסדום טובים לעמו ישראל ודבר בין לדורותיכם אין קריאת שמע מיט אמת וניצוב בין נאך דער שמונה עשרה ווען דיא האט פון קודם געטען דיא אשה וואס קאן ניט דאוויגן אדיר דיא האט גאר קיין צייט ניט צי דאוויגן איז מחויב צי זאגן אתפילה עם איז רעכט דיא זאלל זאגן דיא תפלה גרויסט ביסט דיא איבער גאט דער גאט פון איבער עלטערן אכדס וצחק ויעקב וואס האסט באשאפן אלדיג אין טיט ניטע הסדים אין העלפט יעדירן אין שפייט יעדירן אין היילסט קראנקע

גיטע דנהגות פון אנאניז יאהר

בראנקע אין ביסט מחיה מתים, גילויבט ביסט דיא הייליקער
 גאט איך פעט דוך גיב מיר שכל אין איך זאלל זוכה זיין צו
 טוען תשובה שלימה אויף מיני זינד אין זאלסט מיר מוחל זיין
 אויף מיני זינד, אין זאלסט אינו אויס לויזן פון דעם גלות אין
 זאלסט אינו היילן פון אללע קרענקייט אין זאלסט אינו
 פענטשין דאס יאהר מיט אללעם גיטען, אין זאלסט אינו אריין
 ברענגן אין איבער לאנד, אין זאלסט אינו גרעכט מאכן ביא
 דיין משפט אין זאלסט אויסראסן דיא רשעים אין זאלסט דוך
 דירפארמיין אויף דיא צדקים אין אויף אינו אויף, אין זאלסט
 באזען דיא שטאט ירושלים אין אנכה צייט מיר האפן תמיד
 אויף אישועה אין זאלסט מקבל זיין איבער תפילות אין מיר
 זאלן זוכה זיין צו זעהן זיין דיא זעסט דוך איסקערן צו דעם
 שטאט ציין מיר לויבן דוך אויף דעם לעבן מיט דיא נסים
 מיט דיא טובות טאם טיכט אינו תמיד מיר בעטן דוך זאלסט
 אינו זעבן שלום אין זון אין אללעם גיטען גילויבט ביסט גאט
 וואס פענטשט דיין פאלק ישראל מיט שלום (תהו"ו טו"ו זיין
 תפלה י"ח זיין טו"ו טו"ו קו"ו טו"ו ב.)

(יח) דיא הייליקע חכמים האבן גזאפט וועלדי היסט
 אאשה בשרה דיא וואס מיט דעם זען פון איהר מאן אין דיא
 אשה וואס איז מצער דעם מאן אפילו מיט רייד ווערט זיא
 און פידי וועלטיין, דיא וועלט האט זיא טוט ווארן אז זיא איז
 עהם מצער איז נישט דא קיין ליבשאפט ציווישן זיא אין מן
 הסתם איז ער זיא אויף מצער דערויף דעם אין עם איז מחלוקת
 ציווישן זיא האט זיא אויף בודא קיין נחת נישט גם דאך
 מחלוקת איז דיא פרנסה גיפהלט האט זיא אויף טוט גאט מען
 דאך אין איז תמיד בצער אין זעני וועלט וועט זיא גיט האבן
 ווארן השם יתברך איז מקפיד אז מען איז מצער זינע באשעפעניש
 אפילו איין עוף אדיר אבהמה ומכל שכן אפענטש ומכל שכן
 איהר מאן וואס טראכט תמיד פרנסה פון איהרעם וועלן זיא

וועט

וועט בונדאי דין וחסבון געבין אויף יעדירן מאהל וואס זיא האט מצער גיוועהן דעם מאן, ומכל שפן אז זיא איז עהם מבטל פון לערנין אין דאווינין אבער דיא אשה וואס מיט דעם רצון פון איהר מאן האט זיא אנדויסן שכר ומכל שפן אז זיא העלפט עהם מיט דער פרנסה אין ער קאן דאריף איהר וועען אין לערנין האט זיא אהלק אין זיין תורה אין וועט בנדאי האבן עולם תפא, גם אויף דער וועלט וועלין זייא האבן נחת אין ליבשאפט אין פרנסה בכבוד, אין דער מאן טאר ניט מצער זיין זיין ווייב ער דארף זיא האלטן בכבוד.

(יט) אונדער מאן איז זיך נוהג איין איסור אין אנאף אדיר אין אמאכל האטשי אגדירי וענין זיך נוהג היתר אין דער זאך אין זיא אויף טאהר זיא עהם נישט מבטיל זיין אדיר געבין צו עסן פון דעם האטשי ער ווייסט ניט, דאס איז אנדויסור איסור.

(כ) נשים זאלן נישט נאך מאכין דיא מאדעס מיט דיא מלבושים זייא זאלן זיין גלייך מיט דיא פרנצות, אין זאלן ניט זיין אפילו אין פרעמדן האר אויף דעם קאפ, דאס איז אנדויסור איסור, אפילו אשויטיל וואס זעהט אויס וויא האר טאר מען אויף נישט (ענין בדיח ביהא ס"ו ד').

(כא) מען טאהר ניט מסרם זיין אנדיר אפיקמה אדיר אין עה און אפילו דאריף אגוי טאהר מען אויף ניט מען זאל הייסן דעם גוי מסרם זיין, אין מען טאהר ניט פארקויפן דעם גוי וואס ער איז מסרם, נאר מען זאלל פארקויפן איין אנדירן גוי וואס ער קאן ניט מסרם זיין אין יעניר גוי זאלל עס לאזן מסרם זיין אין מען זאלל עהם ניט זאגן אז ער זאלל עס לאזן מסרם זיין נאר ער זאל זיך אריין משער זיין איז קיא אין שאף אדיר זייגן וואס דארפן זיך קאלפן דאס ערשטי מאהל זאלל מען פרועד פארקויפן אגוי מיט פסק ומשיכה אין מען זאל פרוענין אשאקה: (כב) אז מען גאלט זיך די פארד אדיר דיא פאות איז מען עובר אסאך לאזן עס איז ארגיר ווי מען עסט טריפות נאר מיט אשערל

גִּטְע הַנְּהָגוֹת פִּין אַמְאָנִץ יֵאָדָר

אִיז גְּרִינְגֶּדֶר נָאָר עִם אִיז אוֹיךְ גִּט רַעֲכֵט אַיְבֶּער דָּעם זָאל מַעַן
מַעַן זָאלֵל זײַךְ לָאזִין וואַקסן דִּיא פִּיאוֹת מִיט דֶּער פֶּאַרֶט אִין
ווער עִם שְׁנַיִט אַפּ דִּיא פִּיאוֹת אַפִּילוּ פֶּאַר קִנְדֶּער זָאל ער לָאזִין
הָאָטְשִׁי דִּיא פִּיאוֹת בִּיז צִי דָּעם לַעֲפִיל פִּין אוֹיעֶר, אִין דִּיא
גְּשִׁים טָאָהרִין זײַךְ גִּט וָלָאזִין וואַקסן קִיין הָאָר אוֹיף דָּעם קָאָפּ.
הַנְּהָגוֹת פִּין שַׁבַּת

(א) עֶרֶב שַׁבַּת אִיז אַמְצוּהַ עַר זָאל אַלִּיין טָאָהן הָאָטְשִׁי
אִיין זַאךְ לְכַבֹּד שַׁבַּת אַפִּילוּ עַר הָאָט ווער עִם זָאל טָאָהן .

(ב) בַּעֲלֵי מִלְאָכוֹת וְאֵס אַרְבִּיטִין פֶּאַר גַּעֲלֵד אִיז רַעֲכֵט
זִיּא זָאלִין אוֹיף הַעֲרִין צו אַרְבִּיטִין עֶרֶב שַׁבַּת אַהֲאָלְפֶּע שְׁעָה
נָאָךְ מִיטָאָג אִין נָאָךְ צוֹוִיּא שְׁעָה מִיט אַהֲאָלְפִיר נָאָךְ מִיטָאָג אִיז
אַאִיסִיר צו אַרְבִּיטִין, אִין ווער עִם אַרְבִּיט זַעט גִּט קִיין סִמָּן
בְּרָבָה פִּין זִיין אַרְבִּיט .

(ג) אַז עַר הָאָט פֶּעֶרד אָדיר אַקסן קָאָר עַר גִּט גַּעֲפִין
זִיּא אַנזו עַר זָאל מִיט זִיּא אַרְבִּיטִין אִין שַׁבַּת אִין עַר טָאָר גִּט
פֶּאַרדִינְגֶּען זִיּא אָדיר לְשִׁקֵּען זִיין קִנְעֶכֶט מִיט זִיּא אַפִּילוּ עַר
נַעֲמֵט זײַךְ אוֹיס זִיּא זָאלִין גִּט אַרְבִּיטִין אִין שַׁבַּת, צַאֲדוֹן עַר
נַעֲמֵט זײַךְ אוֹיס דָּאָס זִיּא זָאלִין אַהִיִּים קוֹמֶען אוֹיף שַׁבַּת אִין זִיּא
קָאָטִין אַהִיִּים קוֹמֶען בִּיז שַׁבַּת, אִין אַז זִיּא זַענן גִּט גוֹקוֹמֶען
אַהִיִּים זָאלֵל עַר מַפְקֵר זִיין דִּיא בַּהֲמוֹת עַר זָאל זָאגן זִיּא זַענן
הַפְקֵר אִין קִיין אַנְדִירֶער קָאָן גִּט זוֹבָה זִיין אִין זִיּא, אִין אַז עַר
גִּט זִיּא צו ווִינְטֶערן אָדיר עַר פֶּאַר דִּינְגֵט זִיּא אוֹיף אַצִיִּיט אָדיר
עַר גִּט בַּהֲמוֹת צו וואַקסן זִיּא זָאלִין זײַךְ צו טִיילִין מִיט דָּעם
רִיזח זָאל פֶּרַעֲגִין אַשְׁאָלָה אִיין מוֹרָה הוֹרָאָה ווִיּא אַזוֹי עַר זָאלֵל
זײַךְ נוֹהֵג זִיין (א) עַר זָאל זײַךְ גָּאָר גִּט פֶּאַר גְּרִינְג הַאָלְטִין וואַרִין
אַז מַעַן אַרְבִּיט מִיט זִינַע בַּהֲמוֹת אִין שַׁבַּת אִיז גְּלִיף זִיּא עַר
וואַלֵט גַּאָרְבִיט אַלִּיין, אִין ווער עִם הָאָט זִיין קִנְעֶכֶט אִין אַרְבִּיט
מִיט זִינַע בַּהֲמוֹת זִיין אַרְבִּיט אִיז גִּט דָּא קִיין שׁוֹם הִיִּתֵר צו
אַרְבִּיטִין אִין שַׁבַּת .

(ד) ווער עִם הָאָט אַמִּיל טָאָר מַעַן גִּט מְאָלִין אִין שַׁבַּת
אַפִּילוּ

אפילו מיט אמילגער אגוי אין אז ער וויל לאזין מאלין אין שבת זאל ער פרעגן אשאלה וויא מען מען.

(ה) ווער עס האט אווערן הויז אדיר אמריפיק זאל ער פארקויפן איין גוי דיא משקה אדיר דעם טאפאק ערב שבת אנה אזוי אופן דער גוי זאל אויך האבן ריוח אין זאל עס פאר דינגן דאס הדר וואס דיא סחורה איז דארטען דארט אין דער יוד זאל זיך גאר ניט אימקוקען שבת צו דעם גישעפט אין אז עס איז מעגליך זאל ער דעם גוי דיא סחורה אהיים געבן. (ג"כ ס"א)

(ו) ווער עס האלט דעם מכס פין אפריק אדיר אשראנק זאל ער איבער געבן דעם גוי דאס גישעפט ערב שבת באופן ער זאל נעמן פון יעדירן גילדין פד זכך אדיר ער זאל עס פאר דינגען אויף שבת.

(ז) אז ער האט אפעלד טאר מען ניט ארבייטן אין שבת דארף אגוי אין אז ער ברודך נייטיג צו ארבייטן זאל ער פרעגן אשאלה אויף וואס פאר איין אופן מען מעג ארבייטן דורך אגוי (ה) אז עס איז דא צווייא שטיבער אין איין הויף אדיר צווייא שטיבער אינטער איין דאך אין יעדירער שטיב וצט איין אנדערע דארף מען מאכן איין עירוב ערב שבת וויא עס שטייט אין שער ל"א. אין אז עס איז דא איין עירוב אין שטאט דארף מען ניט מאכן קיין עירוב אין הויף אין אז דער שטאט עירוב איז פאדארבין גיזארין אין שבת מעג מען טראגן אין איין הויף פין איין שטיב אין דער אנדערער אין אז ער איז פאדארבין גיזארין פאר שבת טאר מען ניט טראגן פין איין שטיב אין דער אנדערער אן איין עירוב איבער דעם איז רעכט דאס אפילו וויא עס איז דא איין עירוב אין שטאט זאל מען מאכן איין עירוב אין הויף אן אברקה.

(ט) מען זאל צינדן לעכט פריא וויא עס שטייט אין שער מ"ה. אין דיא נשים זאלין נאך זאגן דעם קידוש וויא עס שטייט

הנהגות פין שבת

אין שער מ"ו אין אידישע דינסט דארף אויף הערין קידוש, אין אז דיא גשים עסין אין איין אנדירער שטיב וואס איז ניט אנטימיר איין דאך זענין זיין ניט יוצא מיט דעם קידוש צאדין זיין עסין אפזיט גיבעקס דארט וויא זיין הערין דעם קידוש.

(י) מען טאהר נישט אריין ברטאקן ברזיט אדיר מצה אין דער שיסעל אין ארויף גיסען הייסע יאהף, נאר מען זאל קודם אריין גיסען דיא יאהף אין דער שיסעל אין נאך דעם אריין ברטאקן, אין אפילו אזוי זאל מען ניט ברטאקן ביז דיא יאהף איז הייס וואס אפאקיל פין אקינד פין איין טאג קאן זיך אפ ברענען נאר אז מען נעמט פין דער שיסעל אין דיא טעגליר מעג מען ברטאקן אין דיא טעגליר אפילו עס איז הייס.

(יא) מען טאהר נישט הייסן אגוי אהנצינדן אלעכט אין אז ער האט אהנצינדן פאר איוודס וועגן אין עס איז דארט ניט גיוועהן קיין אנדיר לעכט טאהר ניט קיין שום יוד אהנצאה האבין פין דעם לעכט אז ער זאל עס באניצן.

(יב) אז מען וויל ווארימין קאפע אדיר דיא יאהף אויף דער שפאר זאל דער גוי ארויף לייגן איין ציגיל אדיר איין און אויף דער שפאר אין דער גוי זאל ארויף לייגן דיא קאפע אויף דעם ציגיל איידיר ער מאכט פייער אין אז דיא קאפע אדיר דיא מיליך איז ניט גיקאכט פין פרייטיג טאהר מען אזוי אויף נישט, אין אז עס איז ניט קאלט אין שטיב טאהר מען ניט מאכין קיין פייער וועגן דער קאפע, אין קאלטי מיליך טאר מען ניט אריין גיסען אין הייסיר קאפע וואס איז אין דעם טעפיר וואס מען האט דירווארימט דיא קאפע.

(יג) דיא ציפילים (צוויפעל) טאהר מען ניט צי ברטאקן נאר נאהנט צי דעם עסין, אין זייער דין טאהר מען ניט ציברטאקן אין רעטיף אדיר אינערקיס טאר מען ניט אין טעגליר צעזאלצען נאר מען זאלל איינטינקן צי אשטיקיל אין זאלץ, אין אז מען האט ניט אריין גיגאסן עסיק אין הריוו פין פראטיג זאלל מען קודם

קודם אריין גיטן עסיג אין דער פלי אין נאך דעם אריין טאהן דעם הריין.

(יד) מען טאהר ניט מטלטל זיין קיין שום זאך וואס איז ניט אפלי דהיינו אשטיין אדיר אהאלץ, אין אז מען האט אהן גיגרייט אשטיין פון פראטיג מען זאל קנאקן גיסליך זענן אטייל מתיר, אין אפלי וואס איז מיוחד צי אמלכה וואס איז אסיר אין שבת דהיינו אהאק טאהר מען ניט מטלטל זיין צאדין מען דארף זיך באניצן מיט איהר אדיר מען דארף דאס ארט פון דער פלי, אין עסצייג מעג מען מטלטל זיין צי אלעס נאר נאר פהנס טאהר מען ניט מטלטל זיין, אין אז עס איז ציפראכן גינארן אפלי טאהר מען נישט מטלטל זיין דיא משערופליך צאדין עס איז אנלעזורנע פלי אין מען פארבט זיך מען זאל זיך ניט שעדיגן אין זייא מעג מען זייא ארויס טראגן.

(טו) מען טאר ניט אויסקערין דיא שטיב נאר דארף אגרי נאר מיט אשמאטי (אפעצין) אדיר אקרילע (אפלעדירוויש) מעג מען אויסקערין.

(טז) מען טאהר נישט טראגן קיין קינד אפילו עס גייט שוין וויא עס איז ניט דא איין עירוב, אין אעזא אדיר אפדהמה טאר מען ניט טראגן אפילו אין שטיב.

(יז) אין דיא טעפליך וואס וואקסן בלימין טאר מען ניט גיסען קיין וואסיר, אין מען טאהר זייא ניט מטלטל זיין, גם אין נאדטיין וואס איז גיזיעט טאהר מען קיין וואסיר גיסען.

(יח) מען טאהר נישט לאזן ארבייטען קיין שום מלכה דארף אגוי אין לעזורה שבת זאלל מען אשאלה פרעגן אין אין אפילו זיין קנעכט אדיר דיא דינסט ווילן אליין טאן אמלכה פון דעם יודס וועגן טאהר מען ניט לאזן, אין צי בויען אבגן אדיר מאכן אפלויט טאהר מען ניט אפילו מען האט עס עהם איבער גיגעפן אין הארט.

(יט) מען טאהר נישט שמיסן פון קיין גישעפטן אדיר אנדירי

הנהגות פין שבת

אנדירי וואבנדנדגע זאבין אין שבת אין מען טאהר נישט לייגן קיין צייטונג אין שבת (עיין שיעור סי' ש"ו וסי' וס"ו וסי' כ"ד) אין עם אזי רעכט מען זאל יום אנברענגן שבת מיט פיסטי זאבין נאר מען זאלל לערנין אויף שבת וועט מען בנודא קיין שום תרין האבין.

(ב) מען טאר ניט גיין אין שבת מער וויא צווייא טויזנט איילן פין סוף דער שטאט איין אייל אזי פין פיר אין צוואנציג גראבי פינגיר אתהום שבת איז אין ערך פין אקילא מעטיר מיט צווייא הינדירט מעטיר, אין אז ער לייגט אין עירוב אין דעם תהום מעג ער גיין פין דעם עירוב ווייטער צווייא טויזנט איילן אין ניט מעהר, אין אז דיא צווייא טויזנט איידן לאזן זיך אויס אין מיטן שטאט טאהר ער ניט גיין ווייטער.

(בא) מען זאל נזקר זיין צי עסין שלוש סעודות מען זאל זיך וואשן אויף לחם משנה אין עסין מעהר וויא איין איז אין נשים וענין אויף מהיוב, אין ווער עם האט פראטיגעיאכט ניט גיגעסין זאלל עסין שבת באטאג דרייא סעודות.

(בב) מען טאהר ניט קיין לעכט צינדן שבת אויף דער נאכט דאס איז מוצאי שבת ביו עם איז שוין ניט נאכט אין ווער עם האט קיין מעריב גידאוונט אדיר ער האט פארגעסין צי זאגן אתה חוננתנו זאלל קיין לעכט אהן צינדן ביו ער זאגט המבדיל בין קודש לחול בין אור להושף בין יום השביעי לששת ימי המעשה, דיא נשים דארפן אויף אין דעם נזקר זיין.

הנהגות פין ספח

(א) אז ער קויפט מצות זאלל ער קויפן פין אירא שמם ער זאל ניט קוקען וואס קאסט טייעריר אין אז ער פאקט אליון זאל ער נזקר זיין דער ווייץ זאלל זיין פשר יר זאל אויסמישן דעם ווייץ ניט אין זאלל נעמן פין דעם אפיסל אין זאלל ווייזן אמורה הוראה, אין דיא מיל זאל זיין גיקאשירט דארוף אמורה הוראה אין עם זאלל גיפאקן ווערן מיט אמשגים אירא שמם וואס

וואס ער קאן דיא דעם פין דעם פאקן אפילו ער עסט שמירה אין דיא מצות דארף ער נאר פאר דעם פני בית זאל ער אויף נזקך זיין אין דעם אללעם, ווארין אז מען איז ניט נזקך איז אויף דיא מצות אהושש המין וואס איז אאסר פרת ר"ל אין מען טאר זיין אפילו אין שמיט ניט האלטן.

(ב) דיא נאכט פאר ערב פסח נאך מעריב דארף מען בודק המין זיין וויא עס שטייט אין ישע"מ אין נאך בדיקת המין זאל ער זאגן כל המירא או מען ווייסט ניט דיא שייטש פין דעם העלפט נישט דער ביטל, דיא שייטש איז אזוי (כל המירא) אללע מין המין אין ווער טייג (דאיפא ברשית) וואס איז אין מין השנה (דלא המיתו וואס איך האב גיועהן) (ודלא בערתי) אין וואס איך האב ניט גיועהן (ודלא ידענא ליה) אין וואס איך ווייס נישט פין עהם (לבטל ולהוי הפקר) זאלל בטל זיין אין זאלל זיין הפקר (בעפרא דארעא) אזוי וויא שמויב פין דער ערד.

(ג) ערב פסח טאהר מען ניט עסין המין נאר ביז אדריטיל טאג לויט דער טאג איז אין ווער עס קאן נישט פארעבינין אז עס איז הארבער נאכן זאל ער זיין ניט עסן, אין פארקויפן דעם המין מען טאג זיין אשעה נאך דעם דריטיל טאג אין אז ער האט ניט פארקויפט אין עס איז נאך גיועהן אפיסל מעהר מער פין אשעה פאר דעם האלבין טאג זאל ער פרעגן אשאלה אין נאך דעם טאהר מען נישט פאר קויפן, נאר ער זאלל פן ער פארקויפן פני ער זאל קאנין מבטל זיין ביז דער צייט.

(ד) ווער עס האט צי פאר קויפן המין זאל לאזן שרייבן דעם שטר מכירה בייא אתלמוד הקם ער זאל שרייבן בדין אין ער זאל זיך אליין חתמינין.

(ה) בשעת איבער געבין דעם שטר מכירה זאל ער אויס רעבינין דעם גוי אלעם וואס ער פארקויפט עהם, אין מען טאר ניט זאגן דעם גוי דאס ווען ער וועט ניט געבין קיין געלט וועט ניט

הַנְּהִיגוֹת פִּינ שְׁבֵת

גִּיט זִיין דער מַקָּה, נָאָר דָּאָס מַעַג ער זָאָגן דָּאָס נָאָךְ פֿסַח ווען
אײַך וועל דאַרפֿין וועל אײַך ציריק קויפֿן, אײַן זָאל נעמין אַדראַן
געקד אין זָאלל אין זײַן האַבן דָּאָס ער פֿאַרקויפֿט עהם בַּאָמֶת.

אײַן זָאל אײַהם געבן נָאָך פֿסַח רִינח גִּיט צי טאַפֿלין דעם דראַן:
(ו) מַעַן דאַרף פֿאַר בֵּרענין דעם חֶמֶץ אין זָאָגן כָּל חֲמִירָא

אײַדיר עס אײַז דאַרף דיא שְׁעָה נָאָךְ דעם דריטעל טָאָג לויט
דער טָאָג אײַז, אין אַז ער אײַז גִּיט אין דער היים זָאל ער זָאָגן
כָּל חֲמִירָא וויא ער אײַז, מַעַן אײַז מְחִיב צי וויסן דיא טײַטש פֿין
דעם כָּל חֲמִירָא אין אַז גִּיט העלפֿט גִּיט דָּאָס זָאָגן, דיא טײַטש
אײַז אַזוי (כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא) אַללע מין חֶמֶץ אין זײַער טײַג.

(דאָס בְּרִשִׁיתִי) וואָס עס אײַז דָּא אין מײַן רִשׁוֹת (דְּחִזִּיתִי וְדָלָא
חִזִּיתִי) וואָס אײַך האָב גִּזְעָהן אין וואָס אײַך האָב גִּישְׁט גִּזְעָהן
(דְּבִעְרִיתִי וְדָלָא בְּעִרְתִּי) וואָס אײַך האָב מְבַעַר גִּזְעָהן אין וואָס
אײַך האָב גִּיט מְבַעַר גִּזְעָהן (לְבַטֵּל וּלְהַיּוֹת הַפֶּקֶד בְּעִפְרָא דְאַרְעָא)
זָאלל זײַן בְּטֵל אין הַפֶּקֶד אַזוי וויא שְׁטײַב פֿין דער ערד מַעַן
זָאלל נָאָךְ דעם פֿאַר בֵּרענין דעם חֶמֶץ זָאָגן כָּל חֲמִירָא.

(ו) עַרְב פֿסַח נָאָךְ מִטָּאָג טָאָהר מַעַן גִּיט טָאָהן קײַן שׁוֹם
מְלֻאָכָה וואָס אײַז גִּיט לְצוּרָה פֿסַח, מַעַן טָאָהר זײַך גִּיט אַבְשְׁעֵרײַן
אָדיר גָּאָלן צִאָרײַן דָּאָרײַך אַגוי.

(ח) אַז מַעַן הָאָט גִּיהָאָט אַצִּימִילֶע אָדיר אַלְעמִיל אין מַעַן
הָאָט גִּזָּאָגט דָּאָס אײַז אַקְרִיבן פֿסַח אָדיר אַפֿסַח אַפֿילוֹ אויף אײַן
גִּישְׁעֵט אײַז עס אָסור מַעַן זָאלל פֿרענין אַשְׁאָלָה.

(ט) אַז עַרְב פֿסַח גִּיפֿאַלֵט זײַך אין שְׁבֵת זָאלל ער בּוֹדֵק
חֶמֶץ זײַן דאַנער־שְׁטײַג נאָכֵט נָאָךְ מְעָרִיב אין זָאָגן כָּל חֲמִירָא,
אין זָאלל פֿאַרבֵּרענין דעם חֶמֶץ פֿראַטײַג פֿאַר מִטָּאָג אין זָאלל
גִּיט זָאָגן כָּל חֲמִירָא, אין אַז ער הָאָט גִּיט פֿאַר קויפֿט דעם חֶמֶץ
פֿאַר מִטָּאָג מַעַג ער פֿאַר קויפֿן נָאָךְ מִטָּאָג, אין ער זָאלל
מְבַעַר זײַן דעם גאַנצן חֶמֶץ ער זָאל גִּישְׁט לָאָזײַן נָאָר וואָס ער
דאַרף עֶסִין פֿראַטײַג צי נאָכֵט אין שְׁבֵת פֿריא, מַעַן זָאלל גִּיט

מאכין גיין קיגעל, שבת פריא זאלל מען עסין ביו דער צייט וואס שטייט אין אות ג, פאר דעם פלייש עסין זאל ער בענטשין אין זאלל זיך אביסעל דארף גיין אין זאלל זיך נאך אמאהל וואשן אויף לחם משנה פין וועגן שלוש סעודות אין זאל עסין דאס פלייש אין בענטשין אין עס איז גלייך צי עסין נאך מיטאג אשטקיל פלייש אדיר פירות פין וועגן שלוש סעודות אין זאל מבשר זיין דעם המין וואס בלייבט ער זאלל געבין אגוי אדיר דיא בהמות ער זאלל שטיין ביו דיא בהמות וועלן אויף עסין אדיר ער זאלל געבין אפלב צי עסין אין זאל זאגן פל חמירא וויא עס שטייט אין אות ו, אין מען זאל אפשטוענקן דאס גישיר אין באהאלטן.

(י) דיא נאכט פין פסח זאגט מען נאך דער שמונה עשרה זאגן הלל אין אז עס גיפאלט אין שבת זאגט מען ויבולי אין נאך דעם הלל אין מען זאגט גיט מגן אבות אין גיט דיא ברכות, אין נאך הלל זאגט מען קדיש מיט תתקבל, אין אויף אטייד ערטר איז מען זיך גיט נוהג צי זאגן הלל אין שיל.

(יא) דיא אשה זאלל בענטשין לעכט אין מאכין אפרקה להדליק גר של יום טוב אין שהחיינו.

(יב) ווען מען קומט אהיים פין מגן זאלל מען מסדר זיין דיא קערה, קודם זאלל מען נעמן דרייא מצות איינס אויף עס אנדיר דיא אויפירשטי הייסט פהן אין דיא מיטלע הייסט לוי אין דיא אינטערשטי הייסט ישראל.

דער סדר פין דער קערה איז אזוי

זרוע	מרור	ביצה
חרוסת	פורף	כרפת

הנהגות פון שבת

דיא זרנע איז אשמיקעל פלייש וואס איז גיבראטין אויף
דיא קולין, אין אז מען האט נישט גיבראטין פאר גאקט זאלל
מען בראטין באנאקט אויף דער דעה מען זאלל עם עסין אין
דער פרא.

דיא ביצה איז, איין איי גיקאקט אדיר גיבראטין.

מרור איז שאלאטין אדיר ציריבינים חרין.

חרוסת איז מען ציבראקט עפיל מיט ניס מיט אינגביר אין
מען מישט אויס מיט וויין.

ברפס איז אזוי זאך וואס מען מאקט אויף דעם בורא פרו
האדמה דהיינו יונגע ציבילע (צוויביל) אדיר רעטיך אדיר ארוביל
(ערד עפיל) וואס איז גיקאקט.

בורף איז שאלאטין אדיר ציריבינר חרין.

אין זאל ארויף לייגן דיא קערה אויף דיא מצות.

(יג) דיא מצות זאלן זיין ציגידעקט בשעת מען מאקט
קידוש אין בשעת ער נעמט דאס בוס אין דיא הענה, אביר בשעת
ער זאגט דיא הגדה זאלן זיין אויף גידעקט.

(יד) דיא פייער פוסות איז יעדריר מהיוב צי טרינקן אויף
דעם סדר וויא עם וועט שטיין ווייטיר אין נשים זענן אויף
מהיוב צי טרינקן פיר פוסות בשעת דער מאן טרינקט, אין דיא
מיידליך מיט דיא יודישע דינסט איז אויף מהיוב צי טרינקען
פיר פוסות.

(טו) דאס פוס דארף זיין גרויס אביסיל מעהר וויא איין
זיבטייל ליטער אין לפחות זאלל עם האבין איין דרייצנטיל
ליטער אין מען זאלל טרינקן ארוב פוס.

(יו) מען דארף זיך אנלענין אויף דער לינקור האנד בשעת
מען טרינקט דיא פיר פוסות אין בשעת מען עסט דיא מצה,
אין אז ניט איז מען ניט יוצא, נשים דארפן זיך ניט אנלענין אין
אתלמוד פאר דעם רבי דארף זיך ניט אהנלענין, אביר איין זון
פאר איין פאטיר דארף זיך אהנלענין.

(יז) דער סדר אַפּרעכטן איז אזוי קודם זאלל ער קודש מאכין אין טרינקען אַהנגילענט, אין זאלל זיך וואשן אין נישט מאכין על נטילת ידים, אין זאל נעמן ברפס ווייניגער פין אפנות אין זאלל איינטינקען אין זאלץ וואסער אין מאכין פורא פרי האדמה, אין זאל אין זין האפן ער זאלל מיט דער ברכה יוצא זיין אויף דעם מרור אין זאלל עסין ניט אַנגילענט, אין זאלל צי ברעכן דיא מיטלסטע מצה דיא גרעסירע העלפט זאלל ער באהאלטן פין זענן דעם אפיקומן, אין דיא קלענירע העלפט זאל ער לאזן דארט, אין זאל זאגן דיא הגדה פין כהא להמא ביו גאל ישראל, בשעת ער זאגט כהא להמא זאלל ער אויף הויבן דיא מעקה אין מען זאל עס פרענן מה נשתנה, אין ער זאל זאגן פין עבדים היינו עם איז דעכט דאס ער זאל פארשטיין זאס ער זאגט אין זאל דירעיוולין פאר דעם בני בית, נאך גאל ישראל זאל ער מאכין פורא פרי הגפן אין טרינקען דאס פוס אַנגילענט, אין זאל זיך וואשן אין מאכין על נטילת ידים, אין זאל נעמן דיא מצות אין דיא הענד אין זאל מאכין המוציא אין על אכילת מצה, אין זאל אַפּברעכן אפנות פין דער אויבערשטיר מצה אין אפנות פין דער מיטעלסטיר מצה אין זאל זיך אַנלענין אין אויף עסין ביידן פותים גיך אין זאל אראפשלינגען האמשי איין פות אויף איין מאל, נאך דעם זאל ער נעמן אפנות מרור אין איינטינקען אין חרוסת אין זאל אַבשאקלן פין דיא חרוסת אין זאל מאכין על אכילת מרור אין זאל עסין ניט אַנגילענט, ווער עס קאן בשום אופן ניט עסין אפנות מרור זאלל ער ניט אַפּברקה מאכין, איין פות איז ווי איין האלב הינערן איי אין אז עס איז איהם שווער צי עסין אזויפיל זאל ער לכל הפחות עסין אַפּיסעל ווייניגער פין אדרויטיל הינערן איי אין נאך דעם זאלל ער נעמן דיא דריטע מצה אין זאל אַפּברעכן צווייא שטיקליך אין זאל ציווישן זיי אריין לייגן אפנות מרור אין זאל איינטינקען אין חרוסת אין זאלל זאגן זכר למקדש כהלל אין זאלל עסין אַנגילענט

אנגילענט, פין ווען ער מאכט המוציא זאל ער ניט מפסיק זיין
 בײַז ער עסט דעם ברוך, אין נאך דעם זאל ער עסן אין טרינקען
 נאר ניט אסאך, אין נאך דעם זאל ער נעמן דעם אפיקומן אין
 זאל עסן אפזיג אנגילענט, אין אז דער אפיקומן איז פארלארן
 גיווארן אדיר עס דייגייט ניט פאר יעדירן אפזיג זאל ער נעמן
 אנדירע מצה אין נאך דעם זאל ער נעמן אפזיג זאל בענטשן
 אין מאכין בורא פרי הגפן אין טרינקען ארוב פוס אנגילענט, אין
 אז ער האט פארנעסן צי עסן דעם אפיקומן אז ער האט זיך
 דירמאנט אין מיטען בענטשן זאל ער פארטיק מאכין דאס
 בענטשן אין זאל ניט טרינקען דאס פוס אין זאל זיך נאך אסאל
 וואשן אין מאכין המוציא אין עסן אפזיג אין זאל בענטשן
 אויף דעם פוס אין טרינקען, אין אז ער האט זיך דירמאנט נאך
 דעם וויא ער האט גיטרינקען דאס פוס זאל ער זיך וואשן אין
 עסן אפזיג אין זאל בענטשן אן אפזיג, אין נאך דעם זאל ער
 אן גיסען דאס פוס אין זאגן שפוך אין נאך דעם הלל פין לא
 לנו בײַז יהללה אין זאל ניט זאגן יהללה, אין נאך דעם זאל ער
 זאגן הודו פין דיא שבת ברכות בײַז צים סוף אין נאך דעם זאל
 זאגן נשמת אין ישתבח בײַז ברוך, אין זאל ניט זאגן ברוך אין
 זאל זאגן יהללה בײַז מלך מהילל בתשבחות, אין זאל זאגן דיא
 הגדה בײַז לה ד' הממלכה אין זאל מאכין בורא פרי הגפן אין
 טרינקען ארוב פוס אנגילענט, אין זאל מאכין על הגפן, אין זאל
 פארטיק מאכין דיא הגדה, דאס בני בית זאל אויך טיען אלעם
 וויא ער טיט אין זאל געבן פין יעדיר זאך דעם בני בית אויך
 אין דיא נשים זענן אויך מחייב צי זאגן דיא הגדה אין עסן
 מצה אין מרור אין טרינקען פיר פוסות אויך דעם סדר.

(יח) ווער עס קאן ניט עסן הארטי מצה זאל ער ווייקן
 מצה אין קאלט וואסיר אפער ניט אין ווארים וואסיר אדיר ער
 זאל צי קלאפן דיא מצה דין אויף מעהל אין זאל עסן
 דאס מעהל.

(יט) ער זאלל עסן אין זאגן הלל פאר דער האלבער נאכט אין אז ער האט זיך ניט גיוואשן ביו נאך דער האלבער נאכט זאלל ער ניט מאכן דיא ברכה על אכילת מצה.

(כ) נאך דיא פיר בוסות טאר מען ניט מרינקען קיין יום משקה נאר וואסיר.

(כא) מען דארף נישט ליינין קיין קריאת שמע פאר דעם ליינין נאר מען זאל זאגן די פרשה פין שמע ישראל אין המפיל.

(כב) מען זאל נזהר זיין צי קויפן וויין פון אירא שמים וואס ער ווייסט דאס דער וויין איז ניט גיפאלטשט ווארין עס איז שכיח גיפעלטשטיר וויין ער איז מיט שפירטעס דאס איז חמץ גמור, אין אז מען מאכט וויין פין ראזשינקעס זאלל מען ניט איבער וואשן דיא ראזשינקים דריי מאהל פאר דעם ווייקון אין מען זאלל אבווען פאר פסה אין מען זאלל נזהר זיין צי מאכן עס גרין וויא עס שטייט אין שער ג'.

(כג) מען טאר ניט קאכן אין יום טוב אין גייע טעפ צאדין מען האט אין וויא גיקאכט פאר יום טוב.

(כד) מען זאלל ארויס נעמן דעם קראפ פין דעם עוף איידר מען סמליט אב דאס עוף, אין מען זאל עס אוועק ווארפן תיבה אוף דער גאס ניט אין זיין הויף, אין מען זאל ניט אבווענקון מיט שטרוי נאר מיט היי.

(כה) דיא עופות זאלל מען ניט געפיין צי עסן אין פסה וויין קארין חביר גערשטין נאר מלאי (קאקארין) ריין הירש ריבליד (ערד עפיל) אין אז מען קויפט אעוף אין פסה פין אגוי זאל ער אין זון האפן דאס ער וויל ניט קונה זיין דעם חמץ וואס איז אין קראפ, אין ווער עס וויל געפיין דיא בהמות האפיר זאל אטארה פרענין וויא אזוי ער זאל זיך נהג זיין.

(כז) דער סדר פין דעם ליינין איז אזוי יום טוב זענין עולה פינעה

פִּינְעָה מֵעֲנַמְשִׁין חוּץ מִפֶּסַח אִין מְעַן זָאגְט חֲצִי־קֵדִישׁ פֶּסַח מִפֶּסַח
 אִין חוּל הַמּוֹעֵד זְעִינְן עוֹלָה פִּיר מֵעֲנַמְשִׁין אִין נֶאֱדָר דְּעַם לִיִּינְן
 חֲצִי קֵדִישׁ, דְּעַם עֲרֻשְׁמִין טָאג לִיִּינְט מְעַן אִין פֶּרֶשֶׁת בֵּא פִּין
 מְשִׁכּוּ בֵּיוֹ עַל צְבָאוֹתֵם אִין מִפֶּסַח אִין פִּתְחֵם וּבַחֲדָשׁ הָרֵאשׁוֹן,
 דְּעַם אֲנִדְעִין טָאג אִין פֶּרֶשֶׁת אֲמֹר שׁוֹר אוֹ כֶּבֶשׂ, אִין מִפֶּסַח
 וּבַחֲדָשׁ הָרֵאשׁוֹן, דְּעַם עֲרֻשְׁמִין טָאג חוּל הַמּוֹעֵד זְעִינְן עוֹלָה
 דְּרִיִּיא אִין פֶּרֶשֶׁת בֵּא, קֵדִישׁ לִי כָּל בְּכוֹר, אִין אִיִּנְעֵר אִין פֶּרֶשֶׁת
 פִּנְחֵם, וְהִקְרַבְתֶּם, דְּעַם אֲנִדְעִין טָאג זְעִינְן עוֹלָה דְּרִיִּיא אִין
 מִשְׁפָּטִים אִין אִיִּנְעֵר וְהִקְרַבְתֶּם, דְּעַם דְּרִיִּיִן טָאג זְעִינְן עוֹלָה
 דְּרִיִּיא אִין תְּשֵׁא, פֶּסַל לָהּ, אִין אִיִּנְעֵר וְהִקְרַבְתֶּם, דְּעַם פֶּעֲרָדִין
 טָאג זְעִינְן עוֹלָה דְּרִיִּיא אִין בְּהֵעֲלוֹתָהּ פִּין וַיְבַרַר בֵּיוֹ וְלֹאֲזוֹרָה הָאָרֶץ
 אִין דְּעַר פֶּעֲרָדִיר וְהִקְרַבְתֶּם, אִין שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח לִיִּינְט מְעַן אִין
 בְּשִׁלַּח אִין מִפֶּסַח וְהִקְרַבְתֶּם אִין אַחֲרוֹן שֶׁל פֶּסַח לִיִּינְט מְעַן אִין
 רֵאָה, כָּל הַבְּכוֹר אִין מִפֶּסַח וְהִקְרַבְתֶּם, אִין אוֹ גִּפְסָלֵט דְּעַר
 עֲרֻשְׁמִיר טָאג חוּל הַמּוֹעֵד אִין שַׁבַּת זְעִינְן עוֹלָה זִיבְעֵן אִין תְּשֵׁא
 פִּין רֵאָה אַתָּה אוֹמֵר אֵלַי אִין מִפֶּסַח וְהִקְרַבְתֶּם אִין נֶאֱדָר דִּיא
 בְּרִבּוֹת פִּין דְּעַר הַפְּסוּחָה לְאוֹט מְעַן אוֹיִם נֶאֱדָר מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבַּת
 אִין זִינְטִיג לִיִּינְט מְעַן קֵדִישׁ לִי אִין מֵאֲנִיג אִם בִּסְפָה אִין דִּינְטִיג
 אִין בְּהֵעֲלוֹתָהּ, וַיְבַרַר, אִין אוֹ דְּעַר דְּרִיִּיטֵר טָאג חוּל הַמּוֹעֵד אִין
 שַׁבַּת לִיִּינְט מְעַן אוֹיִף אוֹזִי אִין דִּיא אֲנִדְעִי טֵעַג אִין דְּעַר סֵדֵר
 וְיֵא, עִם שְׁמִיִּט פֶּרִיעֵר, אִין אוֹ שַׁבַּת גִּפְסָלֵט אִין זִום טוֹב לִיִּינְט
 מְעַן וְאִם עִם קֶעֶר צִי דְּעַם טָאג נֶאֱדָר זִיבְעֵן מֵעֲנַמְשִׁין זְעִינְן עוֹלָה
 חוּץ מִפֶּסַח אִין נֶאֱדָר דְּעַר הַפְּסוּחָה זָאגְט מְעַן מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבַּת
 וַיִּשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינִים,

(כז) דִּיא עֲרֻשְׁמִי טֵעַג זָאגְט מְעַן גֶּאֲנִיג הַלֵּל אִין דִּיא אֲנִדְעִיר
 טֵעַג זִום טוֹב זָאגְט מְעַן נֶאֱדָר הָאֵלֶּב הַלֵּל.

(כח) חוּל חֲמִיטֵר דֶּאוּוֹינְט מְעַן שְׁחֵרִית מְעַן וּואַכִּינְדִיג נֶאֱדָר מְעַן
 זָאגְט גַּעֲלָה וְיֵבֵא אִין נֶאֱדָר הַלֵּל זָאגְט מְעַן קֵדִישׁ מִיט תַּתְּקַבֵּל,
 אִין נֶאֱדָר דְּעַם לִיִּינְט מְעַן אִין נֶאֱדָר דְּעַם זָאגְט מְעַן אֲשֶׁרִי וְבֵא לְצִיּוֹן
 אִין

אין קדיש אין מען דאווינט דיא שמונה עשרה פין מוסף אזוי וויא יום טוב אין מען זאגט וְהִקְרַבְתֶּם, אין אז ניפאלט אין שבת דאווינט מען שחרית וויא שבת נאר מען זאגט יעלה ויבא בייא רצה, אין מוסף דאווינט מען וויא יום טוב נאר מען איז מזכיר שבת אין מען לאזט אויס מקדש השבת וישראל והזמנים.

(כט) חול המועד טאהר מען ניט טאהן קיין שום ארבייט צאדין ער וויר זיך מציל זיין פין שאדין, אין אז ער האט נישט וואס צו עסקן אדיר ער דארף אויף יום טוב זאלל ער אשאלה פרעגן, אין צו בויען אבען אדיר אפלוזט מאכן טאר מען אויף קיין שום פאלל, אין וואס מען טאהר אליין ניט טאהן טאהר מען ניט דארף אגוי אויף ניט אגילו מען גיט עהם אין הערמ, אין אז מען וויל האנדלן אדיר די גיוועלכער אויפן האלטן זאל מען אשאלה פרעגן מען זאל זיך נאר ניט פאר גרינג האלטן עם איז אין גרויסר איסור וויא גלייך מען זואלט גידינט דיא עבודה זרה.

(ל) דעם ערשטן טאג פסח פענמשט מען טל בייא מוסף אין דער שטילער שמונה עשרה זאגט מען נאך משיב הרוח ומוריד הטל היפט מען אויס פאר דער שטילער שמונה עשרה משיב הרוח ומוריד הטל אין מען זאגט ביז דער שטילער שמונה עשרה משיב הרוח ומוריד הטל וויא עם שמיים אין שער מ' אות ג/ אין נאך דעם זאגט מען שוין ניט ביז שמיני עצרת צו מוסף.

(לא) דיא אנדערע טעג יום טוב מאכט מען נישט קיין שעהעני ניט בייא לעבט ציגנדין ניט בייא דעם קידוש אין אהרון שר פסח איז מען מזכיר נשמות אין נאך יום טוב זאל מען אב לעבן וואס מען האט מדר גיוועהן, אז מען גיט נישט אב איז אנרויסר איסור.

(לב) שבת אז עם ניפאלט זיך אין יום טוב מאכט מען דיא ברכה בייא לעבט ציגנדין להדליק נר של שבת ושל יום

טוב אין דיא ערשטי טעג מאכט מען שהחינו אויף, אין פראמיג צי נאכט זאגט מען ניט לכו נרננה מען הייבט אהן מזמור לדוד, אין דיא שמונה עשרה זאגט מען אתה בחרתנו אין מען אזי מזביר שבת אויף אין מלאזט אויס מקדש השבת וישראל והזמנים אין נאך דער שמונה עשרה זאגט מען ויבדילי אין מגן אבות אין מען לאזט אויס מקדש השבת, נאר דעם ערשטן טאג פסח זאגט מען נישט מגן אבות אין ניט דיא ברכות, אין מען מאכט קידוש יום השישי אין נאך בורא פרי הנפן זאגט מען אשר בחר בנו אין מען לאזט אויס מקדש השבת וישראל והזמנים, אין שחרית אין מוסף אין מנחה זאגט מען אויף אתה בחרתנו אין מען לאזט אויס מקדש השבת וישראל והזמנים, אין אז מען האט זיך טועה גיוועהן שטייט דער דין אין שער מ"א.

(לג) מען איז מחויב אין יום טוב צי עסין אין טרינקן אין משמח צי זיין אין געבין צי עסין ארימילייט, מען טאהר נישט מאכן קיין הוללות ומפל שכן עם איז אנרויסר איסור עם זאלן זיין אויס גימישט מאנזבילן מיט ווייביר אדיר בהורים מיט ווייביר אדיר זייא זאלן גיין שפאצירן אין איינים, ווער עם קאן זייא ווערין איז מחויב צי ווערין מען זאלל אזוי ניט טאהן, נאר מען זאל דינגן אין לויבן השם יתברך מיט שמחה אין מען זאל לערנין ניט אבפירן מיט פיסטע זאכן.

(לד) מען זאל שטארק נוהר זיין פין אמשהו חמץ ווארין אפילו וייא אקליין ברעקילי חמץ אדיר מעהל אז פאלט אריין אין וואס פאר אנרויסן טאפ איז עם אסור בהנאה, אין מען זאל ניט ניצען קיין האניק צאדין סטעלניק וואס איז אבגיהיטן אויף פסח אין מען זאלל ניט ניצן קיין ראזשינקים ניט קלייני נישט גרויסי אפילו דיא ראזשינקים וואס מען מאכט פין זייא וויין אויף פסח טאהר מען ניט ניצן אין פסח בשום אופן, אין מען טאהר ניט ניצן קיין שום גיטריקינט אויבס צאדין מען האט עם גיטריקינט אויף פסח, אין אז מען גיפינט אדאביר אדיר

אוויין

אזוייז אויף דעם עוף אָדיר אין איין מאַכל זאלל מען אַשאַלֶה פֿרעגן.

(לה) דיא אַנדערִי נאכט פֿין פֿסח הייבט מען אָהן צי ציילן ספֿירה נאָך מעריב, דיא דינים פֿין ספֿירה ציילן שטייען אין שער נ', מען טאָהר זיך ניט שערין ביזן שבעות אין אַמייל זענן זיך נוהג היתר פֿין ל"ג בעומר, מען טאָהר ניט מאַכן קיין התונה אין דער ספֿירה נאר בשעת הדחק מאַכט מען התונה אין ל"ג בעומר מען זאל אַשאַלֶה פֿרעגן, אין אַשידוף מעג מען טאָהן נאר מען זאלל ניט מאַכן קיין טאַנין, דיא נשים זענן זיך נוהג זאלן ניט טאָהן קיין מלאָקה אין דער ספֿירה פֿין זין זעצן ביזן צי פֿריא.

הנהגות פֿין שבעות

(א) דיא ערשטִי נאכט פֿין שבעות זאל מען ניט דאווייזן מעריב ביז עס איז ניט נאכט. אין בייא לעכט צינדן מאַכט מען שעהיינו בידי געכט, אין מען איז זיך נוהג אויף צי זיין אַנאַנצי נאכט אין מען זאגט תיקון שבעות אין ווער עס האט ניט קיין תיקון שבעות זאל לערנן אָבער ער זאל ניט אָהנברענגן דיא נאכט מיט פֿיסטע זאכן גיכור זאלל ער שלאָפֿן, אין ווער עס איז אויף אַנאַנצי נאכט אין ווען עס ווערט טאָג זאלל ער זיך אָפֿגיסן דיא הענד אין זאלל זאגן על נטילת יָדים, אין זאל ניט זאגן אַלֶה נשמה אין ניט מאַכן דיא בָרְכָה על מצות ציצית ווייל ער האט זיך ניט אויס גיטאָהן דעם טלית קָמֶן אין נישט דיא בָרְכָה המעביר שינה מעיני, אָבער בִּרְכַת התורה זאל ער זאגן אז עס איז ניט דא קיין אַנדירר ער זאלל עהם מוציא זיין וויא עס שטייט אין שער ל"ד אות ג'.

(ג) אז מען באַקט אין יום טוב זאלל מען ניט וועגן דאס מעהל, אין מען טאָר ניט איבער זיפֿען דאס מעהל אין יום טוב נאר דאָרף אָנזי אין דער גוי זאלל מִשְׁנֵה זיין דאס זיפֿן פֿין איין אַנדירט מאַהל אין אז עס איז גיוועהן גיזיפט פֿאר יום

טוב

טוב אָדיר גִּבְאִמְלִט מְעַהֵל מְעַג מְעַן זִפְיִן נָאֵר עַר זָאל מְשַׁנְהַ זִיין, אִין דִּיא חֵלָה וּוְאָס מְעַן נְעַמְט פִּין דְּעַם שְׁמִיג טָאָהר מְעַן נִיט פֿאַרְבְּרֶענִין אִין יוֹם טוֹב נָאֵר מְעַן זָאלֵל עִם לֶאָזִין אִין נָאָךְ יוֹם טוֹב זָאלֵל עַר עִם פֿאַרְבְּרֶענִין, אִין אַז עַר דֶּאָרְף נִישְׁט עִסִּין פִּין דְּעַם גִּבְעֶקָס דְּעַם טָאָג טָאָהר מְעַן נִישְׁט בֶּאָקִין פִּין וועגִין דְּעַם אַנְדִירִין טָאָג, אִין אַז מְעַן ווִיל בֶּאָקִין מִלִּיבִיק גִּבְעֶקָס מִיט אַנְדִיר גִּבְעֶקָס אוֹיף אִיין מָאָהל זָאלֵל מְעַן אִשְׁאֵלָה פֿרֶעגִין.

(ד) מְעַן טָאָר נִיט נִיצִין הַאָנְטִיגֶע מִלִּיד אִפִּילוּ מְעַן הָאָט גִּמְאָלְקִין דִּיא קִיא עֶרֶב יו"ט אִין עִם אִיז נִיט גִּוועהן אַכְצַעֵהן מִנִּיט בִּיז דִּרִיִּיא שְׁמַעֲרִין שְׁמִיעֵן טָאָהר מְעַן אוֹיף נִישְׁט נִיצִין דְּעַם עֶרְשְׁטִין טָאָג יוֹם טוֹב, אִין דִּיא מִלִּיד פִּין אִיין טָאָג מְעַן מְעַן נִיצִין אוֹיף דְּעַם אַנְדִירִין טָאָג, אָבְעַר פִּין שְׁבֶת אוֹיף יוֹם טוֹב אָדיר פֿאַרְקַעֲרַט טָאָהר מְעַן נִיט.

(ה) מְעַן זָאָגט נֶאֱמַן הַלֵּל בִּיַּדִּי מְעַג, דְּעַם עֶרְשְׁטִין טָאָג זָאָגט מְעַן הַקְּדָמוֹת פֿאַר דְּעַם לִיַּנִּין אִיז מְעַן לִיַּנִּט אִין וְתָרוּ בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי פִּינְעָף מְעַנְטִשִׁין זְעַנִּין עוֹלָה אִין דְּעַם אַנְדִירִין טָאָג לִיַּנִּט מְעַן כָּל הַבְּכוֹר, אִין מַפְסִיר בִּיַּדִּי מְעַג לִיַּנִּט מְעַן אִין פְּנֵהם וּבִיּוֹם הַבִּיבּוֹרִים, דְּעַם אַנְדִירִין טָאָג אִיז מְעַן מִזְכִּיר נְשָׁמוֹת, אִין נָאָךְ יוֹם טוֹב זָאל מְעַן בֶּאָצְאָלִין וּוְאָס מְעַן הָאָט מְנַדֵּר גִּוועהן.

(ו) מְעַן אִיז זִיךְ נוֹהֵג צִי עִסִּין מִלִּיבִיקָס, אִין אַז מְעַן עִסִּין גִּבְעֶקָס מִיט קֶאווע שְׁמִיט דְּעַר רִין אִין שְׁעַר ט' אִין אַז מְעַן הָאָט גִּנְעִסִין הַאֲרָבִין קְעוּ אָדיר גִּקְאָפִטִין קְעוּ אָדיר עֶרְדִּי דֶּאָרְף מְעַן וואַרְטִין זְעָקָס שְׁעָה, אִין אַז עִם אִיז נִיט גִּוועהן הַאֲרָב אִין נִיט גִּלְאָט אִין מְעַן ווִיל תִּיכָף עִסִּין פֿלִיַּישִׁיקָס דֶּאָרְף מְעַן מֶאָבִין אַבְרָכָה אַחַרְזוֹנָה אָדיר בְּעַנְטִשִׁין, אִין מְעַן זָאלֵל זִיךְ נִיט אוֹיס שְׁוועגִיקִין דָּאָס מָאָהל מְעַן טָאָהר נִיט מֶאָבִין קִיין פִּיטְעַר אִין קִיין קְעוּ אִין יוֹם טוֹב אִין אַז מְעַן הָאָט גִּמְאָכְט אַמֶּאָל מִיט פִּיטְעַר אָדיר קְעוּ וּוְאָס מְעַן הָאָט גִּמְאָכְט אִין יוֹם טוֹב זָאל מְעַן פֿרֶעגִין

אשאלה

אשאלה אויף דעם מאַכל .

הנהגות פין תשעה באב

(א) ערב תשעה באב פאר נאכט בייא דער סעודה מאהר מען ניט עסן צווייערליי מאכלים אין קרעפליך גיפילט מיט קעז הייסט צווייערליי מאהר מען ניט עסן אין נאך דעם עסן זאל ער דאוויינין מנחה אין זאל זיך זעצן אויף דער ערד אין עסן ברויט מיט איי אין מען זאל ניט עסן דרייא מענטשן אינאיינים מען זאלל ניט ברויבין מוזמן צי בענטשן אין אז עס איז נישט דא קיין אכצעהן מיניט ביז איטילע שטערן שטייען פאר מען שוין ניט עסן ניט פרייקון .

(ב) תשעה באב נאכט צינד מען ניט אהן נאר אין דעכט בייא מען בייא מעריב אין פאר מעריב זאלל מען אויס טיען דיא ישטיוויל, נאך דער שמונה עשרה זאגט מען קדיש מיט התקבל אין נאך דעם זעצט מען זיך אויף דער ערד אין איינער זאגט הויפע איקה אין דיא אנדריי זאגן נאך שטיל אין אז מען זעהט ניט צי זאגן איקה זאלל מען אהנצינדן אין זעדידן עק אלעכט מען זאלל זעהן ברוחק צי זאגן איקה אין נאך דעם זאגט מען קינות אין נאך דעם זאגט מען אהה קדושי אבער נידו נעם זאגט מען נישט אפילו עס איז מוצאי שבת אין נאך דעם זאגט מען קדיש אהן התקבל .

(ג) דיא נאכט איז מען זיך נוהג צי שלאפן אויף דער ערד אין ווער עס קאן ניט זאל שלאפן אין בעט נאר ער זאל נעמן ווייניגער מיט אקישן וויא ער איז זיך נוהג אין אנדריט מאהל .

(ד) ווייניגדיקע אין טראגידיקע מיזן אויף פאסטן נר אקראנקיר מעג עסן אין איזלדת אין דיא ערשטי דרייא טאג מעג עסן זיא פאר ניט פאסטן אין נאך דרייא טאג ביז זיבען טאג אז זיא זאגט דאס זיא דארף עסן מעג זיא עסן אין נאך זיבען טאג ביז דרייסיג טאג אז זיא איז נאך שלאף פין דער קומפיד אדיר זיא

הנהגות פין תשעה באב

איז אביסל קראנק מעג זיא עסין אז זיא פארשטייט אין זיך אז זיא דארף עסין אין אז ניט זאל זיא פאסטין.

(ה) מען מאהר ניט וואשין דיא הענד אדיר דאס פנים אנאנצין טאג, אין ווען מען שטייט אויף פין דעם שלאף זאלל מען זיך אפ גיסען נאר דיא פינגער אין מען מעג זיך אפ ווישין דיא אויגן מיט דיא פינגער נאך דעם וויא מען האט זיך אפ גיווישט אין זענין נאך אביסל פאכט אין אז דיא הענד זענן איין גראכטין מעג מען זייא אפ וואשין אין אז מען האט גיהאט נקיות מעג מען זיך אויף וואשין דיא פינגער.

(ו) מען טאר ניט אן טיען קיין שטיוויל אדיר שייף אנאנצין טאג נאר אז עם איז אבלאמי (אמאראסט) אדיר ער גייט צו ווישין גנים מעג ער זיך אן טיען אין זאל אריין לייגן אביסל ערד אין דיא שטיוועל (אין אבעל נפש זאל מחמיר זיין) אין ווען ער קומט אין שטיב זאל ער תיבף אויס טיען אין מיט שייף וואס איז גאר ניט פין לעדער מעג מען גיין.

(ה) אין דער פריא טיט מען אן דעם מלית קמן אן אברכה אין מען דאוויגט אן מלית ותפילין אין מען צינד ניט אן קיין לעכט אין מען זאגט ניט קיין קטורת אין ניט דעם יום אין שיר היחוד אין ניט קיין תהילים אין מען זאגט ניט גהם אין ניט ענינו אין דער בעל תפלה זאגט ענינו אין דער הויעכיר שמונה עשרה נאך גואל ישראל אין זאגט ניט קיין ברכת פהנים אין נאך דער שמונה עשרה זאגט מען חצי קדיש אין מען זאגט ניט תחנון אין ניט אל ארף אפים אין מען לייגט אין ואתחנן, כי תוליד בנים דרייא מענטשין זענין עולה אין מען זאגט חצי קדיש אין נאך דעם זאגט מען דיא הפטרה מיט דיא ברכות ביו מגן דוד אין

נֶאֱדָר דְּעַם זְאָנְט מֵעַן קִינּוֹת אִינ עֵם אִיז רַעֲכַט מֵאֲרִיךְ צו זײן בֵּינ
 אַבִּיסְעֵל פֶּאָר מִטְּאָג אִינ עֵם אִיז אַנְרוֹיסִיר אִיסוֹר צו מֵאֲבִין
 נִילְעֶכְטִיר בֵּיִיא דִיא קִינּוֹת נֶאֱדָר דִיא קִינּוֹת זְאָנְט מֵעַן אֲשֶׁרִי וְכֵא
 לְצִיזִין מֵעַן זְאָנְט נִיט לְמַנְצַח אִינ נִיט דְּעַם פֶּסוּק וְאִנִי זֹאת בְּרִיתִי
 אִינ נֶאֱדָר דְּעַם זְאָנְט מֵעַן קִדִּישׁ אָן תְּתַקְבֵּל אִינ עֲלֵינוּ אִינ קִדִּישׁ
 יְתוּם עֵם אִיז רַעֲכַט אִז יַעֲדֵדֵר עֶקְסִטִיר זְאָלֵל דְּעַר נֶאֱדָר לִינִינ
 מְגִילַת אֵיכָה .

(ט) אִז עֵם אִיז דֵא אַבְרִית מִלָּה אִינ תְּשֻׁעָה בְּאָב זְאָל מֵעַן
 מְלִין דָּאָם קִינֵד נֶאֱדָר דִיא קִינּוֹת אִינ מֵעַן מֵעַן אָן צִינְדֵעַן לְעַכְט
 צוּם יִדִּישִׁין אִינ מֵעַן נִיט דָּאָם פּוֹס צו טְרִינְקִין אַקִינֵד וּוֹאָס פֶּאָסֵט
 נִיט אִינ דִיא סְעוּדָה מֵאֲכַט מֵעַן בֵּיִיא נֵאֲכַט .

(י) פֶּאָר מְנַחָה לִינִינ מֵעַן מֵלַת וְתַפִּילִין אִינ מֵעַן זְאָנְט
 וַיְדַבֵּר וּוֹאָס מֵעַן זְאָנְט נֶאֱדָר דִיא תַפִּילִין אִינ קְרִיאַת שְׁמַע אִינ דִּים
 יוֹם אִינ דִיא קְטוֹרֶת אִינ דְּעַר וּוֹאָס לִינִינ רַבִּינוּ תַמַּס תַפִּילִין זְאָל
 יַעֲצֵט אוּיף לִינִינ אִינ אֲשֶׁרִי אִינ חֲצִי קִדִּישׁ אִינ מֵעַן לִינִינ וַיְחַל
 אִינ מֵעַן זְאָנְט דִיא הַפְּטוּרָה מִיט דִיא בְּרַכּוֹת אִינ חֲצִי קִדִּישׁ אִינ
 דִיא שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה מֵעַן זְאָנְט נְהַם אִינ עֲנִינוּ דִיר בְּעַל תַּפְּלָה זְאָנְט
 בְּרַכַּת בְּהַנִּים אִינ דְּעַר הוּיַעֲבֵר שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה אִינ נְהַם אִינ
 עֲנִינוּ אִינ קִדִּישׁ מִיט תְּתַקְבֵּל .

(יא) אִז תְּשֻׁעָה בְּאָב אִיז זִנְטִיג זְאָל מֵעַן מוֹצָאֵי שַׁבַּת
 מֵאֲבִין בּוֹרָא מֵאֲוִרִי הָאֵשׁ נֶאֱדָר מְעַרְבַּב בֵּיִיא דְּעַם לְעַכְט אִינ דִיא
 וּוֹאָבִיר זְאָלִין זְאָנִין הַמְבַדִּיל אָן דְּעַם שֵׁם אִינ זִנְטִיג נֵאֲכַט מֵאֲכַט
 מֵעַן הַבְּדִלָּה אוּיף אַפּוֹס מֵעַן מֵאֲכַט נִיט אַבְרָהָה אוּיף דִיא בְּשָׁמַיִם
 אִינ נִיט בּוֹרָא מֵאֲוִרִי הָאֵשׁ אִינ מֵעַן זְאָנְט נִיט הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי .
 (יב) מֵעַן טָאָר נִיט לְעַרְנִין אִינ תְּשֻׁעָה בְּאָב נֶאֱדָר אִינ פֶּסוּק
 אִיבֹב אִינ מְדַרְשׁ אֵיכָה אִינ גְּמָרָא פֶּרַק אֵלוּ מְגַלְחִין אִינ פֶּסוּק
 יְרַמְיָה בְּדַבְרִים הֶרְעִים אִינ מֵעַן טָאָר נִיט מֵעַן אַמְלָאָה וּוֹאָס
 מֵעַן זְאָמֵט זִיד אַבִּיסְעֵל מִיט דְּעַם טֵעַן דִיא מְלֵאכָה בִּיז מִטְּאָג
 אִינ מֵעַן טָאָר נִיט הַאֲנְדְּלִין בִּיז מִטְּאָג אִינ אִירָא שָׁמַיִם זְאָלֵל
 מַחְמוּד

הנהגות פין תשעה באב

מחמיר זיין ער זאל נישט מיען אמלאָכה אין נישט האנדלין אנאנצן
מאָג בדי ער זאל נישט מסית דעת זיין פין דעם אבילות אין דער
מנהג איז אז מען זיצט נישט אויף קיין באַנק נאר אויף דער ערד
בזו מיטאג .

הנהגות פין ראש השנה

(א) בשעת לעבט צינדן מאכט מען דיא ברכה להדליק
נר של יום טוב אין שהחיינו בידי נעבט אין דיא מאנזבילן מאבין
שהחיינו בשעת קידוש אין דיא אנדירע נאכט איז רעכט צו
נעמן אנניע פרי אדיר אנני בנד פאר דעם קידוש אין זאל מבין
זיין יוצא זיין מיט דער שהחיינו אויף דעם בנד אדיר אויף דער
פרי אויף, אין נאך דעם וויא ער פרינקט דאס כוס זאל ער מאבין
אברכה אויף דער פרי אין נישט קיין שהחיינו נישט ער נישט דיא
זואס האבין יוצא גווען מיט דעם קידוש נאר מען זאל נישט נעמן
קיין נישט גיציטיגטע מראבין ווארן מען טאר אויף וויא נישט מאבין
בורא פרי העץ אין קיין שהחיינו דארף מען אויף נישט מאבין
אויף קיין נישט גיציטיגטע פרי אין אז ער האט נישט מעג ער
מאבין שהחיינו אויף דעם קידוש, אין אז דיא אשה האט אנניא
בנד זאל זיא עס אן מיען דיא אנדירע נאכט פאר לעבט צינדן .
(ב) מען איז נוהג איינטיגקען דיא המוציא אין האנגי נאר
מען זאלל קודם עסן אכזית אין נאך דעם זאנן דעם יהי רצון
אין עס איז רעכט מען זאלל נעמן זיסע עפיל אין איינטיגקען
אין האנגי אין מאבין בורא פרי העץ אין עסן אשטיקעל אין
נאך דעם זאנן דעם יהי רצון, אין אז מען האט סמעלניג זאלל
מען נישט אכטינג נעבין עס זאלל נישט זיין קיין פיסליך פין דיא
בינען אין דעם סמעלניג ווארן דאס איז ישיבה אין עס איז אהויסיר
איסור אז מען עסט אאכר פין אבין, אין מען זאל זיך נישט שטארק
אן עסן אין מען זאלל בענטשין מיט פונק .

(ד) ווען מען מאַכט דיא בְּרָכוֹת פֿאַר תְּקִיעַת שׁוֹפָר זָאל יעדערער מְבוּיָן זײַן יוצא זײַן מיט דיא בְּרָכוֹת אײַן זאַגן אָמֵן אײַן זאלל ניט זאַגן בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ אײַן מען זאלל מְהִרְהֵר בְּתִשְׁבּוּבָה זײַן בְּשִׁעַת דִּיא תְּקִיעוֹת אײַן מען זאל מְבוּיָן זײַן יוצא זײַן אײַן דער בעל תּוֹקֵעַ זאלל מְבוּיָן זײַן מוציא צו זײַן אײַן מען טאַר ניט מַפְסִיק זײַן אַפִּיהוּ מיט אײַן וואָרט אַפִּילוּ אויף לִשׁוֹן קודֶשׁ פֿינ ווען מען מאַכט דיא בְּרָכוֹת בײַז נאָך אַללע תְּקִיעוֹת פֿינ דער הוֹעֵבֵר שְׂמוּנָה עֲשֶׂרָה אײַן מען זאל דאוויינין דיא שְׂמוּנָה עֲשֶׂרָה מיט בְּנֵינָה אײַן מיט גײוויין.

(ה) מען זאל ניט בְּלֹאזײַן שׁוֹפָר פֿאַר דעם דאוויינען שְׁחֵרִית ציפּריא אײַן דיא דעיים פֿינ תְּקִיעַת שׁוֹפָר אָדיר אַז מען וויל בְּלֹאזײַן פֿינ אײַן אַנדערענס וועגן יִשְׁטִיט אײַן שְׁעַר נ"א.

(ו) מען זאל אַנְדוּבֵינן דיא שְׂמִילֵע שְׂמוּנָה עֲשֶׂרָה פֿינ מוסף פֿאַר האַלְבֵּעַר אײַנים.

(ז) נאָך דעם עֶסֶן זאל מען לערנען אָדיר תְּהִלִּים זאַגן ניט שְׂלֵאפִין וּמְכַל שֶׁבֶן מען זאל ניט שְׂמִימֵינ דְּבָרִים בְּטָלִים אָדיר לִשׁוֹן בְּרַע אָדיר לִיצְנוֹת וואָס אײַז אַויסור אַנאַגין יאָהר וּמְכַל שֶׁבֶן אײַן דעם יום הַדִּין.

(ח) ווער עס פֿאַסט אײַן מָאל אַנאַנצין טאַג רֵאשׁ הַשָּׁנָה מײַז שׁוֹיֵן תָּמִיד פֿאַסטײַן רֵאשׁ הַשָּׁנָה אַנאַנצין טאַג אײַן דער וואָס פֿאַרט זיך ניט זאל ער זיך מְתִיר זײַן בײַז אַבִּית דִּין וויא אײַן אַנדערן גֵּדֵר אײַן מעג עֶסֶן.

הַנְּהִיגוֹת פֿינ יום כִּיפּוּר.

(א) עַרְבַּ יום כִּיפּוּר פֿאַר טאַג שְׂלֵאנֵט מען בְּפָרוֹת, מען נְעַמֵּט אַהֲרָן פֿאַר אֲזִכָּר אײַן אַהֲרָן פֿאַר אַנְקַבָּח מען זאלל ניט אַנוואָרף טײַען מיט דעם עוֹף מיט פּוֹחַ נאָר שְׂטאַט אַנדער לײַגין אַז מען האָט אַנוואָרף גיטאַהן זאל מען אַשְׂאֵלָה פֿרעגין אויף דעם

עוֹף

הַהֲגוֹת פִּין יוֹם בִּיפוֹר

עוֹף אֵין מְעַן זָאל אוּם לִיזוּן דִּיא כְּפָרוֹת מִיט גַּעלֵד אֵין צו מִיילֵן
צִדְקָה, דִּיא אֵינִיווייניגסְטע זאכִין פִּין דַּעַם עוֹף זָאלל מְעַן אַוועק
וואַרפִּין, מִיט אַללע מִין עוֹפוֹת מְעַן מְעַן שְׁלֵאגִין כְּפָרָה נֶאֱרַר מִיט
מֶאָפִין פֶּאַר מְעַן נִיט.

(ב) עֶרֶב יוֹם בִּיפוֹר זָאגְט מְעַן נִיט מִזְמוֹר לְתוֹדָה אֵין נִיט
לְמַנְצָה פֶּאַר וְבֹא לְצִיּוֹן אֵין נִיט. קִיין תְּחִנָּה, אֵין אַז יוֹם בִּיפוֹר
גִּיפֶאלט אֵין שֶׁבֶת זָאגְט מְעַן אָבִינוּ מְלִפְנֵינוּ צו שְׁהַרִית אָבֵעֵר נִיט
צו מְנַחָה.

(ג) עֶרֶב יוֹם בִּיפוֹר אֵין אַהֲיִיב דָּאָס יַעֲדִירֵעֵר זָאל זײַד מִזְבֵּלִין
נֶאֱדָ מִיטאַן אֵין מְקוֹה אֵין מְעַן זָאל מְדַקְדַּק זײַן עִם זָאר נִיט זײַן
קִיין שׁוֹם חֲצִיצָה אוּיף אִיהֶם אֵין ווער עִם קֶאָן נִיט מִזְבֵּלִין זָאל
אוּיף זײַד לֵאזוּן אַרוּיף גִּיסְעֵן מ' קֶבֶן וואַסִיר דָּאָס אֵין אַעֲרָף
דִּרְיִיצֶעֶהן לִיטֵעֵר, אֵין נֶאֱדָ דַּעַם זָאל עַד דִּאוּוִיגִין מְנַחָה מִיט
כְּוֹנָה אֵין מִיט גִּוּוּיין אֵין נֶאֱדָ דַּעַר שְׂמֹנֶה עֶשְׂרֵה זָאגְט מְעַן עַל
חֶמָא מִיט גִּוּוּיין עַד זָאל אֵין זײַן הָאָפִין וואַס עַד זָאגְט אֵין זָאלל
תְּשׁוּבָה מֶאָהן אוּיף אַללע עֲבִירוֹת עַד זָאל חֶרְמָה הָאָפִין וואַס עַד
הָאָט גִּיטאַן דִּיא עֲבִירוֹת אֵין זָאל אוּיף זײַד מְקַבֵּל זײַן דָּאָס עַד זָאל
שׁוּיין מְעַר אַזײַ נִיט מִיט אֵין נֶאֱדָ מְנַחָה לֵאזֹם מְעַן זײַד שְׁלֵאגִין
מְלָקוֹת מִיט אַרִימָאן עַד זָאל זײַד בִּיקֶעֶן מִיט דַּעַם פְּנִים צו צִפּוֹן
אֵין בִּשְׁעַת מְשָׁלֵאגְט אִיהֶם מְלָקוֹת זָאל עַד מְתוֹרֵדָה זײַן אוּיף אַללע
עֲבִירוֹת וואַס עַד הָאָט גִּיטאַן אֵין זָאל חוּזֵר בְּתִשׁוּבָה זײַן.

(ד) עֶרֶב יוֹם בִּיפוֹר דִּארְף מְעַן אֵיפֵעֵר בַּעֲטוּן אַללע מְעַנְמִישִׁין
וואַס מְעַן הָאָט אַקֶעֶגֶן וויי אֵין זִינְדִיגְט אִפִּילוּ מִיט רִייד וואַרִין אוּיף
דַּעַם הַעֲלַפְט נִיט קִיין תְּשׁוּבָה אֵין יוֹם בִּיפוֹר אֵין נִיט מְכַפֵּר בִּיז
עַד אֵין עִם מְפִיִים, אֵין דַּעַר וואַס מְעַן אֵין עִם מְפִיִים זָאל תִּיבָּה
מוֹחַל זײַן כְּדִי הֶשֶׁם יתְּבַרַךְ זָאל עִם אוּיף מוֹחֵר זײַן אוּיף זײַנע
זִינְד.

(ה) מְעַן זָאל פֶּאַר פֶּאַקְטִיין פֶּרִיא אַז עִם אֵין נִיט דִּיא קִיין
אַבְצֶעֶהן מִינִיט בִּיז מִיטִילֵע שְׂמַעֲרִין שְׂמִיעֵן פֶּאַר מְעַן נִיט עִסִין

אין גיט קיין לעכט צינדן, איבער דעם זאל מען זיך אייזן מען זאל צייט האבן לעכט צינדן.

(ו) מען זאלל לעכט צינדן פאר נאכט אזוי וויא שבת אין מען מאכט אברכה להדליק נר של יום פיפור אין שהחיינו אין אז עם גיפאלט זיך אין שבת מאכט מען להדליק נר של שבת ושל יום הפיפורים אין שהחיינו אין אז ויא דארף טראגן אין שיל דאס מחזיר אין עם איז גיט דא קיין עירוב זאלל ויא זיך אויס נעמן דאס ויא איז גיט מקבל שבת מיט דעם לעכט צינדן אין ווען מען צינד דאס יום פיפור לעכט אין שיל זאלל מען גיט מאכן קיין ברכה.

(ז) מען מיט אהן דעם סלית ווען עם איז נאך טאג פאר כל גברי אין מען מאכט אברכה להתעטף בציצית, אין אז עם איז שוין נאכט טאהר מען קיין ברכה מאכן.

(ח) ווען דער חזן זאגט כל גברי דארף קהל נאך זאגן שטיל אין אין זיין האבן דאס ער איז מבטל אללע גדרים אין שבעות ביו צי דעם אנדריין יום פיפור, נאר פין דעסטוועגן אז ער האט גיטאדן אנדר אדיר אשבעה טאהר ער נישט עובר זיין צאדן ער איז זיך מתיר גדר וויא דער דין איז.

(ט) בשעת דער חזן זאגט שהחיינו דארף קהל נאך זאגן שטיל אין זאלין פארטיג מאכן פאר דעם חזן כדי ויזא זאלין נאך זאגן אמן נאך דעם חזן, נאר דיא נשים וואס זיזא האבן גימאכט שהחיינו בשעת לעכט צינדן זאלין זיזא נישט נאך זאגן דעם חזן.

(י) אז עם גיפאלט יום פיפור אין שבת זאגט מען פאר ברכו מזמור שיר ליום השבת, אין נאך דער שמונה עשרה זאגט מען ויבילי אין מגן אבות מיט דיא ברכות אין מען לאזט אויס נאר מקדש השבת אין מען זאגט נישט אבינו מלפנו ביו געילה.

(יא) אטייל זענען זיך נוהג אויף זיין דיא נאכט אין זאגן

שירח

שִׁירֹת וּתְשֻׁבָּהוֹת, אִין אֹ מְעַן ווִיל זִיךְ לִיִּיגִין שְׁלֹאפִין אִין בֵּית
הַמְּדֻרֶשׁ זָאל מְעַן זִיךְ לִיִּיגִין וּוְאִם פִּין דְּעִם אַרְזֵן קוֹדֶשׁ אִין מְעַן
זָאלל זִיךְ אַהֲנֶגְדִּישִׁין אַפְלֵעִשִׁיל וּוְאִסִּיר אָב צִי גִיסִין דִּיא הַעֲנֵד אִין
מְעַן זָאלל לִיִּיגִין קְרִיאַת שְׁמַע אִין מְעַן זָאלל זָאגִין דִּיא עַרְשְׁמִי
פִּיר קִיפִיטִיל תְּהִלִּים אִין מְעַן זָאלל זִיךְ נִיט צִי דַעֲקוֹן דִּיא פִּים,
אִין שִׁיל זָאל מְעַן נִיט שְׁלֹאפִין, אִין ווער עִם ווִיל נִיט זָאגִין קִיין
שִׁירֹת וּתְשֻׁבָּהוֹת אָדִיר אֹ עַד וועט אוֹיף זִיין בַּאֲנֹאכְט וועט עַד
שְׁלֹאפִין בִּינֵי דְעִם דַּאוֹיגִין זָאלל אַהֲיִים גִּיין זִיךְ לִיִּיגִין שְׁלֹאפִין,
אִין זָאלל טִיעַן ווִיא עִם שְׁמִיט פִּרְעֵר.

(יב) מְעַן טָאָהֵר זִיךְ נִיט וּוְאִשִּׁין דִּיא הַעֲנֵד אִין דָּאס פִּנִּים
פִּין כָּל גְּדָרֵי בֵּין נָאךְ יוֹם בִּיפוֹר אַפִּילוֹ אִיין טִיגְקוֹן אִיין פִּינְגֶּער
אִין וּוְאִסִּיר טָאָהֵר מְעַן נִישְׁט נֹאךְ דְּעִם שְׁלֹאפִין אָדִיר נָאךְ
דִּיא לְקוֹת סֵאי קִטְנִים סֵאי גְדוֹלִים מְעַן עַד זִיךְ וּוְאִשִּׁין דִּי פִּינְגֶּער
אַפֶּער נִישְׁט מְעַהֵר, אִין מְעַן זִיךְ אַפְּוִישִׁין דִּיא אִויגִין נָאךְ דְּעִם
ווען עַד הָאָם זִיךְ אַפְּוִישִׁט דִּיא פִּינְגֶּער אַפִּילוֹ זְעֵנן נָאךְ זָאכְט,
אִין אֹ דִי הַעֲנֵד זְעֵנן אִויגֶנְדִּאכְטֵן מְעַן עַד ווִיא אַפְּוִישִׁין אָדִיר
נָאךְ בֵּין ווִיא ווִיא זְעֵנן אִיין גִּרְאכְטֵן נִיט מְעַהֵר, אִין מְעַן טָאָהֵר
זִיךְ נִיט אוֹים שְׁוִיגְקֶען דָּאס טָאָהֵל, אִין אֹ דִיא אֲשֶׁה דַּאָךְ זִיךְ
אַפְּצִיעַן פֹּאָר דִּיא רִיבִי טִיעַן מְעַן זִיא זִיךְ אַפִּיסִיל אִינְטֶער וּוְאִשִּׁין.

(יד) מְעַן טָאָהֵר נִישְׁט גִּיין אִין שִׁיךְ אָדִיר שְׁמִוּוִיל פִּין כָּל
גְּדָרֵי בֵּין נָאךְ יוֹם בִּיפוֹר צַאדִין אִין שִׁיךְ וּוְאִם אִיז נִיט פִּין לַעֲדִיר
מְעַן מְעַן אִין אִיין קְבֹאנְקִיר אָדִיר אִיזְלֵדֵת אִין דִּיא דִּרִיסיג טָאָג
מְעַן גִּיין אִין שִׁיךְ אָדִיר אִין שְׁמִוּוִיל, אִין אֹ עִם רַעֲגִנְט אָדִיר
עִם אִיז אַפְּלֹאטִי (אַמֶּאָראַכְט) אִין ווִיל אַהֲיִים גִּיין אָדִיר אַרְזִים
גִּיין מְעַן עַד אָהֵן טִיעַן דִּיא שִׁיךְ אִין ווען עַד קִימֵט אִין שְׁטִיב
אָדִיר אִין שִׁיל זָאל עַד תִּיבָּה אוֹים טִיעַן, אִין אֹ עַד גִּיט אוֹיף
אִיז אָרֶט ווִיא עִם אִיז דָּא שְׁלֵעַנְג אָדִיר עֶקְדִישִׁין מְעַן עַד אָהֵן
טִיעַן

מֵיעַן שְׁמִיּוּל, אֲפִילוֹ עַד גֵּימַ צִוּוִישֵׁן גּוֹיִם וְאָם שְׁפַעְמִין פִּין עֵדָם מְאָהָר עַד גֵּימַ גֵּיין אִין שְׁמִיּוּל.

(טו) קִלְיוֹנֵי פִין נֶאֱהָר יֶאֱהָר זֶאֱלִין פֶּאסְטִין חֶאמְשֵׁי אִיין שְׁעָה שְׁפַעְמִיר וּוִיא זִיעַר גִּיּוֹאנֶהִיִּים אִיו צִי עֶסֶין אִין פִּין עֲלִיף יֶאֱהָר אָז עַד קֶען זֶאֱל עַד פֶּאסְטִין בִּיז נֶאָךְ מִטָּאג, אִין אֲמִידִיל פִּין צוּעֲלִיף יֶאֱהָר מִיט אֲטָאג אִין אַזְכָּר פִּין דְּרִיִּיצִין יֶאֱהָר מִיט אֲטָאג דֶּארְפִין פֶּאסְטִין אַנְאִיצִין מָאג, פֶּאָר נֶאֱהָר יֶאֱהָר מְאָהָרִין זִיָּא גֵימַ פֶּאסְטִין.

(יו) אִיין אִשָּׁה מְעַבְרַת אָז זִיָּא הָאָט גִּישְׁמַעְקַט אֲמֶאֱכֵל אִין עֵם הָאָט זִיָּא פֶּאָרְגֵלִיסַט אָז זִיָּא הָאָט גִּיזָאָט אָז זִיָּא בְּרוּיף צִי עֶסֶין אֲפִילוֹ דָּאס פִּנִּים אִיו אִיהָר גִּישְׁט פֶּאָרְעַנְדִירַט גִּיּוֹאָרִין אִדִיר דָּאס פִּנִּים אִיו אִיהָר פֶּאָרְעַנְדִירַט גִּיּוֹאָרִין אֲפִילוֹ זִיָּא זָאָט גֵימַ נֶאָר גֵימַ זֶאֱל מְעַן אִיהָר זָאָנִין אִין אִוִיעַר דִּייִנט אִיו יוֹם בְּיָפוֹר אִין אָז עֵם אִיו אִיהָר גִּישְׁט בְּעַסִיר זֶאֱלֵל מְעַן אִיִּינְטִינְקֶן דְּעַם לְעַפִּיל אִין דְּעַם מֶאֱכֵל אִין גַּעְבִּין אִין מֶאֱהֵל אִין אָז עֵם אִיו גֵימַ בְּעַסִיר גֵימַ מְעַן אִיהָר וּוִייִנְגֶּער פִּין אֲשִׁיעוֹר וּוִיא עֵם שְׁמִיִּים וּוִייִטִיר אִין אֹת כ"א אִין אָז עֵם אִיו אִיהָר גִּישְׁט בְּעַסִיר גֵימַ מְעַן אִיהָר צִי עֶסֶין וּוִיפִיל זִיָּא בְּרוּיף.

(יז) וּוְעַד עֵם הָאָט אֵהָן גִּישְׁמַעְקַט אֲמֶאֱכֵל אִין דָּאס פִּנִּים אִיו עֵהם פֶּאָרְעַנְדִירַט גִּיּוֹאָרִין זֶאֱלֵל מְעַן זִיָּךְ נֹדֶג זִיין וּוִיא עֵם שְׁמִיִּים אִין אֹת י"ו אַבְּעַר אָז דָּאס פִּנִּים אִיו עֵהם גִּישְׁט פֶּאָר עַנְדִירַט גִּיּוֹאָרִין אֲפִילוֹ עַד זָאָט אָז עַד בְּרוּיף זֶאֱל מְעַן עֵם גֵימַ גַּעְבִּין צִי עֶסֶין.

(יח) וּוְעַד עֵם אִיו קֶבֶאָנְק גִּיּוֹאָרִין פֶּאָר דִּייִנְגֶּער וּוִיא עַד זְעָהט גֵימַ מִיט דִּיא אִוִיגִין זֶאֱל מְעַן עֵהם גַּעְבִּין צִי עֶסֶין בִּיז דִּיא אִוִיגִין וּוְעֲלִיָּה עֵהם לְעֶכְטִיג וּוְעֵרִין.

(יט) וּוְעַד עֵם אִיו קֶבֶאָנְק אִזוִי קֶרַעַנְק וּוִיא אִיו אֲסַבְּנָה אָז אַדֶּאָקְטִיר זָאָט דָּאס אָז עַד וּוְעַט גֵימַ עֶסֶין קָאן זִיין דָּאס דִּיא קֶרַעַנְק וּוְעַט שְׁוֹעֶרִיר זִיין זֶאֱל עַד עֶסֶין אֲפִילוֹ דְּעַד קֶבֶאָנְקוֹר

הַנְּהַגוֹת פִּינ יוֹם כִּיפּוּר

זָאנְט אָז עַר דָּאָרף נִיט צי עֶסֶן , אִין אָז דְּעַר קְרָאנְקֶער
 זָאנְט אָז עַר דָּאָרף עֶסֶן עִם וועט עֵהם שְׂאָמִין דְּעַר תַּעֲנִית
 הָאָמְשִׁי דְּעַר דָּאָקְמִיר זָאנְט אָז עַר מַעַג פֶּאָסְמִין זָאל עַר עֶסֶן,
 אִין אָז יַעֲדִירֵר זְעֵהט דָּאָס אָז עַר וועט נִיט עֶסֶן אִין עַר מְסִיבֵן
 זָאל מֵעַן עֵהם אויף אַלְלֵע פֶּעֲלֵל גַּעבֵן עֶסֶן אִין מְרִינְקֵן, מֵעַן
 טָאָהר נִיט מַחְמִיר זִיין, אִין ווי אַזוי מֵעַן זָאלל גַּעבֵן דָּאָס עֶסֶן
 אִין מְרִינְקֵן וועט שְׂמִיין ווייטִיר אִין אוֹת כ"א.

(ב) אִיזְלֶדֶת דִּיא עֲרֻשְׁמִי דְרִיִּיא טָאָג זָאלל זִיא עֶסֶן אִין
 מְרִינְקֵן צי בִּיסְלִיךְ ווי אַ עִם וועט ווייטִיר שְׂמִיין אִין פִּין דְרִיִּיא
 טָאָג בִּין זִיבִין טָאָג אָז זִיא זָאנְט זִיא פֶּאָרשְׂמִיִּיט אִין זִיךְ דָּאָס זִיא
 דָּאָרף עֶסֶן אִין עִם וועט אִיהַר שְׂאָמִין דְּעַר תַּעֲנִית זָאלל זִיא
 עֶסֶן, אִין אָז נִיט נִיט, אִין פִּין זִיבִין טָאָג ווייטִיר הָאָט זִיא דְּעַם
 דִּין פִּין ווי אַיִן אַדִּירֵין .

(כא) אָז מֵעַן נִיט עֶסֶן אַקְרָאנְקֵן אָדִיר אִיזְלֶדֶת זָאל מֵעַן
 גַּעבֵן צי בִּיסְלִיךְ דְּהֵינֵג מֵעַן זָאל גַּעבֵן אָזוי ווי אַ צוויי דְרִיִּמִיל
 פִּין אִיין הֵינְעֶרֶן אִי אִין מֵעַן זָאלל וואָרְטִין מַעְהַר ווי אַ אַבְט
 מִינִיט אִין נָאךְ דְּעַם מַעַג מֵעַן ווייטִיר גַּעבֵן אָזוי פִּיל אִין אָז מֵעַן
 נִיט צי מְרִינְקֵן זָאלל מֵעַן גַּעבֵן וויינִגֶּער ווי אַ ווען דְּעַר קְרָאנְקֶער
 נַעֲמַט אִין אִיין זִיִּיט פִּין זִיין מַאָהַל אִין מֵעַן זְעֵהט עִם אָהֵן אִין
 זָאלל וואָרְטִין מַעְהַר ווי אַ אַבְט מִינִיט אִין אָז עַר קָאן נִיט זָאל עַר
 אַבִּיסִיל וואָרְטִין אִין מַעַג ווייטִיר מְרִינְקֵן אָזוי פִּיל אָז עַר בְּרוּיךְ
 אִין אָז מֵעַן הָאָט עֵהם אַפְגִּישְׂאָצַט דָּאָס עִם וועט עֵהם נִישְׁט
 נִינִיג זִיין בִּיסְלִיךְ ווייז זָאל מֵעַן עֵהם גַּעבֵן ווי אַ פִּיעֵל עַר דָּאָרף .

(כב) ווי אַ עִם אִין דָּא אַמּוֹרָה הוֹרָאָה זָאל מֵעַן עִם פֶּרְעַגִּין
 ווי אַ אָזוי מֵעַן זָאלל זִיךְ נוֹהַג זִיין מִיט דְּעַם קְרָאנְקֵן אָדִיר מִיט
 דְּעַר יוֹלְדֶת, אִין אָז עִם אִין נִיט דָּא קִיין מוֹרָה הוֹרָאָה אָדִיר עִם
 אִין קִיין צִיִּיט צי גִיין פֶּרְעַגִּין זָאל מֵעַן טָאָהֵן ווי אַ עִם שְׂמִיִּיט דָּא
 מֵעַן טָאָהַר נִיט מַחְמִיר זִיין .

(כג) אָז אַקְרָאנְקֶער הָאָט נִיגְעֶסֶן אִין עַר דָּאָרף בַּעֲנַמְשִׁין
 זָאל עַר זָאגִין יַעֲלֶה וְיָבֵא בִּיא דְּעַם בַּעֲנַמְשִׁין אִין זָאל זָאגִין אֶת

הנהגות פין יום פיסור

יום הכיפורים הזה .

(כד) אז עם איז אפריית מילה זאלל מען מאלין פאר מוסף אין נאך דיא ברכות זאלל מען געבין אפיסיל פאר דעם קינד וואס מען האט עהם געווישט .

(כה) מען טאר ניט הייסן אגוי אהנצינדן אלעכט אפילו צי נעילה נאר מען מעג זאגן דעם גוי ער זאלל ברענגן איין ברענדיג לעכט פין איין ארט אויף דעם אנדירן ארט .

(כו) בייא מנחה זאגט מען קטורת אין ניט אשרי אין מען זאגט ניט חצי קדיש פאר דער הפטורה, נאר פאר דער שמונה עשרה, אז עם איז שפעט זאגט מען ניט אבינו מלפנו .

(כז) בייא נעילה זאגט מען אשרי וּבֵא לְצִיּוֹן, אין מען זאגט אבינו מלפנו אפילו עם איז שבת אין פאר תתקבל בלאזט מען שופר נאר אז עם איז נאך פריא טאר מען קיין שופר בלאזן ביו ציווישן טאג אין נאכט .

(כח) מען זאלל נישט דאווייזן מערב ביו מיטלע דרייא שטערן שטייען אין מען זאגט אתה חוננתנו .

(כט) פאר דעם עסין זאלל מען הבדלה מאכן קודם זאל מען נעמן אלעכט וואס ברענט פין ערב יום פיסור אין מען זאל בייא דעם אהן צינדן איין אנדיר לעכט אין מען זאל מאכן אויף בידי בורא מאורי האש אין נאך דעם אברכה אויף דער משקה אין המבדיל, דיא דינים פין הבדלה שטייט אין שער מ"ז, בשמים דארף מען ניט שמעקן צאדין עם איז גיוועהן שבת אין אטייל מענטשין זעגן זיך נוהג אפילו עם איז גיווען שבת מאכן זייא נישט קיין ברכה אויף דיא בשמים נאר נאך דער הבדלה .

הנהגות פין סופות

(א) מען זאל גזקו זיין דאס דיא סופה זאל זיין כשר וויא עם שטייט אין שער נ"ב, אין עם איז אנרויסי מצוה דאס יעדיריר זאל זיך קוספן אאתרוג מיט אלולב נאר ער זאל ווייזן אמורה הוראה

הַנְהֻגוֹת פִּין סִיבּוֹת

הוֹרְאָה עִם זָאל זײן פֿשֶׁר .

(ב) בְּשַׁעַת לַעֲבֹד צִינְדִין זָאל זײא מאַכײן דײא פֿרֻכָּה דֶהדְלִיק
נֶר שֶׁר יוֹם טוֹב אײן שְׁהַחֲיוֹנָה אָפֶּדֶר לַיִשֵּׁב בְּסוּפָה זָאל זײא נִיט
מאַכײן צײז נאָך דער המוציא או זײא עֵסֶט אײן סוּפָה או מֶעַן עֵסֶט
אײן סוּפָה זָאל זײא לַעֲבֹד בְּעִנְטִישׁוֹן אײן סוּפָה אײן אײן שְׁמִיב זָאל
זײא צִינְדִין אָן אַפְרָכָה אײן או מֶעַן עֵסֶט אײן שְׁמִיב זָאל זײא לַעֲבֹד
בְּעִנְטִישׁוֹן אײן שְׁמִיב .

(ג) דִּינִים פִּין קִידוּשׁ אײן פִּין לַיִשֵּׁב בְּסוּפָה שְׁמִיט אײן שְׁעַר
נ"ב אײן דִּינִים פִּין אַתְרוֹג בְּעִנְטִישׁוֹן שְׁמִיט אײן שְׁעַר נ"ג עִם אײז
רַעֲבֵט דָּאס יַעֲדִירֶדֶר זָאל לַעֲרִנֵן דײא דִּינִים .

(ד) מֶעַן זָאגט גאַנץ הַלֵּל גאַנץ סוּבּוֹת אײן דײא אַנְדִירֶע
מֶעַג אויף אײן מֶיטֶען הַלֵּל טאַר מֶעַן נִיט מִפְּסִיק זײן אִפִּילוֹ אויף
קֶשׁוֹן קוֹדֶשׁ .

(ה) וְעַד עַם אײז אײן אָבֵל אײן דײא שְׁלוּשִׁים אָדִיר נאָך
פֿאַטִיר אײן מִיטֶדֶר אַנאַנץ יאַהֶר זָאל נִיט אַרום גײען מִיט דַעס
אַתְרוֹג בְּשַׁעַת דײא הוֹשַׁעְנוֹת נאָר עַר זָאל שְׁמִיטֶען אויף זײן אָרֶט
(ו) דער סֶדֶר פִּין דײא הוֹשַׁעְנוֹת אײז אַזױ או דער עַרשְׁטִיר
טאַג אײז מְאַנְטִיג מְאַנְטִיג לְמַעַן אַמִּיתָךְ דִּינְסְמִיג אָבֵן שְׁתִּיָּה
מִטּוֹוּאָה אַעֲרוֹף שׁוּעִי דאַנִירשְׁמִיג אוס אָנִי חוּמָה פֿראַמִּיג אַל
לְמוֹשָׁעוֹת שְׁבֵת אוס נְצוּרָה .

אַז דער עַרשְׁטִיר טאַג אײז דִּינְסְמִיג אײז דִּינְסְמִיג לְמַעַן
אַמִּיתָךְ מִטּוֹוּאָה אָבֵן שְׁתִּיָּה דאַנִירשְׁמִיג אַעֲרוֹף שׁוּעִי פֿראַמִּיג
אוס אָנִי חוּמָה אָדִיר אַל לְמוֹשָׁעוֹת ווײא דער מְנַהֵג אײז דָּאָרֶט
שְׁבֵת אוס נְצוּרָה זִינְטִיג אָדוֹן הַמוֹשִׁיעַ .

אַז דער עַרשְׁטִיר טאַג אײז דאַנִירשְׁמִיג אײז דאַנִירשְׁמִיג
לְמַעַן אַמִּיתָךְ פֿראַמִּיג אָבֵן שְׁתִּיָּה שְׁבֵת אוס נְצוּרָה זִינְטִיג אַעֲרוֹף
שׁוּעִי מְאַנְטִיג אַל לְמוֹשָׁעוֹת דִּינְסְמִיג אָדוֹן הַמוֹשִׁיעַ .

אַז דער עַרשְׁטִיר טאַג אײז שְׁבֵת אײן שְׁבֵת אוס נְצוּרָה
זִינְטִיג לְמַעַן אַמִּיתָךְ מְאַנְטִיג אַעֲרוֹף שׁוּעִי דִּינְסְמִיג אָבֵן שְׁתִּיָּה
מִטּוֹוּאָה

מִטּוֹוֹאֵךְ אֶל לְמוֹשְׁעוֹת, דְּאֵנִירֶשְׁמִיג אָדוֹן הַמוֹשִׁיעַ.

(ז) דְּעַר סֵדֶר פִּינ דְּעַם לִיִּינִין אִיו אַזוֹי דִּיא עֶרֶשְׁמִי בִּיִּדִי
 טַעַג לִיִּינִט מַעַן אִיו אָמור, כָּל הַבְּכוֹר. פִּנְעַף מַעַנְטִשְׁוִין זַעַנִּין
 עוֹלָה, אִיו מַפְסִיר אִיו פְּנָהָם, וּבַחֲמֹשֶׁה עֶשְׂרֵה, אִיו אֹז גִּיפְאַלְט אִיו
 שֶׁבֶת זַעַנִּין עוֹלָה זִיבְעֵן מַעַנְטִשְׁוִין הוּיג מַפְסִיר אִיו בִּיִּיא דִּיא
 בְּרָכוֹת פִּין הַפְּטוּרָה לְאַזְמ מַעַן אוֹים מְקַדֵּשׁ הַשֶּׁבֶת וְיִשְׂרָאֵל
 וְהַזְּמִינִים.

דְּעַם עֶרֶשְׁמִיג טָאג חוֹל הַמוֹעֵד לִיִּינִט מַעַן אִיו פְּנָהָם, כְּהֵן
 זְבִיזִים הַשְּׁנִי לְוִי וְזְבִיזִים הַשְּׁלִישִׁי, יִשְׂרָאֵל, וְזְבִיזִים הַרְּבִיעִי, רְבִיעִי,
 וְזְבִיזִים הַשְּׁנִי וְזְבִיזִים הַשְּׁלִישִׁי.

דְּעַם אַנְדִּירִין טָאג חוֹל הַמוֹעֵד, כְּהֵן, זְבִיזִים הַשְּׁלִישִׁי, לְוִי,
 וְזְבִיזִים הַרְּבִיעִי, שְׁלִישִׁי, וְזְבִיזִים הַחֲמִישִׁי, רְבִיעִי, וְזְבִיזִים הַשְּׁלִישִׁי,
 וְזְבִיזִים הַרְּבִיעִי.

דְּעַם דְּרִיטְעֵן טָאג חוֹל הַמוֹעֵד כְּהֵן וְזְבִיזִים הַרְּבִיעִי, לְוִי, וְזְבִיזִים
 הַחֲמִישִׁי, שְׁלִישִׁי וְזְבִיזִים הַשְּׁשִׁי, רְבִיעִי וְזְבִיזִים הַרְּבִיעִי, וְזְבִיזִים הַחֲמִישִׁי.
 דְּעַם פֶּעֶרְדִּין טָאג חוֹל הַמוֹעֵד, כְּהֵן וְזְבִיזִים הַחֲמִישִׁי, לְוִי
 וְזְבִיזִים הַשְּׁשִׁי, שְׁלִישִׁי, וְזְבִיזִים הַשְּׁבִיעִי, רְבִיעִי, וְזְבִיזִים הַחֲמִישִׁי,
 וְזְבִיזִים הַשְּׁשִׁי.

(ח) חוֹל הַמוֹעֵד דְּאוּוֹיגִט מַעַן שְׁחֵרִית אִיו מְנַחֵה אִיו מַעֲרָב
 וְזַאכִּיגִדִּיג נֶאֱהָר מַעַן זְאָגִט יַעֲלֶה וְיָבֵא בִּיִּיא רְצָה, שְׁחֵרִית נֶאֱהָר
 הַלֵּל זְאָגִט מַעַן קְדִישׁ מִיט תְּתַקַּבֵּל אִיו דְּעַם יוֹם אִיו מַעַן לִיִּינִט
 אִיו מַעַן זְאָגִט חֲצִי קְדִישׁ אִיו אֲשֶׁרִי וְיָבֵא לְצִיּוֹן, אִיו נֶאֱהָר דְּעַם חֲצִי
 קְדִישׁ אִיו מַעַן דְּאוּוֹיגִט מוֹסַף אַתָּה בְּחֵרְתָנִי וּמִפְּנֵי חֲטָאֵנִי.

(ט) שֶׁבֶת אֹז גִּיפְאַלְט אִיו חוֹל הַמוֹעֵד דְּאוּוֹיגִט מַעַן מַעֲרָב
 אִיו שְׁחֵרִית אִיו מְנַחֵה וְוִיא אִיו אַנְדִּירִין שֶׁבֶת נֶאֱהָר מַעַן זְאָגִט
 יַעֲלֶה וְיָבֵא בִּיִּיא רְצָה נֶאֱהָר דְּעַר שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה פִּין שְׁחֵרִית זְאָגִט
 מַעַן הַלֵּל, אִיו דִּיא הוֹשְׁעֵנוֹת, אִיו קַהֲלֵת, אִיו מַעַן לִיִּינִט אִיו תְּשִׂא,
 דִּיא אַתָּה אֹמֵר אֵלַי, זִיבְעֵן מַעַנְטִשְׁוִין זַעַנִּין עוֹלָה הוּיג מַפְסִיר
 מַפְסִיר אִיו פְּנָחֵם וְוִיא דְּעַר רְבִיעִי הָאֵט גִּדְּאַרְפֵּט לִיִּינִין אִיו דְּעַם

הנהגות פין סיבות

מאג אין נאך דיא ברכות פין דער הפסוקה לאזט מען אויס מקדש השבת וישראל והזמנים, אין מוסף אתה בחרתנו ומפני הטאינו. (י) הושענא רבה בייא נאכט איז מען אויף אין מען זאגט משנה תורה, וזאת הברכה זאל מען זאגן שנים מקרא ואחד תרגום, אין נאך דעם זאגט מען תהלים מען זאל ניט אן פרענגין דיא נאכט מיט פיסטע זאכין ווער עס איז אויף אנאנצי נאכט ווען עס ווערט מאג זאל זיך אב גיסען דיא הענד אין ניט זאגן על נטילת ידים, אין ניט אלהי נשמה אין ניט המעביר שינה מעיני, ברכת התורה זאלל ער זאגן אז עס איז ניט דא קיין אנדירער ער זאל איהם מוציא זיין וויא עס שטייט אין שער ל"ד אות ג'.

(יא) הושענא רבה מיט זיך אן דער תזן דעם קיסעל אין מען זאגט למנצח מזמור לדוד השמים מספרים, אין מזמור שיר ליום השבת זאגט מען ניט נאר מען זאגט מזמור לתודה אין מען זאגט ניט נשמת נאר ישתבח, אין מען דאווינט דיא וואכינדגע שמונה עשרה מיט יעלה ויבא אין נאך הלל זאגט מען דיא הושענות, אין נאך דעם זאגט מען פהושעת אין מען לייגט אריין דיא ספרי תורות אין מען זאגט תתנינו, אין פאר תענה אמונים לייגט מען אנדער דעם לולב אין מען נעמט דיא הושענא אין פאר דעם יהי רצון קלאפט מען פינעף מאל מיט דער הושענה צו דער ערד, אין פאר דעם לייגן זאגט מען שמע ישראל אין מען לייגט אין פנהם, בהן, וביום החמישי, לוי, וביום השישי, שלישי, וביום השביעי, רביעי, וביום הששי, וביום השביעי, אין מען דאווינט מוסף אזוי וויא יום טוב מיט דער קדושה פין יום טוב.

(יב) שמיני עצרת נאך מערב מאכט מען הקפות אין מען מאכט שהחינו בייא לעכט צינדן אין בייא קידוש אין מען עכט אין סופה אין מען זאל ניט מאכין לישב בסופה.

(יג) שמיני

(יג) שמיני עצרת ליינט מען אין ראה בל הבכור אין שבת
 הייבט מען אן עשר תעשר, אין מפטיר אין פנחס וביום השמיני
 אין מען איז מזכיר נשמות אין נאך יום טוב זאל מען אפ געבין
 וואס מען איז מנדר אין פאר מוסף ריפט מען אויס משיב הרוח
 ומוריד הגשם כדי מען זאל זאגן אין דער שטיילער שמונה עשרה
 אין מען עסט אין סופה אין מען זאל ניט מאכין ליטב בסופה .
 (יד) מען טאר ניט באקין אין שמיני עצרת דעם שמהת
 תורה קולטיטש, אין מען טאר ניט הנעטין ביו נאכט .

(טו) דיא נאכט פין שמהת תורה מאכט מען הקפות נאך
 דער שמונה עשרה אין נאך דעם ליינט מען וואת הברכה דרייא
 מענטשין זענן עולה אין נאך דעם חצי קדיש אין מען מאכט
 שהחינו ביא לעכט צינדין אין ביא קידוש .

(טז) שמהת תורה נאך דיא הקפות לאזט מען דרייא ספרי
 תורה, אין איינים ליינט מען וואת הברכה מען ריפט אויף פהן
 לוי אין דרייא ישראלים . אין אז עס איז נאך דא פהנים אין לויים
 הייבט מען נאך אמאל אן וואת הברכה פהן לוי דרייא ישראלים
 אין נאך אמאל אזוי, אין אז עס איז ניט דא קיין פהנים הייבט
 מען אן וללוי אכר, אין אז עס איז דא מער פהנים אין לויים זאלן
 עטליכי פהנים עולה זיין אויף איין מאהל אייגיר פון זיין זאלל
 מאכין דיא ברכה אין דיא אנדירע זאלן זאגן אמן, אין נאך
 דעם ליינט מען חתן תורה פין מעונה ביו צום סוף אין נאך דעם
 ליינט מען חתן בראשית, אין נאך דעם זאנט מען חצי קדיש
 אין מען ליינט מפטיר אין פנחס וביום השמיני, מען דיכניט ניט
 ביא מוסף, אז מען באקט אין יום טוב שמיט דער דין אין
 הנהגות פין שבועית .

הנהגות פין חנוכה

(א) חנוכה זאנט מען גאנץ הלל אין נאך הלל חצי קדיש
 אין מען ליינט אין נשא דרייא מענטשין זענן עולה דעם ערשטין
 טאג פין ויהי ביום פלות משה ביו נחשון בן עמינדב, דעם
 אנדירין

הַנְּהִיגוֹת פִּינ חֲנוּכָּה

אֲנִדְרִין מָאג וּבִיּוֹם הַשְּׁנִי וּבִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, דְּעַם דְּרִישִׁין מָאג וּבִיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וּבִיּוֹם הַרְבִּיעִי, דְּעַם סְעֻדִין מָאג וּבִיּוֹם הַרְבִּיעִי וּבִיּוֹם
הַחֲמִישִׁי, דְּעַם פִּסְמִין מָאג וּבִיּוֹם הַחֲמִישִׁי וּבִיּוֹם הַשְּׁשִׁי, דְּעַם
זַעֲקִסְמִין מָאג וּבִיּוֹם הַשְּׁשִׁי וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, דְּעַם זִיבִיטְעֵן מָאג
וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וּבִיּוֹם הַשְּׁמִינִי, דְּעַם אַכְמִין מָאג פִּין בִּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
בִּיּוֹן בֵּן עֲשָׂה אֶת הַמְנוּרָה.

(ב) רֵאשׁ הוֹדֵשׁ אִין חֲנוּכָּה זָאגְט מְעַן נֶאדָּה הַלֵּל קְדִישׁ
שְׁלָם מִיט תַּתְקַבֵּל, אִין דְּרִיִּיא מְעַנְטְשִׁין זַענִיו עוֹלָה אִין פְּנֵהם
וּוּאָם מְעַן לִינְט אִין רֵאשׁ הוֹדֵשׁ, אִין דְּעַר פְּעַרְדִּיר אִיו עוֹלָה
אִין נְשֵׂא וּוּאָם מְעַן לִינְט אִין חֲנוּכָּה וּוְעִלִּיבִים עִם קִמְט אִוִים
אִין דְּעַם מָאג, אִין נֶאדָּה דְּעַם זָאגְט מְעַן הָצִי קְדִישׁ אֲשֶׁרִי וּבָא
לְצִוִין אִין מוֹסַף.

(ג) שֶׁבֶת אִין חֲנוּכָּה לִינְט מְעַן דִּיא סְדָרָה פִּין דְּעַר וּוּאָדָּה
אִין מַפְטִיר לִינְט מְעַן פִּין חֲנוּכָּה וּוּאָם עִם קִמְט אִוִים אִין דְּעַם
מָאג דְּהִינֵנו אִז עִם אִיו דְּעַר פִּסְמִיעַר מָאג לִינְט מְעַן וּבִיּוֹם
הַחֲמִישִׁי אִז עִם אִיו דְּעַר זַעֲקִסְמִיעַר מָאג לִינְט מְעַן וּבִיּוֹם
הַשְּׁשִׁי.

(ד) אִז עִם גִּיפֵאלֵט זִיךְ רֵאשׁ הוֹדֵשׁ אִין שֶׁבֶת חֲנוּכָּה זַענִין
זַעֲקִס מְעַנְטְשִׁין עוֹלָה אִין דְּעַר סְדָרָה פִּין דְּעַר וּוּאָדָּה אִין מְעַן
לִינְט בִּיּוֹם סוֹף דְּעַר סְדָרָה מִיט דְּעַם זַעֲקִסְמִין, אִין דְּעַר זִיבִיטִיר
לִינְט אִין פְּנֵהם וּבִיּוֹם הַשֶּׁבֶת וּבְרֵאשִׁי חֲדָשִׁיכֶם, אִין נֶאדָּה דְּעַם
זָאגְט מְעַן הָצִי קְדִישׁ אִין מַפְטִיר לִינְט מְעַן פִּין חֲנוּכָּה וּוּאָם
עִם קִמְט אִוִים אִין דְּעַם מָאג אִין מְעַן זָאגְט דִּיא הַפְטוֹרָה פִּין
חֲנוּכָּה, אִין נֶאדָּה דִּיא בְּרָכוֹת פִּין דְּעַר הַפְטוֹרָה לְאִזְט מְעַן אִוִים
נֶאָר מְקַדֵּשׁ הַשֶּׁבֶת.

(ה) דִּינִים פִּין חֲנוּכָּה לְעַכְט שְׁמִיט אִין שְׁעַד נ"ד, עִם אִיו
אֲמַנְהֵג צִי שְׁפִידִין אִין חֲנוּכָּה אַבְעַר דָּאָם אִיו זִייעַר אֲשֶׁלְעַכְטִיר
מְנַהֵג אֲדַרְבֵּה חֲנוּכָּה דֶאָרְף מְעַן לְעַרְנִין אִין לִוְיָבִין הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
אִוִיף דִּיא גִיסִים וּוּאָם עַר הָאָט אִינוּ גִיטֵאָהֵן אַקְעֵגִין דִּיא פֶּאָנְד
וּוּאָם

וואס האבן גיוואלט מבטל זיין פין תורה אין מצות, אין מיט דעם שפילען פארגעסט מען אין דער תורה אין דיא מצות חוץ פין דעם איסור גזל, איבער דעם ווער עס איז איד זאלל שטארק נוהר זיין אין דעם אין זאלל מזהיר זיין זיינע קינדיר אז זייא זאלן ניט שפילען, ווארין דאס איז אקליפה ר"ל דאס איז מטמא דעם מענטש.

הנהגות פין פורים

(א) דיא דינים פין מגילה שטייט אין שער נ"ה נאך דער מגילה זאגט מען אתה קדוש מיט קדיש שלם אהן התקבל, צי פריא נאך דער שמונה עשרה זאגט מען חצי קדיש אין מען לייגט אין בשלח ויבא עמלק דרייא מענטשין וענין עולה אן מען זאגט חצי קדיש אין מען לייגט אריין דאס ספר אין מען לייגט דיא מגילה, אז עס איז אברית זאלל מען מאלען פאר דער מגילה.

(ב) יעדיריר איז מחויב צי געבין האטשי צווייא מתנות פר צווייא ארומע לייט, אין שיקען משלוח מנות צי איין מענטש צווייא מיני מאכל, אפילו נשים וענין מחויב נאר אאשה זאלל ניט שיקן פאר איין מאנזביל אין אמאנזביל זאל ניט שיקן צי אאשה קיין שלוח מנות.

(ג) מען זאל ניט טאהן קיין שום מלאכה אין פורים אין אז מען טיט זעט מען קיין סימן ברכה.

(ד) מען זאל דאווינין מנחה פריא אין מען זאל זיך זעצין צי דער סעודה מען זאלל עסין דיא רוב סעודה פאטאג אין מען זאלל זיך ניט אן שיכורין ביי מען דאוויגט מערב ווארין אז מען איז שיכור טאר מען ניט דאווינין, אין בייא דעם בענטשין זאר מען זאגן על הניסים אבער בייא מעריב זאלל מען נישט זאגן על הניסים אין מען זאלל קודם בענטשין אין נאך דעם דאווינין, אין שושן פורים זאגט מען ניט על הניסים.

(ה) פאר דער סעודה זאל מען אביסיל לערנן אין געבין

צדקה

צדקה נאך זיין פוח.

(ו) האטשי עם איז אמצנה מען זאל זיך אן שיפירין פורים אין מאכין שמחות אפער מען זאל גזקר זיין ניט צי מאכין קיין קיין הוללות נאר מען זאלל זאגן שירות ותשבחות אין זינגען שושנת יעקב, מען דארף לויבן השם יתברך וואס ער האט מיט אינו גיטאהן אזוי גרויסן נס, בפרט מען זאל גזקר זיין עם זאלל ניט זיין אויס גימישט מאנזבלין מיט וואפיר, הוללות אין ליצנות איז אנרויסר איסור אין בפרט אז מען שמעלט אריין דאס ליצנות אין הייליגע פסוקים איז גודאי אנרויסר איסור דאס איז מעשה שמן וער עם האט יראת השם אין זיין הארץ זאל זיך היטין פין דעם נאר מען זאלל זיך פרייען שמחה של מצוה אין לויבן השם יתברך:

דינים פין פלייש זאלצין

(א) פאר דעם זאלצין דאס פלייש דארף מען עם וויקין אהאלבי שעה דאס גאנצי פלייש זאל זיין אין וואסיר אין דאס וואסיר זאל ניט זיין שטארק קאלט אין ניט הייס נאר וויא זימער וואסיר אין נאך דעם זאל מען עם גיט אפ וואשן מיט דיא הענד אין דעה ווייג וואסיר אין אז מען זעט אשטיקל פלייש וואס איז דארט פארגליווירט בליט דארף מען עם צו שניידן אין דעה לענג אין אין דער ברייט אין אפ וואשן דאס ארט וואס מען האט גישניטן אין אז עם איז שטארק נייטיג דהיינו לכבוד שבת מען פארקט זיך מען זאל ניט מחלל שבת וכדומה דארף מען ניט וויקין אהאלבי שעה נאר אביסעל אין מען זאל עס גיט אפ וואשן צווייא מאהל אין מען זאלל עם לאזן אפ רינגען נאר עם זאלל ניט זיין טריקען אין מען זאל עם זאלצין ניט מיט גאנץ דין זאלץ אין ניט מיט גראבין אז ער האט נאר גאנץ דין זאלץ זאל מען לייגן אסאך זאלץ אויף דעם פלייש.

(ב) עזפות

(ב) עופות דארף מען אפ האקן דעם קאפ אין ארזים נעמן
 דיא אדירין פון דעם האלו אין מען זאל זייא אויף שפאלטין אין
 ארזים נעמן דיא בני מעיים אין דאס לינגעל אין דיא גרין אין
 דיא מילץ אין עפיגין דאס קעפיל אין ארזים נעמן דיא געהירין
 אין עפיגין דעם פייג מיט דעם הערציל אין ריוןמאכין, אין נאך
 דעם אללעס איין ווייקן אין אפ וואשן גיט פון אינווייניג.

(ג) אז דאס פלייש איז גיפרורין דארף מען עס אויף לאזן
 פאר דעם ווייקן עס זאל גיט בלייבן קיין שום שטיקעל פלייש
 גיפרורין אפילו אמיטען פלייש אין נאך דעם זאלל עס ווייקן
 אהאלבי שעה, מען טאר גיט אריין טוען דאס פלייש אין היים
 וואסיר אין גיט לייגן נעבין פייער, אין גיט ארויף לייגן דעם
 ווייק טאפ אויף דער שפאר, נאר ער זאל אריין גיסען ווארים
 וואסיר אין ווייג טאפ באופן עס זאל גיט זיין היים אין נאך דעם
 זאל ער אריין לייגן דאס פלייש אין וואסיר.

(ד) אז נאך דעם ווייקן פאר דעם זאלצין האט ער אפ
 גישניטען אשטיקעל פלייש אדיר ער האט אראפ גינימען דיא
 קלאהאין פון דיא פיס מיו ער עס גיט אפ וואשן.

(ה) וואס מען דארף טרייבירין זאל מען טרייבירין פאר
 דעם זאלצין, אז מען האט גיזאלצין פאר דעם טרייבירין מיו מען
 אשאלה פרעגין, דיא זאכין דארף מען טרייבירין, דיא מילץ,
 דיא גרין דאס רוים פלייש, דעם מאנין, דעם אנהייב קישקעס
 אין דעם סוף קישקעס, איין אייל דיא לענג, דיא מניסע, דיא
 געהירין, דיא צינג, דעם האלו, דיא אייער פון אוכה, דיא בריסם
 דיא לאפטיקע.

(ו) מען דארף זאלצין פון אללע זאטין עס זאל גיט בלייבן
 קיין שום ארט אהן זאלץ, אין אנראב שטיק פלייש דארף מען
 מער זאלץ ארויף לייגן (פרי שלא יהא נאכל מחמת מלחו) אין
 עופות דארף מען זאלצין פון אינווייניג אויף אין אז מען האט
 אראפ גינימען דאס העלזיל דארף מען זאלצין דאס העלזיל פון

דינים פון פלייש זאלצין

ביידי זאמין אין אז מען האט אפ גיטוילט דיא הויט פון דעם עוף מין מען זאלצין דיא הויט פון ביידי זאמין אין דאס עוף אויף.
(ו) דיא קישקעס אין דעם מאגין אין דיא אייער וואס מען גיפינט אין דער הויז אין נאקומע בייגער דארף מען זאלצין נאר מען זאל זיין ניט זאלצין אינאיינים מיט דעם פלייש נאר עקסטרוד זיין זאלין ניט אנדירין דאס פלייש.

(ח) מען זאל זאלצין דאס פלייש אויף אנגעקערטיר פלי אדיר אויף אנפלאכטין קיישעל וואס עס איז שטער גיפלאכטין אין דיא לעכליך זאלין ניט זיין פארשטאפט אין מען זאל ניט לייגן דאס קיישעל אויף דער ערד אדיר מען זאלל עס אויס זאלצין אויף אברעטיל וואס עס זייט שטארק קרים עס זאל קאנין אפ רינגן דאס בליט אין אז עס איז דיר נאך אראפ גיפאלן אויף דער ערד אדיר אין שעפיל וואסער אדיר אקאץ האט דיר פון גיגעסין איז אשאלה.

(ט) דאס פלייש דארף זאמין אין זאלין אשעה נאר לכבוד שבת אז מען פארקט זיך מען זאל ניט מחלל שבת זיין אדיר לכבוד אאורח הגון וואס ער אלט זיך זייער מעג מען אפ גיסען נאך פיראניצואנציג מיט אין דער נאך זאל מען אפ גיסען דאס פלייש גיט דרייא מאל פון אללע זאמין אין דיא עופות אין דיא העלזליך דארף מען אפ גיסען פון איגענווייניג אויף דאס בעסטי אפ גיסען איז מען זאל אפ טרעסין דאס פלייש פון דעם זאלין אין אפ גיסען איין מאל אין אריין טיען וואסיר אין אפלי אין אריין לייגן דאס פלייש אין דער פלי אין אפ וואשין גיט מיט דיא הענר אין נאך דעם אויס גיסען דאס וואסיר אין אריין טיען אנדיר וואסיר אין נאך אמאל אפ וואשין דאס פלייש אין אויס גיסען דאס וואסיר אין אפ גיסען דאס וואסיר אין נאך אמאל אפ וואשין דאס פלייש אין אויס גיסען דאס וואסיר.

(י) אז דאס פלייש איז עובר גיווארין דהיינו עס איז גיווען דרייא מעת לעת פון דעם שחטין אין מען האט עס גיט גיוויינט פריער

פריער מאר מעי עם נימ עסין נאר מען זאל עם בראמין אויף
דיא קוילין, אין נאך דעם בראמין מאר מען נימ קאכין.

(יא) לעביר מאר מען נימ עסין צאדין מען בראמ זיא אויף
דיא קולין עם זאל זיין ראוי צום עסין, אז מען וויל קאכין נאך דעם
בראמין זאלל מען צו שניידן דיא לעביר פאר דעם בראמין אין
לייגן דיא צישניטיגע זייט אראפ צו דיא קולין עם זאל זיך בראמין
ביז עם איז ראוי צו עסין צו רוב מענטשין נאך דעם מעג מען
קאכין, מען דארף אפ שווענקן דיא לעביר פאר דעם בראמין
אין נאך דעם בראמין, מען מאר נימ בראמין אויף דעם הולין
אויבן האמשי ער איז הייז אין נישט אויף פאפיר נאהר אויף
ברענדיקע קוילין.

(יב) דעם קאפ פאהר דעם זאלצן דארף מען עם צו
שפאלטן אין ארויס נעמן דיא געהירן מיט דעם האמיל אין
וויקן אין זאלצן אויף דיא האר אין אויף דעם שניט אין דיא
געהירן אויף.

(יג) דיא פיס דארף מען אפ האקן דיא שפיץ קלאהאין
ביז צום פלייש אין וויקן אין זאלצן אויף דיא האר אין אויף
דיא קלאהאין אין אויף דעם שניט אין עם שמעלין אויף גישמעלט
עם זאל זיין מיט דעם שניט אראפ.

(יד) אז דאס עוף איז מרפה גיווארין זענן דיא אייער
וואס זענן גיווען אין דעם עוף אויף מרפה אין אויף דיא אייער
וואס זיא האט זיך גילייגט פאר דעם שחמין זאל מען אשאלה
פרעגן מען מאהר זייא נישט פאהר קויפן אנוי ביז מען צו
ברעכט זייא.

(טו) נישט גיוואלצן פלייש מאהר מען נישט לייגן אויף
אזוי ארט וואס ווערט אמאהל פארשיט זאלין אין נימ אין אבלי
וואס מען ניצט זיך אמאל עסין ווארקה, איבער דעם זאל מען עם
נימ לייגן אויף דעם טיש.

דינים פין פלייש זאלצין

(כא) אז מען האט עפּים משנה גיווען וויא עס איז פריער
גישטאנן מיו מען אשאלה פּרעגן.

תושלבע

דינני להודיע אס יונלא זזה הספר איזה סיני ונכפי הנכחצ צק
צרכת הצית הוא מפני שלפענוים חזרתי צי וונה שכחצתי
קס ע"י עלוני או ע"י ת"ח אחרים וכל ונה טיט צו איזה פקפוק ול"ט
כתצתי לעשות שאלת חכס. וגס אס יונלא זזה איזה סיני ונ"ט
צקילור ט"ע או צק' הקדוש ונעיין טיהור ידע כי לא צסגס הוא כי
כל הדצרים הנאמרים פה הם להלכה צורה צמרת הש"ת ע"פ דעת
האחרונים אשר וניניהם אס צותין. וכל דבר שהיה צו פקפוק דצרת
עס ת"ח עד שהכינוו כו"ט צספר הזה וגס יד"כ הרצ הגדול ונ"ה
שמואל זנוויל כהנא שליט"א במונקאטש טרח ויגע לעיין
אחר כל דין ודין הנכחצ צספר הזה אס הוא כדת וכהלכה וצנוקס
אשר לא י"שר צעיקו לקצוע הלכה כו"ט סינה וכתצ כדת וכהלכה
יתן די ונשאלות לצו לצובה ולצרכה. והנה עשיתי לוח התיקן על
ספרי צרכת הצית לתקן כל ווקס אשר יט עליו ערעור ופקפוק או
חזרה וגס טענוים על איזה דינים חדשים אשר הם צספרי ווקור
הצרכה ואי"ה יצח על הדפוס על ספר השני אשר יזכרו הש"ת
להוליא לאור:

דברי המחבר.

